lipsesc 6 numeri
A. Porucine

Ianuarie
februarie
martie
mai
Iunie
si Decembrie

BULETINUL APICULTORILOR

11

NOEMBRIE 1942

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

Inscris la Trib. Dâmbovița s. II, Com. sub Nr. 10363|938

DIRECTOR: D.I.STAMATELACHE

Redactori: N. G. Eremie — Brăila
At.Nedew, Terpeziţa-Dolj
Preot C. Gh. Vartolomeiu,
Profesor-Focşani
I. Vicoveanu, Vicovul de
Jos-Rădăuţi

Secretariatul: Maria D. Stamatelache

Citiţi în acest număr:

Pag.

N. G. Eremie — Consideraţiuni asupra instinctului albinelor de a nu ataca fructele . . 201
Buletinul Apicultorilor — Expoziţia agricolă documentară . 202
Preot I. Guşe Roii de toamnă 202
Preot C. Gh. Vartolomeiu — Creşterea albinelor în Pământul Făgăduinţei 203
Alfonsus-Much — Faguri vechi 204
Gib. — Genealogia stupului 204
Marin R. Oprescu — Cum îmi iernez albinele 205
H. Rişcă — Ecouri 206
G. L. Vinal — Negustorie . . . 206
N.G.E. — Întrebări şi răspunsuri 207
A. Gillet-Croix — Ca să fie cald iarna în stup 208
C. Nica — Tot despre furtişag . 209
Al. Colorian — Antologie apicolă 210
N. G. E. — Observaţiuni apicole 211
A. P. Maisonneuve — Cel puţin 200 stupi 211
Const. C. Giurescu — Hotarele unei prisăci în vechea noastră societate 212
Trântorel — Momente . . 212
Prof. E. F. Phillips — Cooperative pentru vânzarea mierii 213
Otilia Cazimir... prisăcăriţă . . 213
Abonaţii noştri pe anul 1942 . 214
Sfaturi practice 217

Administrative

Cu toate greutăţile de întreită scumpire a hârtiei şi a celorlalte cheltueli de editare, noi ne am străduit şi scos regulat şi fără nici un număr dublu Buletinul ce-l primiţi. Se mai găsesc însă cititori cari deşi primesc şi citesc revista, nu înţeleg însă să-şi plătească micul cost al abonamentului, sau îl plătesc cu aşa mare întârziere, încât ne pricinuesc peste măsură de mari greutăţi în editarea ei. De aceea, încă odată apelăm la acei dintre d-nii abonaţi cari n'au plătit încă abonamentul să depue de îndată factorului poştal mandatul ce am trimis a doua oară, cu suma de 200 lei, care pentru timpurile de azi, înseamnă aproape nimic.

Rugăm să fim înţeleşi şi să ni se creadă greutăţile pe cari le întâmpinăm. Plătindu-şi **toţi** *imediat* mica datorie de 200 lei pe anul 1942, ne ajută să cumpărăm un stoc mai mare de hârtie pentru a asigura apariţia regulată în anul ce vine.

„Buletinul Apicultorilor", întemeiat în 1922, este cea mai veche, cea mai răspândită şi cea mai bine scrisă revistă apicolă din ţară. Ea n'a primit nici odată nici un fel de subvenţie, ci s'a menţinut numai prin dragostea şi devotamentul abonaţilor. Aceştia sunt rugaţi la rândul lor să facă noui abonaţi. *Cine aduce 5 abonamente noui, primeşte unul* **gratuit**.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:
CORNEŞTI — OF. BILCIUREŞTI
DÂMBOVIŢA

ABONAMENTE 200 LEI PE AN

Scanned with OKEN Scanner

Anul XIII — Nr. 11 NOEMBRIE 1942

BULETINUL APICULTORILOR

Organ al stuparilor din România

DIRECTOR: D. STAMATELACHE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

CORNEȘTI — OFICIUL BILCIUREȘTI — JUD. DÂMBOVIȚA

Inscris la Tribunalul Dâmbovița s. II, Com. sub No. 10363/938

Considerațiuni asupra instinctului albinelor de a nu ataca fructele, deși ar putea-o face

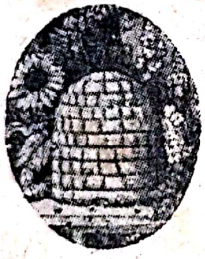

M'am gândit adeseori care să fie cauza pentru care albinele nu sparg pielița fructelor pentru a-și căuta hrana, deși ar putea-o face. E ceva instinctiv de sigur. Dar cum s'a format acest instinct, carè să fie împrejurările care au prezidat la formarea lui?

S'ar putea ca pricina să fie în legătură cu lipsa în general de agresivitate a albinelor când sunt departe de stup. E un lucru cunoscut că albina nu atacă de cât în stup sau lângă stup, unde are de apărat mierea și mai ales puetul, sau uneori plecând agresivă din stup. Departe de stup ea nu are aceeaș îndrăsneală. E mai pașnică, parcă s'ar teme să facă ceva pe alte căi de cât ale blândeții. Poate de aceea nu atacă nici pielița fructelor, care au fost întotdeauna în afară și departe de stup.

Dar care este cauza acestei atitudini generale de blândețe, de lipsă a tuturor îndrăsnelilor pe care le are albina în stup sau în apropierea stupului? Tot radiestezia ar putea poate să ne dea oarecare lămuriri. S'ar putea ca fără radiațiile hormonilor sexuali ai trântorilor și nu numai ai trântorilor, dar și ai reginei, albinele să fie incomplete ca personalitate. De aceea poate stupii besmetici nu se apără. E adevărat că ei au trântori, dar radiațiile acestora fără ale reginei nu sunt probabil de ajuns nici pentru agresivitate, cum nu sunt de ajuns nici pentru cules. S'ar putea ca radiațiile lor să nu fie de cât complimentare.

Dar pentru a reveni la pielița fructelor, se știe că s'au făcut experiențe

punându-se fructele chiar în stup şi albinele tot nu s'au atins de ele, cu riscul chiar de a muri de foame. Aceasta nu contrazice însă întru nimic explicaţia radiestezică. Experienţele cu punerea fructelor în stup s'au făcut numai după formarea instinctului de a nu ataca pieliţa fructelor, care până la axperienţele acestea nu s'au găsit niciodată în stupi. Şi odată instinctul format e greu de schimbat, tocmai fiindcă e instinct şi nu o simplă obişnuinţă de dată recentă.

N. G. EREMIE

Expoziţia agricolă documentară

La Expoziţia agricolă documentară, care a avut loc la Ateneul Român în luna Septembrie 1912, a fost reprezentată şi apicultura.

Tabloul 38, consacrat apiculturii şi sericiculturii, reprezenta o albină şi un vierme de mătase. Referitor la apicultură, legenda tabloului spunea:

„Avem abia 500.000 de stupi, din care însă jumătate uleie.

„Un stup la 50—60 Ha. de teren e prea puţin, faţă de bogăţia de flori a pământului nostru.

„Cel dintâi lucru de făcut e înlocuirea uleielor cu stupi sistematici. Apoi înmulţirea acestora“.

În câteva cuvinte avem astfel situaţia şi întreg programul de lucru pentru viitor.

Buletinul Apicultorilor

Roii de toamnă

În regiunea de baltă, din cauza timpului călduros şi lipsit de ploi, am avut în toamna acestul an un cules abundent. [Este ştiut că florile de baltă au umezeală suficientă în timp de secetă].

Datorită acestor împrejurări câţiva stupi primitivi pe cari-i am au dat roi începând dela mijlocul lunei August. Între 16 August şi 23 Septembrie am avut 6 roi din aceştia.

Caracteristic e faptul că aceşti roi se aşezau cât mai aproape de stupul de plecare, pe crăcile joase ale pomilor.

Unii din ei au vrut să intre în stupii populaţi dând naştere la încăerări, alţii se aşezau sub capace sau jos lângă uleie.

Pe aceşti roi, deşi mici, i-am pus în stupi sistematici dându-le imediat, din prima seară, o ramă cu puiet şi două cu miere şi polen.

Reginele pe cari le-am putut observa erau nefecundate dar chiar de a doua zi au ieşit la sborul de împerechere şi imediat au început să oue.

Pe unii i-am pus câte doi într'un stup fără a-i împreuna. Cu toate că sunt mici aceşti roi de toamnă sunt harnici.

Voiu căuta să mă îngrijesc ca să-i iernez în condiţiunile cele mai bune căci doresc să trăiască pentru a vedea rezultatele. Puşi în uleie primitive aceşti roi nu stau căci văzându-se mici şi lipsiţi de faguri se descurajează şi pleacă.

Iată dar că albinele roiesc nu numai primăvara şi la începutul verii, ci şi toamna — când există flori şi când condiţiunile atmosferice sunt favorabile.

Preot I. GUŞE
Chirnogi-Ilfov

Creşterea albinelor în Pământul Făgăduinţei şi în Palestina de astăzi sau în Ţara Canaanului «Ţara în care curge lapte şi miere»

Mierea şi laptele erau simbolul fertilităţii pământului. Ţara Canaanului e numită de obicei „Ţara în care curge lapte şi miere“ (Eşire, III, 8). Această expresie, devenită proverbială, arată cât de mănoasă era ţara pe care Dumnezeu voia s'o dea poporului său. Ţară cu păşuni bogate şi livezi întinse, ce produceau lapte şi miere din belşug. Aşa cum spune Dadant că produceau întinsele păşuni ale Americii, pe la mijlocul veacului al 18-lea, când s'au introdus albinele pentru prima oară în acest continent, ai cărui locuitori indigeni, nu aveau cuvinte pentru a exprima noţiunea de miere şi ceară, fiindcă nu aveau nici noţiunile corespunzătoare. Ce deosebire însă între fertilitatea pământului şi belşugul de pe vremuri din Canaan şi sărăcia de azi din Palestina! De bună seamă, sărăcia solului, aridităţea lui, pe care unii o pun pe seama stăpânirii musulmane, iar creştinii o văd ca o pedeapsă a lui Dumnezeu pentru fărădelegile poporului „ales“. În general, nici azi ţara sfântă nu e lipsită cu totul de posibilităţi naturale. Factorii ceilalţi însă sunt cu totul nefavorabili pentru moment, dezvo'tării normale a ţării, din punct de vedere economic. Începând cu partea de miază noapte a ţării, prin munţii Libanului şi celelalte şiruri de *munţi biblici,* florile îşi deschid corala treptat, mai întâi în vale, apoi ceva mai sus, până spre vârfurile lor, care, ca şi în Alpi, sunt acoperite cu zăpadă. Albinele din vale, care roiesc când s'a terminat culesul, găsesc adesea alt rând de *tain,* pe munte, prin văgăuni. Fagurii, încălziţi de razele soarelui, se prăbuşesc când acesta dogoreşte şi mierea care se prelinge printre stânci este strânsă de ţărani. Ca şi în celelalte îndeletniciri, nici în apicultură nu poate fi vorba de metode moderne aici. Agricultura se face în mod primitiv, zgâriind pământul cu un plug de lemn, tras de un singur bou. La atâta se reduce totul, până la seceriş.

Albinele sunt adăpostite în stupi de pae de formă conică sau în trunchiuri de arbori. Mijloacele de extragere fiind şi ele primitive, mierea, de o culoare brună-cenuşie, are un gust pronunţat de polen. Asta n'o împiedecă totuşi să fie foarte scumpă. Creşterea albinelor în Palestina nu se face altfel nici de către coloniştii germani sau evrei. Aceştia chiar de-ar avea dorinţa să introducă noile metode de exploatare, le este cu neputinţă să-şi procure materialele necesare, căci ar trebui să le aducă din Europa sau din America, ceeace mijloacele lor materiale nu le îngădue. Universitatea americană din Beirut, posedă actualmente o staţiune experimentală în va-

lea dintre munţii Liban şi Antiliban. Aceasta are de scop de a deprinde pe exploatatorii tineri, metodele moderne de lucru. În ce priveşte apicultura, toate sforţările sunt depuse în sensul de a se folosi minimum de materiale şi de a adapta această îndeletnicire la condiţiunile mediului anbiant, pentru a trage maximum de profit.

(După „La Gazette apicole").

Trad. *Preot C. Gh. Vartolomeiu*

Faguri vechi

În anul 1891 Alfonsus a cercetat opt stupi din stupina cunoscutului apicultor Vogel, care din 1853 aveau aceeaşi faguri. Albinele erau mari şi voinice şi nu arătau în înfăţişarea lor nici o deosebire faţă de albinele din ceilalţi stupi, născute în faguri noui.

Albinele ştiu cum să se descurce când celulele devin prea înguste pentru creşterea puetului. Ele rod pereţii celulelor până la peretele dela mijloc şi le construesc din nou. Dar de pe peretele de la mijloc (adică de pe fundul celulelor) ele nu pot curăţi cămăşile lăsate de puet, aşa că cu timpul ele se grămădesc acolo şi îngroaşe fundul. Dar aceasta nu stânjeneşte întru nimic albinele, fiindcă ele lungesc pereţii celulelor şi le dau adâncimea necesară.

Alfonsus — Muck, *Lehrbuch der Bienenzücht*, 1929.

Geneologia stupului
(Înrudire hazlie)

Hommel, vorbind despre înrudirea trântorului, reproduce următoarea definiţie hazlie: „*Trântorul* este totdeauna jumătate orfan, pentru că tatăl său, care în realitate nu-i este tată, e totdeauna mort înainte ca el însuşi să se fi născut. El nu are niciodată surori bune, deoarece tatăl fetelor mamei sale nu este şi tatăl său; dealtcum el nu are decât un singur bunic şî nu-şi poate cunoaşte niciodată copiii săi".

La aceasta mai putem adăuga următoarele: La nunta lui nu participă niciodată socrii, mari sau mici, nici surorile, ci numai cavaleri, iar de bucurie că a fost ales de mire, îşi frânge gâtul.

Lucrătoarele sunt totdeauna orfane de tată, surori bune între ele, dar nu şi cu fraţii. Fiind prea numeroase în familie, rămân fete bătrâne. Când se întâmplă să devină mame, sunt totdeauna „falşe", născând numai copii din flori, totdeauna feciori şi niciodată fete. Ele sunt doicile, dar şi asasinele fraţilor lor.

Regina este o mamă, rămasă văduvă chiar din ziua nunţii, născând fete concepute cu fostul ei soţ (copii postuni), iar băeţi numai din flori.

GIB.

Un începător nu trebue să primească, nici chiar gratis, un stup slab.

J. B. Voirnot

Scanned with OKEN Scanner

Cum îmi iernez albinele

Cu toată dragostea pentru cei ce se străduesc a răspândi cunoştinţe temeinice de apicultură, răspund la articolul „Umăr la umăr" din Buletinul Apicultorilor (Sept. 1942).

Întotdeauna am iernat stupii afară, în aer liber, unde se găseau din timpul verii. Am modelul „Dadant-Blatt" cu 12 rame la cuib şi la cat tot 12, aşezat pe 4 picioare fixate de corpul stupului, căruia i-am adus oarecari perfecţionări în construcţie, făcându-l mai solid, mai călduros şi mai uşor de mânuit ca originalul descris în cărţi.

În iarna trecută, cele 48 de colonii aveau toate uleele cu pereţii dubli (2 scânduri de câte 12 — 15 mm. grosime şi între ele 6 — 8 cm. golul umplut cu pae tocate, cele mai multe şi pleavă şi talaşi, la câţiva) având asemenea şi fundul de jos tot dublu (grosimea la fel cu a pereţilor şi a pernei capacului-acoperiş). Acel fund, deci, nu se mai trage afară sau să se lase în jos, este fix, neavând nici un loc gol pela margini pentru depozitarea resturilor de ceară şi a găselniţelor. Curăţirea sumară, iarna pe timp frumos şi în primăvară, de albine moarte o fac uşor, pela urdiniş, întrucât am făcut la toţi stupii o deschidere de 45 cm. pe 4 — 5 cm. d'asupra urdinişului. Această deschidere e astupată cu o scândură paralelipipedică sub care se află urdinişul lung tot de 45 cm. şi înalt de 8 mm. prevăzut cu nişte site de sârmă, pentru astuparea lui parţială. (La timp, de va fi nevoie, voiu da detalii de construcţia unui „Dadant-Blatt" perfecţionat). La majoritatea stupilor am modificat nivelul fundurilor, aşa că atunci când stupul stă orizontal, fundul e înclinat spre urdiniş cu 2 cm. având sub rame (pat rece, bine înţeles) în faţă 25 mm. şi în fund 5 mm. distanţă de fund. Pe scândura fundului, sub lungimea ramei a 4-a şi a 9-a am fixat, în cuie subţiri, 2 sipculiţe cari astupă golul de sub acele două rame şi am format astfel 2 pereţi centrali cari servesc la urcarea albinelor pe ramele din centrul cuibului, scutindu-le de a mai face acele caracteristice ridicături de ceară şi propolis pe scândura fundului

În timpul iernii înclin stupul întreg cu încă 2 cm. spre urdiniş şi am astfel o înclinare de 4 cm. destul de mare ca în primăvară să nu mai am mare lucru de curăţit. Numai la 2 stupi, am găsit albine moarte pe fund, în spre peretele dinapoi al stupului, din pricină că acei stupi iernaseră cu urdinişul mai ridicat ca spatele fundului, restul au fost găsiţi foarte curaţi la cercetarea din primăvară.

Toate coloniile mi-au ieşit bine în primăvară, în afară de două găsite fără regine. Au fost ajutate şi le-au refăcut.

În afară de construcţia perfecţionată a modelului de stup, socotesc

Scanned with OKEN Scanner

că şi născocirea scândurei de sbor cu balamale, născocire aplicată chiar în plină iarnă — Decembrie trecut — absolut la toţi stupii, a făcut să-mi fie apărate coloniile de efectele dezastroase ale Crivăţului din iarna trecută, care, după arătările „Buletinului" a decimat multe colonii (Distrugeri până la 50 la sută).

(Urmare în Nr. viitor).

Marin R. Oprescu
Institutor-pensionar
Alexandria-Teleorman

ECOURI

Un inventator om de treabă.

Maestrul Stan a inventat un stup care, merge singur cu albinele după flori, pe care l-a brevetat. Maestrul Dan îl întreabă:

— De ce l-ai brevetat, Maestre Stane?

- Dacă nu-l brevetam putea să-l construiască ori şi cine, Maestre Dane.

— De ce eşti egoist, Maestre Stane?

— Din potrivă, Maestre Dane. Dacă-l putea construi ori cine, câţi nu s'ar fi nenorocit cu el? Aşa nu se nenorocesc de cât cei care-l cumpără dela mine. Şi ăştia merită să se nenorocească, fiindcă prea sunt proşti dacă plătesc preţul pe care-l cer eu, pentru mai puţin decât nimic.

H. RIŞCĂ

Negustorie

Toate cărţile de apicultură recomandă să nu neglijem vânzarea la domiciliu. Urmând sfatul, astă toamnă, după ce mi-am terminat clienţii cunoscuţi, m'am dus într'o localitate cu totul nouă pentru mine. Intrând în curtea unei ferme, dau de gospodină şi o întreb dacă nu-i trebue ceva miere.

— Da cum să nu-mi trebue, numai că n'am bani.

Văzând nişte raţe în curte, i-am oferit miere pe raţe. Şi pentru o pereche de raţe i-am dat mai bine de 2 kgr. de miere.

Intrebând la altă casă, am vândut de 2 dolari. Dar pe când vorbeam cu fermierul, una din raţe a început să măcăiască. M'a întrebat că ce-i cu raţa. I-am spus că am dat miere pe raţe.

— Foarte bine, ia uite-te colea, nu aş putea să-ţi dau şi eu nişte găini pe miere?

Şi i-am dat miere pe-o jumătate de duzină, spre bucuria, cred, a copiilor (bucuros eram şi eu). Şi tot aşa a mers treaba toată ziua... Când am făcut acasă socoteala, aveam vre-o 50 de dolari, 24 de găini, 108 duzini de ouă, 8 raţe, o gâscă, 2 purcei şi un căţeluş (căţelusul e de vânzare). G. L. Vinal (după A. B. C.).

Treabă multă primăvara în stupină
Ne'ngrijirea de cu toamnă e de vină.

Atkins & Hawkins

Scanned with OKEN Scanner

Stupi orizontali cu rama lată.

Întrebare — *Se poate întrebuința și rama lată gen Dadant-Blatt pentru stupii orizontali gen Layens?*

Răspuns. — Se poate. Răposatul Halleux, autorul unui foarte bun tratat de apicultură belgian, a creiat chiar un stup orizontal cu 20 de rame, înalte de 270 mm. (ca Dadant-Blatt) și late de 425 mm. pe care l'a întrebuințat și răspândit încă din 1889. Un prieten al meu, institutorul azi pensionar Șerban Ciuntu, a făcut pe vremuri treabă bună cu stupi orizontali având rama Dadant-Blatt.

Câțiva stupi de aceștia sunt buni de avut și în stupinile cu stupi verticali, pentru a avea rame cu miere pentru cuiburile stupilor cărora nu le-a mai rămas hrană de ajuns după luarea caturilor.

*

Timpul și albinele.

Întrebare. — *Albinele când strâng mierea în faguri își dau seama, bănuesc sau simt în vre-un fel că o strâng ca să aibă ce mânca peste iarnă?*

Răspuns. — „După observațiile specialiștilor în psihologia animală numai omul și într'o măsură mărginită, maimuțele, au simțirea viitorului. Celelalte animale nu au de cât simțirea prezentului și în mică măsură a trecutului" (Fischel W., *Affect, Gedächtniss und Leistung der Wilbertiere*, 1938, folosit de C. Rădulescu Motru în *Timp și Destin*, 1940).

Urmează, cum vedeți, că albinele nu au *simțirea* viitorului. Așa fiind ele nu pot strânge în vederea viitorului care pentru ele, neputându-l concepe, e ca și când nu ar exista. Ele înmagazinează deci mierea instinctiv.

*

Rama Langstroth.

Întrebare. — *Rama Langstroth — standard are aceleași dimensiuni ca rama originală Langstroth?*

Răspuns — Are aceeaș înălțime, dar e cu vre-o 6 mm. mai lată. Lățimea a fost astfel mărită ca să poată încăpea în ea patru secțiuni patrate.

*

Semănături pentru albine.

Intrebare. — *Am o fermă, unde cresc și albine. Ce plante melifere mă sfătuiți să semăn în anul care vine pentru albine?*

Răspuns — Plante care prin ele înșile produc venitul necesar locului pe care sunt semănate, iar producția lor e sporită prin cercetarea florilor

lor de către albine. Puteţi astfel semăna: trifoi, sparcetă, lucernă, hrişcă, dovleci, pepeni, floarea soarelui, sulfină, precum şi majoritatea plantelor melifere medicinale.

*

Propolisul

Intrebare. — *Pot şoarecii să roadă propolisul cu care strimtează albinele urdinişele şi închid crăpăturile stupilor?*

Răspuns. — Hamet, în Cursul său de Apicultură, arată că şoarecii nu pot să roadă propolisul. El este un zid de nepătruns în timpul când albinele nu pot, din pricina frigului, să stea de pază.

*

Nectar şi Polen.

Intrebare — *E adevărat că o albină nu aduce în acelaş timp şi nectar şi polen?*

Răspuns. — Se spune de obicei că albinele aduc la stup sau nectar sau polen, dar nu şi una şi alta în acelaş timp, dar aceasta nu este exact. (E. F. Phillips, *Beekeeping*).

*

Rama Hoffman.

Intrebare. — *În afară de rama Hoffman, mai sunt şi alte rame care să păstreze în mod automat distanţa cu ajutorul stinghiilor laterale mai late?*

Răspuns. — Da. De ex. ramele Quimby (una din ramele Quimby), Danzenbaker, Heddon, care au stinghiile laterale mai late în întregime (ca, de altfel şi rama Hoffman originală). Dar, nepractice, sunt ca şi eşite din uz. Singură rama Hoffman modificată a rămas, dând numele ei (Hoffman sau sistem Hoffman) ori cărei rame cu stinghiile laterale atingându-se numai în partea lor de sus.

N. G. EREMIE

Ca să fie cald iarna în stub

Perinele pentru iernat, ce se pun deasupra şi pe marginele stupului au de scop să apere contra frigului, iar pentru aceasta e neapărat nevoie ca ele să rămână uscate tot timpul cât ţine vremea rea.

Dacă aşa cum *greşit* recomandă de ani de zile publiciştii noştri apicoli, aranjem aceste perini ca ele să absoarbă umezeala din interiorul stupului, ele vor lăsa căldura să treacă prin materialele din care sunt făcute.

Aşa fiind, vaporii care pătrund in ele se condensează, iar perinele îmbibate de umezeală se răcesc prin evaporarea care se produce mereu şi în loc să ţină cald albinelor, învelitorile constituesc un focar permanent de răceală.

E bine deci să impermeabilizăm complect pereţii stupului atât de jurîmprejur cât şi deasupra, înainte de a-i acoperi cu materii poroase (care să le ţină cald).

A. Gillet-Croix, în Précis d'apiculture, 1924.

Scanned with OKEN Scanner

Tot despre furtișag

(Urmare).

Dar până la deslegarea enigmei, să încercăm să tragem unele învățăminte practice din această întâmplare de furt provocat de mirosul de naftalină.

1. Stropitul cu apă sau cu orice soluție, la urdiniș, în timpul asediului, nu numai că nu oprește atacul, dar îl întețește și-i asigură succesul, din cauză că, la urdiniș, când stropim, se găsesc și albine din stupul atacat, unele venind din câmp, iar altele în luptă cu hoațele, cari prin stropirea noastră iau și ele același miros. Cu încetul, mirosul se propagă și în stup, direct din stropire și dela albinele cari au fost stropite și au intrat în stup, proprietare sau hoațe, cari încep să pătrundă în stup, nemai fiind cunoscute. Hoațele, se năpustesc asupra fagurilor cu miere, se produce o învălmășeală și o fierbere furioasă, care antrenează toate albinele spre o singură țintă: aprovizionarea cu miere. Temperatura în stup se ridică simțitor și lupte se dau acum între albinele cari vor să intre să fure miere și între cele cari îndopate, încearcă să părăsească stupul. Odată cu hoațele, proprietarele, caută și ele să evadeze în aer liber, pentru a scăpa de căldura înăbușitoare din stup. Intrarea fiind mică, în stup se produce o zăpăceală care descurajează și pe hoațe. Regina foarte rar scapă cu viață. Când am deschis un stup în toiul fierberei, m'a isbit o căldură sufocantă cu miros greu de diaree.

2. Dacă urdinișul micșorat nu poate opri atacul, ceiace se poate observa cu ușurință, să nu mai încercăm nimic și să închidem îndată urdinișul. Cu sită e mai bine, fiindcă deși hoațele atacă mereu, simțind mirosul din stup, ele nu pot pătrunde și noi câștigăm în schimb tot poporul coloniei atacate, aflat în afară, găsindu-l seara îngrămădit lângă sită.

3. Seara, când s'a terminat sboiul, dăm drumul albinelor în stupi și-i ducem pe toți — cari au fost atacați — într'o încăpere răcoroasă, și să nu-i scoatem decât peste 2 — 3 zile. Mai înainte însă, trebue să le dăm hrană și apă. Urdinișele să fie închise cu sită dacă nu au alt sistem de aerisire.

4. Pe locul stupului, să săpăm sau să punem un strat de pământ peste albinele moarte și rosăturile de ceară, dacă nu se poate mătura bine. Altfel, hoațele vor târcoli mereu pe acolo, și ne vom uita cu jale cum viespele se luptă cu albinele istovite, din lupta lor de apărare, cum le taie capul și apoi le cară în cuiburile lor.

5. Să micșorăm urdinișele la toți stupi rămași afară.

6. Când întreaga stupină a intrat în fierbere, mai bine facem dacă închidem toți stupii pentru 2 — 3 zile. Vom fi mai câștigați.

Scanned with OKEN Scanner

7. Dacă trebueşte continuată deparazitarea, stupii trataţi e mai bine să fie închişi în prima zi după deparazitare. Să-i deschidem înainte de apusul soarelui. Dar, stupii închişi, lăsaţi afară, tot vor atrage hoaţe, iar albinele lui se vor irita, văzând că nu pot ieşi afară. Deaceia va fi mai bine să-i băgăm la întuneric.

8. Să facem deparazitarea când se mai găseşte ceva miere în flori, că atunci albinele sunt ocupate cu culesul. E drept că atunci, multe albine stau pe fund, dar nu face nimica, fiindcă le gonim cu puţin fum, după care introducem cartonul cu naftalină.

În 1933, pe când eram la Sinaia, am făcut deparazitarea unei colonii în August. Era cules. Am pus naftalină pe fund şi am dat fum de tutun. Dimineaţa următoare, am găsit păduchi mulţi pe fund şi căzuţi jos, din cauză că stupul avea fund automat. Dintr'o singură dată am scăpat de toţi păduchii.

Am tratat şi în alţi ani stupii târziu ca acuma, dar nu am avut deaface cu furtişagul. E drept că anul acesta, o secetă de două luni şi jumătate, a lipsit câmpul de orice floare şi albinele, mult timp, n'au avut deaface decât cu mierea din stupi.

C. NICA

Langstroth avea sânge francez.

Cunoscutul apicultor american L. L. Langstroth, „părin ele apiculturii americane", era după mamă urmaşul contelui francez Thomas Lorraine.

Antologie Apicolă.

Mâna de ceară strânge păpuşa,
Plânge păpuşa alături, cu el.

Al. Colorian, în „Puşa"

*

Iată grădina roind în zosi
De păsări, de fluturi şi-albine;

Al. Colorian, în „Şeherozada"

*

Nu ai uitat căsuţa înnegrită,
Pe care mol salcâmii, către seară,
Mai tremurau cununile de ceară.

Al. Colorian, în „Poveşti de Ioan Creangă"

*

Când Creangă, Ispirescu, sub candela pătrată
şi'n vis urmau şoptirea, în alb pătuţ de ceară.

Al. Colorian, în „Interior".

*

Câmpia va undi cu grâie coapte,
Pădurea va foşni pierdute şoapte;
De ceară, luna va pândi idile.

Al. Colorian, în „Elegie".

*

Albine de lumini, întârziate,
Coboară din al soarelui stupar
Mai jos, pe zări înflăcărate;

Al. Colorian, *Maglavit*, peste vremuri..

*

Copilul a adormit cuminte
În camera albă cu miros de ceară.

Al. Colorian în *Sbor alb*

Din Vol. *Poema Eternă*, 1941

Observaţiuni apicole

Fluturele cap de mort.

Nuntă la gura stupului.

17 Aug. 1942. — În dimineaţa zilei am găsit pe scândura de sbor a unuia din stupi, doi fluturi cap de mort stând alături împreunaţi. Erau chiar în dreptul urdinişului, ca pentru a primi căldură de la albine şi aromă de la miere. Era încă aşa de răcoare că deşi stupul e unul din cei mai puternici, nu avea încă nici o albină la urdiniş. Stupul avea gratie contra fluturilor cap de mort.

*

Un caz rar.

31 Aug. 1942. — La un stup având la urdiniş gratie formată din cuie bătute de mine într'o stinghie, am găsit când am eşit dimineaţa, omorât de albine, un fluture cap de mort cu capul prins în gratie, având restul trupului afară. Voind să intre în stup nu şi-a putut băga de cât capul prin gratie, iar pe urmă nu l-a mai putut scoate. Ar fi mai multe explicaţii ale înţepenirii acesteea a capului în gratie:

1. Capul fiind dincolo de gratie, fără apărare, a fost înţepat de albine şi s'a umflat. Dar de ce nu şi-a scos atunci capul afară? Probabil fiindcă la început nu-şi da seama că nu-l poate apăra sau că nu-şi poate trece şi pântecile prin gratie, iar pe urmă erea prea târziu.

2. Capul trecând greu printre cuiele gratiei, a suferit presiuni puternice, care l-au umflat. Şi

3. Din cauza efortului s'a congestionat.

Care din aceste explicaţii e adevărată? Poate toate trei, contribuind fiecare într'o măsură oare care la umflarea capului.

Cu câteva zile mai înainte un alt cap de mort a reuşit, la acelaş stup, să intre, dar la eşire nu şi-a mai putut trece prin gratie de cât capul şi a fost omorât acolo de albine.

Gratia, cum vedem, s'a nimerit să fie mai mult capcană de cât apărătoare.

N. G. EREMIE

Cel puţin 200 stupi

Pentru a fi cu adevărat remuneratoare, o exploatare apicolă trebue să aibă cel puţin 200 stupi. Sub acest număr apicultorul poate, în afară de ce consumă pentru gospodăria lui, să aibă de la albine un câştig frumuşel, care adăogat la alte beneficii de la alte ocupaţiuni, să-i permită să trăiască; dar o stupărie mică nu poate ea singură să-şi hrănească stuparul.

A. P. Maisonneuve, în *La France Apicole.*

Buduroaie în Bolivia.

După o scrisoare primită de americanul E. M. Waren din Medina, Ohio, dela un stupar din Cliza, Bolivia, stupii primitivi formează încă în acea regiune cam 95 la sută din totalul stupilor.

Scanned with OKEN Scanner

Hotarele unei prisăci în vechea noastră societate

D. Prof. Const. C. Giurescu, vorbind despre *obiceiul pământului* („Cum se împărţea odinioară dreptatea" în *Din Trecut*, 1942), arată că „după acest obicei... se stabileau hotarele unui sat nou... sau ale unei prisăci" (p. 191).

Dar ce se înţelegea, în vechiul nostru drept, prin hotarele unei prisăci ?

Am scris Domnului Profesor Giurescu, rugându-l să ne arate ce erau şi cum se stabileau aceste hotare. Iată răspunsul :

Prin „prisacă" se înţelegea, în vechea noastră societate şi *terenul* pe care erau aşezaţi stupii prisăcii. Acest teren avea o formă circulară, cu raza „cât putea să arunce un om cu toporul sau cu măciuca din mijlocul prisăcii (V. *Din Trecut*, p. 200: Jurământul cu brazda în cap). Decí suprafaţa nu era prea mare, raza cercului ne trecând de 50 — 60 metri (care e recordul la aruncarea cu greutatea echivalentă unui topor ?).

Const. C. Giurescu

MOMENTE

Floarea soarelui

Albinele culeg pe floarea soarelui,
Sub ochii plini de dragoste-ai stuparului.
Şi-aşa o fi sau numai i se pare lui,
Dar parcă-s boabe din lumina Soarelui.

*

Seară de mare cules

Nestăpânitul bâzâit, ca o chemare
Răsună'n liniştea 'nconjurătoare-a serii.
Şi tainica albinelór înfrigurare
Îmbracă fiţea 'n dulcele miros al mierii.

Trântorel

Cooperative pentru vânzarea mierii

Constatări cu privire la rezultatele obținute în America

În diferite state sau regiuni (ale Americii) s-au organizat în anii din urmă, de către apicultori, societăți cooperative pentru vânzarea produselor lor. Unele din aceste organizații au fost de foarte mare folos și au adus beneficii însemnate, pe când altele au provocat pierderi bănești apicultorilor. Cel mai bun sfat ce se poate da apicultorilor e să nu intre în asemenea organizații înainte de a fi siguri că planul de organizare și de lucru a fost în mod serios studiat de către cineva care cunoaște bine și în amănunt funcționarea unor asemenea asociații. Cele mai multe insuccese au fost însă datorite nu defectelor planului de organizare, ci unei conduceri greșite.

Apicultorii carl produc cam același fel de miere și sunt astfel așezați că nu pot să-și vândă marfa direct, pot foarte bine să se gândească la formarea de cooperative de vânzare, dar aproape toate încercările de acest fel făcute de apicultori așezați departe unii de alții sau producând miere ce nu se aseamănă una cu alta, s'au isprăvit cu pagubă.

Experiența arată că lucrul cel mai important într'o cooperativă este priceperea conducătorului, iar un asemenea conducător nu poate fi găsit fără să i se ofere o sumă mare drept salariu. Cooperativele acestea nu pot fi recomandate de cât atunci când ele ușurează drumul până la consumator. Unele din ele nu au fost de fapt de cât un inel nou în lanțul intermediarilor dintre producător și consumator.

Prof. E. F. Phillips, *Beekeeping*

Otilia Cazimir prisăcăriță

Într'un număr mai vechi al revistei „Viața Românească", închinat amintirii lui G. Ibrăileanu, cunoscuta poetă Otilia Cazimir descrie o plimbare cu criticul literar al Vieții Românești prin părțile Agapiei. Reproducem câteva rânduri din aceste pagini de amintiri, din care se vede marea dragoste a Otiliei Cazimir pentru albine.

„Treceam pe lângă prisaca mânăstirească din Filioara. Aici locul e mai deschis și soarele dulce pune încă, pe creștetul livezii, aur roșu.

— Îți place tare aici?

— Tare-mi place, domnule Ibrăileanu! Dac'aș ști că mă ia la prisacă, m'aș călugări în Agapia...

S'a înviorat: iar îi râd ochii.

— Bravo, Otilia — Cunigunda. Așa să faci. Să te călugărești. Am să stărui eu la mitropolit să te puie mai mare peste stupi. Are să te cheme Maica Agafia, sau Anghelina, sau Agnia, cum vrei. Parcă Agnia e mai frumos... Ș'ai să fii maică prisăcăriță, colea, în drumul mânăstirii. Ai să stai între albine, ș'ai să le faci poezii. Ș'ai să mi le trimiți mie să ți le public în „Viața Românească". Și eu am să vin vara la mata, ș'ai să-mi alegi cel mai frumos fagure de miere din prisacă, ș'o să stăm de vorbă pe băncuța din livadă și eu am să te întreb:

— Ce mai faci? Și cum te'mpaci cu viața și cu albinele, maică Agnia — Otilia — Brunehilda — Cunegunda — Rodogunda?..,

(Otilia Cazimir, *Cu Domnul Ibrăileanu peste Dealul Ciorii).*

Abonaţii noştri pe anul 1942

— Lista Nr. 2 —

Mulţumim următorilor cititori cari au înţeles să sprijine apariţia revistei, prin trimiterea abonamentului. Pe cei în întârziere îi rugăm să ne trimită costul abonamentului pe a. c. ca să putem apare fără întârziere:

D-nii: Marin I. Marinescu înv., Vezeteu Gh. Casier C. F. R., Teodor Popescu, Faifar Iosif Victor, Gh. I. Mateescu, D-na Elena St. Dinuţ, Monah Nicodim Burdoază, Camera Agricolă din jud. *Argeş.*

D-nii: Samsom Ioan, Popa Traian, Hulea Miron, Maier Ioan, Dista Petru, Alex. Gubariu, Preot Virgil Bulz din jud. *Arad.* d. Marcu Emil şi Preot Lazăr Ioan din jud. *Alba.*

D-nii: V. Oprea prof., V. Frunză înv., V. Pascu, Puiu Ioan, Calivoda Ştefan, V-le N. Adam, Nec. Stanciu, G. Tisescu, M. Dutcovschi şi Preot N. Vascan din jud. *Bacău.* D-nii: Vasile I. Preotu, V. C. T. Vieru, Mih. A. Ilincăi, Gh. Todicescu, Ioan V. Corduneanu, Nec. Pascaru şi Florin Dimitrovici Dirig. of. P. T. T. din jud. *Baia.* D-nii: Novac Zenovie, Zorilă Vasile înv., Macovschi Andrei, Vârlan Ioan înv., Ceancă Traian, Dr. Licperta Emilian, Miţulescu Victor, Petrică Coseac, Voznâl Petru inv., Antonie Ianachevici, Dancenco Alexei, Ilie Verbnâi, Călcâi Boris, Alex. Miculschi, C-tin Ciudiu, Nichifor Răileanu, Preot Oanza Vasile, D-na Alexandra Munteanu, Camera Agricolă din jud. *Bălţi.*

D-nii: Doctor Cornel Popp, A. Tomescu Anghel şi Băican Teodor din jud. *Bihor.* D-na Dora I. Mihăescu, d. Mihail Rusu, Camera Agricolă din jud. *Botoşani.* D-nii: Inginer Valer Popovici, Andrei Constantinescu, Teodor Postescu, V. Guţă, A. Guţă, Antonache Ionescu, Inspector Domenial V. Nacu, Ion Granas dentist, Dumitru Romano din *Bucureşti.* D-nii: Gh. Giurgea, Ilie Gogioiu, Mih. Budu-Pretor, Ion Potcoavă, Preot I. Negoetescu, Preot Anastase Chelaru din jud. *Buzău.*

D-nii: Andrei N. Procopie, Nicolae Panchici, C. Gheorghe înv., Al. Nichifor înv., Ioan I. Rădulescu, N. G. Eremie, Petru M. Pană, Sindicatul Agricol din jud. *Brăila.* D-nii: Gh. Goşman, Solovăstru Gh. din judeţul *Braşov.* D-nii: Sorescu Mihail, Gh. Lazăr, Pavel Vucu, Sârbu M. Pavel, Dragu Ania, Filip Ciulă, Pârvu Trifon şi D-na Charlota Petrovici din jud. *Caraş.* D-nii: Doctor Crâşmariu Nicolae + 500 lei donaţie, C-tin Paşote din jud. *Câmpu-Lung*-Bucovina. D-nii: Nic. Covalenco, Ixarescu Grigore, E. Zugravu înv., din judeţul *Cetatea-Albă.* D-nii: Nic. Giurgea Ing. Agronom Consilier, Gavril F. Braic din jud. *Constanţa.* D-l N. A. Ovanez şi Preot N. Guţanu din judeţul *Covurlui.*

D-nii: Gh. Alionte, Marin Ţecu, D-tru St. Săvoiu, Inginer Stelian Călinescu, Jean Enescu agr., Anghel

Scanned with OKEN Scanner

Niculescu, Titel Ițigan, Ștan C. Cristea, Nicu Budișteanu, Ion Gh. Vintilă, Chițu F. Dumitru, Gh. Constantin înv., Gr. Stănescu înv., Costică Luca Popescu, Marin Nițescu înv., Alex. N. Săndulescu, Ioan A. Marian, Gh. T. Gheorghe comerciant, Radu Banu, I. Scărlătescu înv., D-na Elena Clinceanu, Ocolul Agricol Bilciurești, Ocolul Agricol Ghergani, Ocolul Agricol Voinești, Ocolul Agricol Titu, Ocolul Agricol Găești, Ocolul Agricol Bogați, Ocolul Agricol Dragomirești, Ocolul Agricol Pucioasa, Ocolul Agricol Târgoviște, Preot Valeriu Popescu Ciurea, Preot Arsenie Stan din jud. *Dâmbovița.*

D-nii: Ioan D. Chircă, Florea I. Boată, C-tin P. Tălpășanu, V. Socoteanu, Stelică Amza înv., Teodor Mihai, Titu Țarfulea, Mih. D. Popescu, Ioan Jienescu, Mih. M. Popescu, Costică Georgescu, Romilda Cumini, D. Drăgușin, Stan I. Calciu, Gr. Mihăilescu, Gh. C. Petrescu, Colonel Teodor Skeletti, Petrică Stoica, I. Dobrinescu, Preot Alex. Bariu, Ad-ția moșiei Știrbey, Școala de Agricultură Sopot din jud. *Dolj.* D-nii: Haral. Marchitanu înv., D-tru Ceică înv., Diacon C. Sandovici din jud. *Dorohoi.* D-l D. V. Manea și școala de viticultură Huși din jud. *Fălciu.*

D-nii: Victor H. Vucea, Grig. I. Popescu cantor, Preot I. Tănăsescu din jud. *Gorj.*

D-nii: Pavel Cudic, Borziac Ion înv., V-le V-le Solovei-Tartuș, Preot Ambrosie Iaremciuc din jud. *Hotin.*

D-nii: Gh. Ienășescu înv., Lazăr Burza notar, Bădiceanu Ion, German Teofil primar, Silviu Ciurea, Preot Ort. Miron Oprean din jud. *Hunedoara.* D-nii: Nicolae Neață, Iosif Șțrait, Marin H. Mița, Eugen Simionescu, Ferma Mărculești (N. N. Seceleanu) din jud. *Ialomița.* D-nii: V-le Postolache, Andrei Poruciuc, Căpitan Petre Cazimir, Diacon D-tru Chicu, D-na Maria Pretor I. Prică, Căminul Cultural „Preot C. Oană", Camera Agricolă din jud. *Iași.* D-nii: Dobre Gligore, Gh. Gatingher, Costică Țuiu, Ioan Stanciu, Gh. Rusei, Gh. T. Ioan, Ilie N. Baciu, D-na Alexandrina Sandu, Preot Ioan Fulger, Preot Leonid Patrichi, Ad-ția Domeniului Hereșți din jud. *Ilfov.* D-nii: Pavel Coguț, Vasile Brăguță, Camera Agricolă din jud. *Ismail.*

D-nii: Anton Bunduche, Gh. Danilov, Const. Moțit, Inginer Fortuna din jud. *Lăpușna.* D-nii: General I. Tiuleanu, George Florescu, Const. Ionașcu, Bebe Pigulea, Attilio Mazzocchi din jud. *Mehedinți.* D-nii: D-tru C. Smaranda, Florian N. Tănase, Diaconu C. Ioan, Mateolu Ion, Florea Turcitu, Aurel Neacșu înv., Ică Păunescu, G. Ionescu înv.-pens., Teodor C. Teodorescu, Camera Agricolă din jud. *Muscel.* D-nii Const. Istrate, Const. T. Mândru, Ion Dochița, Victor Paulon, Gh. Ciobotaru, D-na Vera Dr. Leagu din jud. *Neamț.*

D-na Gabriela Coșereanu din jud. *Olt.* D-nii: Nicolae Gh. Dimitriu, D-tru Ciobanu înv., Basarab Ion, Culeac Teodor secretar comunal, Protoiereu Ioan Cărăuș din jud. *Orhei.*

D-nii: Nicu Albulescu mare prop., Grig. Dumitrescu mare propr., Doctor veterinar Tudor Bogdan, Căpitan A. Ivănescu, Ștef. Curelea, Marin Mi-

hăescu, Ion Dumitrescu, N. Nicolaescu chimist, Al. Popescu, V-le Brătescu, Frantz Albert, Ioan A. Toma, Gh. I. Ghiță, N. Eftimie, Ion C. Predeleanu, Const. I. Drăghici, Ioan N. Bacheș, Mihăescu I. Marin, C-tin I. Vlăs eanu, Ion Aldea Cojocaru, Matei M. Țenea, C-tin Mărășescu, Ștefan Molnar, Locot. Alex. Ionescu, Dr. Ioan Gh. Popescu, Gh. Coman, Petre Slăboiu, D-tru Ștefanoviciu, St. R. Lemnaru, Aurel Opran, Ion Gh. Dumitru, D-na Natalia Căpit. C. Müller, Ad-ția Viei Iliei Gr. Ionescu din jud. *Prahova.* D-nii: Al. Al. Gheorghiu, Petre Mironescu, D-tru Luduncă, Ioan Gafta, D-tru Negrea înv., C. T. Manoliu, Preot C. Gh. Vartolomeiu din jud. *Putna.* D-nii: Nistor Samuil director școlar pens., V. Preșijnic Brig. silvic din jud. *Rădăuți.* D-nii: Matei Datcu, Mih. Alexe înv., Gh. Vrânceanu, Preot Ioan Galbenu, Camera Agricolă din jud. *R. Sărat.* D-nii: Bugeac I. M. Paraschiv, Ioan M. F. Bălan, Nicolae M. Rădoi, Ion Dumozină, Atanasie Băldescu, Ion A. Ionescu, Tudor Sim. Popescu, D-na Elis. T. Mihăescu, Preot Gh. I. Popescu, Preot Ilarian Popescu din jud. *Romanați.* Camera Agricolă din județul *Roman.*

D-nii: Nicolae Aron, Negru Pavel, Simion Trica, Ioan Georgevici, Aurel Dancea, Titu Crisciu, Gh. Ardeleanu, I. P. Iosif pensionar, Antonie Foiaș, Ion Chiata, Radu Loga, Pavel Cepeu înv. pens., Ilie Sitariu, Peștenariu Ioan, Preot Iosif Mircea din jud. *Severin.* D-nii: Teodor Constantinescu, Sărățeanu Liviu, Maior Al. Munteanu, Mareș Marian, Nicolae Oprean, Radu Manta, N. Simtion, D-tru Mutiu din jud. *Sibiu.* D-nii: Vatlav Antonovici ad-tor, Mih. Ciubaci, Apolon Ghirlea, Petre Nicolae, Chiriac Grigore, Preot Trofin Pastuhov, Camera Agricolă din jud. *Soroca.* D-nii: Tatulici Teodot înv., Al. Șotropa înv. maestru din jud. *Storojinet.*

D-nii: Ing. Insp. General A. Boldescu, Ing. Ioan Negrețu, Marin A. Pascu, G. I. Dumitrescu, Ion Dițoiu, Ilie Vasilescu, Nicolae Tudose, Alex. F. Ionescu, Alex. R. Paraschiv, Doctor Gh. Perieșeanu, Grigore Găbreanu agronom, Preot Șeiculescu, Preot D-tru B. Ionescu din jud. *Teleorman.*

D-nii: Luis Nelson, D-tru Mucenica pens., Preot N. Dimoftache, Camera Agricolă din jud. *Tecuci.* D-nii: Gh. Idriceanu, Petru Găletaru, Ing. Em. Munteanu, Leontin V. Burada, Guriță Alexandru, Pecican Gh., Ludovic Tiroch, Preot Coriolan Bota din jud. *Timiș-Torontal.* D-nii: Marin Golubenco, Furtună Grigore, Camera Agricolă din jud. *Tighina.* D-l Baghiu Ioan din jud. *Târnava Mică.* D-nii: Pompiliu Constantin înv. pens., Cornel Bratu înv., Petre Pătărău, Teodor Branișteș, Ioan opoiu Brig. silvic, Pop Petru secretar, Preot Ioan Arva din jud. *Târnava Mare.* D-nii: Octavian Sanda, Protosinghel Damaschin Doruș din jud. *Tulcea.* D-l Iuliu Jenei din jud. *Turda.* D-nii: Gh. Gh. Dimitriu, Gh. Strătulescu, Maria Mazi din jud. *Tutova,*

D-nii: Nistor Arteni, Ion D. Ciobanu, D-tru Ciochiu, Alex. Verescu, D-na Natalia Gafencu din jud. *Vaslui* D-nii: D-tru Popescu, Nic. Căpitănescu, Ugo Mechia, D. Popescu înv.,

Fleaca Silviu, Preot Nic. D. Presură. Camera Agricolă din județul *Vâlcea*. D-nii: Tache R. Tonescu, Ioan V. Orăscu din jud. *Vlașca*.

Recapitulare:

În tabloul publicat în Nr. pe lunie, figurează 478 abonați cari au plătit abonamentul pe 1942. În acest al doilea tablou figurează încă 379, ceea ce face în total 857 abonați care și-au achitat abonamentul. Dar revista se expediază la 2300 de abonați, așa că au mai rămas datori — până la 1 Octombrie când încheem această situație — încă peste 1400 abonați.

Acestora le adresăm din nou, călduroasă rugăminte să se pue cât mai neîntârziat la curent cu plata abonamentului. Împrejurările silesc conducerea revistei să reamintească cititorilor rămași în restanță, că au datoria să trimită prin mandatul poștal ce au primit, suma de 200 lei, costul abonamentului pe a. c.

În anul acesta, cheltuelile legate de editarea revistei s'au urcat cu peste trei sute la sută.

Luptăm cu greutăți mult prea mari pentru puterile noastre și dacă aceste puteri nu sunt ajutate de acei cari trebue să-și arate solidaritatea la îngrijorările noastre, însuși puterile revistei vor șovăi.

Numai așa, plătind toți cititorii abonamentul pe a. c. costul lui va rămâne și pentru anul viitor tot 200 lei, nici cât costul unui kg. de miere la prețul de azi.

Rugăm să fim înțeleși. Așteptăm!

sfaturi practice

Propolisul de pe degete.

Pentru a ne curăți degetele de propolisul care se lipește de ele când umblăm la stup sau curățim ramele, belgianul Halleux recomandă, în tratatul său, să ne frecăm mâinile cu iarbă verde. Zeama care se produce dizolvă propolisul. Pe urmă ne spălăm cu săpun și dacă mai e nevoie, ne frecăm cu piatră poncie.

*

Curățirea fagurilor după extragere.

Când redăm albinelor, pentru a-i curăți, fagurii pe cari i-am extras, putem da unui stup până la șease caturi și albinele vor curăți repede fagurii din ei.

E. F. Phillips, Beekeeping.

*

Strecurarea mierii.

Când strecurăm mierea printr'o strecurătoare de pânză (din acelea cu care se strecoară laptele), încăperea în care lucrăm trebue să aibă cel puțin 21 grade C. Altfel strecuratul merge greu. Dacă nu avem temperatura aceasta, trebue să încălzim încăperea în care lucrăm.

(După Atkins și Hawkins).

*

Hrănitoare.

Nu recomandăm nici un fel de hrănitoare în afară de acelea care dau hrana deasupra grupului de albine.

(Atkins și Hawkins)

Scanned with OKEN Scanner

O adevărată enciclopedie apicolă cuprinde colecţiile revistei „*Buletinul Apicultorilor*“. Procuraţi-vă aceste colecţii la următoarele preţuri :

Colecţia anului	1926	cu lei	100.
„ „	1927	„ „	100.
„ „	1936	„ „	1 0.
„ „	1937	„ „	100.
„ „	1938	„ „	100.
„ „	1939	„ „	100.
„ „	1940	„ „	100.

Reducere :

Cine cumpără toate aceste colecţii odată, se reduce costul dela 700 la 500 lei.

Stupina VAVILIN, Ferma Otopeni, jud. Ilfov, km. 17. Vinde faguri artificiali din ceară pură, la preţul zilei după Bursă.

La ceara clientului se scade 5 — 10% pentru drojdie.

Cumpără ceară. Pentru răspuns se adaugă mărci p.

De vânzare stupi cu albine.

Chiar acum în toamnă, bine aranjaţi pentru iarnă.

Pentru orice lămuriri amatorii se vor adresa d-lui **Victor Davidescu,** Str. Negel 12, **Bacău.**

Materiał apicol cel mai bun, trainic şi conştiincios lucrat se procură dela **stupăria model inginer C. Hanganu,** Iaşi, Str. Nicolina, 70, clasat cu cele mai mari premii la diferite expoziţii.

Colonii de albine, mătci selecţionate, roi, stupi, faguri artificiali, miere superioară, unelte apicole procuraţi-vă dela stupina — şi atelierul —

Eracle Iovanescu

Poiana Mare — Dolj

Se confecţionează stupi sistem „Layens“ şi „Dadant-Blatt“, sau ori ce alt sistem, din paie sau papură bine presate.

Studiaţi amănunţit şi ştiinţific, stupii sunt executaţi în serii de câte 50 bucăţi obsolut egali, întrunind nu numai estetica, dar şi toate condiţiunile cerute de apicultura modernă sau pastorală. Ei pot fi lăsaţi afară în timpul iernilor extrem de geroase precum şi în plin soare în verile călduroase fără nici un inconvenient.

„Doritorii, arătând detailat ce anume sistem i-ar interesa şi câte bucăţi, se vor adresa cu mărci de răspuns domnului C. Vasilescu din Adjud, Strada Ion Roată Nr. 2, judeţul Putna“.

La cererea clientului, se pot construi special pentru a li se putea aplica pe părţile exterioare geamuri şi dispoziti/e contra şoarecilor - invenţii personale - care le dă o durată stupilor aproape nelimitată.

Se vând şi populaţi cu albine.

TIPOGRAFIA „COMERŢULUI“, ALEXANDRU V. NICOLESCU
Ploeşti, Strada Ioan I. Romanescu No. 14 — Telefon locuinţă 1607

Girant responsabil : D. STAMATELACHE

BULETINUL APICULTORILOR

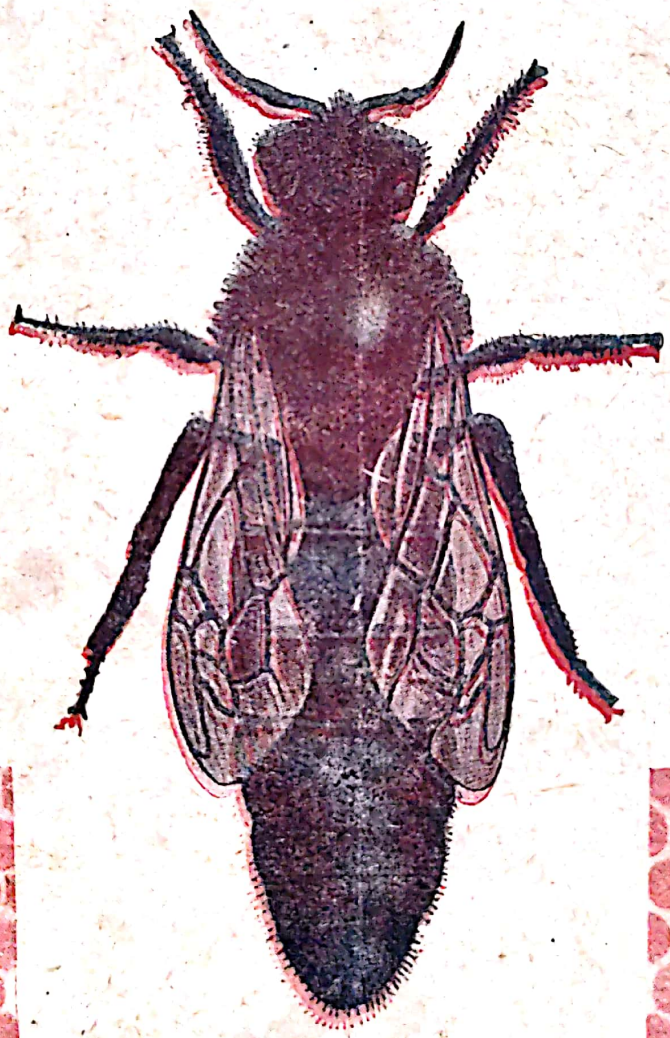

AUGUST 1942

Scanned with OKEN Scanner

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

Inscris la Trib. Dâmbovița s. II, Com. sub Nr. 10363|938

DIRECTOR: D.I.STAMATELACHIE

Redactori: N. G. Eremie — Brăila
At.Nedew, Terpezița-Dolj
Preot C. Gh. Vartolomeiu,
Profesor-Focșani
I. Vicoveanu, Vicovul de
Jos-Rădăuți

Secretariatul: Maria D. Stamatelache

Citiți în acest număr

Pag.

N. G. Eremie — Instinctul e mai tare chiar decât posibilitățile fizice 141
H. Rișcă — Ecou 142
N. G. E. — Introducerea regigelor cu fum de propolis 142
C. Nica — Necesitatea selecționăril reginelor 143
N. G. E. — Albine tinere pentru a primi regina 144
D. Stamatelache — Sfaturi pentru luna August 145
N. G. E. — Charles Dadant . 147
At. Nedew — Nectarul și polenul 148
C. Vasilescu — Contribuțiuni la îmbunătățirea reginelor . . 149
Antologie apicolă 150
N. G. E. — Simțul orientăril . 151
Trântorel — Momente . . . 152
Dr. Crâșmariu Nic. — Cum au iernat albinele în jud. Câmpulung (Bucovina) . . . 153
Roitul și reginele tinere . . . 154
N. G. E. — Întrebări și răspunsuri 155
G. I. Bota și N. G. E. — Observații apicole 157

Ori ce nedumerire aveți în conducerea stupinei Dv. scrieți-ne. Ori ce observație în legătură cu albinele pe care aveți prilejul să o faceți, scrieți-ne-o. Ori ce vă reușește ori nu v'a reușit în conducerea stupilor Dv. scrieți-ne, ca să fie de folos și altora.

Buletinul e al D-vs. ca să lămurească și ca să lămuriți și Dv. prin el, pe alții. E organul de legătură al stuparilor din România. Experiența fiecăruia se resfrânge, prin el, asupra tuturor.

Răspândiți revista și faceți noui abonați printre prietenii Dv. stupari. Odată cu numărul abonaților va crește și numărul paginelor.

Informații

Abonații noștri cari doresc să aibă aibă clișee după fotografiile stupinelor lor, ni le pot trimite arătându-ne mărimea pe care vor să o aibă clișeul. Zincografia care lucrează pentru revista noastră a consimțit să lucreze clișeele pentru abonații Buletinului cu prețul de 4 lei c. m. p.

Abonații vor trimite deci odată cu fotografiile și costul, iar noi le vom expedia clișeele recomandat.

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIA:

CORNEȘTI — OF. BILCIUREȘTI

DÂMBOVIȚA

ABONAMENTE: 200 LEI PE AN

Tipografia „Comerțului" Ploești

Str. I. I. Romanescu No. 14 — Tel. 1607

Scanned with OKEN Scanner

Anul XIII — Nr. 8 AUGUST 1942

BULETINUL APICULTORILOR

Organ al stuparilor din România

DIRECTOR: D. STAMATELACHE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

CORNEȘTI — OFICIUL BILCIUREȘTI — JUD. DÂMBOVIȚA

Inscris la Tribunalul Dâmbovița s. II, Com. sub No. 10363/938

Instinctul e mai tare chiar de cât posibilitățile fizice

Cititorii Buletinului își amintesc de sigur de articolul d-lui Cerchez care a dovedit pentru prima oară, după cât știu, că albinele pot să rupă pieliţa care acopere partea cărnoasă a fructelor. Dar ele nu au *instinctul* ruperii acestei pieliţe în scopul de a suge dulceaţa fructelor. Atunci însă când li se închide urdinișul cu fructe, ele rod această pieliţă pentru a-și deschide drum afară.

Descoperirea aceasta a d-lui Cerchez, reprodusă și de revista franceză „L'Apiculteur", rămâne câștigată pentru știința apicolă. Dar ea este interesantă și din alt punct de vedere, anume acela al puterii instinctului, care s'a dovedit astfel a fi mai important chiar decât posibilitățile fizice ale albinei. Interpretarea aceasta pe care a dat-o d. Cherchez, depășește interesul strict apicol al descoperirii sale. Ea interesează studiul mai larg al importanței instinctelor la animale.

Descoperirea d-lui Cerchez a provocat atunci la noi unele proteste din partea unor practicieni cu vederea scurtă.

Ceea ce vrem să arătăm aci e că au fost oameni de știință cari, înainte chiar de descoperirea d-lui Cerchez, nu au negat totuș posibilitatea albinelor de a găuri pieliţa fructelor. Ei și-au dat seama că faptele nu dovedesc de cât un singur lucru: că albinele nu găuresc pieliţa fructelor în scopul de a le suge dulceaţa. Nu se făcuseră însă experienţe pentru a vedea dacă ar putea-o totuș face în alte scopuri.

Un învățat ca Prof. E. F. Phillips nu spune în tratatul său de cât că albinele nu găuresc pieliţa fructelor

Scanned with OKEN Scanner

nici măcar atunci când sucul fructelor pe care le au la îndemână le ar salva de la moarte. Nu spune însă nimic despre *imposibilitatea fizică* a albinelor de a roade pieliţa fructelor.

Plecând de la aceiaşi atitudine de rezervă faţă de o deducţie nedovedită experimental, d. Cerchez a făcut un pas mai departe şi a făcut experienţele necesare. Iar experienţele conduse cu mult spirit ştiinţific, i-au dovedit că albinele *pot* găurl pieliţa fructelor.

A urmat apoi interpretarea în lumina faptelor care ar fi putut părea unui spirit superficial contradictorii, dar care în realitate consacru, cum arată d. Cerchez, *puterea instinctului la animale, mai pre sus chiar decât posibilităţile lor fizice.*

Am scris cele de mai sus pentru a încadra descoperirea d-lui Cerchez în ştiinţele naturale.

N. G. EREMIE

Introducerea reginelor cu fum de propolis

Se ştie că o regină e mai uşor primită de albine dacă i se dă acelaş miros ca şi albinelor. Acelaş miros se poate da nu numai stropind sau lăsând să-şi împrăştie aroma o substanţă care miroase puternic, ci şi afumând cu ceva care să dea un miros pătrunzător. Hamet în Cursul său de Apicultură arată că un stupar german (J. Dax) afuma cu propolis amestecat în părţi egale cu zahăr pisat.

După ce amesteca propolisul cu zahărul făcea cu el un fel de feştilă pe care o învelea într'o cârpă, dându i o formă de cârnăcior strâns din loc în loc cu o sfoară. Feştila astfel formată arde bine şi dă un fum care miroase foarte plăcut. Cu acest fum stuparul amintit prigonea albinele din stup, prindea apoi regina bătrână şi da drumul celei noui în mijlocul albinelor strânse grămadă în faţa stupului (pentru a reintra în el).

În felul acesta, spune Dax, „nu mi s'a întâmplat niciodată să pierd regina“,

N. G. E.

ECOU

Tot păţitu-i priceput

— Bine, Maestre Dane, mie mi-ai spus să pun un coperiş deasupra stupului de pe cântar, ca să-l pot cântări şi pe ploaie, iar la matale stupul de pe cântar e descoperit şi cântarul ruginit...

— Păi tocmai de aceea ţi-am spus să-l acoperi, fiindcă am văzut la mine cât e de rău dacă-l laşi descoperit.

H. RIŞCĂ

Definiţii.

Flori = restaurantele albinelor.

(„Gluma“ din 8 Martie 1942)

Necesitatea selecționării reginelor

În 1941 și mai înainte, am observat că unele colonii strâng mai multă miere decât altele de aceiaș putere, iar unele, nici nu se desvoltă că să populeze cuibul.

1) Avem colonii cari se desvoltă bine și adună miere;

2) Avem colonii cari se desvoltă bine, dar nu adună miere;

3) Avem colonii cari nu se desvoltă decât foarte anevoios, fără a reuși să populeze cuibul.

I. La unele colonii dela gr. 1, peste un an doi, se schimbă situația și ele coboară la gr. 2 sau 3. Cauza este regina care a îmbătrânit sau a căpătat vre-un beteșug. Nu de puține ori chiar și tânăra urmașe nu mai poate menține colonia la gr. 1. Cauza? Mai multe: Diferite defecte sau beteșuguri vizibile sau nu, externe sau interne, accidentale, microbiene sau degenerescență din cauza consanguinității.

II. Multe colonii dela gr. 2 pot ajunge la 1 sau coboară la 3. Cauză și efect: a) Fie că a primit o regină bună, fie că tânăra regină rămasă în urma roirei, sau făcută urmașe de regina bătrână, care se simte istovită, normal, sau că se împerechează cu un trântore de neam mai bun, sau în orice caz de alt sânge (regenerare), dă naștere unui popor mai viguros, aducând astfel colonia la gr. 1. b) Fie că regina bătrână nu se hotărăște să părăsească stupul cu un roiu, ca să prilejuiască înlocuirea sa cu o urmașe tânără și cu mai multe șanse de progres, fie că întârzie să și facă o urmașe deasemenea cu mai multe șanse, sau poate înlocuitoarea nu reușește să se fecundeze, din multele cauze știute, fie din cauza unor defecte ale ei sau ale urmașei, colonia slăbește și coboară la gr. 3.

III. Coloniile dela gr. 3, cu greu se pot urca la cele 2 gr. superioare, fără ajutorul stuparului. De cele mai multe ori, ele sunt sortite pieirei.

Dar, cu ajutorul nostru, aceste colonii, se pot îndrepta și înainta către cele 2 gr. superioare. Ajutorul constă în darea unei regine bune și ceva puiet. Dacă o asemenea colonie primește regina și puietul în luna Mai, ea poate lua parte la culesul din Iunie și Iulie.

Din cele de mai sus, se vede câtă nevoie este de regine alese, pentru ca apicultura noastră să progreseze. Este absolută și grabnică nevoie să se înființeze stațiuni - pepiniere pe lângă Camerele Agricole.

În acest fel, pe lângă complectarea unui mare gol în apicultura noastră s'ar da posibilitatea D-lor apicultori oficiali județeni să se afirme. Cred că toți se vor bucura de aceste frumoase perspective și se vor grăbi să răspundă cu convingere și avânt, dacă bine înțeles, secția apicolă din Ministerul Agric. și Domenii își va însuși această sugestie.

E foarte curios, că d-nii apicultori,

Scanned with OKEN Scanner

înscăunaţi în funcţii oficiale, nu dovedesc nici-un fel de activitate apicolă.

Standardizarea stupilor şi *selecţionarea reginelor*, sunt două probleme, cari de mult îşi aşteaptă rezolvarea.

Se supără cineva dacă spun că, atât secţia apicolă din Minist. Agric. şi Domenii, cât şi apicultorii Camerelor agricole, nu cunosc nici apicultura nici lipsurile ei?

Şi dacă nu este adevărat, ce zic eu, să-şi arate d-lor activitatea — nu în biurouri, ci pe teren!

Să spună d-lor câte stupine au vizitat, câte sisteme de stupi au văzut şi câte colonii dintr'o sută adună miere? Toţi d-nii plătiţi, pentru a veghea la propăşirea apiculturei noastre, să-şi ia toiagul în mână, să pornească pe teren, să înveţe şi să îndrumeze — dacă ştiu ce şi cum — şi să raporteze săptămânal activitatea arătând unde a fost, ce a văzut, ce a făcut şi ce propune să mai facă.

Se va vedea atunci în ce stare înapoiată se află apicultura noastră, din cauză că nu se ocupă nimeni în serios de ea.

Şi apicultura trebue să intre în programele de viitor ale Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

Rugăm pe D-l Ministru al Agriculturii să ne ia şi pe noi stuparii, sub aripa D-sale, pentru binele apiculturei Româneşti.

C. NICA
Moreni - Prahova

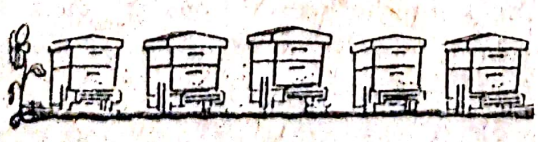

Albine tinere pentru a primi regina

Un stup în care sunt multe albine tinere abia născute, primeşte foarte uşor o regină nouă.

Folosind această bună dispoziţie a albinelor tinere faţă de noua regină, s'au închipuit mai multe feluri de introducere a reginelor de soi, cu deosebire acela de a schimba locul stupului când grosul albinelor bătrâne sunt duse la cules.

Ed. Bertrand, La Conduite du Rucher

NOTĂ. — Regina cea nouă nu e introdusă numai decât după mutarea stupului. Se mai lasă o zi sau două ca să mai plece o parte din albinele bătrâne care nu erau la cules când s'a mutat stupul. Regina veche se scoate şi ea tot după mutare (cu puţin înainte de introducerea celei noui), pentru a nu strica rostul stupului, împiedicând astfel plecarea bătrânelor la cules.

Introducerea reginei celei noui se face într'un fel sau altul. Ori care ar fi metoda de introducere, regina e mai uşor primită după împuţinarea bătrânelor din stup.

N. G. E.

Material apicol cel mai bun, trainic şi conştiincios lucrat se procură dela **stupăria model inginer C. Hanganu,** Iaşi, Str. Nicolina, 70, clasat cu cele mai mari premii la diferite expoziţii.

Sfaturi pentru luna August

Mersul stupăritului nu poate să fie la fel pe tot cuprinsul țării. De aceea nici modul de conducere al stupilor nu poate fi acelaș peste tot. Deosebirile acestea de cârmuire nu se datoresc numai localității prin situația ei, ci și nevoiei de a se trage cele mai mari foloase din anume înfloriri, care, în localități asemănătoare se pot prezenta în condițiuni diferite. De aceea stuparul să se silească să-și îngrijească albinele cât mai cu sârguință, potrivit modelului de stupi pe care-l are și condițiunilor climatului și înfloririlor localității unde își are așezată stupăria.

În părțile cu agricultură întinsă, în August culesurile sunt sfârșite și albinele nu mai găsesc aproape nimic. În schimb au — sau trebue să aibă — cuibul bine aprovizionat cu miere în vederea iernatului. Când stuparul a recoltat mierea culesului de pe urmă, în Iulie, a trebuit să aibă această grije. Cine n'a făcut-o să se îngrijească de pe acum, ca cuibul stupilor să fie în cea mai bună regulă: provizii îndestulătoare pentru iernat și spațiu pentru aerisire și pentru ca regina să aibă unde-și depune nestingherită ouăle din care vor ieși albinele pentru iernare. Cu cât un stup va avea mai multe regine tinere, născute în August și Septembrie, cu atâta va ierna mai bine. Și nu trebue să uităm că o bună iernare asigură folosul cel mai bun în vara următoare.

În aceste localități, de acum slabă nădejde de vre-un cules mai de Doamne ajută. Ci doar să-și strângă albinele cât le trebue pentru consumația lor zilnică și pentru creșterea puietului. Totuși se mai pot ivi în urma ploilor către sfârșitul lui August sau începutul lui Septembrie. Mi s'a întâmplat să văd în acest fel de regiuni, odată în jud. Iași (în 1923) un cules aproape tot așa de îmbelșugat ca și cel dela salcâm și odată—după 15 ani, în Dâmbovița—tot în August și Septembrie, un cules destul de mulțumitor, aproape 7 8 kgr. miere de stup, în două localități (la Bilciurești și Cătunu) în timp ce numai la 6—10—15 km. depărtare, la Cornești, Bôleni, Slobozia, Cornățel, deși localitățile au același caracter — agricol —, acest cules târziu n'a avut loc, sau cel mult s'a observat o ușoară înviorare de sbor și de completare de provizii la cuib.

În alte părți, în regiunile de baltă și de munte, albinele culeg acum atât cât au cules cele dela șes în Mai și Iunie, dând recolte destul de

Scanned with OKEN Scanner

mulțumitoare. În acest fel de localități, exceptând regiunile de salcâm, stuparii n'au nevoie să se îngrijas ă să aibă populațiile deplin desvoltate până la începutul sau jumătatea lunii lui Mai, cum se îngrijesc acei din localitățile cu culesuri timpurii.

În localitățile unde culesul a încetat, stuparii cari n'au extras încă mierea din culesurile trecute, poate s'o facă acum, chiar dacă fagurii nu sunt căpăciți decât în mică parte. Trebue lucrat însă cu mare grije și luându-se toate măsurile de pază ca să nu se iveaască furtișagul, care în timp de secetă și lipsă de culeș, poate lua naștere, în cele mai dese cazuri din vina stuparului. După extragere fagurii se vor pune — numai seara — la loc, pentru păstrarea spațiului în vederea aerisirii și depunerii mierii ce ar proveni din vre-un culeș neașteptat, lăsându-le astfel cuibul liber pentru a-și desvolta normal creșterea puietului.

August e luna cea mai potrivită pentru îndreptarea stupilor cari n'au dat rezultate bune în sezonul care de acum e pe sfârșite. Adică nu s'au desvoltat la timp; n'au dat atâta miere cât au dat alții, etc. D-l Nica pune foarte bine și la timp chestiunea selecționării reginelor. Regina e sufletul roiului, familiei de albine d'intr'un stup. Citiți cu luare aminte cele scrise de d. Nica și căutați să schimbați, să primeniți reginele stupilor cari au ocupat degeaba locul în stupină și v'au răpit în zadar timpul consacrat îngrijirii lor, dacă bine înțeles judecați că nevolnicia vine dela regină. În noua ediție (a VIII-a) a Călăuzei Stuparului sunt lămurite procedeele de primenire a mătcilor, creșterea lor, etc. la pag'-nele 360 -- 373 și 570 — 632. Acei cari încă nu și-au procurat încă această prețioasă carte să ne trimită la revistă 320 lei și le-o expediem de îndată recomandat.

În luna aceasta urdinișele lărgite mult pentru timpul verii, trebuesc strâmtate potrivit timpului și populației din stup.

Acei cari aveți miere de prisos n'o țineți. Vindeți-o la prețul cel mai bun pe care îl puteți obține, oprindu-vă cantitatea necesară familiei și o bună rezervă pentru orice eventualitate. (Hrană la albine, etc.). De asemenea nu uitați să opriți pentru rezerve un număr de faguri plini din cei mai bine căpăciți. Aceștia vă pot fi de mare ajutor primăvara și de multe ori toamna vă ușurează mult aranjarea stupilor pentru iernat. Nu țineți în stupină stupi slabi. Cercetați-i să nu aveți vreunul orfan sau cu matcă nefolositoare. Pază mare contra găselnițelor, împotriva cărora apărăm fagurii ținuți afară de stupi, afumându-i din 10 în 10 zile cu pucioasă.

Procurați-vă în schimbul sumei de 500 lei colecțiile celor 7 ani din urmă câte mai avem din Buletinul Apicultorilor. În ele veți găsi atâtea îndrumări folositoare, încât suma plătită vă va fi răsplătită însutit. Orice colecție din anii 1936—1940, costă 100 lei. E bine și îndemnăm pe toți abonații noui să-și procure aceste colecții. E în folosul D-lor.

D. Stamatelache

Scanned with OKEN Scanner

CHARLES DADANT

Charles Dadant

Un campion al apiculturii mobiliste.

Când Langstroth şi-a patentat stupul lui cu rame mobile, f arte mulţi au fost acei care s'au ridicat împotriva lui, susţinând că stupul cu rame mobile era mai de mult cunoscut în Europa. Unul din ei, pastorul H. A. King a şi plecat în Europa pentru a aduce „probe" că invenţia nu era ceva nou. La înapoere a început cu mult sgomot campania, afirmând că are toate probele pentru a dovedi că toate caracteristicele stupului Langstroth sunt cunoscute şi aplicate în Europa înainte de a-şi fi patentat Langstroth stupul. Atunci a intervenit în discuţie şi Charles Dadant care, ca apicultor venit din Europa, cunoştea stupii despre care vorbea King. El a arătat diferenţele dintre stupul lui Langstroth şi cei din Europa, care tocmai din pricina acestor diferenţe nu au fost adoptaţi de apicultori.

Mai pe urmă Charles Dadant a dus lupte mari în presa apicolă din Europa, apărând noua apicultură sistematică cu stupul cu rame mobile inventat de Langstroth, contra apiculturii primitive susţinută în Europa de şcoala franceză a Societăţii Centrale de Apicultură din Paris, în frunte pe atunci cu marele Hamet.

Şi a învins şi în Europa, ca şi în America, fiindcă a văzut clar şi a apărat o cauză dreaptă.

Introducerea apiculturii sistematice datoreşte astfel foarte mult lui Charles Dadant, care poate fi considerat ca primul campion al acestei apiculturi în Europa.

N. G. E.

LANGSTROTH

Nectarul și polenul

Nectarul din care albinele produc mierea este un lichid zaharos care se formează în flori. Scopul formării acestui lichid este de a atrage insectele către flori, care vizitându le, se încarcă pe tot corpul cu polen și plecând iarăși pe alte flori din aceiași specie, produce fecundarea plantelor.

Nectarul conține în medie 75 la sută apă, 12 la sută zaharoză, 12 la sută levuloză, tot odată și o mică parte cu diferite substanțe și ulei parfumat.

În corpul albinelor nectarul se preface în miere. Nectarul din flori nu este produs totdeauna în cantități egale, cantitatea mărindu-se după timp și locul plantei. Când timpul este liniștit, călduros și cu puțină umezeală, nectarul este mai abundent. Nectarul din florile ce înfloresc sus în munți, e mult mai abundent ca cel din florile din câmpie.

Din cercetări foarte migăloase s'a constatat că 2000 de flori de salcâm, sau 5000 de flori de sparcetă produc nectar care transformat de albine în miere ar da o cantitate de $1\frac{1}{3}$ grame. Vedem deci că kilogramele de miere scoasă din stup sunt produsul unei munci uriașe, trebuind cercetate un nesfârșit număr de flori ca să se poată aduna această miere.

Albinele pentru nevoia lor și a puietului, afară de miere întrebuințează și substanțe albuminoase pe care le găsesc în polenul din flori. Cantitatea substanțelor albuminoase din polenul diferitelor flori melifere, se schimbă când mai mult, când mai puțin. De exemplu: polenul „Pinului" conține din aceste substanțe 16 la sută, iar alunul 30 la sută.

Mulțimea florilor producătoare de nectar și polen din o regiune, sunt în măsură să ajute la desvoltarea unei stupine, ținându-se bine înțeles seamă de anumite împrejurări. De exemplu: construcția florilor și climatul. Sunt flori a căror nectar este pus așa de adânc, încât albinele, cu toată cazna lor, nu se pot atinge de el. Sau vremea fiind răcoroasă și cu ploi nu dă posibilitate albinelor să iasă în număr mare din stup și ca urmare, albinele nu pot aduna nectar indeajuns, deși flori sunt destule în împrejurimi.

AT. NEDEW

Pentru albine: Sofora, semințe și pueți.

Plante melifere, semințe și răsaduri de:
Anason, isop, salvie, melisă, borago și sulfină albă.

Toate sunt plante vivace (afară de sulfină).

Vinde: **ILIE DUMITRANA**
Calea Dunării 10 — Craiova

Amatorii să trimeată carte poștală pentru răspuns.

Scanned with OKEN Scanner

Contribuţiuni la înbunătăţirea regiunilor cu flori melifere

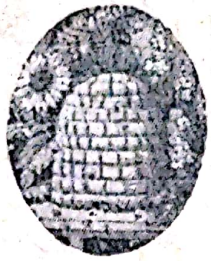

I. Plante de nutreţ

Plantele de nutreţ formează o hrană bună pentru vite şi pentru păsările din curte, sunt foarte folositoare albinelor şi pământului în care au fost semănate. Ştim cu toţii cât de mult priesc plantele de nutreţ vitelor şi păsărilor, aşa că nu vom mai vorbi despre aceasta.

Unele plante furajere cum sunt sparceta, borceagul, lucerna şi trifoiul au pe rădăcinele lor noduri sau umflături în care sunt bacterii, adică nişte vietăţi aşa de mici, încât nu le putem vedea decât cu microscopul [1]). În aceste noduri se află hrana amestecată cu azot [2]) bună pentru planta de nutreţ; atunci când putrezesc aceste noduri odată cu rădăcinele lor îngraşă mult pământul, lăsându-l mai curat de burueni, mai afânat.

Apoi, rădăcinele acestor plante pătrunzând adânc de tot în pământ, ca să sugă hrană şi apă, face ca planta să rabde la secetă şi să dureze 5--6 ani. Astfel fiind, ele nu trag substanţele hrănitoare numai din acelaş strat de pământ, cum fac celelalte plante, cerealele, de pildă.

Rădăcinele acestea lungi putrezind, vor lăsa în locul lor nişte găuri, prin care va pătrunde cu uşurinţă şi adânc în pământ apa ploilor şi aerul; aşa dar rădăcinele furajerelor măresc rodnicia, iar mărirea rodniciei pământului înseamnă înmulţirea banilor în punga apicultorului.

Iată acum rostul plantelor de nutreţ în apicultură.

Florile, aşa de numeroase ale acestor plante, au în fundul lor nişte picături dulci şi mici numite nectar, pe care albina îl adună în grabă din floare în floare, până şi-a umplut guşuţa, apoi îl duce la stup, de unde se întoarce spre a repeta cu mare grabă această lucrare din zori şi până seara.

Dar când albina se aşează pe floare ca să adune cu limbuţa ei sucul dulce, se umple de polen [3]), pe care ducându-l de pe o floare pe alta, le înperechează sau le fecundează, cum zic învăţaţii.

Fără albine aceste plante ne-ar da foarte puţine seminţe.

Albinele au mare trebuinţă de polen, pe care îl duc în stupi pentru hrana lor, a puietului lor, mai cu seamă şi pentru construirea fagurilor.

E mare bucuria care ţi se revarsă în suflet atunci când în zilele fru-

---

1) Microscopul este un aparat care măreşte la vedere lucrurile mici de tot.

2) Azotul este un corp simplu gazos, fără miros şi fără culoare. El formează cam patru cincimi din aer şi fără el nu se poate întreţine arderea sau respiraţia. Plantele de nutreţ au însuşirea de a culege, de a absoarbe din aer azotul.

3) Polen sau păstură este pulberea fecundătoare a florilor. Acest praf e de culoare roşiatică, cenuşiu-mov, dar mai mult galben sau galben-auriu.

moase de vară te-ai afla într'un lan cu plante de nutreț înflorite, să admiri albinele cum sboară grăbite din floare în floare, să le privești cât de repede pleacă la stupină încărcate cu nectar și polen, să le vezi cum se întorc iar la adunat.

Printre plantele de nutreț cresc uneori rochița rândunelei, albăstreaua, mura târâtoare, măzărichea și alte plante melifere.

Lanul semănat cu plante melifere-furajere îl putem face să înflorească treptat-treptat făcând cosirea lor din săptămână în săptămână câte o porțiune din terenul plantat, având astfel tot timpul flori melifere,

Să vedem care anume plante de nutreț sunt mai bune pentru albine.

[Urmare în Nr. viitor].

C. VASILESCU
Adjud-Putna

Rugăm pe toți d-nii abonați rămași în urmă cu plata abonamentului să-l achite cât mai neîntârziat. Revista nu se susține decât numai din abonamente. Nimeni nu ne dă nici hârtia, nici lucrul pe datorie. Avem tipărite până acum peste 150 pagini.

N'am scos nici un număr dublu. N'au plătit abonamentul nici jumătate din acei cari primesc revista și am intrat în luna a opta!...

Cu gândul la albine

Albina pe Hipodrom.

La cursele de galop dela Băneasa, marele premiu al Dianei a fost câștigat anul acesta de iapa... Albina.

Antologie apicolă.

Gloria are gură de miere.

Gloria, gloria,
Parșivă muiere,
Cu sânii de mere și gură de miere
Aș vrea să ies cu ea'n trăsură
la plimbare,
Să m'arate lumea: ăsta e cutare!

N. Crevedia

Miere uscată.

Cu degetele pipăi această
miere etruscă,
Uscată ca o lavă, cu smalțuri
de coral,
Solidă, fără vârstă, cu miezul
mineral,
În care doarme-o veche zaharisită,
muscă.

G. Călinescu

NOTĂ. — E vorba de un borcan cu miere ținut de ani de zile în dulapul unei mătușe (Tanti Ghenca). Mierea nu este bine înțeles din vremea etruscilor. E o exagerare (permisă poeților) pentru a sugera vechimea.

Bomboane de miere.

O cunoscută fabrică de ciocolată din țară a pus în vânzare niște bomboane zise „Miere de albine", cu lămurirea pe plicul de ambalaj: Cea mai fină miere prezentată sub forma unei bomboane savuroase".

Bibliografie

Simțul orientării

— *Incercare de fiziologie comparată* —

de D. VOINOV, membru al Academiei Române

În Analele Academiei Române, Memoriile Secțiunii Științifice, Seria III, Tomul XVII, Mem. 10, București, 1942.

Academia Română a publicat comunicarea d. Prof. Voinov, despre simțul orientării la animale, ținută în ședința de la 27 Iunie 1941. Cititorii noștri cunosc cercetările d-lui Prof. Voinov asupra orientării albinelor cu ajutorul radiațiilor. Chestiunea a fost discutată destul de larg în coloanele Buletinului, așa că nu mai e nevoie să revenim în această privință.

Găsim însă în comunicarea d-lui Prof. Voinov și alte date interesante referitoare la albine, decurgând din aplicarea teoriei radiațiilor pe care le emit toate corpurile vii sau inerte.

Albinele și florile. — D. Profesor Voinov citează, după Plateau, experiențe din care reese că nu colorile florilor atrag albinele. Colorile florilor artificiale, deși perfect imitate, nu înșeală niciodată albinele. Totuș A. Florel susține, după cum știm, tocmai contrariul, așa că am fi dorit să vedem discutate și experiențele lui Forel.

De altă parte F. Plateau, care combate orientarea albinelor cu ajutorul vederii, susține că orientarea lor se face cu ajutorul mirosului, așa că ar fi trebuit poate discutate și aceste experiențe înainte de a trage concluzia că albinele sunt atrase numai de nectarul și polenul din flori [p. 17], care bine înțeles se fac cunoscute, după d. Prof. Voinov, prin radiațiile lor.

Nici experiențele lui Françon [p. p. 24 — 26] nu sunt doveditoare în această privință. Ele ar fi concludente dacă mierea și zahărul ascunse în cutie ar fi găsite de albine chiar de la început, fără ca experimentatorul să pună el mai întâi o albină acolo. Dacă mierea și zahărul emit radiații, de ce nu atrag la ele albinele fără intervenția omului, cum le atrag florile [care pe lângă polen și nectar mai au și coloare și de foarte multe ori și miros]?

Dar d. Prof. Voinov folosește experiențele lui Françon mai ales pentru a interpreta mecanismul comunicării pe care prima albină, introdusă de experimentator, o face celei următoare asupra mierii sau zaharului de sub cutie. Și cu aceasta ajungem la partea poate cea mai interesantă a comunicării.

Cum comunică albinele între ele. Pentru a înțelege aceasta trebue să înlăturăm mai în ai o prejudecată: aceea că ființele ar putea comunica

între ele numai cu ajutorul noţiunilor, încadrate la rândul lor în cuvinte.

O constatare mai întâi: Dragostea, teama, admiraţia şi atâtea alte stări din cele mai caracteristice ale vieţii, se pot comunica, chiar la oameni, în afară de înţelesurile cuvintelor. Ba chiar atunci când vrem să le încadrăm în cuvinte, acestea sunt neputincioase, nu pot exprima de cât degradându-le, aceste stări mai *depline* de cât pot să le lămurească cuvintele. *Prin aceasta se face dovada că cuvintele nu sunt numai decât necesare pentru a transmite anumite mesagii, ci din potrivă pot fi uneori chiar o piedică pentru exprimarea lor.*

Se poate deci comunica şi fără cuvinte, dela fiinţă la fiinţă. Dacă este aşa, atunci lipsa noţiunilor creiate prin vorbire, nu mai poate fi o piedică pentru animale ca să comunice şi să se înţeleagă între ele.

Întrebarea este acum: care este mecanismul acestui fel de înţelegere între animale, în cazul nostru între albine?

D. Prof. Voinov răspunde: radiaţiile.

Şi în adevăr mintea noastră cu greu ar putea găsi altă soluţie.

Stiinţa aceasta a radiesteziei, cum o numeşte d. Prof. Voinov, es e numai la începuturile ei. Dar ce câmp larg de pătrundere în tainele vieţii, atunci când cercetările vor fi lămurit mecanismul emiterii şi recepţiei radiaţiilor de către fiinţele vii, pentru a se înţelege între ele.

N. G. EREMIE

MOMENTE

O epigramă: albinei.

Prin sărutarea ta, albină, floarea-i fecundată.
In schimb cu miere floarea te momeşte, ca pe-un mire
Care şi-ar vinde contra plată
A lui iubire.

*

Un madrigal: trântorului.

Iubirea ta-i cea mai curată
Din câte sunt şi-au fost vreodată
Tu nu iubeşti de două ori,
Tu, singurul, iubeşti şi mori.

*

Un omagiu: mătcii.

Muncesc albinele şi'n munca lor
Se istovesc şi zilnic copleşite mor.

Dar matca ouă
Şi se'nmulţeşte'n stup viaţa nouă.
Şi creşte stupu'n zumzet şi putere,
Căci, matcă, tu eşti totul:
muscă, faguri, miere.

TRÂNTOREL

Colonii de albine, mătci selecţionate, roi, stupi, faguri artificiali, miere superioară, unelte apicole procuraţi-vă dela stupina
— şi atelierul —
Eracle Iovanescu
Poiana Mare — Dolj

Scanned with OKEN Scanner

Observaţii

Cum au iernat albinele în com. Iacobeni, jud. Câmpulung (Bucovina)

Anul trecut, în luna Mai am fost concentrat şi după aceea am luat parte la campanie cu trupele operative dincolo de Nipru. La plecare am lăsat în primire unei rude, director şcolar în localitate, un număr de 11 stupi, bine populaţi. M'am întors în ţară în ziua de 24 Ianuarie a. c. La iernat se găseau puşi un număr de 15 stupi, despre care mi s'a afirmat că au fost în toamnă bine populaţi şi cu provizii suficiente. La începutul lunei Februrie, am ascultat prin urdiniş fiecare stup în parte (cu un tub de cauciuc subţire, din cele întrebuinţate la aparatele medicale de ascultaţie numite fonondorcop, un capăt fiind în ureche şi celalt introdus prin urdiniş sub rame). Dădeau semne de viaţă 13 stupi, putându-se foarte bine distinge zumzetul caracteristic.

Stupii sunt un model confecţionat de un prieten, brigadierul silvic Bucevschi Constantin. La construcţia lor s'a condus după modelul Layens, micşorând rama de la 40 x 30 cm. la 40 x 24 cm. în interior. Sunt în total în cuib 12 rame, aşezate în pat rece. Corpul stupului are o capacitate de 59 litri, având în interior 44 cm. lungime, 28 cm. lăţime şi 46 cm. înălţime. Deasupra cuibului se poate aplica un cat pentru recoltă, având 12 rame cu jumătate lungimea celor din cuib. Pereţii stupului sunt simpli şi confecţionaţi din ,scândură de molift, având o grosime de 5 cm. Fundul stupului nu este mobil. Urdinişul are o lungime de 24 cm. şi o înălţime de 1 cm. Deasupra ramelor se aplică un capac de scândură, gros de 2 cm. făcut dintr'o bucată. Nu intră în intenţiile mele de a discuta valoarea acestui model de stup, care este un compromis între stupii orizontali şi cei verticali. Cel care l'a construit, de altfel un apicultor cu vechime şi experimentat, mi-a afirmat că este un model destul de bun şi i-a dat rezultate frumoase.

În comuna Iacobeni, regiune de munte, 842 m. altitudine, începând din anul 1938, totdeauna am iernat stupii afară. Procedam astfel: toamna îi strângeam pe toţi lângă un perete al casei, de preferinţă orientat spre Sud şi îi aşezam pe un podeţ de scânduri, pe care puneam un strat de fân de circa 20 cm. În faţa stupilor făceam un gard din scânduri, umplând cu fân golurile dintre peretele din faţă şi stupi, dintre stupi şi peretele casei cât şi între pereţii laterali ai stupilor.

Deasupra puneam un strat gros de fân de circa ½ m. După această împachetare, un acoperiş de scânduri

înclinat asigura scurgerea apei. Urdinişurile rămâneau deschise în tot cursul iernii, pe toată întinderea lor. În toţi anii am procedat la fel. În anul 1938/1939 am pus la lernat 11 stupi şi toţi au ieşit cu bine în primăvară. În anul 1939-1940 mi-a murit unul din 15, iar în anul 1940-1941, doi roi slabi din 16. După cum se vede mortalitatea a fost foarte mică. Pentru iarna 1941-1942 stupii au fost împachetaţi la fel.

La începutul lunei Februarie se găseau în viaţă 13 stupi. La 15 Martie albinele din unii stupi şi-au făcut sborul de curăţenie. Cu această ocazie am constatat că din 8 stupi nu iese nici o albină, iar la ascultare cu tubul de cauciuc nu se auzea nici un bâzâit. I-am notat aceşti stupi şi la vizita de primăvară făcută la 25 Martie i-am găsit morţi. Din cei morţi, 6 aveau provizii suficiente. Frigul prea mare în luna Februarie şi prima jumătate a lunei Martie, nu a permis ghemului de albine să se deplaseze înspre fagurii cu provizii. Au murit, cu alte cuvinte, de foame, având mâncarea lângă ele. Acest fapt se găseşte de altfel foarte bine descris în toate tratatele de apicultură româneşti şi străine. Doi stupi aveau proviziile terminate şi murdăriile depe rame, faguri şi pereţii stupiilor arătau că au suferit de diaree. Atribui ivirea diareiei consumului prea mare de miere din cauza frigului.

Cu apicultura mă ocup de 7 ani, începând din 1936. Când eram copil, până la vârsta de 10 ani, la casa părintească erau stupi primitivi, moşteniţi dela moşu în număr de circa 30. O parte erau trunchiuri de salcie sau plop, scobiţi, iar alţii făcuţi din 4 scânduri de brad. Conducerea lor se făcea astfel, cum din nenorocire se mai practică şi astăzi pe la sate, adică se asfixiau albinele cu fum de pucioasă şi se recolta mierea dela cei mai mulţi stupi, lăsându-se „de sămânţă" 4 — 5 din cei mai buni. Dragostea de casa părintească şi de tot ce era pe lângă dânsa, a păstrat în sufletul meu nestinsă şi dragostea de albine. Imediat ce situaţia şi împrejurările mi-au permis, am început să-mi fac o stupină, începând din anul 1936 cu 4 stupi sistematici, pe cari i-am înmulţit mereu, întâmpinând, ca toţi începătorii, o serie nesfârşită de greutăţi. S'a întâmplat tocmai, ca în regiunea noastră muntoasă, în ultimii cinci sau şase ani timpul să fie nefavorabil pentru apicultură.

(Urmare şi sfârşit în Nr. viitor).

Dr. *Crâşmariu Nicolae*
Medic, Iacobeni-Bucovina

Roitul şi reginele tinere

C. J. H. Gravenhorst, răposatul director al revistei Deutsche Illustrierte Bienenzeitung, arată şi cred că aşa este, că o colonie nu roeş e când are o matcă din acelaş an, dacă matca a fost crescută în stup. Dacă matca e adusă din afară, colonia poate să roiască. De unde vine această deosebire, nu pot să ştiu. Dar unii stupari au arătat că sunt şi excepţii la această regulă. Dr. C. C. Miller, în Fifti vears among the Bees.

Faguri în miere.

Întrebare. — *Pot pune şi miere mai închisă la culoare în combinaţia „faguri în miere“.*

Răspuns. — Din potrivă: numai miere deschisă la culoare, pentru a putea vedea cât mai bine prin ea fagurii peste care o turnăm.

*

Capace orizontale.

Întrebare. — *Când la cercetarea stupului, luăm un cat de pe cuib, pe ce îl punem?*

Răspuns. — Atunci când capacul e orizontal, punem catul pe capac şi acesta e încă unul din foloasele capacelor orizontale. Punem jos lângă stup capacul răsturnat şi pentru a nu strivi albinele, aşezăm catul aşa ca pereţii lui să nu se suprapună pe marginile capacului.

Când capacele nu sunt orizontale, putem pune catul cu albine, în acelaş fel, pe un cat gol, pe care îl ducem de la un stup la altul.

*

Metoda Wilder.

Întrebare. — *După metoda de conducere a stuparului Wilder, se înmulţesc stupii numai pentru a mări producţia, după principiul aplicat şi de polonezi, că „un stup puternic roit la vreme dă, împreună cu roiul, mai multă miere de cât dacă nu ar fi roit“, iar toamna „reducem numărul stupilor“, sau rămânem şi cu stupi mai mulţi?*

Răspuns. — Wilder nu reduce numărul stupilor toamna. Chiar prin contractele ce le face cu cei ce îngrijesc de stupinele lui, aceştia sunt obligaţi să înmulţească stupii cu cel puţin 30 la sută în fiecare an.

Cei cari au înţeles că Wilder îşi roeşte stupii numai pentru a mări producţia de miere, au înţeles greşit metoda lui de conducere. Scopul acestei metode este de a obţine nu numai miere mai multă, ci şi stupi mai mulţi. Aceasta şi este originalitatea metodei: înmulţirea stupilor merge mână în mână cu sporirea producţiei de miere.

*

Ceara arsă.

Întrebare. — *Dacă topind-o, ceara se arde, ce putem face ca să n'o pierdem toată?*

Răspuns. — Încercaţi ceiace spune Alin Caillas în „Les Produits de la Ruche“ (p. 189). Adică:

Tăiaţi ceara în făşii sau bucăţele cât puteţi mai mici. O topiţi apoi

într'o oală cu un volum de apă dublu cât greutatea cerii. În apa rece puneţi 2 la sută acid sulfuric. Aşezaţi oala pe foc şi o lăsaţi să fiarbă un sfert de oră, mestecând tot timpul. Lăsaţi apoi să se răcească încet. Scoateţi sloiul şi îi curăţiţi cu un cuţit fundul.

Reîncepeţi acelaş operaţie ca mai sus, dar în loc de acid sulfuric puneţi în apă 2 la sută acid oxalic. Dacă ceara nu şi-a recăpătat coloarea, o mai topiţi odată cu acid oxalic.

Dacă ceara e arsă de tot, adică carbonizată, e greu, după Caillas să mai obţineţi ceva.

*

Viţa de vie.

Întrebare. — *Culeg ceva albinele de la viţa de vie?*

Răspuns. — Culeg polen şi fură dulceaţa din boabele de struguri sparte de alte insecte sau din cine ştie ce alte motive.

*

Lupta mătcilor.

Întrebare. — *Care e cauza pentru care mătcile când se luptă, nu se omoară niciodată amândouă? E grija lor ca stupul să nu rămână orfan?*

Răspuns. — E greu să admitem atâta înţelepciune la albine. Natura aranjează mai bine lucrurile fără ajutorul înţelepciunii individuale, pe care ne-a dat-o nouă oamenilor mai de grabă ca un fel de pedeapsă ca să nu putem ajunge nici odată perfecţiunea.

E. R. Root crede că o matcă nu îşi poate înţepa rivila decât într'un anumit fel, care nu e posibil, în acelaş timp, pentru amândouă beligerantele.

*

Evaporarea apei de prisos din miere.

Întrebare. — *Unii spun că putem scoate mierea din stup şi înainte de a fi căpăcită, fiindcă apa de prisos din ea o putem evapora şi pe urmă, după ce extragem mierea. Cum e mai bine?*

Răspuns. — Albinele ştiu în ori ce caz mai bine ca noi câtă apă să lase in miere. Afară de aceasta procesul de evaporare din stup ar putea să fie întovărăşit până la urmă şi de alte operaţiuni pe care le fac albinele în vederea transformării mierii în „bună de căpăcit".

„Părerea generală este că cel mai bun loc pentru evaporat apa de prisos din miere este în stup", spune şi D-rul C. C. Miller.

*

Diferenţe.

Intrebare. — *Un vecin al meu, care are acelaş fel de stupi orizontali ca şi mine, a scos cam 15 kgr. de stup din floarea de salcâm. Eu am scos, cu multă greutate, abia 5 kgr. Care să fie pricina, că şi stupii mei sunt plini de muscă, au parcă chiar mai multă ca ai vecinului. Aştept acum să-i duc la floarea de baltă.*

Răspuns. — Stupii Dvs. sunt de sigur plini de muscă acum. În loc să profite de floarea de salcâm să strângă miere, şi-au prăsit musca pe care nu

Scanned with OKEN Scanner

o aveau. Ai vecinului D-vs. o aveau când a înflorit salcâmul, fie că au eşit mai bine din iernă, fie că s'a îngrijit pe urmă unind pe cei slabi şi hrănindu-i.

Dacă nu aveţi acum, pe acolo, altă floare, aţi făcut rău că le-aţi luat şi cele 5 kgr. care trebuiau lăsate să aibă ce mânca musca până la floarea de baltă care, din pricina inundaţiilor, va fi foarte târzie anul acesta.

*

Mierea are, probabil, acid malic.

Intrebare. — *Aţi spus odată că mierea nu conţine acid formic. Atunci ce acid e acela care se găseşte în miere?*

Răspuns — Prof. E. F. Phillips spune că nu se ştie încă precis ce acid este, dar e probabil să fie acid malic şi în acest caz el vine din nectar.

N. G. EREMIE

Observaţiuni apicole

Mitraliera .. în stup.

În timpul culesului se aud în stupi pârăeli (rafale), nu prea lungi, asemănătoare cu acelea de mitralieră. La început am crezut că e un sunet scos de trântorii luaţi la goană, însă aşa ceva nu se întâmplă în timpul culesului, mai ales cel de primăvară.

Am rămas la convingerea că e un sunet special scos de albine, anunţând că au găsit undeva belşug, probabil nectar, căci faptul se repetă regulat, dar numai în timpul culesului de nectar, Mai-Iunie şi August.

Este ceva asemănător cu „dansul culesului" şi cu scuturăturile ce anunţă belşugul de polen, iar după altă părere semn de roire.

*

Văzul albinelor.

Stupina este aşezată la o încrucişare de pâraie, între trei dealuri, având o direcţie de sbor spre răsărit. Pe această direcţie se află o casă aşezată ceva mai înalt decât stupina şi cu un capăt înalt de de cca. 7 metri spre stupină.

În timpul culesului, dimineaţa în special, când soarele se ridică din fundul orizontului chiar pe direcţia de sbor, albinele care pornesc într'acolo se izbesc mereu de perete, ajungând până la 5 pe minut.

Faptul denotă că în vederea lor este ceva scădere. Este adevărat că şi poziţia e foarte dificilă.

*

Record de ouat.

În primăvara anului 1937, călduţă cu ceva umezeală, toate dând iluzia unui mare belşug, stupii au început să roiască peste măsură.

Un stup (Layens) ajunsese la un moment dat să aibă puiet pe 17 rame. Făcând socoteala obişnuită, 17 faguri a 10.000 celule, împărţite la 21 zile, timpul de clocire a unei serii, rezultă 8095 ouă pe zi, sau 5 ouă pe minut.

Alţii aveau mai puţin, dar vre-o 3

Scanned with OKEN Scanner

stupi atingeau totuşi câte 14 — 15 rame de puiet.

Faptul deşi excepţional, este totuşi posibil, căci se mai menţionează (Hommel şi Nicolaescu) asemenea cazuri cu câte 8700 ouă pe zi, sau 6 pe minut, până când obişnuit media maximă este de 2 — 3 pe minut, sau cca. 2500 — 4000 ouă zilnic.

G. I. BOTA
Deva-Hunedoara

*

O albină ciudată.

2 Iulie 1942.

La stupul cu numărul 21 am văzut azi pe la 1 şi jumătate după amiaz, o albină foarte ciudată. Sta pe scândura de sbor, cu faţa spre urdiniş, cu trupul ca de două ori mai sus decât stau în mod obişnuit albinele şi numai pe patru picioare, întinse şi strânse foarte aproape sub pântece [cele două picioare din faţă fiind în aer].

Capul, pieptul şi pântecele erau pe o linie perfect orizontală. Aripele nedesfăcute.

Uneori îi tremura, ca de prea multă încordare, câte unul din cele patru picioare pe care sta. Asemenea şi pântecele.

Albina sta parcă înţepenită. Nu făcea nici o altă mişcare în afară de tremurarea de mai sus, ca o vibrare a unei coarde prea întinse. Era indiferentă la tot ce se petrecea în jurul ei. Câte o albină se repezea spre ea, ca pentru a vedea dacă nu e o străină. Ea însă nu avea nici cea mai mică tresărire. Atunci cercetaşa trecea mai departe, fără să o atingă. La urdiniş mişcarea nu era prea mare ca să dea peste ea albinele care veneau dela cules.

Nu pot şti de când sta albina acolo în poziţia descrisă mai sus. Dar cam la un minut şi jumătate de când am descoperit-o eu, albina, fără vre-o altă pregătire în vederea sborului în afară de o foarte uşoară contractare a pântecelui (care părea mai de grabă o tremurare) şi-a luat brusc sborul în direcţia opusă stupului.

E singura dată când am văzut o albină stând în acest fel.

N. G. EREMIE

Se confecţionează stupi sistem „Layens“ şi „Dadant-Blatt“, sau ori ce alt sistem, bine presaţi din paie sau papură.

Studiaţi amănunţit şi ştiinţific, stupii sunt executaţi în serii de câte 50 bucăţi obsolut egali, întrunind nu numai estetica, dar şi toate condiţiunile cerute de apicultura modernă sau pastorală. Ei pot fi lăsaţi afară în timpul iernilor extrem de geroase precum şi în plin soare în verile călduroase fără nici un inconvenient.

„Doritorii, arătând detailat ce anume sistem i-ar interesa şi câte bucăţi, se vor adresa cu mărci de răspuns domnului C. Vasilescu din Adjud, Strada Ion Roată Nr. 2, judeţul Putna“.

La cererea clientului, se pot construi special pentru a li se putea aplica pe părţile exterioare geamuri şi dispozitive contra şoarecilor – invenţii personale — care le dă o durată stupilor aproape nelimitată.

Se vând şi populaţi cu albine.

Girant responsabil: D. STAMATELACHE

BULETINUL APICULTORILOR

SEPTEMBRIE 1942

Scanned with OKEN Scanner

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

Inscris la Trib. Dâmbovița s. II, Com. sub Nr. 10363|938

DIRECTOR: D. I. STAMATELACHE

Redactori: N. G. Eremie — Brăila
At. Nedew, Terpezița-Dolj
Preot C. Gh. Vartolomeiu, Profesor-Focșani
I. Vicoveanu, Vicovul de Jos-Rădăuți

Secretariatul: Maria D. Stamatelache

Citiți în acest număr

Pag.

N. G. Eremie — Trântorii — lor în lumina radiesteziei . 161
Buletinul Apicultorilor — Surogate de miere 163
C. Nica — Furtișagul 164
Trântorol — Momente . . . 165
Pr. C. Gh. Vartolomeiu — Apicultura în școală 165
Buletinul Apicultorilor - Umăr la umăr 166
H. Rișcă — Ecouri 166
W. Z. Hutchinson — Abonatul care nu are cu ce plăti . . 166
N. G. Eremie — Prisăci basarabene din prima jumătate a secolului al XV-lea . . . 167
N.G.E. — Din experiența altora 168
Notițe 168
N. G. E. — Întrebări și răspunsuri 169
George Dulcu — Mierea și întrebuințările ei în China . 171
C. Vasilescu — Contribuțiuni . 173
N. G. E. — Buduroi, stup, știubei și ulei 174
Dr. Crâșmariu Nic. — Cum au iernat albinele în jud. Câmpulung (Bucovina) . . . 175
L. Blaga — Antologie apicolă . 176
D. St. — Sfaturi ptr. începători 176
Scrisori 177

Ori ce nedumerire aveți în conducerea stupinei Dv. scrieți-ne. Ori ce observație în legătură cu albinele pe care aveți prilejul să o faceți, scrieți-ne-o. Ori ce vă reușește ori nu v'a reușit în conducerea stupilor Dv. scrieți-ne, ca să fie de folos și altora.

Buletinul e al D-vs. ca să lămurească și ca să lămuriți și Dv. prin el, pe alții. E organul de legătură al stuparilor din România. Experiența fiecăruia se resfrânge, prin el, asupra tuturor.

Răspândiți revista și faceți noui abonați printre prietenii Dv. stupari. Odată cu numărul abonaților va crește și numărul paginelor.

Informații

Abonații noștri cari doresc să aibă aibă clișee după fotografiile stupinelor lor, ni le pot trimite arătându-ne mărimea pe care vor să o aibă clișeul. Zincografia care lucrează pentru revista noastră a consimțit să lucreze clișeele pentru abonații Buletinului cu prețul de 4 lei c. m. p.

Abonații vor trimite deci odată cu fotografiile și costul, iar noi le vom expedia clișeele recomandat.

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIA:
CORNEȘTI — OF. BILCIUREȘTI
DÂMBOVIȚA

ABONAMENTE: 200 LEI PE AN

Rugăm pe toți abonații cari încă nu au plătit abonamentul pe anul în curs să binevoiască a ni-l achita fără amânare.

Scanned with OKEN Scanner

Anul XIII — Nr. 9 SEPTEMB. 1942

BULETINUL APICULTORILOR

Organ al stuparilor din România

DIRECTOR: D. STAMATELACHE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

CORNEȘTI — OFICIUL BILCIUREȘTI — JUD. DÂMBOVIȚA

Inscris la Tribunalul Dâmbovița s. II, Com. sub No. 10363/938

TRÂNTORII

Rolul lor în lumina radiesteziei

S'a discutat mult rolul trântorilor în stup. În general se crede că trântorii sunt o pacoste și trebue să facem tot posibilul să-i împuținăm, fie omorându-i, fie încă mai bine oprind într'un fel sau altul prăsirea lor. Unul din marii lor dușmani a fost și C. P. Dadant, care i-a criticat ori de câte ori a avut prilejul.

Unora însă li s'a părut că prezența trântorilor are o oarecare influență asupra hărniciei albinelor. Ei au observat, sau li s'a părut numai, că stupii cu trântori parcă nu ar strânge mai puțin de cât cei cărora li s'au omorât trântorii sau au fost împiedicați să se prăsească. Ba poate chiar că strâng ceva mai mult.

În sprijinul părerii lor aveau și faptul că în general natura nu greșește, ci face totul cu socoteală. În ori ce caz când greșește i se nărue și opera, iar albinele trăesc de atâtea milioane de ani și le merge bine așa cu trântori lăsați să se prăsească în voie. Neamul acesta al albinelor e deci o operă durabilă, așa că nu poate fi vorba de vre-o greșeală a Naturii.

S'a atras atunci atenția că tocmai stupii anormali sau porniți pe calea aceasta, cresc trântori mai din belșug sau numai trântori. Așa că trântorii sunt un semn de năruire a operii Naturii. Dar argumentul nu e în nici un caz hotărâtor, fiindcă de obicei Natura însoțește începuturile de năruire nu numai de fenomene care să lichideze mai repede procesul de distrugere, dar uneori și de fenomene care să se opună năruirii. Așa că, în aceste cazuri anormale, numărul exa-

gerat de trântori poate fi tocmai o încercare de îndreptare a situației, chiar dacă reușița rămâne dubioasă.

În afară de aceasta faptul că albinele alungă sau distrug trântorii nu după fecundarea reginei, când rostul lor de reproducători s'a terminat, ci abia după ce nu mai au ce culege, ar părea să arate că în mod normal trântorii sunt necesari, după socotelile Naturii, nu numai pentru reproducere, ci și în tot timpul cât durează culesul.

De altfel dacă ar fi fost necesari numai pentru reproducere, numărul lor ar fi fost prea mare. E încă o bănuială că au fost făcuți și pentru altceva [în afară de reproducere], pentru care era nevoie de trântori mai din belșug.

Dar la ce sunt necesari și cum, rămâne încă de lămurit.

Iată însă că d. Prof. Voinov aruncă teoria radiațiilor și în lumea noastră a albinelor, revoluționând totul.

Câte nu se lămuresc cu ajutorul ei ! Eu nu pot ști în ce măsură teoria radiațiilor corespunde realității. Dar văd un lucru : e fecundantă. Toate marile teorii care au revoluționat știința au fost fecundante înainte chiar de a se fi făcut dovada lămurită că sunt exacte : știința a progresat aplicându-le. Chiar acelea care s'au dovedit mai pe urmă false au fost fecundante, iar teoriile noi care le-au luat locul nu au putut lua naștere de cât grație lor.

*

Bănuiala ce am exprimat că albinele nu pot să trăiască izolate, fiindcă au nevoie pentru viață de „bombardamentul" radiațiilor întregului stup, ar putea poate, cu lămuririle ce am mai primit de la d. Prof. Voinov, să deslege și problema trântorilor.

În adevăr d. Prof. Voinov confirmă această bănuială, explicându-o. Radiațiile din stup, îmi arată D-sa, sunt „foarte complexe, căci sunt compuse din radiațiile diferitelor organe" ale fiecărei albine. Și mai departe : „Cred că neputința albinelor de a trăi izolate s'ar putea explica prin marea lor specializare : muncitoarele fiind neutre din punct de vedere sexual, sunt dintr'un punct de vedere energetic, ființe mai plăpânde". Căci „ele fiind lipsite de glande sexuale, sunt lipsite se înțelege și de hormonii binefăcători care sunt produși de aceste glande. Viața în general este mult legată, ca durată, de existența acestor glande".

Din toate acestea rezultă că hormonii produși de glandele sexuale ale trântorilor emit și ei radiații, care sunt necesare vieții albinelor. Trântorii sunt deci necesari albinelor pentru a le „bombarda" cu radiațiile glandelor lor sexuale, care lipsesc albinelor. „Poate că pe baza acestor observații, își închee d. Prof. Voinov scrisoarea sa lămuritoare, *ar trebui să nu se stârpească, nici complect, nici prea de timpuriu, trântorii dintr'un stup*, căci ei servesc ca factori inductori față de muncitoarele prea specializate" așa de specializate că aproape nici nu mai pot avea o individualitate în afară de mediul radiant al stupului.

Această explicare arată în acelaș timp și de ce Natura a făcut așa de mulți trântori, deși nu era nevoie de cât de câțiva pentru a fecunda regina. A făcut mulți fiindcă era nevoie de

Scanned with OKEN Scanner

ei *pentru a complecta, prin radiaţiile lor, vitalitatea albinelor lucrătoare, lipsite de hormoni.*

Mergând mai departe cu aplicarea teoriei radiaţiilor s'ar putea cerceta dacă stupii sistematici, care prin fagurii lor artificiali reduc numărul trântorilor şi debilitează astfel albinele, nu sunt prin aceasta mai expuşi boalelor. E un punct de vedere care ar trebui cercetat în experienţele ce se fac în legătură cu rezistenţa naturală a albinelor la boale şi în special la putrezirea puetului. După cât ştiu, cercetările foarte interesante ce se fac în Statele Unite asupra acestei probleme, nu sunt încă conduse şi în această direcţie.

*

Eu nu apăr părerile d-lui Profesor Voinov, dar constat aplicările lor posibile. Şi mai constat că cel puţin în ce priveşte pe trântori, singură ştiinţa radiestezlei lămureşte până acum existenţa lor în număr aşa de mare în stup. Se lămureşte astfel de ce mulţimea trântorilor nu este o anomalie, o „greşală" a Naturii. Teoria radiaţiilor se pune astfel de acord cu Natura.

N. G. EREMIE

Colonii de albine, mătci selecţionate, roi, stupi, faguri artificiali, miere superioară, unelte apicole procuraţi-vă dela stupina
— şi atelierul —
Eracle Iovanescu
Poiana Mare — Dolj

Surogate de miere

Dintr'un comunicat, difuzat de radio-jurnalul din dimineaţa zilei de 28 Iulie, aflăm că se va da şi întreprinderilor care fabrică surogate de miere o cotă de zahăr din ceea ce li s'a repartizat.

Socotim că nu ar trebui să se dea nici o cantitate de zahăr pentru fabricarea surogatelor de miere, pentru foarte simplul motiv că surogatul de miere nu este o necesitate din nici un punct de vedere. Mierea îşi are calităţile ei nutritive şi vindecătoare, care nu pot fi obţinute pe cale de surogat. Surogatul de miere nu poate fi de folos de cât fabricantului care-l face şi care profitând în mod abuziv de cuvântul de miere induce în eroare pe consumator.

Înşelăciunea este încă mai mare atunci când fabricantul pune şi o oare care cantitate de miere în surogatul produs, făcând pe consumator să creadă că prin acel adaos de miere fabricatul său ar putea avea calităţile mierii. Realitatea este că nu le mai are nici măcar în parte, de oare ce chiar procentul acela redus de miere, fiind sterilizat, îşi pierde însuşirile care i-ar putea da dreptul să se numească miere. El nu este de cât un sirop oare care şi aceasta în întregime, pe când mierea este un aliment viu.

În interesul sănătăţii publice ar trebui să nu se mai permită nici întrebuinţarea cuvântului de miere de cât pentru mierea curată, aşa cum o fac albinele.

B. A.

Scanned with OKEN Scanner

Furtișagul

Furtișagul este tot așa de periculos ca și cea mai cumplită boală.

Într'o seară dela sfârșitul lunei August, am vrut să deparazitez două colonii, în care scop am pus naftalină pe funduri și am dat fum de tutun. În dimineața zilei următoare, când trebuia să ridic cartoanele cu naftalină și păduchii, trebuind să lipsesc de acasă, a rămas ca soția să mă înlocuiască, dar... a uitat.

Când am sosit la ora 12, stupina era în fierbere. Cele două colonii pe care încercasem să le deparazitez, erau atacate cu furie. Una din colonii mai rezista, pe când cealaltă era învinsă, nu mai făcea nici o încercare de apărare, iar prădătoarele nestingherite, până către ora 1, îl jefuiseră de toată mierea, 10 — 12 kgr.

Mai întâi, am redus urdinișele până la a nu trece decât o singură albină. Dar nu am reușit să opresc asediul deoarece, dinlăuntru nu mai lupta nici un apărător. Pe urmă, deși o parte din albine erau afară, — sau poate nu erau decât puține, dat fiind situația disperată a coloniei — am închis stupul și l-am băgat în magazie. Nu l-am scos decât seara după apusul soarelui ca să-l controlez. Cum am deschis stupul, un roi de albine a năvălit asupra fagurilor.

Am închis stupul și am amânat pentru a doua zi dimineața.

Din fugă, cu noaptea în cap, am văzut că nu mai rămăsese nici un pic de miere în faguri. Iată că hoațele mele au năvălit din nou, cu noaptea în cap și ele, ca să-și continue opera de pradă.

Regina scăpase, iar albinele pe jumătate. Am închis din nou stupul cu sită la urdiniș și l-am băgat în magazie. Toată ziua, hoațele au târcolit pela scaunul stupului. A doua colonie atacată, a rezistat atacului și a fost lăsată în pace. Toată stupina era în fierbere. Am redus urdinișele, lăsând loc de trecere numai pentru două albine. Seara, în apusul soarelui, ca să identific cuibul de hoți, am scos colonia prădată, am așezat-o la locul ei și i-am deschis urdinișul. Pe loc, mii de hoațe au năvălit asupra stupului, deși începuse să se întunece. Am alergat printre stupi și îndată am descoperit că hoațele erau de la un singur stup. Acum, era rândul lor să stea la închisoare 3 zile, după care le-am iertat, că se cuminți seră.

Învățăminte. Să înlăturăm orice operație care ar stimula furtișagul; după marele cules, să vizităm coloniile numai dimineața și seara pe răcoare; să nu punem în stupi faguri nelinși și să nu dăm miere sau sirop — indiferent în ce scop — decât seara în apusul soarelui; nici o picătură de miere, sirop sau fagure pe afară; să ridicăm hrănitoarele — dacă sunt din cele cari ar atrage albine streine — în revărsatul zorilor; să ridicăm de asemenea, — de cu noapte — car-

tonul sau planşeta cu naftalină dacă am făcut deparazitarea, deoarece, *mirosul naftalinei, nu ştiu din ce cauză, îndeamnă albinele la furt;* să nu ţinem roi slabi, fiindcă nu de puţine ori şi ei sunt cauze cari provoacă furtişagul pe timp secetos şi să restrângem urdinişele în raport cu puterea coloniilor.

C. NICA

MOMENTE

Printre albine

Mais où sont les neiges d'antan ?
François Villon

Privind albinele cum sboară' n soare
Îmi scapă gândurile înapoi, fugare :

Unde-s stupinele de-odinioară,
Când omul gustul mierii nu-l pierduse,
Şi nici aroma lumânării lui de ceară ?
Dar unde-i şi zăpada vremilor apuse ?

*

Meteorologie.

Albinele grămadă vin acasă
Şi nu văd nice una să mai iasă.
— Bag sama, vere Niculaie,
Că vine negreşit o ploaie.

TRÂNTOREL

Apicultura în şcoală

În oraşul Warington din Anglia, se predau cursuri de apicultură în şcoala primară şi se constată că cea mai mare parte din elevi sunt pasionaţi pentru albine.

Mai întâi li se predă un curs teoretic despre viaţa coloniei şi munca lucrătoarelor, care, culegând nectarul, ajută polenizarea florilor. Mai gustată de şcolari e însă partea practică a programului. Cei mai mulţi copii execută fără nici o teamă lucrări în stupărie, cu tot pericolul pe care-l prezintă înţepăturile albinelor. Ei îşi fac erbare din cuprinsul florei melifere, în timpul verii, iar cei mai mari se deprind să determine pe teren, care ar fi locul cel mai potrivit pentru aşezarea unei stupării, avându-se în vedere situaţia topografică şi resursele melifere respective. Şcoala are instalată o stupină în curtea sa. Stupii sunt îngrijiţi numai de către elevi. Tot ei fac şi recoltarea, precum şi extragerea mierii. Stupii sunt „confecţionaţi" şi vopsiţi de către copii. Uneori tot ei lucrează ramele, hrănitoarele, etc.

Învăţarea stupăritului practic în şcoală, e cel mai bun mijloc pentru a forma buni stupari pe viitor, cu cunoştinţe temeinice despre albine şi valoarea alimentară a mierii, ceea ce se întâmplă foarte rar în „breasla" noastră astăzi.

Trad. după „La Gazette Apicole".
de *Pr. C. Gh. Vartolomeiu*

*

Nota Trad. — Iată o chestie care trebue să preocupe şi şcoala primară

Scanned with OKEN Scanner

dela noi! Socotim că rezultatele ar fi dintre cele mai mulţumitoare, ba chiar surprinzătoare! Ce mănos ar deveni pământul ţării noastre, dacă ar veni şi contribuţia milioanelor de copii care frecventează şcoala primară anual, la îmbunătăţirea condiţiunilor cerute de creşterea albinelor şi valorificarea câmpiilor şi poenelor ţării noastre, smălţate cu flori!

Umăr la umăr

Avem mulţi stupari vechi şi pricepuţi. Fiecare în lunga lui experienţă s'a lovit de greutăţi neprevăzute, pe care le-a învins, de multe ori fiind obligat să creeze metode mai mult sau mai puţin noi de conducere. Alte ori din aceste greutăţi de învins au eşit numai unele modificări de amănunt, foarte importante totuş pentru împrejurările de la noi.

De aceea pentru ca experienţa lor să poată fi de folos şi altora, rugăm pe aceşti stupari să ne trimeată, pentru a fi publicate, observaţiile făcute şi modificările de conducere care le-au reuşit. De asemenea şi încercările lor care au dat greş. Şi acestea sunt la fel de importante.

Numai punând laolaltă experienţele fiecăruia, putem împinge cu un pas mai departe stupăritul nostru românesc.

Buletinul Apicultorilor

ECOURI

Unde se păstrează ceara.

— Unde se păstrează ceara, Maestre Dane?

— În cui, Maestre Stane.

— Cum vine asta, Maestre Dane?

— De, ce să-ţi fac, Maestre Stane, dacă nu vrei să citeşti „Cultivaţiunea Demierefăcătoarelor". Ai vedea acolo că tocmai pentru asta, când topim ceara, trebue să punem în vas „o sfoară îndoită cu capetele libere într'însul (adică în Dumnealui vasul), pentru ca la solidificarea dânsei (adică a Dumneaei ceara) să putem „atârna calupul de ceară în cui".

H. RIŞCĂ

Abonatul care nu are cu ce plăti

Iată ce spune W. Z. Hutchinson, directorul de pe vremuri al revistei Beekeepers' Rewiew, despre un abonat care i-a scris că nu se mai abonează fiindcă nu-i permit mijloacele să mai continue să plătească:

„Acela care-şi întrerupe abonamen-„tul la revista lui apicolă pe motiv „că nu-i mai permit mijloacele să plă-„tească, e tot aşa de fără minte ca şi marinarul care s'ar aventura în „largul mării fără compas".

Compasul e, după cum se ştie, instrumentul cu care se pot orienta marinarii în largul mării

Prisăci basarabene din prima jumătate a secolului al XV-lea

În revista Fundaţiilor Regale pe August — Septembrie 1941, număr închinat Domnului Mareşal Ion Antonescu, desrobitorul Basarabiei şi Bucovinei, d. Prof. C. C. Giurescu publică un documentat articol asupra vechimii aşezărilor româneşti dintre Prut şi Nistru. D. Giurescu se ocupă în acest articol numai de partea Basarabiei pe care se întinde azi Jud. Lăpuşnei, aşezat chiar în centrul Basarabiei, dar situaţia este aceiaşi în toată Basarabia.

În documentele citate se vorbeşte şi de prisăci şi d. Giurescu identifică vre-o câteva din ele pe o hartă, pe care o anexează studiului său (o prisacă la vre-o 3 km. Nord de râul Bucovăţ, cam la mijloc între satele Sadova şi Miclăuşani; alta la vre-o 2 km. Sud de partea de sus a aceluiaş Bucovăţ, la răsărit de M-rea Vărzăreşti; alta nu departe de isvoarele Botnei, la Sud-Est de satul Cârlani; şi o a patra cam la 1 Km. spre răsărit de râul Lăpuşna, vre-o 8 km. Nord de oraşul Lăpuşna).

Iată şi documentele citate de d. Giurescu (după M. Costăchescu, Documente moldoveneşti înainte de Ştefan cel Mare):

1. — Hrisovul din 25 Aprilie 1420, prin care Alexandru cel Bun dăruieşte vornicului Oană zece sate, dându-i şi deslegare ca „în acest hotar... să-şi întemeieze prisăci câte va putea să-şi întemeieze". Faptul că Domnul i-a dat vornicului această deslegare arată că pe vremea aceia prisăcile nu se puteau întemeia ori câte şi ori unde. Întemeierea prisăcilor era un drept pe care îl da Domnul.

2. — Hrisovul din 10 Febr. 1429, prin care tot Alexandru cel Bun dăruieşte soţiei sale Marina o mânăstire şi mai multe sate printre care şi „satul lui Crâstea Calinouţii, unde este Golovca şi prisaca în Botne".

3. — Hrisovul din 31 Iulie 1431, prin care acelaş Domn, Alexandru cel Bun, dăruieşte Mânăstirii Bistriţa două prisăci „una la Lăpuşna, alta la Itchil".

4. — Hrisovul din 17 Julie 1436, prin care Iliaş şi Ştefan, fiii lui Alexandru cel Bun, întăresc logofătului Vancea o serie de sate, printre care „şi Măicăuţii şi cu prisaca".

5. — Hrisovul din 6 Martie 1443, prin care Ştefan Voevod întăreşte lui pan Mihul pisar două sate, adăogând „şi asemenea i-am dat o prisacă lângă Săseani, anume prisaca lui Vrabie".

Mulţimea prisăcilor, nu numai în Lăpuşna, arată d. Giurescu, dar, în genere, pe întreg pământul românesc, a constituit o caracteristică a acestui pământ din antichitate şi până în veacul al XIX-ea. Basarabia se încadrează şi prin această caracteristică a mulţimii prisăcilor româneşti, în pământul sfânt al neamului nostru, din vremurile cele mai vechi de la care ne-au rămas date precise.

N. G. EREMIE

Scanned with OKEN Scanner

Din experienţa altora

Nesiguranţa metodei de distrugere a botcilor pentru prevenirea roilor secundari. —

Pentru ca un stup care a roit odată să nu mai dea şi alţi roi, se recomandă adesea să-l cercetăm cu amănuntul şi să distrugem toate botcile afară de una, cea mai frumoasă. Operaţiunea aceasta a distrugerii botcilor se face de două ori : a doua zi după eşirea roiului primar şi încă odată la opt zile după aceea.

Metoda aceasta nu e chiar aşa de sigură, fiindcă: (1) e greu să găsim toate botcile ori cât de atent am face cercetarea şi putem avea astfel un roi secundar pe neaşteptate şi toată munca ne-a fost de geaba şi (2) botca pe care o lăsăm poate să nu fie bună, fie că nu are de cât papă regală, fie că regina dinăuntru e moartă.

Pentru a evita acest neajuns trebue să aşteptăm până auzim cântecul reginelor şi atunci distrugem toate botcile.

D. Halleux, în *Le Livre de l'Apiculteur Belge*, 1924.

*

NOTĂ. — De obicei examinăm toate botcile pe care le distrug. Uneori nu am găsit în ele decât papă regală, deşi erau căpăcite. La 13 Iunie 1889 am găsit o botcă cu vârful găurit, care avea în ea două lucrătoare mici moarte, din care una cu capul în spre fundul botcii. La 2 Iulie 1891, într'o botcă de toată frumuseţea pe care o lăsasem stupului să-şi facă regină, am găsit o regină şi o lucrătoare, amândouă moarte.

De atunci nu mai întrebuinţez de cât cu multă teamă metoda distrugerii botcilor.

D. H.

*

P. S. — Metoda distrugerii botcilor e tot aşa de primejdioasă şi când e întrebuinţată pentru prevenirea roitului în general.

N. G. E.

NOTIŢE

— Pentru fiecare 10 kgr. de provizii căpăcite, trebue să socotim cam 15 la 16 kgr. de sirop.

Ed. Bertrand

*

— Pe vreme de uscăciune mare, e bine să picăm apă în căsuţele fagurilor mărginaşi.

N. Nicolaescu

*

— D-rul Talmadge, dela Salt Lake City, Utah, întrebuinţează cu foarte mul. succes mierea în tratarea febrei tifoide.

A. B. C.

*

— Întrebuinţarea zahărului nu poate înlocui cu folos mierea.

Dr. A. Lorand

Scanned with OKEN Scanner

Stupul cu „manta".

Întrebare. — *Am auzit că ar fi un stup unguresc cu manta. Cum e stupul acesta cu manta?*

Răspuns. — E un stup cu pereții dubli, spațiul gol dintre pereți umplându-se iarna cu diferite materiale (pentru a ține cald), iar vara (numai părțile lăturașe și de la spate) cu câte 3 — 4 rame (formând astfel magazia de strânsură, după sistemul stupilor orizontali). Are trei urdinișe [unul pentru cuib și alte două mai mici pentru părțile lăturașe] spre partea de sus a peretelui din față.

E un sistem de construcție, aplicabil la stupii cu rame mari, gen Dadant-Blatt.

Cu asemenea „manta", dar numai la spate, e construit uneori și Dadant-Blattul nostru lipovenesc; iar de toate trei părți (ca cel unguresc și cu mult înainte de el), dar cu „mantale" puțin mai largi, putând cuprinde până la cinci rame, se construește uneori și stupul Voirnot.

*

Reginele închemuite sunt uneori înțepate de albine.

Întrebare. — *Albinele când fac ghem împrejurul reginei pentru a o omorî, o omoară prin zăpușire sau o și înțeapă?*

Răspuns. — De foarte multe ori reginele „înghemuite" au fost găsite moarte fără a fi fost înțepate. Dar E. R. Root arată totuș că a găsit de mai multe ori, după ce a desfăcut ghemul, urme de ac în trupul reginei omorâte.

*

Grosimea fundului și pereților celulelor.

Întrebare. — *Care-i grosimea cerii fundului și pereților celulelor în fagurii proaspăt construiți?*

Răspuns. — Iată grosimile acestea în milimetri:

Grosimea fundurilor: între 0,0762 și 0,1016.

A pereților celulelor de lucrătoare: între 0,0508 și 0,0762.

A pereților celulelor de trântori: între 0,1016 și 0,127.

Cum vedeți fundurile au aceiaș grosime la amândouă felurile de celule. Pereții însă sunt ceva mai subțiri de cât ai fundurilor, la celulele de lucrătoare și ceva mai groși decât ai fundurilor, la celulele de trântori.

În medie trebuesc deci pentru a avea o grosime de un milimetru cam 12 funduri de celule, cam 14 pereți de celule de lucrătoare și numai vre-o 9 pereți de celule de trântori. (După H. C. Dadant, citat de Phillips).

*

Scanned with OKEN Scanner

Phillips şi Zander.

Întrebare. — *Care sunt azi, după Dv. apicultorii a căror autoritate este indiscutabilă, unind practica şi ştiinţa apicolă în chip desăvârşit şi în vorba cărora să ne putem încrede cu adevărat?*

Răspuns. — Prof. E. F. Phillips din America şi D-rul E. Zander din Germania. Vor mai fi poate şi alţii, dar faima lor nu a depăşit hotarele ţării lor, pentru a-i putea cunoaşte.

*

Scândura de sbor mobilă.

Întrebare. — *Am stupi Layens şi vreau să mai construesc. Cei pe care îi am au scândura de sbor pe toată faţa stupului, din prelungirea fundului. Am auzit însă că ar fi mai bine să fac fundul pe măsura stupului şi să pun la urdinişe scânduri de sbor mobile. În felul acesta aş putea când transport stupii, să-i aşez mai strâns unii lângă alţii. Ce credeţi?*

Răspuns. — Eu am construit în amândouă felurile şi am rămas la cei cu scândura de sbor din prelungirea fundului. Scândura de sbor mobilă îşi face joc, ori care ar fi sistemul de aşezare, şi atunci golul care rămâne între ea şi fund se umple de murdărie. De la o vreme veţi găsi acolo şi larve de găselniţe.

Scândura de sbor mobilă nu e nici prea solidă. Uneori se mai şi pierde sau nu îţi mai aduci aminte unde ai pus-o tocmai când ai nevoie de ea. Se găsesc mai uşor şi muşterii s'o fure.

Zece-doisprezece cm. cât are scândura de sbor dintr'o bucată cu fundul, nu împiedică transportul. Puteţi aşeza stupii pe camion câte doi spate la spate. Şi americanii cari au mult spirit practic, fac scândurile de sbor în prelungirea fundului.

*

Ameţirea albinelor.

Întrebare. — *Putem adormi albinele? Cu ce soluţie? Este recomandabil a se supune albinele acestui tratament?*

Răspuns. — Cel puţin în ce mă priveşte, nu voi recomanda nimănui asemenea soluţii. Pentru toate cazurile în care unele tratate recomandă asemenea tratamente, sunt alte mijloace, mai bune, care nu vatămă nici sănătatea albinelor nici omenia stuparului.

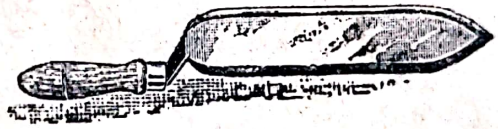

Cu gândul la albine

Mitologie.

Pausanias povesteşte că unul din cele mai vechi temple închinate lui Apollo a fost construit de albine din ceară şi aripi şi trimes pe urmă Hyperboreenilor (adică popoarelor din Nord).

T. W. Cowan

Pentru ori ce nedumerire în conducerea stupinii, adresaţi-vă buletinului care e revista Dvs. a tuturor stuparilor din România.

Mierea și întrebuințările ei în China

de Claude R. Kel'ogg și Chung-Chang Tang

Pe când la cele mai multe națiuni mierea a fost prima dulceață folosită de oameni și zahărurile de diferite feluri s'au ivit mai târziu, în China a fost tocmai contrariul pentrucă mierea s'a întrebuințat mult mai târziu decât orice alte forme de dulciuri. În Shih-Chin, una din primele opere poetice ale poporului Chinez, aflăm că maltoza e singura formă de îndulcire menționată. Aceasta era obținută umezind orez sau grăunțe de grâu până ce încolțeau și apoi se prăjeau pentru a extrage maltoza. De foarte multe ori în scrierile vechi se află comparațiile „dulce ca maltoza" care ne îndrumă să credem că acest material a fost prima dulceață cunoscută pe vremea aceea de tot poporul Chinez. Cuvântul maltozei îl găsim scris în stilul lui Liu Wen, o foarte apropiată formă de scriere, dar orice mențiune despre miere este în mod vădit absentă în acest fel de scris.

O altă dulceață vegetală întrebuințată de Chinezi înainte de introducerea mierei a fost aceea extrasă din planta traista - ciobanului (capsella) fiindcă citim în poema Shih Chin: „Ceaiul este amar. Cine spune așa? Este dulce ca traista-ciobanului".

În unul din vechile dicționare, mierea este definită ca „maltoză dulce produsă de albine". Li Shih Chen, în Materia Medica chineză, caută să explice originea cuvântului miere spunând că are același sunet ca „închis" sau „secret". Mierea, spune el, este numită astfel fiindcă este făcută în mod secret și închisă în faguri. Un termen deosebit pentru miere nu apare în limbajul scrierilor chineze până în al treilea secol înainte de Christos, când găsim citația următoare: „Acest gust nu este ca maltoza sau mierea", făcându-se deci pentru prima dată deosebirea între cele două dulcețuri. În Cartea Riturilor (150 înainte de Christos) atribuită lui Confucius, ni se spune că miere, maltoză, curmale și castane sunt cele patru lucruri pe care un fiu îndatoritor trebue să le dea părinților săi. În Chu Su, o colecție de opere poetice din China de Sud, există un poem, bine cunoscut a fi fost scris în 241 înainte de Christos, în care se află o mențiune distinctă despre miere.

Mierea, la început, trebue să fi fost un mare lux fiindcă în istoria chineză se amintește că prințul Yueh, în al patrulea secol înainte de Christos, pentru un teritoriu cuvenit prințului Wu îi trimite acestuia miere acasă.

Mai târziu mierea devine mai puțin scumpă și în anul 25 al erei noastre, când împăratul Kwan s'a urcat pe tron, se amintește că a dat 120 cate (vreo 80 kgr.) de miere unuia din prietenii săi. Din primul secol după Christos mierea era obținută de Chi-

Scanned with OKEN Scanner

nezi mai ales din Apus în schimbul mătasei lor superbe şi fără seamăn.

Ca o evidenţă in plus că mierea venea în China din exterior poate fi accentuat că sunt patru cuvinte deosebite în limba chineză pentru miere, neavând vreunul vreo semnificaţie specială, ci toate sunt vorbe din alte limbi.

Se pare, deci, că mierea a fost la început necunoscută de Chinezi, că a fost introdusă din Apus în China, probabil prin al patrulea secol înainte de Christos, şi că, precum adevereşte primul tratat de apicultură scris în anul 252, creşterea albinelor a început în China în prima parte a erei creştine.

Faptul că vorbele chineze pentru miere „mik" şi „mi" sunt întrucâtva similare ca sunet cu numele mierei din alte limbi, ca „med", „mel" etc. se crede a fi o simplă coincidenţă şi nu probează în mod necesar ceva în legătură cu istoricul mierei în China.

Producerea mierei a fost, cu timpul, încurajată de guvern fiindcă citim că ministerul de agricultură al imperiului, în anul 300, întrebuinţa mierea ca să lustruiască farfuriile, oalele, tingirile, iar la o dată ulterioară apare o proclamaţie guvernamentală care afirmă: „Apicultorii pot aduna zece măsuri de miere cel mult; dacă cineva poate aduna două cane (cam un litru) mai mult va fi răsplătit cu zece baniţe de orez".

Şi mierea şi ceara sunt încă, şi totdeauna au fost, foarte înalt preţuite pentru valoarea lor medicinală.

Întrebuinţarea mierei ca leac este prima dată menţionată în Materia Medica a lui Shen Nun Shih scrisă între anii 25 şi 119. Chang Chi, u din primii naturalişti Chinezi în cartea sa de medicină Shang Han Lung, recomandă folosirea mierei ca laxativ. Ceara este menţionată prima oară de Hwa Tao în anul 217 ca o cură pentru desinterie.

Mierea a fost considerată totdeauna de o valoare specială în promovarea vieţii îndelungate. Taoiştii, în căutarea lor după vieaţa eternă, folosesc mierea drept unul dintre cele mai importante ingrediente. Istoria aminteşte că Tao Hun Chun, când s'a retras din vieaţa oficială, în anul 500, a fost îndreptăţit la un sfert de miere albă din a împăratului, pe lună, ca leacul său pentru longevitate".

(Urmare şi sfârşit în Nr. viitor).

(După A. B. J.).

GEORGE DULCU

O adevărată enciclopedie apicolă cuprinde colecţiile revistei „*Buletinul Apicultorilor*". Procuraţi-vă aceste colecţii la următoarele preţuri:

Colecţia anului 1926 cu lei 100.
„ „ 1927 „ „ 100.
„ „ 1936 „ „ 100.
„ „ 1937 „ „ 100.
„ „ 1938 „ „ 100.
„ „ 1939 „ „ 100.
„ „ 1940 „ „ 100.

Reducere:

Cine cumpără toate aceste colecţii odată, se reduce costul dela 700 la 500 lei.

Contribuţiuni la înbunătăţirea regiunilor cu flori melifere

(Urmare)

1. Lucerna (Medicago sativa).

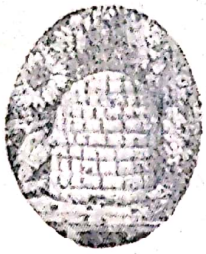

Pentru calităţile ei, a fost numită regina plantelor de nutreţ.

Lucerna se seamănă şi pentru recoltarea seminţelor, care au un preţ foarte bun. Dacă în timpul înflorirei ei timpul este frumos, albinele adună mult nectar şi polen dela flori; deci vom avea şi o recoltă frumoasă de seminţe: fără albine lucerna nu prea dă seminţe.

O voiu descrie ceva mai amănunţit căci cultura ei se cam aseamănă cu a celorlalte plante de nutreţ menţionate mai jos.

Lucerna creşte foarte frumos în regiunele mai calde ale ţărei: în partea de miază zi a Basarabiei şi a Moldovei, în Oltenia şi în Banat.

În locul unde a fost lucernă se seamănă grâu de toamnă, apoi popuşoi, şi aşa mai departe, până trece un interval de timp de două ori mai mare ca acela cât a durat prima ei cultură, spre a putea fi semănată din nou pe acelaş loc.

Lucerna nu trebue semănată într'un pământ prea umed şi nici în pământ despădurit sau desţelenit pentru prima oară. Însă, ea reuşeşte într'un pământ negru, bogat în substanţe, care să conţină ceva var, şi fără cuscută, fără burueni.

Sămânţa de lucernă este bine s'o cumpărăm numai dela Camerele de agricultură judeţene, sau dela semincerii mari, şi numai în saci de 5 — 10 kgr. controlaţi şi sigilaţi de Staţiunile agronomice, fără certificatul cărora nu poate fi vândută. Numai sămânţa procurată astfel este bine coaptă, cu toate boabele la fel de mari, de aceeaşi culoare; fără seminţe de burueni, cuscută, curată deci şi din recolta anului trecut.

Când o semănăm cu maşina, dăm 20—25 kgr. la ha.

Se seamănă la începutul primăverei, odată pentru 5 — 6 ani, după păioase, dar numai după arătura de toamnă făcută la o adâncime de 30 cm. şi după o grăpătură gospodărească, care se face numai pe porţiunea de arătură pe care credem că o vom putea-o semăna în aceeaşi zi. În urma grapei grele, cu dinţii lungi de 15 cm., trecem cu semănătoarea, urmată de tăvălug şi de grapă.

Se greşeşte când seminţele de lucernă se seamănă amestecate cu ovăz, sau orz, căci aceste plante nu numai că nu protejează lucerna, cum greşit se crede, dar ele sug umezeala şi hrana lucernei plăpânde, pe care deseori o înăbuşe, şi crescând firavă, o face să piară.

Din probe am constatat că mai bine îi prieşte seminţei de lucernă atunci când este îngropată în pământ la adâncimi de 5 — 7 cm. cu sămă-

nătoarea cu greutăţi la tuburile de distribuţie, decât dacă o semănăm cu maşina fără greutăţi la tuburi, la adâncimi numai de 1—2 cm., aşa cum greşit sfătuesc unele cărţi.

La adâncimi de 5—7 cm. sămânţa de lucernă fiind ferită de secetă şi de timpul schimbăcios al primăverei va încolţi repede, va prinde rădăcini mai puternice în pământul umed; prin urmare, planta tânără, ferită de pericole, va creşte înaltă, va face flori multe pentru albine bogate în nectar şi polen, va face păstăi numeroase cu seminţe.

De pe un ha. de lucernă se poate recolta cam 500 — 600 kgr. seminţe, după loc şi după timp.

[Urmare în Nr. viitor].

C. VASILESCU
Adjud-Putna

Sfaturi practice.

Marmeladă cu miere.

Pentru a face marmeladă cu miere cântărim în cantităţi egale fructe şi miere. Punem apoi pe foc potrivit şi lăsăm trei sau patru ore, mestecând mereu. Când zeama se îngroaşe de se poate ţine pe marginea unei farfurii, punem în borcane.

(După M. Arnould

Material apicol cel mai bun, trainic şi conştiincios lucrat se procură dela **stupăria model Inginer C. Hanganu,** Iaşi, Str. Nicolina, 70, clasat cu cele mai mari premii la diferite expoziţii.

Buduroi, stup, ştiubei şi ulei

Dăm după Dicţionarul Limbei Române de Alex. Resmeriţă, Craiova, 1924, originea cuvintelor buduroi, stup, ştiubei şi ulei.

BUDUROI, aceiaş origine ca şi buturugă, de origine latină, din puto, a reteza şi ruga, sbârcitură, scofâlcitură, adică trunchi de arbore noduros sau putregăios. Buduroi sau budur, cum spune d. Resmeriţă, ar însemna trunchi de copac găurit prin ardere.

STUP, de origine daco-grecească (dela stupos, stypos, trunchi de arbore).

ŞTIUBEI, de origine latină [stipens, de trunchi, de butuc, stipes), stup pentru albine făcut dintr'un butuc.

ULEI, de origine daco-grecească [din yle] înseamnă trunchi de arbore.

Cum vedem, buduroi şi ştiubei sunt de origine latină, iar stup şi ulei de origine daco-grecească. Toate sunt în legătură cu ideea de trunchi de copac, ceea ce arată că primele locuinţe în care au pus românii albinele au fost din trunchiuri de copac.

Buduroi cuprinde şi ideea de formă neregulată şi de găurire prin ardere, fie în pădure, unde se putea aprinde din un motiv sau altul mijlocul putred al copacului, fie prin întrebuinţarea focului ca mijloc de găurire a trunchiului după ce a fost tăiat în scopul de a adăposti albinele în el.

N. G. E.

Observaţii

Cum au iernat albinele în com. Iacobeni, jud. Câmpulung (Bucovina)

(Urmare).

Primele flori sunt brânduşele de primăvară, păpădia, calcea, urmează apoi florile puţinilor pomi roditori din regiune. O mică recoltă de miere adună albinele depe florile sălciilor, cari cresc în număr mare pe malurile râului Bistriţa. Marele cules, se poate spune, că începe pe la 20 Iunie şi durează cam 5 săptămâni, timp în care înfloresc felurite flori în fâneţele naturale. Imediat ce începe cositul fâneţelor, către sfârşitul lunei Iulie, încetează orice recoltă de nectar. Dacă se întâmplă, ca în acest scurt interval de timp, vremea să fie ploioasă, toată nădejdea stuparului se spulberă în vânt. Cu aceste greutăţi am luptat şi lupt mereu, fără a-mi pierde speranţa.

În localitate exista până în anul 1940 circa 90 stupi sistematici, din cari numai ai mei aveau modelul descris. Ceilalţi erau model Berlepsch (cu o uşă pe la spate, având diferite mărimi la rame). Nu exista nici un stup Dadant sau Layens. Cu repatrierea populaţiei germane au rămas pe loc un număr de 70 stupi. Din lipsă de îngrijire, o bună parte au pierit în iarna anului 1940—1941, iar ce a mai rămas a avut aceaşi soartă în iarna 1941 — 1942. Stupi primitivi (ulee, budurogie) nu se găsesc în localitate. În prezent posed eu 7 stupi populaţi, model „jumate Layens“ (termen întrebuinţat de către D-l Eracle Iovanescu Poiana-Mare, Dolj).

Preotul din localitate are 4 stupi model Dadant. În afară de aceştia mai sunt 10 stupi populaţi, câte 1—2 pe la săteni. Din cele amintite mai sus se vede că apicultura stă destul de slab în comuna noastră.

Primăvara anului acestuia, sosită târziu pe meleagurile noastre, după o iarnă de pomină, s'a arătat prietenoasă pentru albine. Timpul s'a menţinut frumos până la înfloritul merilor, perilor şi prunilor. Coloniile de albine, cari au scăpat de ravagiile iernii, s'au desvoltat în mod mulţumitor şi cred că vor fi destul de puternice până la 25 Iunie, când va începe marele cules.

În cei 6 ani de practică apicolă am avut prilejul să constat că într'o regiune de munte, unde flora meliferă durează puţin timp, toate străduinţele stuparului trebue să aibă singurul scop : de a împiedica roitul, cu toate nefastele lui urmări. Acest adevăr incontestabil, este foarte greu de „vârît“ în capul începătorilor, cari se lasă ademeniţi de mirajul numărului şi nu pun nici un preţ pe calitatea stupilor ce-i au.

Încheiu, adresându-mă tuturor începătorilor cu sfatul de a-şi înfrâna dorinţa şi ambiţia de a avea mulţi stupi, uneori numai câte un pumn de albine presărate pe câţiva faguri, în-

Scanned with OKEN Scanner

demnându-i să țină în prisăcile lor colonii puternice. Călăuzindu-se de acest principiu, nu-și vor pierde timpul în zadar cu albinele, ci vor trage reale foloase din truda ce o depun în îngrijirea acestor minunate „gâze" pe cari cu toții le iubim.

Dr. *Crâșmariu Nicolae*
Medic, Iacobeni-Bucovina

Antologie apicolă

Martie sună.

... Martie sună.
Albinele'n faguri adună
și-amestecă învierea,
ceara și mierea.

L. Blaga, în *Trezire*

*

Ca albina.

Mă'ntorc de acum ca
albina la stup,
cu harul subt aripi
cu-amurgul în trup.

L. Blaga, în *Arhanghel spre vatră*

*

Stuparul ceresc.

Stuparul ceresc peste
ciuturi se 'ndoaie,
în mierea fântânilor
barba și-o 'nmoaie.

L. Blaga, în *Peisaj trecut*

*

Hrana în deșert.

Și numai faguri proaspeți mi-au
fost hrana și lăcuște.

L. Blaga, în *Spiritul pustnicului*

Sfaturi pentru începători

Septembrie

1. Bunele rezultate ale anului viitor atârnă în mare parte de felul cum vom ști să pregătim albinele pentru iernat. Marele secret al reușitei este să nu punem la iernat decât familii puternice, cu albine tinere și prevăzute cu provizii din bețug.

2. Lăsați fiecărei famili cel puțin 10 — 18 kg. miere.

3. Complectați hrana la stupii cari mai au nevoie de provizii fără amânare, până nu vin răcelile toamnei, după care e prea târziu.

4. Pentru a evita furtișagul, nu dați hrană la albine decât spre seară și țineți urdinișele strâmtate la jumătate. (În această privință citiți cu luare aminte articolul d-lui C. Nica „Furtișagul").

5. Împreunați familiile slabe sau fără matcă.

6. Mierea păstrați-o la loc uscat; umezeala o strică. Feriți-o de furnici, muște, soareci, mirosuri neplăcute.

7. Feriți fagurii de rezervă împotriva soarecilor, găselnițelor și mucegaiului. Păstrați-i la un loc uscat, bine aerisit. Afumați-i — până se răcește timpul — din zece în zece zile).

(D. St după L'Abeille).

Luna.

De trei zile luna crește ca un fagure
de miere într'un stup.

L. Blaga, în *La Mânăstire*

...lisori

Iacobeni, 26.VII.942

Mult stimate D-le Stamatelache,

Am primit colecţiile revistei şi vă mulţumesc. Voiu avea acum ocazia să urmăresc pe mai mulţi ani strădania D-voastră de a lucra pe terenul atât de greu al „răspândirii cunoştinţelor folositoare“ în marele public românesc.

Apreciind munca Dvs. aşa cum se cuvine şi pentru a sprijini revista, care în timpurile de azi desigur că întâmpină mari greutăţi, vă rog să primiţi din partea mea ca o contribuţie benevolă suma de 500 (cinci sute) lei, pe care astăzi o expediez prin mandat poştal.

Profit de acest prilej ca să vă rog să-mi trimiteţi contra ramburs noua ediţia (VIII) din Călăuza Stuparului.

Dr. N. Crâşmariu

*

Târgovişte, 3 Iulie 1942

Domnule Stamatelache,

Am primit cele 5 exemplare din „Buletinul Apicultorilor“ pe anul 1942, cum şi răspunsul la informaţiile ce v'am cerut. Prin mandat poştal v'am trimes 200 lei, costul abonamentului. Mai târziu voiu trimite şi suma de 500 lei pentru colecţiile anilor trecuţi.

Ţin să vă mulţumesc pentru osteneala ce v'aţi dat pentru mine. Vreau ca şi eu să fiu considerat ca un bun apicultor al ţării cu toate că sunt un începător. Mi-am procurat şi cartea d-lui Nicolaescu „Călăuza Stuparului“ pe care am citit-o şi recitit-o.

Vă rog să mă socotiţi şi pe mine apicultor cu toate că am vârsta fragedă de 17 ani, dar dragostea stupăritului s'a născut şi a crescut în mine foarte de vreme şi asta e bine, căci până la o vârstă mai înaintată am să pot să ajung un apicultor de seamă.

Cu stimă,

Titel Stigan

*

Galaţi, 3.V.1942

Mult stimate D-le Stamatelache,

Cu o nespusă bucurie am primit astăzi răspunsul la c. p. ce v'am trimis de aci. Dar şi mai mare mi-a fost bucuria când tot odată am primit cartea şi revista pe Aprilie. Vă mulţumesc frumos, căci de astă toamnă nu am mai citit cărţi de acestea. Îndată ce voiu fi sănătos vă trimit bani pentru abonament.

Am fost rănit, dar cât de curând am să mă duc şi eu acasă în concediu. Vă doresc multă sănătate iar Buletinului viaţă lungă şi îmbelşugată.

Să trăiţi

Negrea Petre

Spit. răniţi Z. I. 206

*

Lipcani, 24 Mai 1942

Domnule Director,

Răspund la anunţul din Buletinul pe Mai : Am pus la iernat în toamna anului 1941, 12 stupi. Au iernat bine afară de 2, cari au ieşit orfani. Modelul Dadant-Blatt ; pereţi simpli. Proviziile lăsate în toamnă 6 — 10 kg. Reginele cred că au murit din

Scanned with OKEN Scanner

cauza bătrâneţii. Iernatul l'am făcut în temnic. Zgomot n'a fost, nici umezeală.

Mă ocup cu stupăritul din 1938; cunoştinţele mi-au fost foarte slabe, dar de când primesc Buletinul vă încredinţez că am căpătat destulă ştiinţă pentru îngrijit albinele.

Plante melifere: meri, peri, vişini salcâmi. Mai pe urmă floarea soarelui multă. Stupii i-am pus la iernat la 15 Noembrie şi i-am scos la 25 Martie.

Cu multă sănătate,
Vasile Barbuţa

— Floarea de banan are aşa de mult nectar că din 12 flori se poate umple o linguriţă cu nectar. Făcând socoteala pomilor de pe un Ha. de banani şi a florilor acestor pomi, s'a găsit că din un Ha. de banani albinele pot strânge 400 kgr. nectar sau 160 kgr. miere.

(după Frank C. Pellett)

ori

Pentru albine: Soi[illegible]rie şi pueţi.

Plânte melifere, semin[illegible]saduri de:
Anason, isop, salvie, m[illegible]i vii-borago şi sulfină albă.

Toate sunt plante vivace (afară de sulfină).

Vinde: **ILIE DUMITRANA**
Calea Dunării 10 — Craiova

Amatorii să trimeată carte poştală pentru răspuns.

Stupina VAVILIN, Ferma Otopeni, jud. Ilfov, km. 17. Vinde faguri artificiali din ceară pură, la preţul zilei după Bursă.

La ceara clientului se scade 5 — 10% pentru drojdie.

Cumpără ceară. Pentru răspuns se adaugă mărci p.

Se confecţionează stupi sistem „Layens" şi „Dadant-Blatt", sau ori ce alt sistem, bine presaţi din paie sau papură.

Studiaţi amănunţit şi ştiinţific, stupii sunt executaţi în serii de câte 50 bucăţi obsolut egali, întrunind nu numai estetica, dar şi toate condiţiunile cerute de apicultura modernă sau pastorală. Ei pot fi lăsaţi afară în timpul iernilor extrem de geroase precum şi în plin soare în verile călduroase fără nici un inconvenient.

„Doritorii, arătând detailat ce anume sistem i-ar interesa şi câte bucăţi, se vor adresa cu mărci de răspuns domnului C. Vasilescu din Adjud, Strada Ion Roată Nr. 2, judeţul Putna".

La cererea clientului, se pot construi special pentru a li se putea aplica pe părţile exterioare geamuri şi dispozitive contra şoarecilor – invenţii personale — care le dă o durată stupilor aproape nelimitată.

Se vând şi populaţi cu albine.

TIPOGRAFIA „COMERŢULUI", ALEXANDRU V. NICOLESCU
Ploeşti, Strada Ioan I. Romanescu No. 14 — Telefon locuinţă 1607

Girant responsabil: D. STAMATELACHE

Scanned with OKEN Scanner

BVLETINVL APICVLTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

FONDAT IN 1922 de D. STAMATELACHE

MARTIE

1943

Scanned with OKEN Scanner

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

Inscris la Trib. Dâmbovița s. II, Com. sub Nr. 10363|938

GRUPAREA REVISTEI:

DIRECTOR: D. I. STAMATELACHE

Redactori: N. G. Eremie — Brăila
At. Nedew, Terpeziţa-Dolj
Preot C. Gh. Vartolomeiu, Prof.-Focşani
Ge.. ge Dulcu, Profesor, Aninoasa-Gorj
G. I. Bota, Magistrat, Deva
I. Vicoveanu, Vicovul de Jos-Rădăuţi
Ion Anghel, Institutor, Focşani
Secretariatul: Maria D. Stamatelache

Buletinul Apicultorilor apare lunar în 20 pagini şi formează la finele fiecărui an un volum de 240 pagini.

Scopul revistei este:

De a răspândi ştiinţa şi practica stupăritul în România.

De a întreţine corespondenţe şi raporturi amicale cu diferite reviste şi societăţi apicole străine şi române.

De a atrage atenţia şi a informa oficialitatea asupra refacerii, organizării şi sprijinirii creşterii albinelor în ţară.

De a oglindi înfăţişările cele mai caracteristice ale vieţii apicole şi în legătură cu apicultura din toată lumea.

De a da lămuriri şi sfaturi pe înţelesul tuturor, în tot ce priveşte stupăritul sistematic.

De a publica date statistice privitoare la apicultură şi orice măsuri se vor lua de autorităţi privind apicultura.

ADRESA:
CĂSUŢA POŞTALĂ Nr. 44
PLOIEŞTI

ABONAMENTE 300 LEI PE AN

Citiţi în acest număr

	Pag.
Buletinul Apicultorilor. — Dela adunarea generală a asociaţiei apicultorilor Putneni	19
Al. Dorobanţiu. — Lucrări de primăvară în stupină	22
N. G. Eremie. — Cum se aprovizionează albinele iarna	23
G. I. Bota. — Urdinişele stupilor orizontali	24
C. Nica. — Observaţii asupra unui stup cu două mătci	24
I. Vicoveanu. — Despre propolis	24
N. G. Eremie. — Întrebări şi răspunsuri	27
N. G. Eremie. — Practica stupăritului (recenzie)	29
Ion Anghel. — Hrănirea albinelor primăvara	30
Dr. V. Voiculescu. — Câteva leacuri cu miere	31

Toată corespondenţa, manuscrise (articole), abonamente şi orice sume de bani, se vor trimite pe adresa d-lui D. Stamatelache sau a revistei „Buletinul Apicultorilor“ la *PLOIEŞTI, căsuţa poştală Nr. 44*

APICULTORI!

Atelierul G. Pascu

din Iaşi, str. Ibrăileanu 14

confecţionează, afumătoare, maşini şi instrumente apicole, angrenaje de centrifugă, gratii.

Preţuri avantajoase.

Pentru răspuns alăturaţi carte poşt.

Nr. 3 Martie 1943

BULETINUL APICULTORILOR

Organ al stuparilor din România

APARE LUNAR SUB CONDUCEREA D-LOR:
D. STAMATELACHE şi N. G. EREMIE

Inscris la Tribunalul Dâmboviţa s. II, Com. sub No. 10363/938

ADRESA POŞTALĂ: PLOIEŞTI, CĂSUŢA POŞTALĂ Nr. 44

Dela Adunarea Generală a Asociaţiei Apicultorilor Putneni

1 Noembrie 1942, a fost zi de mare sărbătoare în viaţa Asociaţiei Apicultorilor Putneni, căci în dimineaţa acestei zile s'a deschis, cea de a doua expoziţie apicolă, organizată de Asociaţie, iar după masă, la orele 15½, s'a ţinut prima Adunare Generală, dela înfiinţarea ei.

Această primă Adunare Generală, a avut cu atât mai mare însemnătate, cu cât prezidarea ei a fost condusă de Delegatul Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, Domnul Consilier Apicol, Doctor Florin Begnescu.

Adunarea s'a ţinut potrivit ordinei de zi, după cum urmează:

Domnul Ioan Anghel Preşedintele Asociaţiei, a rostit cuvântul dedeschidere, arătând că, dacă se poate ţine asemenea adunare în tihnă, este datorită înţeleptei domnii a M. S. Regelui, a chibzuitei conduceri a providenţialului conducător, Mareşal Ioan Antonescu şi a vitejiei oştirei noastre.

Apicultorii sunt cei dinti, cari simt şi înţeleg valoarea monarhiei şi a conducerii, cum şi aceea a ordinei, disciplinei şi muncii solidare.

Fiecare stup este cel mai bun exemplu.

In stupul unde lipseşte monarhia şi conducerea, intră zăpăceala şi distrugerea, care duce la nimicirea lui.

Se aduce omagii M. S. Regelui Mihai I, simbolul unităţii noastre naţionale, Mareşalului Conducător, chezăşia realizării acestei unităţi, şi bravei oştiri, nădejdea zilelor noastre de mai bine.

Pentru cei căzuţi la datorie, printre care sunt şi mulţi stupari, se păstrează un minut de reculegere.

După aceasta, se citeşte conţinutul

Scanned with OKEN Scanner

telegramelor trimise M. S. Regelui, Domnului Mareşal Antonescu şi Domnului Ministru al Agriculturii şi Domeniilor.

Masa camarădească a apicultorilor putneni

D-l Dr. Begnescu felicită organizarea de Putna, de felul cum s'a constituit şi activează şi nădăjdueşte că se va ajunge la o legiferare a apiculturii, întrucât Domnul Mareşal Antonescu şi Domnul Ministru al Agriculturii se ocupă de apicultură mult.

După ce d-l Dr. Begnescu, ocupă locul de Preşedinte, se procedează la alcătuirea biroului adunării compus din: Preotul Rădvan şi Preotul Casian Carabă, ca asistenţi, iar d-l T. Hriban, secretar de şedinţă.

Se citeşte apoi apelul membrilor activi şi de onoare.

Din 145 sunt prezenţi numai 32, care întrunesc numărul statutar ca adunarea să se ţină.

Cauza pentru care nu au putut veni este şi aceea a greutăţilor de transport, cu obţinerea autorizaţiilor de călătorie, pe lângă aceea că mulţi membri sunt pe front.

Prin corespondenţă, toţi şi-au dat adeziunea asupra hotărârilor.

După apel, d-l Neculai Stănescu, vice-preşedintele asociaţiei a citit „darea de seamă a asociaţiei", arătând cum s'a obţinut autentificarea statutului şi recunoaşterea asociaţiei ca persoană morală şi juridică; cum s'a organizat şi ce rezultate a avut expoziţia dela 3--11 Septembrie 1939, urmată de subvenţia Rezidenţei Galaţi de 15.000 (cincisprezece mii) lei şi a Camerei Agricole Putna de 5.000 (cinci mii) lei. Distribuirea a 1.500 kgr. zahăr, în luna Februarie 1940, la 50 apicultori, sprijinul acordat unor apicultori, pentru mobilizarea agrícolă, iar în primăvara anului 1941, distribuirea a 5.000 kgr. zahăr, la 112 apicultori, ceeace a culminat cu expoziţia dela 1 Noembrie 1942.

După ce d-l Vice Preşedinte Neculai Stănescu, a terminat cu darea de seamă, a urmat d-l Cassier D-tru Georgescu, citind raportul cenzorilor, întru cât nici unul din cenzori nu a putut veni la adunare.

Acest raport arată că, dela 19 Iulie 1939 data înfiinţării Asociaţiei şi până la 1 Ianuarie 1942, s'au efectuat încasări în sumă de lei 58.039 şi s'au cheltuit cu formele legale 52.294 lei, rezultând un sold de lei 5.745 ce a fost trecut în exerciţiul anului 1942.

Raportul încheie cu propunerea de a se da descărcarea de gestiunea comitetului, care a lucrat corect şi conştiincios.

Adunarea în unanimitate aprobă raportul şi dă descărcare de gestiune comitetului pe exerciţiul încheiat.

Tot domnul cassier citeşte apoi şi situaţia de cassă a anului 1942, în cursul până la data adunării, cu 323.845 lei încasări şi 292.155 lei la cheltueli.

Adunarea ia cunoştinţă cu mulţu-

Scanned with OKEN Scanner

mire de acest progres al Asociaţiei într'un timp atât de scurt.

D-l Ioan Anghel, Preşedintele Asociaţiei, arată că, întru cât în prezent asociaţia numără 145 membri, faţă de 29 semnatari ai statutului la înfiinţarea asociaţiei, iar unii din membri comitetului nu au activat din diferite cauze, depune mandatul întregului comitet, rugând adunarea să primească demisia şi să procedeze la alegerea noului comitet.

Adunarea în unanimitate, propune ca d-l Anghel să constitue Comitetul cel va socoti de cuviinţă, Domnia sa rămânând mai departe Preşedinte, ca ce-l ce a fost iniţiatorul, organizatorul şi sufletul întregii activităţi a asociaţiei.

D-l Ioan Anghel, profund mişcat de simpatia arătată, mulţumeşte de cinstea şi încrederea de care se bucură şi prezintă următoarea listă a noului comitet, pe care adunarea o aprobă în unanimitate :

Ioan Anghel, Învăţător.

Inginer Silvic Inspector General Marin Georgescu.

Doamna Sergiu Zamfirescu.

Preot Rădvan.

N. Stănescu, Învăţător pensionar.

Vasile Mihalcea-Bilieşti-Sasu.

Adjutant Vasile Angheluţă.

Avocat Liviu Ursăcescu.

Vasile Vasilescu.

Cenzori :

Antonică Alaci, Directorul Sucursalei Băncei Româneşti Focşani.

Toma Ţenov, Contriolor Ad-ţia Financiară Putna.

Gheorghe D-tru, Învăţător pensionar.

Secretar : Th. Hriban.

Cassier : D-tru Georgescu, Funcţionar Cassieria Oraşului Focşani.

După alegerea acestui comitet, d-l Dr. Fl. Begnescu, trebuind să plece, se procedează la premierea apicultorilor distinşi la expoziţie şi al căror nume figurează în darea de seamă asupra expoziţiei, publicată în numărul trecut al Buletinului nostru.

Şedinţa a luat sfârşit la ora 18, urmând ca în prima adunare a comitetului să se stabilească programul de activitate a noului comitet, precum şi susţinerea deziderateloi în faţa autorităţilor de resort, privitor la încurajarea apiculturii, rezolvarea problemei loturilor apicole, ajutorarea cu zahăr, procurarea de materiale şi aparate apicole, etc.

La ora 20 şi jumătate, în restaurantul „Mielul Blând“ a fost masa camaraderească, la care au participat 26 apicultori.

Aşa s'a desfăşurat şi încheiat prima Adunare Generală a Asociaţiei Apicultorilor Putneni.

Aducem laude iniţiatorilor şi conducătorilor Asociaţiei Apicultorilor Putneni pentru munca şi înfăptuirile apicole din Jud. Putna.

Stupina V. I. VAVILIN
Otopeni, jud. Ilfov, km. 17.
Vinde faguri artificiali din ceară pură, la preţul zilei după Bursă.
La ceara clientului se scade 5—10% pentru drojdie.
Cumpără ceară. Pentru răspuns se adaugă mărci p.

Lucrări de primăvară în stupină

Coloniile cu hrană suficientă şi puternice, au iernat bine. După experienţe de mai mulţi, s'a constatat că stupii normali cu matcă tânără, cu provizii suficiente, în stupi bine construiţi şi apăraţi contra vânturilor, iernează mai bine când e iarna aspră decât într'o iarnă domoală. Aceasta din cauză că atunci când e iarna domoală, albinele umblă în stup şi când e mai cald ies afară în sbor şi deci mişcându-se consumă mai multă hrană decât în iarna aspră, când stau grămadă şi liniştite.

Colonlile cu proviziile pe sfârşite, trebuesc hrănite cu faguri cu miere sau sirop de zahăr.

Dacă o colonie a ieşit slabă dela iernat, dar are puet, matcă tânără şi albine suficiente pentru a acoperi 2 rame, trebue păstrată, îngrijită să aibă hrană şi căldură. Reducem numărul ramelor, micşorând cuibul după mărimea coloniei, pentru a nu-şi pierde căldura. Micşorând urdinişul să nu poată circula pe el decât o albină. Aceste măsuri ajută la desvoltarea mai uşoară a coloniei. Aceste colonii trebuesc vizitate mai des pentru a le hrăni la timp şi a lărgi cuibul în măsura în care se desvoltă colonia. Ne vom mulţumi a adăuga la început numai câte o ramă şi aceasta la marginea cuibului; mai târziu, când colonia s'a desvoltat complet, putem pune şi câte doi faguri de ambele margini ale cuibului.

Stupii fără matcă, sau cei slabi cu matcă bătrână trebuesc desfiinţaţi.

Desfiinţarea se va face în modul următor:

Hrănim stupul bine cu sirop sau miere subţiată, batem în el cu un lemn ca albinele să se îndoape bine cu miere, şi ducem stupul la vreo 40 metri departe de stupină. Acolo îl desfacem şi luăm ramă după ramă, măturând toate albinele de pe rame cu peria de jos în sus. În felul acesta albinele nu cad jos, căci fiind măturate şi aruncate cu peria în sus, îşi vor lua sborul, dar ne mai găsind stupul la locul lui se vor împrăştia la ceilalţi stupi, unde ele având guşa plină cu miere, vor fi primite în stupi cu porţile deschise.

Această operaţie o facem într'o zi caldă după masă.

În stupină în acest timp, albinele se întrec în aducerea polenului, a apei, iar unele aduc chiar nectar din florile de primăvară.

Într'o zi călduţă şi fără vânt, se va face o vizită amănunţită a tuturor stupilor, cu care ocazie scoatem faguri mucegăiţi pe care îi dăm la topit, curăţim fundul stupului şi notăm în carnet situaţia lui, făcând observaţiile necesare.

Noi nu ne ocupăm decât de stupi sistematici, căci cei primitivi sunt ca omul fără carte, sau mai bine zis ca o carte închisă pe care nu o poţi citi. De aceea tindem la sistematizarea tuturor stupilor primitivi din judeţ, desfiinţându-i.

Al. Dorobanţiu (Sibiu)

Cum se aprovizionează albinele iarna

După Sylviac, albinele când intră în celule ca să ierneze, sunt cu guşa goală. Nu sunt tocmai sigur de asta. Când am vizitat un stup la 20 Decembrie 1903, n'am găsit nimic în celule; dar în Octombrie al aceluiaş an, scoţând pe frig ramele unei colonii, am găsit aceiaş rânduială a ghemului, iar în celulele pe care stau albinele câte câteva picături de miere. În Decembrie 1920 am găsit miere în guşa albinelor care eşind pe afară au murit de frig. Am deci motive serioase să cred că albina intră în celulă, la iernat, cu guşa plină de miere şi ea varsă o parte din miere în fundul celulei, aşa că are cu ce să ierneze probabil câteva săptămâni acolo în celulă.

Jules Devauchelle

Notă. - Observaţiile lui Devauchelle pun o serie de probleme foarte interesante, care nu au fost studiate până acum. Ar trebui să se cerceteze în mod serios: 1) dacă faptul de a avea guşa plină este sau nu o oboseală pentru albină şi deci este sau nu un motiv de scurtare a vieţii atât de necesare stupului în primăvară.; 2) dacă faptul de a avea guşa plină nu este un motiv de nelinişte pentru albină şi deci de iernare în condiţii rele; 3) cunoscând cele de mai sus, care este proporţia de miere pe care o ia de fapt albina în guşe, pentru a împăca neajunsurile înmagazinării cu nevoile de hrană din timpul iernii; 4) cum variază această proporţie după rame, în legătură cu clima în care trăesc aceste rame; 5) albinele care au depozitat o parte din miere în celule, iau dela început mai multă miere în acest scop sau şi celelalte sunt la fel aprovizionate şi în acest caz de ce numai unele o depozitează; fiindcă le e mai greu să stea cu guşa plină în celule sau numai pentru că au unde să o pună?; 6) care este proporţia de miere cu care se aprovizionează diferitele albine din diferitele părţi ale ghemului; 7) care este tehnica aprovizionării în timpul iernii, cum îşi trec adică albinele hrana unele altora, fiindcă de fapt aşa cum sunt aşezate în ghem ele nu au gurile una lângă alta, aşa că trebue făcută o mişcare, care e interesant de ştiut până la ce temperatură se mai poate face, sau poate se poate face pe ori ce temperatură, de oare ce plusul de căldură pe care îl produce permite lărgirea în de ajuns a ghemului pentru că mişcarea de transmitere a hranei să poată avea loc?.

Observaţiile lui Devauchelle sunt prea sumare pentru a putea da un răspuns la ori care din întrebările de mai sus.

N. G. E.

De vânzare stupi cu albine

Bine populaţi şi bine scoşi din iarnă.

Pentru orice lămuriri amatorii se vor adresa d-lui **Victor Davidescu**, Str. Negel 12, **Bacău.**

Urdinișele stupilor orizontali

Se recomandă ca stupii orizontali să aibă două urdinișe, unul în dreapta cuibului, deschis în permanență. iar celălalt în dreptul magaziei de recoltă, deschis numai în timpul culesului.

Procedând în acest mod se iveşte totuşi neajunsul că matca trece cu ouatul în magazie, fie mutându-şi complect cuibul, fie formând două cuiburi din cauza lipsei de loc în cuib, care tocmai în timpul culesului se desvoltă mai mult şi tot acolo înmagazinează şi albinele recolta, fiindu-le mai la îndemână.

Cum în magazia de strânsură sunt puşi de obiceiu faguri şi cu celule de trântori, urmarea este o trântorie bogată, pe lângă încurcătura cu puietul în magazie.

Pentru înlăturarea neajunsului s'a propus întrebuințarea gratiei. Numai că bieții stupari mai simpli sau începători, când aud de gratie le vine rău şi cu bună dreptate, căci trebuie să le facă, aşeze şi ridice. Dacă nu sunt exacte matca se strecoară totuşi, iar albinele nu prea vor să treacă prin ele, ceeace aduce micşorare la cules, iar dacă materialul e rău, tocesc aripile şi perişorii de pe trupul lor.

Acum câțiva ani, stuparul la care fac experiențele, începător şi el, a întrebuințat gratii, unele de lemn, prin care însă matca a trecut, iar altele de metal, prin care ea n'au trecut, dar nici albinele. Urmarea a fost trântoreala la primii şi roire la ceilalți. Disperat şi supărat, a înlocuit ramele, a scos toate gratiile şi a *închis urdinișele secundare*, din dreptul magaziilor, pentruca lioata viitoare să crape. N'a crăpat, căci nici *nu s'a mai prăsit, din lipsă de aer!*.

De atunci procedează tot astfel şi nu mai are necaz cu magaziile.

G. I. Bota

Observații asupra unui stup cu două mătci

1 Mai. Stupul Nr. 16. Colonia pe 6 faguri, puietul lipseşte. Doar ici-colo pe marginea fagurilor puțin puiet căpăcit care îşi roade căpăcelele celulelor ca să se elibereze. Colonia avusese matcă bună şi acum, având în față această situație eram sigur că nu mai are.

Pe la jumătatea cuibului, am găsit însă matca cercetând celulele. M'am gândit că nu mai poate oua din cauza vre unei suferințe. Dar, pe ultimul fagure am mai găsit o matcă, din a cărei înfățişare se vedea bine că abia venise pe lume. Nici prima nu părea să fie bătrână, căci se mişca cu vioiciune pe faguri, avea aripile bune şi perişorii întăriți şi frumoşi pe tot corpul. În orice caz această matcă se

Scanned with OKEN Scanner

mişca mai cu indiferenţă şi avea pântecele ca al unei mătci care a încetat ouatul sau este în a 2-a sau a 3-a zi după împerechere. Am închis stupul şi am lăsat ca timpul să-mi deslege problema.

Peste o săptămână ce credeţi că am găsit? Amândouă mătcile se luaseră la întrecere cu ouatul. Păcat numai că familia slăbise mult şi nu avea albine care să îngrijească puietul celor două mătci tinere. Intrasem în culesul de salcâm, pusesem caturile şi din lipsă de timp nu am mai ajutat colonia cu puiet căpăcit din altă parte.

Acum se pune întrebarea: Cum a ajuns colonia în situaţia de a avea două mătci tinere? Sigur, vor fi mai multe răspunsuri, eu însă răspund: Mai întâi, printr'o împrejurare oarecare colonia a rămas orfană. Albinele au făcut botci de salvare. Nu ştiu câte şi, ca să fiu sincer vă spun că n'am descoperit nici pe cele două din care au ieşit mătcile despre care am vorbit. Or fi fost numai două, altfel, poate că aşi fi avut mai multe.. mătci.

Logic, urmează altă întrebare: Cum s'au îngăduit aceste două mătci tinere, nefecundate sau cum a îngăduit-o prima născută pe cealaltă? Nu prea simplu, totuşi de înţeles: În timpul roitului, când albinele sunt prinse de frigurile acestei roiri, dau zor mătcii să plece cu ele, dar care presimte că în afară de stup viaţa îi este mai puţin sigură, caută să suprime pe tinerele mătci — libere sau încă în botci — care sunt cauza plecării ei.

În afară de cazul roirii, când este fierbere şi mare zarvă în stup, sau când alte cauze turbură liniştea coloniei, atât albinele cât şi mătcile sunt paşnice şi mai puţin bănuitoare. Dacă albinele nu bagă de seamă că s'au născut două mătci, ele îşi iau roiul în primire, albinele se învaţă cu ele. Se stabileşte armonie (sau armistiţiu), şi totul devine normal prin obişnuinţă.

Tot timpul cât au convieţuit aceste două mătci, parcă printr'o bună înţelegere şi-au împărţit cuibul în două şi de câte ori le-am vizitat, am găsit-o pe fiecare în sectorul ei. Deşi nu le marcasem, le deosebeam totuşi foarte bine.

Peste o lună, când stupul se umpluse de albine, o matcă a dispărut. O fi plecat cu un roiu?

C. Nica, Moreni-Prahova

Despre propolis

Propolisul este un produs apicol, cu care cam greu ne putem împrieteni. Dar acesta nu e un produs cu care să ne murdărim numai mâinile şi hainele, ci este un produs foarte căutat.

Propolisul e o materie, care afară de stup se întrebuinţează în chimie şi industrie. În chimie se întrebuinţează la fabricarea feiuritelor preparate cosmetice, şi ars pe cărbuni sau plită, dă un miros mai plăcut, decât cel al tămâiei. Stupării cari n'au nevoie de el, îl dau la biserică, ca să fie amestecat cu tămâie. Cele mai

Scanned with OKEN Scanner

bune alifii pentru răni se prepară cu propolis curat. Tot cu propolis se prepară cele mai bune alifii pentru bătucei. De bună seamă, că şi egiptenii cei vechi întrebuinţau propolisul la îmbălsămarea mumiilor.

Propolisul se întrebuinţează mult şi în industrie. Acesta e un produs foarte însemnat pentru fabricarea celor mai bune şi mai fine lacuri pentru lustruitul lemnului. Cel mai bun preparat pentru lustruitul podelelor se fabrică cu propolis. Cele mai bune şi mai fine lacuri pentru lustruitul instrumentelor muzicale se fabrică din propolis. Deci albina este prima inventatoare a lacului. După cercetările făcute de savantul Dr. P. W. Philipp, din Döbeln, (Germania), sunt propolisuri de valoare mare şi propolisuri de valoare inferioară. Acesta din urmă conţine mai puţină răşină şi uleiuri şi mai mult praf şi alte corpuri străine.

Primăvara, în orele dinainte de amiază, când soarele trimite razele sale călduroase asupra arborilor producători de propolis, atunci încep a curge cele mai însemnate izvoare de propolis şi de cea mai mare valoare. În multe regiuni lipsesc arborii producători de propolis. Acolo albinele culeg în locul propolisului ori şi ce surogat ce-l află şi-l aduc în stup, unde îl întrebuinţează pentru a astupa crăpăturile şi sgârieturile, precum şi distanţele mai mari între rame, la micşorarea urdinişului, ş. a.

Aceste surogate nu pot fi preţuite niciodată ca propolis adevărat. Albinele culeg surogatele acestea ide pe obiectele vopsite cu culori preparate cu uleiuri, ş. a.

Susnumitul savant publică o broşură interesantă cu titlul; „Der alte italienische Geigen-Lack“, adică „Lacul vechiu italian pentru vioare“. Autorul acestei broşuri spune, că propolisul era la baza lacului vechiu pentru lustruitul vioarelor, pe care-l întrebuinţau maiştrii celebrii din vechea şcoală italiană din Italia de Nord. El mai spune, că fiecare vioară, lucrată de un maistru de specialitate şi lustruită cu lac din propolis, are un ton plăcut. Cele mai bune lacuri pentru viori erau cele întrebuinţate în vechea şcoală din Cremona şi şcoala din Brescia. Nimeni nu cunoştea reţeta pentru prepararea lacului pentru lustruitul vioarelor. Pe timpul celebrului maistru de viori Stradivarius, numai farmaciştii cunoşteau reţeta acestui lac.

Pe timpul acela stupăritul era foare răspândit în Italia de Nord. Cel mai bun propolis pentru prepararea lacului pentru viori îl producea plopul canadian şi plopul negru. De asemenea propolis bun produc şi ulmul, arinul, mesteacănul, bradul, cipresa, rosmarinul, floarea soarelui, castanul.

Din cele amintite mai sus, se vede, că fără albine nu s'ar putea construi viorile cele de mare valoare, deoarece noi nu suntem în stare, să recoltăm propolisul din mugurii arborilor. Fără propolisul cules de albine n'am fi în stare să lustruim cea mai de valoare vioară, care astăzi este regina instrumentelor muzicale cu coarde.

Ioan Vicoveanu
Director şcolar

———*●*———

Când curg tinichelele.

Întrebare. — *Încerc cu apă tinichelele în care pun miere, dar de multe ori apa nu curge prin încheeturile tinichelii şi după ce pun miere, mierea curge. Ce să fac ?*

Răspuns. — C. P. Dadant arată in „L'Abeille et la Ruche" (Ed. IV, p. 635) că şi lui i se întâmpla uneori să-i curgă astfel mierea, deşi încerca şi el, ca şi Dv. tinichelele cu apă. El astupa locul pe unde curgea, frecându-l cu ceară amestecată cu seu.

*

Schimbarea locului stupilor primăvara.

Întrebare. — *Dv. aţi spus întotdeauna că primăvara, când scoatem stupii de la iernat, putem să-i punem ori unde în stupină, fără a mai ţine seamă de locul ocupat în toamnă. Citind zilele acestea tratatul lui Langstroth şi Dadant „L'Abeille et la Ruche", văd că el recomandă dimdotrivă să avem grije a-i pune în acelaş loc. Arunci cum e ?*

Răspuns. — Toată ştiinţa evului mediu a fost ţinută pe loc de respectul prea mare pe care îl aveau învăţaţii timpului de faţă faţă de cuvântul lui Aristoteles. Tot ce era scris în cărţile lui era literă de evanghelie. Dar noi aceştia mai dincoace ne-am lecuit de boala asta şi numai aşa a fost posibil progresul. Maeştrii mai greşesc şi ei câte o dată. Mama noastră azi e experienţa.

Observaţi că Dadant, în „L'Abeille et la Ruche" îşi sprijină părerea nu pe propria lui experienţă, ei pe alt maestru, pe Dzierzon. (p. 457). Aşa trec uneori greşelile din maestru în maestru.

Eu, fără să fiu maestru, vă spun că puteţi să-i puneţi ori unde, din proprie experienţă. Şi, dacă vreţi, vă pot cita şi experienţa unui maestru care spune: „În primăvară mi-am aşezat de multe ori albinele schimbându-le locul (on new stand), fără nici un neajuns. (Dr. C. C. Miller, *A Thousand Answers*, Ed. IV, 1923, p. p. 153—154).

De altfel, sunt acum atâtea manipulări în stupină care se bazează tocmai pe uitarea aceasta de către albine, a vechiului loc, nu numai după trecerea unei ierni, ci chiar după ţinerea lor patru-cinci zile la întuneric, într'un beciu.

*

Spaţiu nepropolizabil.

Intrebare. — *Care e lărgimea spaţiului pe care albinele nu-l propolizează, nici nu construesc faguri pe el?*

Răspuns. Cam între 4 şi jumătate şi 8 şi jumătate milimetri.

*

Capac telescopic.

Întrebare. — Ce ce înţelege prin capac telescopic ?.

Răspuns. — E un capac care îmbracă cu marginele lui partea de sus a stupului. Termenul nu e prea fericit, dar îi zic unii aşa după americani *(Telescope Gover)* cari i-au zis astfel fiindcă aşa se îmbracă, alunecând unul peste altul, ciiindrii unui telescop. Tot aşa „telescopice", cu încă mai multă asemănare, sunt ţevile maşinilor de semănat în rânduri. De altfel cele mai multe din capacele orizontale ale stupilor sunt „telescopice"

Am putea mai bine să zicem, pe româneşte, *capac cu pervazuri.*

*

Capace interioare pentru stupii Layens

Întrebare. — *La stupii Layens se pot pune capace interioare în locul obişnuitelor scândurele ?*

Răspuns. — Se pot, dar un singur capac ar fi prea lung. De aceea trebuesc făcute două, care se aşează unul lângă altul.

*

Lacul de propolis.

Întrebare. — *Cum se face lacul de propolis cu care se lustruesc obiectele de lemn ?*

Răspuns — Iată reţeta dată de Ed. Bertrand, după A. de Zoubareff :

„Propolisul e purificat în apă caldă, în care s-a pus acid sulfuric. Pe urmă se amestecă cu ulei de in cald, în proporţiile următoare (ca greutare) : propolis 2, ulei 4. Uleiul trebue să stea mai înainte 17 la 20 zile la căldura sobei, fără însă să dea în fiert.

„Vasele de lemn se bagă în acest amestec cald, unde e lăsată 10 la 17 minute. Pe urmă o scoatem, o lăsăm să se răcească, o frecăm şi o lustruim cu o cârpă de lână". *(La Conduite du Rucher.* Ed. XIII, p. 22).

*

Întrebare. — *Se recomandă în revistă floarea de banan ca meliferă. Nu cumva e floarea plantei care produce bananele ce se vând pe piaţă pentru mâncare ?*

Răspuns — Chiar aceea este, dar e o plantă care nu poate creşte la noi. De aceea nici nu am recomandat-o. Am arătat numai ce isvor bobat de nectar este în regiunile tropicale în care creşte bananul.

N. G. Eremie

*

Simplificare. — O greşeală este şi aceea de a întrebuinţa stupi, scule şi metode complicate, cate au nevoe de o manipulare care cere timp mult.

W. Z. Hutchinson, în *Advanced Bee Culture.*

*

Roi secundari. — Sunt foarte puţine motive de iertare pentru apicultorul care are necazuri din pricina roilor secundari.

H. Mace, în *Modern Bee-Keeping.*

Materiai apicol cel mai bun, trainic şi conştiincios lucrat se procura dela **stupăria model inginer C. Hanganu,** Iaşi, Str. Nicolina, 70, clasat cu cele mai mari premii la diferite expoziţii.

Scanned with OKEN Scanner

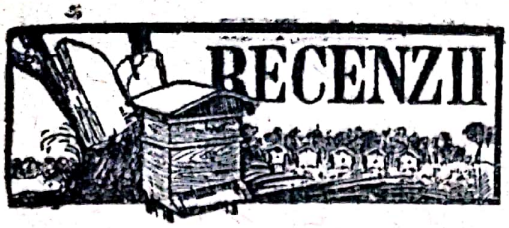

Practica stupăritului

de

Col. Gh. I. Popescu

Editura „Universul", 1941, prețul Lei 100

Practica Stupăritului nu este un tratat în care să poți găsi tot ceea ce privește apicultura. Autorul a vrut să pună la îndemâna începătorului numai un manual simplu și practic, cu ajutorul căruia să se poată lămuri în conducerea stupinii. În genul acesta nu avem alt manual mai bun.

Nu aș putea spune că tot ceea ce ne arată autorul e riguros exact și nici că limba în care scrie e un model de limbă literară, dar micile și de altfel foarte rarele erori de amănunt sunt fără importanță pentru practica stupăritului, iar fraza d-lui Col. Popescu, așa cum este, e clară și nu trădează niciodată gândul. Manualul are calități care înghit defectele.

Practica Stupăritului e un manual lămurit, care nu umblă pe două drumuri de cât o singură dată și atunci probabil pentru a face plăcere d-lui Dr. Begnescu, care i-a prefațat lucrarea *).

*) Când definește stupii orizontali și verticali (pp. 30—31), unde după ce dă definițiile exacte, le dă și pe acele *sui generis* ale d-lui Dr. Begnescu.

Autorul nu face cheltuială de vorbărie inutilă. Manualul său este aproape un rezumat, dar un rezumat de 140 de pagini, cu care te poți prezenta la examen în fața albinelor. Aș compara manualul acesta cu rezumatele de pe vremuri ale lui Dumitrescu, care condensau în 40 — 50 de pagini mari pe două coloane toată materia unui examen de Drept. Rezumatele acelea erau bune și pentru cei cari-și preparau examenele numai după ele, dar și pentru acei cari-și reînprospătau materia citindu-le în ajunul examenului.

Este, cred, un mare compliment pe care îl fac autorului Practicei Stupăritului, care tocmai aceasta a și vrut să facă.

Pentru a fi încă și mai practic manualul are și un indicator pentru operațiunile lunare la stupi, în care arată pentru fiecare lună ce este de făcut în stupină, cu trimiteri la paragrafele respective.

Manualul se ocupă și de apicultura sistematică și de cea primitivă, dând la fiecare operație mai întâi cele ce sunt de făcut la stupii sistematici, iar pe urmă cele ce sunt de făcut la cei primitivi.

Ca stupi sistematici recomandă stupii Dadant-Blatt și Layens, adică tocmai pe aceia care trebuesc recomandați Descrierea stupului Dzierzon putea fi lăsată la o parte. Ca stupi germani puteau fi descriși stupii Gerstung și Zander, care sunt cei mai buni stupi germani.

E un manual care poate fi pus cu folos în mână începătorului.

N. G. EREMIE

Scanned with OKEN Scanner

Hrănirea albinelor primăvara

În această primăvară, stupii au mare nevoie de ajutor, căci din cauza primăverii timpurii, albinele au început lucrul în stupi, iar mătcile au început să depună ouă. Din această cauză, hrana se consumă destul de mult, iar proviziile de vară sunt cam reduse, în special la roi. Din lipsa de miere sau zahăr rafinat, putem folosi și zahărul brut, dându-l treptat și în cantități mici, fie prin hrănitoare, fie prin faguri.

Cine citește cărți și reviste, de albinărit, va cunoaște mai multe procedee de hrănire cu sirop sau pastă. Noi vă dăm procedeul nostru, făcut cu zahăr brut.

Într'o oală mare, ceaon sau căldare, după trebuință, se pune la fiert 1 kg zahăr, un litru apă, după cantitatea de zahăr ce aveți, sau numărul stupilor de hrănit. După ce zeama fierbe în 2-3 clocote bune, se dă jos depe foc să se răcorească, până ajunge călduță. După aceia, la 5 kg. sirop se mai adaugă 1 kg. miere.

Siropul cu zahăr brut e bine să-l facem cu apă de flori, un fel de ceaiu, nu cu apă curată, pentru a tăia mirosul de sfeclă a zahărului și a atrage albinele.

Procedăm astfel. Apa pentru sirop o punem să clocotească bine, fără să punem zahărul. După ce clocotește bine, o dăm lângă foc, mai deoparte și punem flori de teiu, de mentă, de salcâm, etc., o mână bună la 5 litri apă clocotită și apoi acoperim bine vasul ca să se facă esența înăbușit pentru a păstra cât mai multă aromă, parfum din flori.

După o jumătate de oră, strecurăm ceaiul și-i punem zahărul, la 1 kg. esență un kg. zahăr, apoi punem vasul pe foc și-l lăsăm până ce siropul dă în clocot odată. După aceasta, lăsăm siropul să se răcească și apoi îl dăm la albine în hrănitoare sau în rame direct.

Cum procedăm cu fagurii.

Luăm rama cu fagure bine clădit și curat, sau din aceea care mai au câte puțină miere neconsumată. Ținem rama plecată deasupra unui lighean, iar cu un ibric cu buză sau ciup, turnăm ușor sirop pe fagure. Siropul călduț intră ușor în celule. După ce am turnat pe o parte, o întoarcem și pe partea cealaltă, procedând la fel. Într'un fagure poate intra 2—3 kg. sirop.

După ce am umplut două rame cu sirop, ne ducem la stupul lipsit și-i scoatem 2 rame dela marginele din dreapta și stânga, care sunt de obiceiu goale și apoi îndepărtăm și dintr'o parte și din alta ramele, până dăm de cuib, unde introducem ramele cu sirop.

Pentru stupii primitivi, procedăm astfel :

După ce facem siropul, îl punem în străchini, care pot încăpea sub stupii primitivi. Deasupra siropului din

Scanned with OKEN Scanner

străchini punem bucăţi de trestie, fire de pae, ori şipculiţe de şindrilă, pena nu se îneca albinele.

Strachina se aşează sub stup, pe o cărămidă de zid, înfierbântată în sobă. Căldura cărămizii va mări căldura din stup şi va da putinţa albinelor să se coboare până la sirop.

Dacă fagurii sunt până jos, se retează din ei, cât poate îngădui aşezarea străchinei cu sirop. Dacă fagurii sunt prea scurţi se pune strachina pe mai multe cărămizi pentru a o apropia de faguri.

Cine-şi va hrăni stupii primăvara, se va bucura vara şi toamna, căpătând dobândă însutită.

Aceasta este hrănirea *de întreţinere*, după care urmează hrănirea *de stimulare*, care este tot aşa de însemnată, dat fiind flora noastră din multe regiuni, unde marele cules e în a doua jumătate a lunii Mai.

Cine-şi dă seama de aceasta, va şti să-şi chivernisească mierea şi zahărul, care-i va aduce foloase de neînchipuit. Dorinţa noastră este să se poată salva câţi mai mulţi stupi în primăvara aceasta, cu nădejdea că vom avea o vară bună şi nu vom mai avea nevoe ca la anul să cerşim din nou zahăr, deşi de zahăr nu ne putem lipsi.

Şi cu aceste spuse, vă dorim spor la muncă.

ION ANGHEL
Prcşed. al Asoc. Apicult. Putneni
Secretar, *Th. Hriban*

Câteva leacuri cu miere

— După Dr. V. Voiculescu: Toate leacurile la îndemână —

Pentru tuse şi guturai. — Ceaiul de mere tăiate mărunt, îndulcit cu miere, taie setea şi alină tusea şi guturaiul.

*

Pentru tuse, răguşeală, gât şi trânji. — Pe dinăuntru ceaiul de pătlagină îndulcit cu miere e bun pentru vindecarea tusei, răguşelii, iritaţiei gâtului şi trânjilor.

*

Pentru tuse rea. — Pentru tusea mai rea e bună o fiertură cu puţină siminichie, scoarţă de stejar, muguri de brad şi foi de ismă, îndulcită mult cu miere.

*

Pentru tuse lăsată pe piept. — Tot aşa de bună pentru tusea din gât şi cea lăsată pe piept e băutura făcută cu un gălbenuş de ou bătut cu lapte cald şi două linguri de miere. Copiilor slabi, anemici, cari tuşesc mereu, li se poate da în fiecare dimineaţă acest leac cu ou, miere şi lapte. Aeest leac, nu numai că-i vindecă, dar îi şi îngraşe şi întăreşte.

*

Pentru ruse măgărească. — Pentru alinarea şi vindecarea tusei măgăreşti şi chiar pentru alinarea altor feluri de tuse e bun ceaiul de cimbrişor îndulcit cu multă miere.

*

Scanned with OKEN Scanner

Pentru boale de piept, tuse și răceală. — Ceaiul de foi de smeură îndulcit cu miere e bun pentru boalele de piept, tuse învechită și răceli.

*

Pentru răgușală. — Pentru răgușeală, laringită, cum spunem noi, se ia miere curată în care se pune floare de pucioasă până ce mierea se îngroașe puțin. Din plămada asta se fac cofeturi care se țin în gură până se topesc încet.

*

Pentru călduri lăuntrice, oprirea regulii, trânji. — Amestecate cu salvie (jale) și plămădite cu miere, foile de soc făcute ceai sunt bune pentru cei cu sângele îngroșat, cu călduri lăuntrice, pentru femei la oprirea regulii și pentru cei cu trânji.

Pentru arsuri la stomac. — Tot pentru slăbiciune la stomac, arsuri și jărăgai, un leac minunat e o mână de floricele de sunătoare sau pojarniță, plămădite la o litră de miere, amestecate cu o litră de untdelemn curat. Se bea câteva linguri pe zi.

*

Pentru limbrici, panglică viermi din mațe. — Sămânța de dovleac este bună împotriva limbricilor, panglicii și tuturor viermilor din mațe. Semințele, curățite de coaje, se pisează bine și se amestecă cu apă și miere. Se dă 50 grame până la 100 grame semințe odată. La nevoie se repetă de câteva ori acest leac, seara și în urmă dăm copilului o curățenie (rețină, sare amară, siminichie).

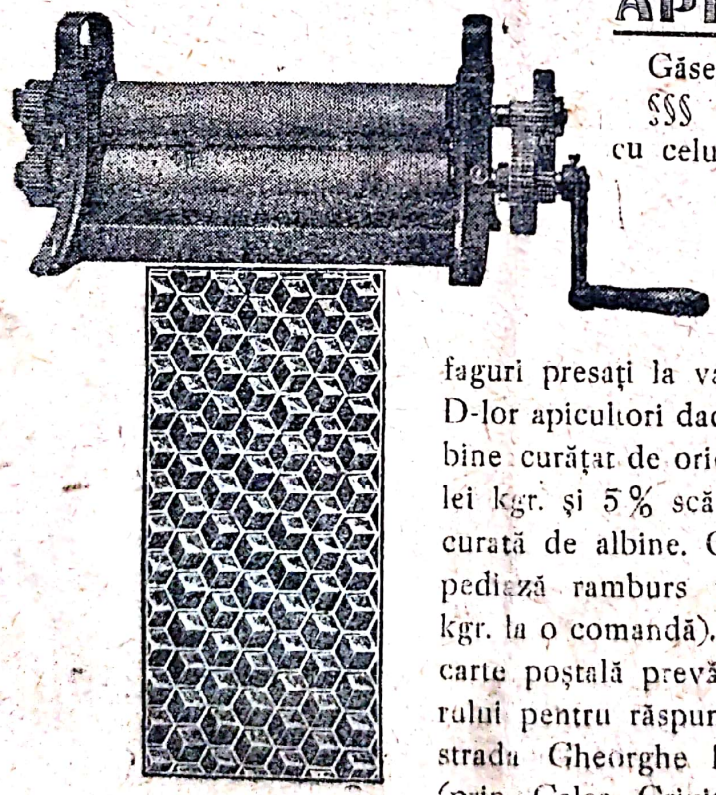

APICULTORII

Găsesc în sezonul apicol 1943 §§§ FAGURI ARTIFICIALI cu celule adânci din ceară pură, presați la valțuri moderne Rietche. Prețul la costul de cumpărare al cerii plus fabricațiunea. Se execută faguri presați la valțuri din ceara proprie a D-lor apicultori dacă acest material este foarte bine curățat de orice părți străine. (Prețul 300 lei kgr. și 5% scăzământ). Se cumpără ceară curată de albine. Contra aconto 30%, se expediază ramburs în provincie (minimum 3 kgr. la o comandă). Orice corespondență, prin carte poștală prevăzută cu adresa expeditorului pentru răspuns, *Căpitan Zissu Dumitru* strada Gheorghe Barițiu No. 23, București (prin Calea Griviței, stația tramvai Octav Cocorăscu) Telefon 3.24.20

TIPOGRAFIA „COMERȚULUI", ALEXANDRU V. NICOLESCU
Ploești, Strada Ioan I. Romanescu No. 14 — Telefon locuință 1607

Scanned with OKEN Scanner

Nr. 4 Aprilie 1943

BULETINUL APICULTORILOR

Organ al stuparilor din România

APARE LUNAR SUB CONDUCEREA D-LOR:
D. STAMATELACHE şi N. G. EREMIE

Inscris la Tribunalul Dâmboviţa s. II, Com. sub No. 10363/938

ADRESA POŞTALĂ: PLOIEŞTI, CĂSUŢA POŞTALĂ Nr. 44

Scutirea stupinelor de impozitul comercial

Prin modificările aduse anul acesta Legii Contribuţiunilor Directe (Mon. Of. Nr. 77 din 1 Aprilie 1943), s'a prevăzut **scutirea stupinelor de plata impozitului comercial**, fără vre-o deosebire ca până acum. Textul actual în vigoare este următorul:

„Art. 38. — Se scutesc de impozit:
alin. g. Stupinele".

Prin aceasta s'a scos din vigoare deciziunea Comisiei Centrale Fiscale Nr. 74/1924, prin care se prevedea impunerea stupinelor cu impozit comercial, atunci când stupăritul se făcea pe un teren arendat, sau i-se da o extensiune mare, prin instalaţiuni sistematice.

Se cade ca stuparii să aducă mulţumiri Domnului Ministru al Finanţelor care a binevoit să-le dea dreptatea mult aşteptată... *G. I. Bota*

Dacă fiecare şi-ar aminti svonurile şi ştirile false care au bântuit dela începutul războiului nostru sfânt până acum, şi pe care realitatea la-a desmînţit mereu şi definitiv, nouile încercări de mistificare, pornite din stări sufleteşti bolnave n'ar mai găsi victime credule.

Când auzţi, deci, o astfel de şoaptă necunoscută, faceţi apel la propria d-voastră amintire pentru a şti ce preţuire să-i daţi.

DE ÎNDREPTAT

In Buletinul pe Martie 1943 se va îndrepta:

Pag. 23, r. 2 şi 3 de sus: *locul în care se găsesc* în loc de *clima în care trăesc.*

Pag. 28, r. 5 de sus: *Vesèla* în loc *Vasele.*

Pag. 29, r. 6 de jos: *care a prefaţat* în loc de *care i-a prefaţat.*

Scanned with OKEN Scanner

Sfaturi de sezon pentru începători

Pe măsură ce timpul se încălzeşte populaţiile stupilor sporesc mai repede iar albinele pot profita în voie de floarea pomilor şi a câmpului. Cu toate aceste să nu se umble la stupi decât numai pe timp liniştit, în orele când soarele încălzeşte bine, iar albinele sboară în mare număr, cărând polen şi apă. După vizitarea fiecărui stup, notaţi în carnet situaţia stupului pe foaia cu numărul lui, ca să ţineţi minte dacă albinele au hrană îndestulătoare sau trebuesc hrănite, dacă au matcă şi dacă aceasta e outoare sau istovită, dacă populaţia e numeroasă sau e slabă, lucru pentru care trebue ajutată cu câte un fagure cu puiet căpăcit, luat dela altă familie puternică.

Familiile cari au nevoie de hrană, daţi-li-o de îndată şi cât mai aproape de cuib. Dacă nu aveţi faguri cu miere căpăcită, le puteţi da de acum şi sirop călduţ din 1 parte zahăr şi una apă. Turnaţi siropul (1—2 kgr. odată) în celulele unui fagure gol şi puneţi-l spre seară lângă cuib, la locul hotărât când s'a vizitat stupul. Familiile cari nu au matcă şi nici putinţa ca să le daţi alta, desfiinţaţi-le, ele fiind un permanent pericol în stupină, riscând să fie expuse furtişagului. Dacă fundurile stupilor n'au fost încă curăţite, folosiţi-vă de o asemenea zi ca să le curăţaţi la toţi stupii. Lucrarea aceasta lăceţi-o însă mai de dimineaţă, înaite de a începe vizitarea în interior.

De acum încolo ocupaţi-vă mai ales de împuternicirea coloniilor, îngrijind ca ele să aibă hrană din destul şi îndemnându-le să consume cât mai mult această hrană. Prin hrănire stimulentă, matca e forţată să depue cât mai multe ouă, aşa că până pe la jumătatea lui Mai, coloniile să fie aproape deplin desvoltate şi deci pregătite pentru marele cules timpuriu. Această grije s'o aibă mai ales stuparii dela şes şi miază-zi a ţării (Banat, Oltenia, Muntenia, sudul Basarabiei). Cei dela nord şi din părţile de munte, nu au nevoe să-şi grăbească împuternicirea populaţiilor, acolo culesul începând cu două săptămâni şi chiar cu lună mai târziu ca la şesuri şi la sud.

La stupii orizontali (Layens) cârmuirea în vederea pregătirii lor pentru culesul cel mare, este mai uşoară. Acestora, neavând caturi, li se va lărgi încăperea prin adăugirea treptată de faguri, sau se va lăsa albinelor toate ramele din stup pentru ca ele să-şi caute de lucru nestingherite, treptat cu sporirea populaţiei şi cu ivirea surselor de nectar. La un stup vertical însă, (Dadant, Langs roth, Trapezoidal, etc.) o colonie ca să poată primi deasupra un magazin, trebue să fie deplin desvoltată, adică albinele să ocupe bine toate ramele despărţământului de cuib şi să înceapă a simţi puţin nevoia lărgirii locuinţei, şi mai lămurit, atunci când ele încep să lungească cu ceară nouă celulele din partea de sus a fagurilor mărginaşi.

Treptat cu încălzirea timpului şi cu

Scanned with OKEN Scanner

împuternicirea populaţiilor trebue avut grije ca să se asigure stupilor o ventilaţie convenabilă. De multe ori de felul cum va fi aerisit interiorul stupului, atârnă producţia mierii. De aceea, stupii cu fundul fix şi cu urdiniş prea mic, trebuesc socotiţi ca defectuoşi.

Intr'un cuvânt, albinele care au iernat bine, cari au avut până acum hrană îndestulătoare, a căror puiet n'a avut de suferit nici de lipsă de apă, nici de frig, sunt bine pregătite pentru marele cules şi de acum nu cer decât simple vizite săptămânale sau din 10 în 10 zile, pentru observarea şi cârmuirea în vederea culesului. Familiile slabe au nevoie de mai multă îngrijire, pentru a fi aduse şi ele cât mai curând la desvlotarea trebuitoare, pentru a le folosi fie pentru culesurile mai târzii, fie pentru roiri artificiale în luna ce vine.

Roirile artificiale sunt lămurit descrise în „Călăuza Stuparului" de Nicolaescu şi Stoenescu. Cartea aceasta trebue s'o aibă toţi stuparii şi se poate procura dela redacţia noastră, (costul 340).

In rezumat : *Ingrijiţi ca albinele să aibă în permanenţă la dispoziţie hrană cât mai aproape de cuib ; ocupaţi-vă de aproape de lărgirea treptată a cuibului ; apa caldă să nu lipsească nici odată albinelor ; înveliţi bine partea de deasupra a stupilor, ca să nu se piardă căldura cuibului ; veghiaţi să nu se iveaască furtişagul. Puneţi caturile la timpul potrivit.*

Orice lucrare necesară în stupină, făceţi-o cu chibzuială şi la timp. Nu lucraţi aşa, la întâmplare şi fără socoteală sau amânând o treabă de azi pe mâine. Numai aşa făcând, lucrurile vor merge bine, iar foloasle trase, vă vor răsplăti munca, cheltuiala şi grija. Pentru orice alte deslușiri scriţi-ne la Inspectoratul Agricol Regional Ploieşti, vă stăm cu drag la dispoziţie ; puneţi însă c. p. sau mărci pentru răspuns şi puneţi-vă la curent cu plata abonamentului.

D. Stamatelache

ECOURI

Mierea e din flori

Se zice că Sf. Petre, când a ajuns mierea la poarta raiului, a întrebat-o :

— Ai vre-o legitimaţie ca să te las să intri ?

— N-am nici una, a zis mierea, că eu nu sunt nici măcar legitimă, eu sunt naturală.

— Bine, dar ce dovadă ai ?

— Mărturia tuturor stuparilor că sunt născută din flori.

*

Oul sau gàina ?

— Ce a fost mai întâi, acul sau aţa ?

— Aţa, că Adam şi Eva şi-au cusut hainele din frunze, fără să aibă ac.

— Ba a fost acul, fiindă înainte de Adam şi Eva au fost albinele, care-aveau ac fără să aibă aţă.

H. Rişcă

Superstiţii apicole

de Leonard S. Harker

Stupăritul modern s'a desvoltat pas de pas cu ştiinţa modernă şi, astăzi, apicultorul înţelept, a cărui practică este născută din observare amănunţită şi experimentare ştiinţifică, îngădue albinelor să-i destălnue tainele lor. Dar în zilele strămoşilor noştri, când ştiinţa nu-şi împânzise lumina ei în misterele stupului, tot felul de superstiţii şi obiceiuri ciudate erau asociate cu stupăritul, care par copilăreşti dacă nu chiar neghioabe pentru vederile noastre moderne.

Este un lucru interesant că superstiţia cunoscută ca „vorbire cu albinele" a fost un obiceiu foarte răspândit prin Europa — inclusiv Britania— în timpurile străvechi. Intr'o formă modificată, s'a întins până în China. In Lumea Nouă a fost adus de primii colonişti ai Americii.

Multe împrejurări ale acestui obiceiu se ţin bine minte atât în Anglia cât şi în Statele Unite. Este adevăret că obiceiurile şi credinţele vechi pier foarte anevoie şi e greu de aflat cum de se ivesc prima oară. „Vorbirea cu albinele" a fost asociată cu moartea şi reîncarnarea. Credinţa în suflet este de origină foarte veche. S'a învăţat că sufletul poate lua diferite forme şi, astfel, cu timpul a crescut credinţa că albina ar fi un simbol al sufletului. Pentru oamenii străvechi, totdeauna era ceva misterios în viaţa albinelor, încât albinele au început a fi considerate ca un fel de creaturi supranaturale care puteau zbura la locuinţa lor din cer.

Prima amintire actuală despre „spunere la albine" vine din vechea Grecie şi din Egipt, dar fără îndoială că obiceiul data cu mult timp înainte de a fi înregistrat de istorie. Referinţele greceşti — de autor şi dată necunoscute — sunt din timpurile clasice şi se află în Antologia Greacă.

In zilele neştiinţifice ale Evului Mediu, superstiţia a crescut împreună cu unele adaptări curioase. Era pe atunci ideea că, dacă albinelor nu li se vorbea despre moartea proprietarului lor, ele, probabil, aveau să zboare în cer să-l caute. Uneori, stupii erau mutaţi puţin, întorşi pe loc, ori îmbrăcaţi cu stofă neagră la moartea apicultorului. Până mai acum câţiva ani s'au păstrat aceste ciudate obiceiuri.

In Austria se credea că, dacă un roiu se aşeza pe o casă, era un semn de bun noroc, dar dacă albinele porneau în zbor sau încercau să să întoarcă în stup, războiul era iminent. De ar fi fost ceva adevăr în această veche idee, ar fi trebuit să fie o nemaipomenită reîntoarcere de roiuri în stupi în memorabilul an 1933.

In Polonia se ţine minte că, odată, când tronul era vacant, s'a dat coroana unuia dintre aspiranţi fiindcă un roiu s'a aşezat pe el în timpul ale-

gerii. Coroana vechilor regi ai Poloniei co ţinea o albină-diamant ca un simbol al virtuţilor care se găsesc în regnul albinelor.

Finlanda este o altă ţară foarte bogată în cunoştiinţe de tot felul despre albine. Finezii erau şi mari credincioşi în magie.

In Insulele Britanice — cu excepţia Irlandei — obiceiul de a vorbi albinelor era foarte comun. Trebuia să se spună albinelor despre moartea stăpânului lor, altminteri ele ar fi jignite şi degenerează şi mor. Albinele erau uneori informate şi despre morţile din familia stuparului; li se vorbea de asemenea şi despre căsătorii şi alte evenimente importante. Bucăţi din prăjiturile de nuntă sau dela ospeţele funerare erau puse în fiecare stup. Toate noutăţile erau şoptie delicat şi politicos albinelor! In unele districte, stupii erau mişcaţi din loc sau învârtiţi puţin când cortegiul funerar trecea prin apropiere.

Traducere din A. B. J.

de George Dulcu

(va urma)

Furţişag primăvara

Citim o expunere a apicultorului L'sak care a putut stârpi furţişagul din stupina sa printr'o metodă originală. Ştiind că furţişagul e o mare pacoste în creşterea albinelor dau mai jos descrierea acestei metode. Lăsând să ne explice însuşi d. Llsak metoda sa:

„In primăvara anului 1912 la noi timpul înflorirei pomilor şi a rapiţei a fost foarte prielnic şi a dat voie albinelor să adune mult nectar. După ce a trecut înfloritul rapiţei, timpul a rămas tot aşa de bun. Totuşi m'am pomenit cu un grozav furtişag în stupina mea. Furţişagul era de la un stup la altul. Aceasta însă se făcea foarte discret. Era foarte greu să pot observa albinele hoaţe. Aşa de exemplu prindeam o albină ce ieşea din stup o apăsam pe scândură şi din guriţa ei eşea o picătură de miere. Aceasta confirma că albina fura miere.

Nici o măsură obişnuită recomandată de revistele şi tratatele apicole nu a ajutat ca să stârpesc furţişagul. Nici micşorarea urdinişului, nici punerea în pivniţă a stupilor atacaţi nu a dat rezultate. Furţişagul nu numai că nu se micşora dar se întindea înfricoşător de mult.

Atuncea am recurs la o experienţă salvatoare venită în mintea mea şi anume: să gonesc albinele prin fum. Aşa, din partea de unde bătea vântul, am pus foc ca să facă fum mult. Cu acest fum îndreptat spre stupina mea şi mai cu seamă spre stupii care erau atacaţi, am reuşit să opresc în timp furtişagul ca prin minune. Am repetat aceasta şi cu alt prilej şi din nou amconstatat că furţişagul s'a oprit.

At. Nedew

Două mătci într'un stup

15 Apr. 1937.

Colonia 14 şi 15 locuiesc sub acelaş acoperământ. 15 are puiet pe 8 faguri, pe când 14 numai pe 2 faguri—în partea de sus—deci f. slabă. De dat din altă parte puiet căpăcit nu poate fi vorba, fiindcă nu sunt albine cari să încălzească acest puiet până la naştere.

Bazat pe observaţiunile de până aci că o colonie de albine în condiţiuni favorabile, primeşte două mătci şi cum 14 şi 15 aveau acelaşi miros, împrumutat între ele prin ferestruica de sită dela despărţitor, m'am hotărât să le unesc, în scopul ca matca 14 să-şi sporească ouatul ştiind că v'a primi albine dela 15.

Dar ţinând seamă că, două mătci într'o colonie n'au avut lungă durată şi socotind ca adevărata cauză ar fi ele, mătcile, — că doar am văzut albine din garda unei mătci trecând în garda celeilalte, fără a manifesta vreo îndoială — ba am văzut albine venind dela una din mătci şi hrănind imadiat pe cealaltă —zic, ţinând seamă de cele de mai sus, mătcile mele — 14 şi 15 —au rămas mai departe fiecare în compartimentul ei, dar am făcut ca albinele ambelor colonii să lucreze în devălmăşie, prin introducerea *unui despărţitor cu gratie Hanemann.*

Prin trecerea albinelor dela 15, populaţia lui 14 a început să crească, matca şi-a sporit ouatul şi peste o lună când a înflorit salcâmul, 14 ocupa 7 faguri iar 15, toţi 11 faguri.

La recoltă a fost primul.

Făcând o vizită la 15 Octombrie, 14 acoperea zece faguri iar 15 opt faguri.

Peretele cu gratie a rămas şi pentru timpul iernii.

In Noembrie, făcând o ultimă vizită, la 15 n'am mai găsit decât foarte puţine albine, 50-60. Am dedus că matca a dispărut cine ştie prin ce împrejurare şi că albinele au trecut la 14, prin graţie. E drept că într'un loc, gratia era puţin depărtată de rama ei dar apreciind din ochiu am socotit că nu era loc de trecere pentru o matcă. Nu eram însă singur, dar fiindcă nu puteam deranja ghemul de albine am amânat pentru primăvară clarificarea situaţiei.

La 14, cuibul era tixit de albine.

1 Martie 1938, prima zi de sbor.

Dornic de necunoscut, am controlat colonia 14 şi nu mică mi-a fost bucuria, găsind aci două mătci. Sigur că mama lui 15 îşi făcuse loc pe sub umflătura gratiei şi albinele o urmaseră.

Am reparat defectul dela despărţitorul de gratie şi am făcut iarăşi două colonii.

C. Nica

Din părerile altora.

Distanţa între două stupini.

Luând toate în consideraţie, distanţa necesară (între două stupini) este poate de 5 la 8 Km.

E. R. Root, în *A, B. C.*

Scanned with OKEN Scanner

Cura cu înţepături de albine

Am vârsta de 60 de ani şi pot spune, că sunt foarte sănătos, căci nici odată n'am mers la un medic. În luna trecută însă într'o dimineaţă nu mă puteam scula din pat. Mă dureau încheieturile şoldului stâng, şi cea mai mică mişcare îmi pricinuia dureri înţepătoare. Cu mare greu m'am putut îmbrăca, hotărât să mă duc la un medic. Constatarea medicală: Aprindere reumatică la încheietura şoldului stâng (artrită, cum îi zicea medicul). Prescriere medicală: Mijloace de fricţiuni, medicamente şi linişte în pat. Boala poate să dureze lung timp.

Am şezut trei zile în pat, fără să-mi ajute medicamentele ceva. M'am sculat din pat, m'a mânat ceva afară şi m'am dus în stupină. Mi-am pus de gând, să mă înţepe câteva albine. Aceasta s'a întâmplat astfel: Un vecin, care nu era stupar, a venit la mine să-mi ajute, să controlez stupii. Am deschis un stup, l-am afumat puţin şi am spus vecinului: „Fii liniştit, că nu ţi se va întâmpla nimic". Scot o ramă din stup, albinele sboară şi vecinul meu devine neliniştit, se apără cu batista, albinele devin furioase şi apoi încep înţepăturile. Eu aştept cu rama în mână fără apărare, pe când vecinul meu a fugit. Înţepăturile mergeau strună. Însemnaţi puţin de albine, cum eram, ne întoarcem în casă şi îmi fac reproşul, că n'am ascultat de medic şi m'am sculat din pat. Cu şoldul meu e mai rău şi nici de cum mai bine. Vine prima noapte, în care am dormit fără dureri. A doua zi mi-a fost capul încă îmflat de înţepături, însă durerile mele reumatice au dispărut. Acum puteam merge, puteam alerga şi puteam sări. Medicul meu s'a mirat foarte, când i-am raportat, că sunt sănătos. Medicul s'a uitat la înţepături şi atunci mi-a spus: „Sunt deplin convins, că înţepăturile albinelor sunt mai bune, decât toate mijloacele de fricţiuni, dar eu nu pot da astfel de reţete şi nici nu poate orişicine suferi înţepăturile de albine".

Pe mine însă m'a sfătuit medicul meu, să pun albine, să mă înţepe direct pe partea bolnavă. Şi îmi spune mai departe: „Eu am voit şi voiesc, să le viu în ajutor cât mai grabnic tuturor bolnavilor mei de reumatism. Am însă cazuri foarte grele, cari sunt combinate cu dureri de inimă. Pe aceştia nu-i pot sfătui, să se lase înţepaţi de albine, căci un astfel de tatament îi poate ucide".

M'am dus apoi acasă încredinţat că m'am făcut sănătos prin înţepături de albine.

Recomand fiecărui bolnav, când medicul îi prescrie fricţiuni cu anumite medicamente, să se lase înţepat de albine şi atunci de bună seamă va simţi puterea de însănătoşare a veninului de albine.

Ioan Vicoveanu
director şcolar

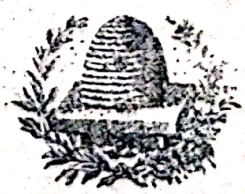

Scanned with OKEN Scanner

Plante melifere și de folos în gospodărie.

Premenirea ușoară a mătcilor.

Deparazitarea albinelor.

Intrebare. — *1. Care ar fi cea mai bună plantă meliferă atât pentru stupi cât și pentru folosul casei pentru consum?*

2. Care ar fi cea mai bună metodă de premenire a mătcilor?

3. Care este metoda cea mai bună pentru deparazitarea albinelor și stupului de păduchi?

Răspuns — 1. Dacă vă gândiți la consumul personal în gospodărie, puteți pune dovlecei, castraveți, pepeni și să plantați cât mai mulți pomi roditori. Pentru ca albinele să poată strânge și în caturi, va trebui totuș să cultivați întinderi mai mari de cât acelea strict necesare pentru consumul personal. O foarte bună plantă meliferă este facelia, dar in afară de valoarea ei ca plantă meliferă, nu mai e de nici un folos pentru gospodărie.

2. Poate metoda schimbării automate a reginei, dacă aveți stupi verticali cu caturi mobile. (S'a publicat în România Apicolă, Martie 1934 și răspunzând cereri mai multor abonați o vom reproduce și în Buletin).

3. Cred că metoda afumării cu tutun. Păduchii cad amețiți pe fundul stupului, de unde îi curățiți, repetând operația mai multe zile. După d. Nicolaescu naftalina. camforul și lichidul lui Frow dau de asemenea rezultate bune (V. Călăuza Stuparului, Ed. VIII, p. p. 520—521).

4. *Cea mai bună* e un superlativ pe care e bine să vă obișnuiți că nu-l mai întrebuințați, fiindcă este o exagerare înșelătoare.

*

Captare de sticlă

Intrebare. — *Se pot pune captare de sticlă?*

Răspuns. — Se pot. Nu e însă practic să fie prea mari. Să încapă cam trei patru făguraș, nici mai lați, nici mai lungi de 1 cm., cel mult unul și jumătate. Vasul să aibă gura cât mai largă. Trebuesc lipite momeli pe fundul de sus (fășii de faguri sau de faguri artificiali), pentru a îndemna albinele să se urce să lucreze.

Aceste captare trebuesc însă acoperite, pentru a fi la întuneric. Grije mare să aveți la ridicarea lor pentru a nu sparge sticla, când o deslipiți de stup. Dar asemenea captare sunt, după mine, un lux costisitor, pentru care trebue să aveți asigurată clientela care să-l plătească.

*

Udăm sau și frecăm presa de mână

Intrebare. — *Când întrebuințăm apă cu săpun ca să nu se lipească*

ceara de presa de mână, e nevoie să mai frecum presa și cu peria?

Răspuns. — Nu este nevoie. Lăsați numai să se scurgă apa ceva mai mult de pe capac de cât de pe partea de jos a presei, pentru ca foaia să se ridice odată cu capacul.

*

Atelier apicol desființat

Intrebare. — *Ferma statului Cornești mai construește stupi pentru vânzare?*

Răspuns — Nu mai construește deoarece atelierul apicol al fermei a fost desființat.

*

Stupul Berlepsch

Intrebare. — *Sunt la o altitudine de 560 m. Toți stuparii vecini au stupi Berlepsch, originali sau modificați. Mă sfătuiți să adopt și eu stupul Berlepsch? Dadant-Blatt nu e bun și aici la munte? Dar stupul din pae presate nu ar fi mai bun?*

Răspuns. — In nici un caz să nu adoptați stupul Berlepsch. Lăsați pe vecinii Dv. să-i ducă păcatele.

Stupul Dadant-Blatt e foarte bun pentru orice regiune. Paele presate au marele folos că sunt un material ieftin care ține cald, dar au neajunsul că îngreunează ținerea curățeniei interioare a stupului, se pot umfla din pricina umezelii din stup și fac astfel manipularea ramelor anevoioasă. Ele pot fi apoi mai ușor roase de șoareci.

Puteți îmbrăca stupul pe dinafară în pae presate, făcându-i pereții interiori din scândură mai subțire. Aveți astfel foloasele paelor presate, fără neajunsurile lor

Dacă sunteți începător nu uitați că stupul Layens e mai ușor de condus și a fost construit de G. de Layens în mod special pentru regiunile muntoase.

Dar fie că adoptați stupul Layens, fie că adoptați stupul Dadant-Blatt, dați-le dimensiunile interioare exacte și nu adoptați de cât un singur fel de stupi. Așezați-i la adăpost de vânturile dominante din regiune.

Vizitați, dacă puteți, o stupărie bine condusă cu stupi Dadant-Blatt sau Layens. Citiți, recitiți și consultați la ori ce aveți de făcut în stupină o carte bună de apicultură, de ex. Călăuza Stuparului, în care găsiți sfaturi lămurite și practice.

N. G. Eremie

Rețe culinare

Sos cu miere pentru salată

Luăm un ou (pe care-l batem bine) și două linguri de desert pline cu miere. Adăogăm sare, piper și un sfert de linguriță de muștar. Le amestecăm și punem și o jumătate de ceașcă de oțet. Punem pe foc și lăsăm până începe să fiarbă, mestecând mereu. Lăsăm apoi să se răcească și adăogăm un sfert de litru de frișcă sau de smântână, înainte de a da la masă cu salata.

Rețeta e după A. B. C., dar am încercat-o și noi (cu smântână) și e foarte bună. E bună și cu carne tăiată bucățele mici (salată de boeuf).

Scanned with OKEN Scanner

Salcâm sau Sophora Japonica ?

Am citit cu deosebită atenţie articolul d-lui N. G. Eremie, în care se împotriveşte la înlocuirea saicâmului cu Sophora Japonica, apărut anul trecut în Buletinul Apicultorilor la pag. 129, unde arată că d. Dr. Romanescu ar fi propus Ministerului Agriculturii să se înlocuiască salcâmul cu Sophora Japonica

Ne întrebăm şi noi pentruce tocmai salcâmul să fie înlocuit şi nu alţi arbori, cum ar fi ulmul, plopul canadian, unela soiuri de sălcii, etc. care nu aduc nici un venit mai deosebit economiei naţionale, decât doar umbra ?. În cele mai multe părţi pe marginea şoselelor aici la noi în Banat, sunt plantaţi plopi canadieni (cu frunza lată) şi ulmi care nu aduc nici un folos nici economiei agricole nici apiculturii.

Oare n'ar fi mai bine şi de folos să se planteze tei, care în câmpia Banatului lipseşte cu desăvârşire şi a cărui floare este da mare folos atât albinelor, precum şi populaţiei pentru ceai. Iar despre salcâm nu poate fi nici vorbă ca tă fie înlocuit, pentrucă în câmpia Banatuiui este singura floră cu nectar bogat pentru albine.

Stuparii trebue să mai ştie că plantaţiile de salcâm provenit din puieţi obţinuţi din seminţe, înfloresc totdeauna cu 7-8 zile mai târziu decât salcâmii proveniţi din lăstari. Adică practic se cunosc două soiuri de salcâmi unul care produce sămânţă (păstaie) din care se seamănă şi altul care nu produce seminţe deloc. Acest din urmă soiu se înmulţeşte prin lăstarii ce cresc din rădăcinile laterale şi dela suprafaţă şi la timpul lui înfloreşte mai timpuriu cu 7-8 zile.

Desigur că ar fi bine să se facă plantaţii şi de Sophora Japonica atât în Banat cât şi în alte regiuni ale ţării, dar *nu în dauna salcâmului.* Dacă nu vegetează mulţumitor în mod original, să se încerce altoirea în salcâm. Sophora Japonica altoită pe salcâm cu siguranţă că va creşte mai viguroasă şi poate că se va desvolta şi mai repede, iar la timpul ei să aibă şi o înflorire mai îmbelşugată.

Prin rândurile de mai sus n'am făcut decât să arăt umila mea părere.

Ministerul Agriculturii bine a făcut că nu a luat în considerare propunerea d-lui Dr. Romanescu. În orice caz plopul canadian şi ulmul de pe marginea şoselelor din Banat e bine să fie înlocuiţi cu tei, salcâm şi Sophora Japonica.

Gheorghe Arjoca-Duboşanul
Pădurar şi apicultor

Antologie Apicolă

Din „cântarea cântătorilor"

Neagră sunt, dar în Ierusalim
Nu-i alta mai frumoasă de cât mine,
Dulce sunt — ca mierea de albine,
Ca ramura de viţă mlădioasă,
Plăcută ca un zâmbet, ca un dar,
Ca falnicele corturi din Kedar,
Şi ca regeştile covoare de frumoasă.

Corneliu Moldovan

Scanned with OKEN Scanner

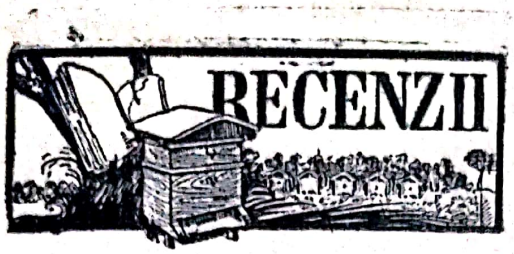

Dott. Gaetano Malagola

Come rendere produttiva L'APICOLTURA

Tratato teorico-practico per la coltivazione intensiva dell'appe e l'impianto di un apiario razionale.

Con 326 illustrazioni.

Editore Ulrico Hoepli Milano

1943 — XXI.

Printr'o neprevăzută dar binevenită întâmplare mi-a ajuns în mâini această carte proaspăt scoasă de sub tipar, în plin resbel.

In prefață se arată că opera nu e decât o desvoltare mai mare a manualului „Apicoltore moderno" Hoepli-Milano 1932, de acelaș autor, — conform dorinței editorului, care a cerut un tratat mai vast, nu numai o reeditare a precedentului, — cu următoarea observație a autorului „Cosi moriva una mia piccola cara creatura, dando luogo al presente trattato".

Cartea are format mare, broșată, de aproape 500 pagini în total, pe hârtie velină și este împărțită în șase părți, cu o introducere, 28 capitole și un apendice, tratând despre anatomia, biologia, patologia albinelor; stupi, stupine, scule, creșterea reginelor selecționate, roiri, transvasări și mutări, etc., apoi lucrări practice, împărțite pe cele patru sezoane. Ilustrațiunile interesante și frumos executate. Invelișul copertei este artistic, reprezentând cele trei ființe ale stupului pe un fagure aurliu.

In ce privește conținutul, așa cum se arată în titulatură și prefață, se dă mai multă importanță lucrărilor practice, experimentate chiar de autor timp de patru decenii. Dacă aceasta s'a reușit, urmează ca viitorul să confirme.

Sunt instructive schițele comparative între stupii Langstroth și Dadant-Blatt—Carlini, singurii de care se ocupă în toată lucrarea. Tot asemenea sunt interesante figurile de așezarea stupilor în stupine, cu zborul în diverse direcțiuni.

Nu pot fi de acord cu adversitatea autorului contra stupului orizontal „Layens", pe care-l numește „tipo sviz-zero", având pentru el,— în cele câteva rânduri, — numai cuvinte de defăimare, astfel: „Se questa sia apicoltura non so; certo non e cura razionale". O singură calitate îi recunoște, aceia că în el albinele iernează mai bine, având rezerva de miere deasupra ghemului de albine.

Este iarăș discutabilă teza „cuibului redus" de 7 1|2 rame Dadant-Blatt și de 9 1|2 Langstroth, sau maximum 11 rame în zone speciale și la nomadism. Asta merge la americani, care folosesc catul permanent de hrană și care primăvara devine tot cuib, deci în total vre-o 15 rame dar nu la Dadant-Blatt, la care nu se obișnuește.

Este totuș o carte interesantă pentru cine cunoaște limba italiană și dorește să fie informat despre toate părerile și să verifice toate experiențele practice.

Prețul de 68 lire, plătit în lei, plus spesele de transport, face aproape 850 lei, ceiace-i cam mult chiar pentru timpurile de azi.

G. I. B.

Scanned with OKEN Scanner

Paele ca material de construcţie pentru stupi

Stupii primitivi de pae sunt cei mai căutaţi şi există tendinţa de a înlocui lemnul prin pae chiar la stupii sistematici. Paele sunt foarte bune pentru păstrarea căldurii în timpul iernii şi sunt mai răcoroase vara, fiind rele conducătoare de căldură. Ele lasă în acelaş timp să se evaporeze mai uşor umezeala dinăuntrul stupului, umezeală aşa de păgubitoare albinelor când e frig afară. Trebue să ştim totuşi că stupii vechi de pae, propolizaţi de albine pe dinăuntru, sunt cu desăvârşire impermeabili.

Afară de aceasta, în caz de boală, diaree sau putrezire, e mai greu să desinfectăm paele de cât lemnul. În fine, pentru stupii care trebue să stea afară, fără adăpost, expuşi intemperiilor, paele sunt mai puţin durabile de cât lemnul.

Înţelegem întrebuinţarea paelor pentru stupii primitivi şi pentru cei aşezaţi sub acoperiş, dar nu sfătuim întrebuinţarea lor pentru stupii care trebue să stea în aer liber.

Grosimea peteţilor de pae trebue să fie de 4 până la 5 cm. iar în timpul iernii trebue să-l acoperim cu o glugă tot din pae.

D. Halleux, *La Livre de L'Apiculteur Belge*, 1924.

Nota. — Şi Alois Alfonsus şi Gewald Muck critică stupii (sistematici) cu pae pe dinăuntru, cam pentru aceleaşi motive (*Allgemeines Lehrbuch der Bieneuzucht*, 1929, p. 217).

Şi când te gândeşti că la noi, acum câţiva ani s'a făcut atâta caz într'o revistă apicolă bucureşteană că stupii sistematici de paie sau papură presată sunt o „invenţie" *nouă* a unuia sau a altuia din „comitetul de genii" al acelei reviste!...

EPIGRAME

Apicultoratorul

Deşi nu ştie neam apicultură,
Pe la congrese face-atâta gură
De-l crezi că e născut apicultor.
Să-i zicem deci apicult-orator.

Şi un madrigal pentru stupăriţă

Cum fiecare
Din stupi regina lui îşi are,
La fel stupina
In tine şi-a ales regina

Trântorel

Cum observăm mai bine regina

In loc de a privi perpendicular rama pe care căutam regina, e mai bine să facem cercetarea privind rama oblic (adică mai dintr'o parte). Regina, mai aleş dacă trece peste un grup de lucrătoare, se deosebeşte mai bine aşa, prin mărimea ei, de restul albinelor. (A. P. Maisonneuve, *Apiculture Intensive*).

Abonații noștri

Au mai plătit abonamentul pe anul 1942

D-nii: Doctor Simion Damian, avocat, Drăgoi Filip, Stănescu Marin, din Jud. *Arad*. Camera Agricolă din *Alba Iulia*. Iosif Dreer, *Baia*; Hălbuc Vasile, *Bihor*; Ioan I. Pricope, *Bacău*; D-șoara Vera Marcoci, învățătoare, Iosif Prominochi, Teodor Urzică din Jud. *Bălți*. Gh. Gheorghiu, *Botoșani*, Const. E. Damian, învățător, Gh. D. Lupescu din Jud *Buzău*. K. Weide, *Brașov*. Doctor C. Guci-Farmacist, Cozma Măcărescu din *București*. Const. Gheorghe, învățător, Ioan Băbuș din *Brăila*.

D-nii Costică M. Mertoiu, Ștefan Al. Negoescu, Ilie Dobrișanu, Preot Ioan P. Stoian din Jud. *Dolj*. Teodor Imbir, *Dorohoi*; Pavel Loga, *Curaș*; D-ra Maria Dediulescu, învățătoare, *Cahul*; Ștefănescu Radu Gh. *Covurlui*. Nicorici Simion, *Hunedoara*; Ioan S. Bocan, Camera Agricolă din Jud. *Ialomița*. Nic. Radu, Plut. Maj. Ioan Constantin din Jud *Ilfov*. V. Stanislavie, *Lăpușna*.

D-nii Colonel G. Dumitrescu, Preot Sergiu Nicolescu din Jud. *Muscel*. Ioan C. Bâgu, *Neamț*. Zaharia Penescu-*Olt*.

D-nii Bălu Titi, C-tin Somodea, George M. Mareș, Scarlat I. Negulescu, Gh. Boroș, Ad-ția Domeniilor Coroanei, via Gherghița din Jud. *Prahova*. D-nii: Ioan N. Manea, Jenică Naciu, Toma Dumitropol din Jud. *Putna*. Nicolae Gugila, Nicolae N. Dumitrescu din Jud. *Romanați*. Bucșa Iosif, Ioan Ivan din Jud. *Sibiu*. Nic. Scutelnicu, *Soroca*.

D-nii: Timoftei Corotcenco, Tănase Vasile din Jud. *Tulcea*. Ad-ția Grădinilor Statului, *Tighina*. Inginer Insp. Agr. Marius Constantinescu, Șt. T. Rădulescu, Petre T. Vlad din Jud. *Vlașca*.

Pe anul 1943

D-nii Miron Iosif, Golgoteanu Ion, Stanci Traian, Stănescu Marcu, Doctor Simion Damian-Avocat din Jud. *Arad*. Nistor Crețu *Alba*.

D-nii: V. Prelipceanu, fost ministru, C. Zaharescu, Iosif Dreer, din Jud. *Baia*. Ioa I. Pricope, Doctor Petre Cojocaru, Ion Iliescu, Nicolae I. Stănescu din Jud. *Bacău*. Constantin Gheorghe, învățător, *Brăila*. K. Weide, *Brașov*. D-nii: General C. Ștefănescu-Amza, Doctor Const. Guci-Farmacist, Căpit. Zissu D-tru, Cosma Măcărescu, Mariscas Aron din *București*. Nicu Tomescu Const. E. Damian, învățător, Gh. D. Lupescu. Nicolae Dumitrescu din Jud. *Buzău*.

D-nii Guglea Tănase, Miron Nistor, Ioan Niunin, D-na Alexandra Pricop-învățătoare din Jud. *Cahul*. Eugen Gheorghiu-*Cernăuți*. Preot Elisei Zugravu-*Cet. Albă*. Ștefănescu Radu Gh.-*Covurlui*.

D-nii: N. I. Popescu-Simuleasa, Nicu Vasilescu-Avocat, Const. Luca-Popescu, Octavian A. Popescu, C-tin Scuturoiu din Jud. *Dâmbovița*. Ilie Dobrișanu, Nec. Nichita-înv. pens., Toma I. Gherciolu, Al. G. Săceanu, Nec. V. Popescu, Amza C. Pellea, Ad-ția Moșiei Stirbey din Jud. *Dolj*.

D-nii: Gh. Renghea-*Făgăraș*. Toma D. Patras-*Fălciu*. Nicorici Simion, Ștefanovici D-tru-*Hunedoara*. I. Constantinescu, Nicolae Dolcescu, Preot

Scanned with OKEN Scanner

George C. Popescu din Jud. *Ialomița*. Căpitan Toma Marin, Apostol Nedelcu-Agronom din Jud. *Ilfov*. Toma Mititelu Gh., D-tru Dobrinescu, Const. Boicu din Jud. *Iași*. Preot Nic. Busuioc-*Ismail*. V. Stanislavie-*Lăpușna*. Florian N. Tănase, Florea N. Turcitu din Jud. *Muscel*. Ioan C. Bâgu, Inginer D. Șulariu, Gavril Moșoiu din Jud. *Neamț*. Dinu Isvoranu, Ioan Georgescu, Căminul Cultural „Spiru Haret" din Jud. *Olt*.

D-nii: Inginer Ni.u Popescu, Nic. Cânepă, He·ner Cezar. I. Dumitrescu, Bâlu Titi, D. Bazilescu-Drajna, N. Nicolaescu-chimist, Cast. I. Vlăsceanu, D-șoara Filaretta C. Buzescu, Ad-ția Domeniilor Coroanei, via Gherghița din Jud. *Prahova*.

D-nii: D-tru Luduncă, Savica Ilie Teodorescu, Costică Perjaru, Ion Botez, Tudose Manoliu, Georgică Mihăescu, Ing. Insp. Silvic Marin Georgescu Preot N. Erbaru din Jud. *Putna*.

D-nii: Ioan Nistor, Preot Gh. Petz din Jud. *Roman*. Preo: Ioan Nazarie Săpunaru-*R. Sărat*. D-na Maria Pr. N. Popescu-*Romanați*. Preot Ioan Jucos, Gh. Ardeleanu din Jud. *Severin*. Nic. Scutelnicu-*Soroca*.

D-nii: Guriță Alexandru, Gh. Pecican, Vasile Luminosu din Jud. *Timiș-Torontal*. I. Giureanu, Gh. Strătulescu din Jud. *Tutova*. D-tru Mucenica, *Tecuci*. Radu Nicolae, Preot M. Mitrică-*Teleorman*.

D-nii: Ing. Iusp. Agr. Marius Constantinescu, Const. C. Stan din Jud. *Vlașca*. Ion I. Țugulescu-*Vâlcea*. Alexandru Verescu-*Vaslui*.

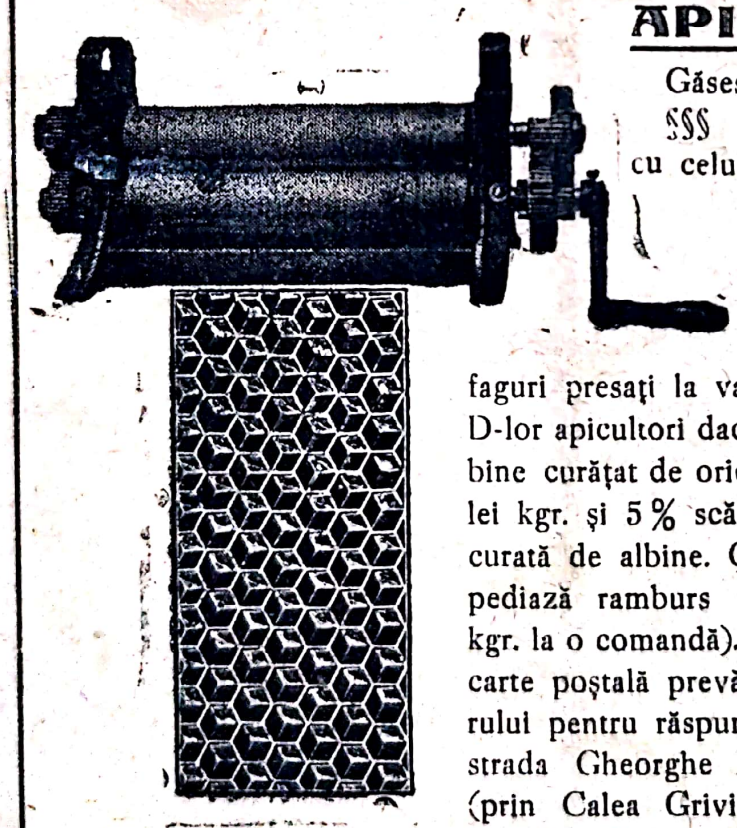

APICULTORII

Găsesc în sezonul apicol 1943 §§§ FAGURI ARTIFICIALI cu celule adânci din ceară pură, presați la valțuri moderne Rietche. Prețul la costul de cumpărare al cerii plus fabricațiunea. Se execută faguri presați la valțuri din ceara proprie a D-lor apicultori dacă acest material este foarte bine curățat de orice părți străine. (Prețul 300 lei kgr. și 5% scăzământ). Se cumpără ceară curată de albine. Contra aconto 30%, se expediază ramburs în provincie (minimum 3 kgr. la o comandă). Orice corespondență, prin carte poștală prevăzută cu adresa expeditorului pentru răspuns, *Căpitan Zissu Dumitru* strada Gheorghe Barițiu No. 23, București (prin Calea Griviței, stația tramvai Octav Cocorăscu) Telefon 3.24.20

TIPOGRAFIA „COMERȚULUI", ALEXANDRU V. NICOLESCU
Ploești, Strada Ioan I. Romanescu No. 14 — Telefon locuință 1607

Scanned with OKEN Scanner

BVLETINVL APICVLTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

FONDAT IN 1922 de D. STAMATELACHE

5

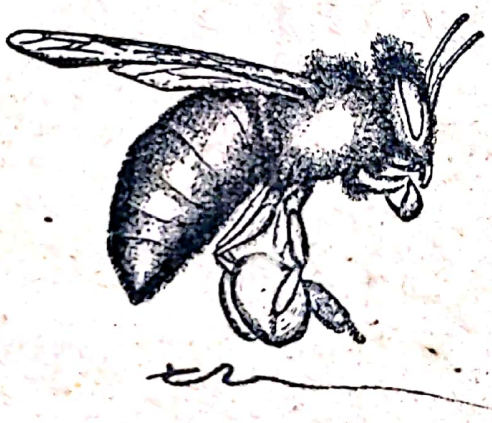

MAI

1943

Scanned with OKEN Scanner

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

Inscris în Trib Dâmbovița s II, Com sub Nr. 10363|938

GRUPAREA REVISTEI:

DIRECTOR: D.I.STAMATELACHIE

Redactori: N. G. Eremie — Brăila
At. Nedew, Terpezița-Dolj
Preot C. Gh. Vartolomeiu, Prof.-Focșani
I. Vicoveanu, Vicovul de Jos-Rădăuți
Ge › ge Dulcu, Profesor, Aninoasa-Gorj
G. I. Bota, Magistrat, Deva
Ion Anghel, Institutor, Focșani
Secretariatul: Maria D. Stamatelache

EPIGRAME

Unui stupar gaoleanist

Cu două pâini Mântuitorul
A săturat întreg poporul.
Din șeapte stupi, stuparul meu
Un an întreg vinde mereu
Borcan după-borcan cu miere.
Minune e sau ce mister e?
— Stuparu-i mare pehlivan:
Cultivă și gaolean.

*

Unui falșificator de meserie

Iar când să plece dintre vii,
Mărturisi falsul stupar:
Să știți și voi, copii,
Că mierea o mai face și
Albina din nectar.

Trântorel

ADRESA:
CĂSUȚA POȘTALĂ Nr. 44
PLOIEȘTI

ABONAMENTE: **300 LEI PE AN**

Citiți în acest număr

	Pag.
N. G. Eremie — Experiențele lui Simmins și partenogenuza	65
R. Hommell — Sfaturi practice	66
H. Rișcă — Ecouri	66
I. Vicoveanu — Se fecundează regina de mai multe ori?	67
George Dulcu — Superstiții apicole	68
Din practia altora	69
G. I. B. — Haz și năcaz . .	69
N. G. Eremie — Un roi minuscul în aer	70
At. Nedew — Salcâmul ca plantă meliferă	71
N. G. Eremie — Întrebări și răspunsuri	71
N. G. Eremie — Ion Ionescu dela Brad	73
At. Nedew — La noi la Dolj se lucrează	74
Antologie apicolă	74
Trântorel — Momente . . .	74
N. G. Eremie — Albina flămândă	75
G. I. Bota — Stupii mărginași sunt mai puternici . . .	75
C. Nica — Imperechere în stup	75
N. G. E. — Note apicole . .	76
Dr. O. Zaharia — Alte câteva leacuri cu miere	77

30 stupi sistematici goi în bună stare, cerificator solar, presă pentru faguri, extractor pentru miere, amatorii găsesc să cumpere dela
MAIOR G. BOURIANU
Bulev. Regina Maria No. 18 — Brăila

Scanned with OKEN Scanner

Nr. 5 Mai 1943

BULETINUL APICULTORILOR

Organ al stuparilor din România

APARE LUNAR SUB CONDUCEREA D-LOR:
D. STAMATELACHE şi N. G. EREMIE

Inscris la Tribunalul Dâmboviţa s. II, Com. sub No. 10363/938

ADRESA POŞTALĂ: PLOIEŞTI, CĂSUŢA POŞTALĂ Nr. 44

Experienţele lui Simmins şi partenogeneza

„Am avut prilejul să-mi dau bine seama că o regină care se împreună cu un trântor născut din o regină nefecundată sau o lucrătoare ouătoare, poate să pară la început că e o foarte bună ouătoare, dar aceasta *numai pentru scurtă vreme.* Am constatat lucrul acesta de mai multe ori în lunga mea experienţă, întrebuinţând anume toamna târziu trântori din regine nefecundate". (S. Simmins, *A Modern Bee Farm,* 1928, p. 50).

Din cele de mai sus Simmins, care e o autoritate în practica apicolă engleză, trage concluzia că trântorii născuţi din regine nefecundate nu suut complect virili.

Nu putem pune la îndoială buna credinţă a lui Simmins, nici corectitudinea experienţelor lui, care par astfel să sdruncine teoria partenogenezei lui Dzierzon.

Dacă însă părerea lui Simmins nu se bazează de cât pe experienţele de mai sus, atunci cauza pentru care reginele lui fecundate *toamna târziu* cu trântori din regine nefecundate sunt bune ouătoare numai pentru scurtă vreme, poate să fie şi alta de cât incoplecta virilitate a trântorilor născuţi din regine nefecundate.

Am mai avut prilejul să arăt, aci în Buletin, că o fecundare pentru a se face cum trebue are nevoie de căldură, de multă căldură. Arătam atunci cum, în timpul roitului, am avut odată prilejul să observ o serie de fecundări ale reginelor din stupina mea, aşezată într'o grădină mai răcoroasă şi la Nord de o serie de clădiri. Nici o fecundare deasupra stupinei sau a grădinii în care se afla stupina, în schimb însă foarte multe fecundări în curtea din partea cealaltă din spre Sud a caselor. Reginele căutau ele însile condiţiile necesare unei bune fecundări, confirmând astfel rezultatele experienţelor cercetătorului pe care îl citam atunci.

Scanned with OKEN Scanner

Când aceste condiţii optime lipsesc, fecundărilor se fac bine înţeles şi în condiţii mai nefavorabile, în paguba însă a fer ilităţii reginei.

Revenind acum la experienţele lui Simmins, putem observa că ele aveau loc toamna târziu, într'o ţară în care nici vara soarele nu are prea multă putere din pricina umezelii care caracterizează clima Angliei.

Aşa că rezultatele nefavorabile constatate de Simmins pot avea drept cauză şi lipsa de căldură din epoca în care se făceau fecundările. Concluziile lui asupra nevirilităţii trântorilor născuţi din regine nefecundate sau albine ouătoare nu pot astfel dovedi nimic cu certitudine, împotriva teoriei partenogenezei lui Dzierzon.

N. G. Eremie

sfaturi practice

Când marele cules e foarte bogat

Se ştie că în general albinele sunt foarte blânde în timpul marelui cules. Pricina e că belşugul de floare stârpeşte hoţia, care dă prilej de ceartă. Se pare totuş că atunci când marele cules e foarte bogat, sunt împrejurări în care albinele „înţeapă şi pe oamenii şi animalele peste care dau în drumul lor". De aceea în timpul unor asemenea culesuri nu trebue să stăm în faţa urdinişului şi nici să ne plimbăm sau să lăsăm animalele să umble pe lângă stupi, în drumul albinelor. *(Gleanings in B. C.)*

Este o observaţie care trebue reţinută.

*

Nu deranjaţi albinele

Stupaţii vechi şi cu multă practică ştiu bine că stupii care strâng mai multă miere sunt acei pe care îi deranjăm mai puţin. Albinelor le place să lucreze nederanjate. Vignole, un veteran al apiculturii franceze, spunea cu dreptate:

„Ori ce manipulare, de ori ce fel, provoacă în stup o nelinişte, care îi încetineşte pentru moment activitatea".

Şi apicultorul german Gravenhorst exprimă aceeaş părere, în felul următor:

„Albina vrea să aibă linişte. Ori în ce fel am turbura-o, fără să fie nevoie, e în paguba şi a ei ca bună stare şi a mierii pe care o strânge".

R. Hommell, în *Apiculture*

ECOURI

Cave Canem

— Imi pari îngrijorat, lonele,
— N-am câine şi mă tem de hoţi.
— Să scrii atunci pe poartă poţi:
„Păziţi-vă, albine rele!"

*

Albinele sunt ca amorul

Ce sunt albinele? Un lung
Prilej pentru durere.
De fugi, din urmă te ajung
Şi-o 'nţepătură alta cere.

H. Rişcă

Se fecundează regina de mai multe ori?

Adesea citim în reviste apicole despre observaţiile făcute asupra fecundării repetate ale reginei. Am citit mai dăunăzi într'o revistă germană, că un stupar şi crescător de regine din Germania Jacob Schor din Coburg, raportează, că a văzut precis, că una şi aceeaş regină s'a întors în două zile consecutive din sborul de nuntă, de amândouă ori cu câte un semn de fecundare.

Această observaţie a făcut-o stuparul Schor în diferite rânduri în anii din urmă şi confirmă că ceeace spune este corect şi adevărat. Pe lângă observaţiile confratelui nostru Schor, aduce iarăşi la cunoştinţă experienţa proprie a celui mai de seamă maestru în ale stupăritului, a domnului Quido Sklenar din Mistelbach, Germania, care spune următoarele: „Când îmi erau străine aceste cazuri, gândeam, că la începutul depunerii ouălor la timp nepotrivit ar fi o observaţie greşită despre semnul fecundării. Am pus grătare la urdinişurile stupilor de crescut şi fecundat regine, care s'au înapoiat fecundate, ca să opresc ieşirea reginei din stup, ceea ce se poate întâmpla la o colonie foarte tare. După câteva zile am controlat stupul şi când am văzut că regina nu depunea ouă, am fost pus pe gânduri. Care era cauza? Desigur că grătarul dela urdinişe. După o controlare nouă a doua sau a treia zi, am văzut câteva din aceste regine din nou cu semnul fructificării. După aceea am constatat cele mai frumoase rezultate în depunerea ouălor în fagurii de clocitură.

Ce spun alţi crescători de regine şi ce spune ştiinţa despre aceste constatări rare? Sunt excepţii sau chiar regule? S'ar putea oare afla cauza pentru care unele regine, după un timp mai scurt sau mai lung nu mai sunt bune sau fac puiet de trântori? Se crede că vina la aceasta o poartă, pe lângă alte împrejurări, poate şi graba introducerii în stup, după fecundare, căci pot fi supari crescători de regine selecţionate, care trimit regine ce numai au avut semnul fecundării, fără să aştepte, ca ele să depuie ouă şi aceasta nu e bine. Astfel de regine mai pot face un sbor de fecundare la stupina cumpărătorului. Şi atunci cum e cu puietul acestor regine? Se poate întâmpla ca reginele expediate îndată ce au avut semnele fecundării să dea la locul de destinaţie produse greşite, iar mai pe urmă mari pagube în ce priveşte puietul rasei nobile şi atunci speranţa stuparului este spulberată.

Cred că aceste constatări ale stuparilor învăţaţi, ar trebui bine studiate şi nici într'un caz nu trebuesc trecute cu vederea. Pe colegii stupari îi rog să facă observaţii în această privinţă şi rezultatele să le publice în revista noastră. Astfel vom putea afla poate şi cauza pentru care o regină se fecundează de mai multe ori.

Ioan Vicoveanu
Director şcolar

Superstiţii apicole

de Leonard S. Harker

— urmare —

Albinele erau mici mesageri înaripaţi ai zeilor şi li se vorbea despre moartea din familia stuparului ca să poată duce ştirea în Ţara Spiretelor de sosirea imediată a unui nou venit.

Este notat un exemplu în care s'a spus albinelor la miezul nopţii despre o moarte care a avut loc după apusul soarelui.

In multe districte, era o credinţă veche că albinele nu le prieşte într'o familie gâlcevitoare. O altă credinţă era că albinelor unui stupar care a murit nu mai prosperă şi se pare că era oarecare dificultate în a găsi cumpărător în astfel de cazuri.

In Sussex, este scris exemplul unei femei care a spus că fetiţa ei a murit fiindcă a uitat să comunice albinelor naşterea ei. Aceasta s'a întâmplat foarte recent. In Lincolnshire, se spunea că, dacă un roiu se aşează pe un arbore uscat sau pe o ramură uscată a unui pom verde, are să fie o moarte în familia stuparului sau chiar a lui în decursul anului. In multe părţi ale Angliei şi Scoţiei se spunea că albinele emit un bâzâit exact la miezul nopţii din Ajunul Crăciunului.

. . . . . .

Chestiunea reacţiunilor intime dintre om şi albine este un studiu care se poate prea bine întreprinde prin observare ştiinţifică atentă şi răbdătoare. Vieaţa stuparului de acum un veac şi mai bine, într'o veche grădină cu albine, avea o plinătate care lipseşte cu totul din moderna fermă apicolă de azi. Se pare că ne dăm seama de acel ceva care lipseşte. Toate ne târăsc în spre adâncul apelor. Poate că, în cele din urmă, totul este o chestiune de „experienţă". Timpuri diferite aduc experienţe diferite. Prin adevărata acceptare a experienţei, putem învăţa şi noi multe. Suntem acum într'un veac ştiinţific — pentru mai bine sau mai rău — şi trebue să învăţăm şi să aplicăm lesţiile lui potrivit cu el, atât în privinţa albinelor cât şi a celorlalte lucruri.

Treaducere din A. B. J.
de *George Dulcu*

Notă. — Ar fi bine să se cunoască şi la noi diferitele obiceiuri, credinţe şi superstiţii în legătură cu vieaţa albinelor. Efluviile psiho-eterice şi ambianţa vitală a Spiritului Grup, care călăuzeşte desfăşurarea mai mult decât inteligentă a trăirii coloniilor de albine, abia au ajuns azi pe pragul cercetărilor ştiinţifice. In trecut însă, erau ştiute de cei ce practicau cu totul desinteresat ştiinţa de pe atunci — Magia. Ei arătau poporului metode simple de folosit în cazurile necesare, metode pe care le întrebuinţează şi azi. De exemplu, când atmosfera

Scanned with OKEN Scanner

astrală a stupinii este turburată, albinele la roire sunt zăpăcite, nu pleacă toate într'o parte, se răspândesc, zăbovesc în aer şi nu se calmează. Sunt „deochiate“ şi trebue să li se descânte „de deochi“. Puternicele vibraţii mentale isvorâte din „mantrama“ păstrată cu sfinţenie din tată în fiu sau din om în om, de pe vremea când Legile lui Manu se învăţau oral, potolesc vibraţiile astrale discordante, efluviile eterice ale locului se normalizează şi, în linişte, Spiritul Grup poate ordona telepatic — cam în felul cum se comandă de jos, telemecanic, aeroplanelor care zboară fără pilot — miilor de albine ce să facă, cum să se orienteze, cum să realizeze acel minim interval evolutiv al procesului de roire.

Prof. George Dulcu
Aninoasa-Gorj

Din practica altora

Găsirea repede a reginei

Când avem de înlocuit reginele mai multor stupi, căutarea reginei bătrâne durează destul de mult. Pentru a câştiga timp, iată un procedeu care permite aproape întotdeauna să găsim regina de suprimat, fără a mai cerceta stupul :

Punem de cu seară regina cea nouă cu colivia ei deasupra ramelor cu puet. A doua zi dimineaţa rareori se va întâmpla să nu găsim regina bătrână fie chiar pe colivia în care e regina cea nouă, fie pe rama de dedesupt.

A. Prieur, citat A. P. Maisonneuve, în *L'Apic. Int. et l'Elevage des reines.*

*

Afumatul la urdiniş

Stuparul american B. P. Sieber, publică în Gleanings câteva din observaţiile ce a făcut în propria sa stupină. Printre acestea este şi aceea că în stupina sa, nu prea mare, poate să umble la stupi şi atunci când e lipsă de nectar, fără să aibă prea mult de lucru cu hoaţele, dacă înainte de a începe treaba dă fiecăruia din stupi câte trei pufăituri bune de fum cu afumătorul de urdiniş.

Haz şi năcaz

Albina şi femeia

Asemănare : Ambele au miere şi fiere.

Deosebire : Fiecare la celălalt capăt.

*

Roitul

Roitul este pentru :
Natură, inspiraţie ;
Stupul roit, expiraţie ;
Pentru roi, respiraţie ;
(Scrisul meu, imitaţie !)

*

Cauza furtişagului

Dacă'n stupi e tâlhărie,
Ai comis vre-o măgărie !

(Din nemţeşte)

G. I. B.

Scanned with OKEN Scanner

Un roi minuscul în aer liber

Dintr'un roi secundar mai mare au rămas pe o creangă de cais câteva albine (100-150), cu o regină. Au stat vre-o două zile, aşa atârnate, liniştite. In seara zilei de 18 Iulie le-am dat puţină miere. Albinele au început să o sugă, devenind foarte vioae. Regina a început şi ea să umble cu foarte multă vioiciune printre albine, fără însă să mănânce din miere. Am stat lângă roi până s'a întunecat bine, dar nu am văzut nici o albină să dea reginei miere. Am văzut însă o albină dând miere altei albine.

Albinele au început şi sborul zis „de bucurie". Câteva au căzut jos de pe cracă. Am ridicat eu una, pe alta am văzut-o ridicându-se singură. Vre-o 3-4 albine au început şi să facă vânt. Dar nu ca de obicei cu pâtecele în jos, ci cu el în sus (se vedea şi glanda lui Nassanov), ca atunci când „sună chemarea".

Am dat şi a doua zi miere micului roi. Aceleaşi observaţii ca şi în ajun, în afară de facerea vântului. Nici un început de construeţie de faguri.

In ziua următoare pumnul de albine s'a făcut şi mai mic. Se mutase sub o altă cracă, la vre-o 10 cm. In dimineaţa zilei care a urmat, micul roi dispăruse.

Stăncuţa, 1941 *N. G. Eremie*

Salcâmul ca plantă meliferă

Acum 300 de ani acest arbore era necunoscut în Europa. In anul 1638 a fost adus din America de Nord. Deoarece salcâmul creşte foarte repede, s'a putut răspândi la noi peste tot.

In luna Mai salcâmul înfloreşte, florile lui dând o aromă foarte plăcută. De multe ori în timpul înfloririi lui, când nopţile sunt calde şi cu lună albinele nu ştiu nici noaptea de odihnă.

Ca plantă meliferă salcâmul este foarte apreciat. Procentul de zahăr în nectarul acestui arbore este foarte mare. Din 100 kgr. de nectar, albinele produc în medie 70 kgr. miere. Durata înfloririi salcâmului este de 8-14 zile. Cu cât această înflorire este mai scurtă cu atât nectarul este mai bogat în zahăr.

Savantul apicultor elveţian D-r Carol Brünich după multe cercetări a constatat că 40 de salcâmi bătrâni asupra cărora a făcut experienţa, pot produce nectar din care albinele pot înmagazina circa 4—10 kgr. miere. Dacă socotim valoarea acestei mieri la preţul de astăzi de 400 lei Kgr. atunci vom avea venit neto anual de fiecare salcâm câte 1600—4000 lei.

In comparaţie cu producţia nectarului şi după aceia a mierii la diferiţi arbori şi plante melifere vom da mai jos :

De pe un hectar de meri albinele pot produce 7 jum. krg. miere.

De pe un hectar de rapiţă albinele pot produce 17 jum. kgr. miere.

De pe un hectar de trifoi alb albinele pot produce 17 jum. kgr. miere.

De pe un hectar de cireşi albinele pot produce 35 kgr. miere.

De pe un hectar de salcâmi albinele pot produce 350 kgr. miere.

Vedeţi ce diferenţe mari.

At. Nedew

Scanned with OKEN Scanner

Contra roitului

Intrebare. — *Ce-aş putea face ca stupii sistematici să nu roiască? Am stupi Dadant-Blatt. La 30 Mai anul trecut am pus caturile şi la 21, 23, 25 şi 26 lunie am trântorit şi stricat botcile şi cu toate acestea unii au roit. Cum putem scăpa de trântori?*

Răspuns. — Trântoritul este o operaţie fără mare folos contra roitului, iar distrugerea botcilor o operaţie grea, periculoasă şi târzie, care cum aţi văzut poate foarte uşor să nu reuşească. Roitul nu se *împiedică*, ci se *previne*.

Principalul e să nu se pregătească stupul de roit. Pentru aceasta, dacă puetul se întinde, iar albinele devin numeroase, daţi reginei faguri construiţi dar goi cât mai mulţi, încă din Aprilie. Dacă e încă răcoare, puneţi câte unul la marginea cuibului, depărtând câte unul la marginea cutiei. Dacă se încălzeşte bine, puteţi pune câte un fagure construit chiar în mijlocul cuibului. Trebue avut grije să fie în cuib totdeauna faguri goi, pe care să poată oua regina în voie, fără a mai fi nevoită să treacă peste faguri plini cu miere, care de cele mai multe ori o opresc să lărgească cuibul.

De trântori prea mulţi puteţi scăpa punând faguri artificiali cât rama. Să rămână doar cam 1 cm. pe marginele laterale ale ramei şi 1-2 cm. în partea ei de jos.

*

Cercetarea polenului din miere

Intrebare. — *Cum se numără grăciorii de plen din miere, pentru a se vedea din ce flori a fost culeasă mierea?*

Răspuns. — Se ia pe un vârf de beţigaş (de lemn sau de sticlă) o picătură de miere, care se striveşte între două sticle şi se pune la microscoap, unde se văd, se identifică şi se numără grăunciorii de polen. Un microscop care măreşte de 400 până la 500 de ori e de ajuns pentru o asemenea cercetare.

Dar polen nu e prea mult în miere şi luând picătura la întâmplare se poate întâmpla uneori, nici să nu găsim polen. De aceea pentru a-l aduna, Alin Caillas sfătueşte ca înainte de a lua picătura de miere să lăsăm proba de miere, pe care vrem să o examinăm, să stea liniştită cel puţin 8 zile, pentru ca plenul din interior să se ridice la suprafaţă, de unde luăm apoi picătura ce vom examina.

Asupra interpretării rezultatului dat de microscop, recitiţi cu atenţiune articolul d-lui prof. Fărcaş din Buletinul pe Aprilie 1942.

*

Scanned with OKEN Scanner

Diferenţe între colonii de aceeaş putere

Intrebare. — *Unele din coloniile care sunt cam la fel de bine populate la vremea marelui cules strâng bine, pe când altele strâng foarte puţin. Care să fie cauza? Toate sunt albine negre româneşti.*

Răspuns. — Poate să fie neamul. Şi vacile pot fi unele mai bune de lapte de cât a'tele din aceeaş rasă. Şi caii de curse, deşi toţi sunt pur sânge, unii care se trag din anumiţi armăsari sunt mai iuţi.

Dar mai poate să fie şi altă cauză. Deşi albinele sunt cam la fel ca număr, dar în unii stupi majoritatea o formează albinele tinere care nu culeg încă şi cele foarte bătrâne, prea bătrâne pentru a mai lucra cum trebue : pe când în alţi stupi majoritatea o formează culegătoalele tocmai bune de cules.

Şi dacă teoria *albinelor care conduc* a americanului Latham e adevărată, cauza poate fi şi numărul mic al acestor albine care conduc. Ar fi adică o lipsă de conducere a stupilor care strâng mai puţin. Latham crede, după cum se ştie, că stupul e condus de albinele în vârstă de 14 la 21 zile.

Şi ar mai putea fi o cauză. Nu toţi stupii strâng din acelaş loc. Unii din stupi au putut găsi o floare din care se strânge mai greu şi albinele lor continuă să strângă dela această floare, în vreme ce albinele altor stupi au dat, în altă direcţie, peste o floare mai bogată în nectar.

*

Propolis în construirea faguriior

Intrebare. — *Albinele pun şi propolis când construesc fagurii?*

Răspuns. — Root *(Bee Behavior,* în A. B. C.) arată că propolisul adăogat de albine la construirea fagurilor noi se ridică dela 3 la 4 şi trei sferturi la faţă de ceara întrebuinţată (1|2 până la 3|4 uncii la un pund de ceară).

*

Vitex negundo incisa

Intrebare. — *Ce rezultate a dat la Dv.* **Vitex negundo incisa** *ca plantă meliferă şi de unde se poate procura?*

Răspuns. — Singura tufă pe care o am, a făcut anul trecut (al treilea) flori din belşug, a fost cercetată de albine şi mai ales de alte insecte (bondari, albine solitare şi chiar muşte).

E o plantă vivace care a rezistat şi la secetă şi la apă. Anul acesta a fost inundată de apele Dunării. Caişii duzii şi o parte din pruni şi salcâmi s'au uscat, *vitex negundo incisa* a rezistat.

Poate să găsiţi butaşi la florăria Faraudo din Bucureşti, care a avut sămânţă adusă din America de prietenul stupar Nicu Pana. Câteva seminţe am cules şi eu de pe tufa mea. Dacă sunteţi şi bun grădinar, fiindcă sămânţa cere foarte mare îngrijire ca să răsară, vă pot trimite puţină într'o scrisoare. Pe urmă mai ales după primul an, planta e foarte rustică.

Ar fi interesant să vedem ce rezultate dă şi în regiunea Dvs.

N. G. Eremie

Scanned with OKEN Scanner

Bilbiografie

Ion Ionescu de la Brad

Opere, vol. I.

Cu prilejul împlinirii a 50 de ani dela moartea lui Ion Ionescu de la Brad, Societatea Inginerilor Agronomi a hotărât să reediteze opera acesui mare agronom şi economist, începătorul ştiinţei şi economiei noastre agrare. In primul volum ni se dau cunoscutele lui „Lecţiuni elementare de agricultură“, scrise în 1869 şi „Calendarul bunului cultivator“, scris în 1861.

In aceste scrieri Ion Ionescu de la Brad nu a uitat albinele. In Calendarul său de la 1861 vorbeşte despre stupi la lunile Ianuarie, Aprilie, Mai şi Iunie, iar în Cursul său elementar din 1869 are şease pagini mari consacrate albinelor.

Ştiinţa apiculturii nu era prea înaintată pe vremea aceea, dar sfaturile lui Ion Ionescu de la Brad, deşi înlegătură numai cu apicultura primitivă, pot înfrunta timpul cu destulă cinste.

Boalele cunoscute de autor sunt diarea şi gălbinarea labelor, aceasta din urmă o boală pe care e greu să o identificăm, dar pe care autorul o vindecă cu vin roşu! In ce priveşte diarea, el combate părerea admisă pe atunci de stupari că ea ar veni de la florile de ulm şi răchită, arătând că „umiditatea este cauza principală a a boalei“.

Cu privire la trântori crede că ei fac şi „paza ouălor“, iar despre albinele fără matcă arată nu mai că ele sunt atacate mai ales atunci când nu sunt flori, dar şi că ele înşile devin hoaţe! Recomandă şi *împopularea artificială*, adică darea de albine stupilor care au prea puţine.

Iată acum şi câteva cuvinte pe care nu le prea întâlnim azi în terminologia apicălă:

Dospeală şi plămădeală, în înţelesul de lavre „de albine în diferitele lor epoci de desvoltare“.

Cir, pentru hrana pe care o prepară albinele pentru puet.

Leagăn, în loc de celulă din care albinele vor face o botcă.

Labă, în loc de picior.

Educaţiunea albinelor, în loc de creşterea albinelor, termen întrebuinţat uneori şi în literatura apicolă franceză a timpului.

Paroiască, verb de la paroi.

Sfaturi bune găsim în Calendarul bunului cultivator. Astfel: „prisaca trebue curăţită de iarbă şi buruieni şi ţinută totdeauna măturată frumos“. De asemenea prisăcile trebuesc puse „departe una de alta“. Şi în altă parte: „dacă se va prinde de veste că s'a înădit musca şi strică la prisacă, să se strimteze urdinişul ştiuberelor şi să li se învelească gura cu pământ, ca aşa să se ajute apărarea albinelor“.

Dar mai ales ceea ce trebue să învăţăm de la Ion Ionescu dela Brad e că apicultura face parte din agricultură şi nu se poate scrie un calendar pentru plugari şi nici lecţiuni ori cât de elementare de agricultură, fără a vorbi şi despre albine.

N. G. Eremie

Scanned with OKEN Scanner

La noi la Dolj se lucrează

După stupina Asociaţiei comunelor din Plasa Breasta (Dolj) care a comandat 50 stupi sistematici, ne vine altă veste înbucurătoare despre altă stupină a Asociaţiei comunelor din Plasa Brabova (Dolj).

Pretorul acestei Plăşi, D-l C. M. Popescu, un vechi sprijinitor al stupăritului din regiunea noastră a construit primul lot de 26 stupi sistematici, sistem Dadant-Blatt, din care mai mult de jumătate sunt până în prezent populaţi.

Stupii au costat câte 2600 lei bucata.

Această frumoasă stupină se va instala la reşedinţa Plăşii în com. Brabova.

Noi dela redacţia revistei, lăudăm acţiunea D-lui pretor Popescu şi suntem încredinţaţi că această stupină va propăşi deoare-ce, este sprijinită cu tot entuziasmul de intelectualii stupari din regiunea Brabova, grupaţi în jurul neobositului stupar f'rotoereu Sabin Popescu din com. Cernăteşti (Dolj).

At. Nedew

Antologie Apicolă

De la Grigore Ureche cetire

Cronicarul Grigore Ureche vorbind despre datoriile fiecăruia faţă de ţară, spune că să se ia exemplu dela albine, căci *„toată albina îşi apără căşcioara şi hrana lor cu acele şi cu veninul său, iar Domnul, adică Matca, pre nime nu vatămă“*.

Tot Grigore Ureche arată că Clucerul mare era ispravnic *„pre unt, pre miere şi pre colacii ce vin dela oraşe“*. Cum vine asta: de la oraşe? De obicei bunătăţile acestea merg la oraşe, venind de la ţară.

Toată corespondenţa, manuscrise (articole), abonamente şi orice sume de bani, se vor trimite pe adresa d-lui D. Stamatelache sau a revistei „Buletinul Apicultorilor“ la *PLOIEŞTI, căsuţa poştală Nr. 44*

MOMENTE

Duhovnicească

Sub farmecul da lună plină
Pogoară îngerii'n stupină
Şi în Dumnezeescul calm
Din stupi porneşte murmur ca de psalm.

*

Culegătoarele

Albinele culegătoare
Au prins în spre livezi să sboare
Şi cum le vezi lucind în soare
Par nişte stele călătoare.

*

Trântorii

De bâzâit stupina-i plină.
Ies trântorii din doage, Stane,
Ca nişte mici aeroplane
Făcând acrobaţii'n stupină.

Trântorel

Observaţii Apicole

Albina flămândă

21 Iunie 1942. — Zi foarte caldă. Peste zi am umblat la stupi. Pe seară am ridicat capacele la stupii care aveau muscă multă afară, la urdiniş.

Sub un copac o albină, prinsă acolo de cu zi. Am luat-o pe deget şi am dus-o la urdiniş.

Cum a ajuns printre albine s'a îndreptat cu gura spre capul primei albine întâlnite. Aceasta i-a dat mâncare (foarte puţină, vre-o 3-4 secunde). Vre-o patru cinci alte albine nu au vrut să-i dea, deşi albina „cerea" foarte insistent, punându-li-se în cale. Nu însă agresiv. Nu se ţinea după albine, trecea repede dela una la alta, când era refuzată.

Pe urmă a mai găsit o albină care i-a dat mâncare (tot foarte puţină). Pe urmă a intrat în stup.

N. G. Eremie

*

Stupii mărginaşi sunt mai puternici

Stupina are urdinişurile îndreptate spre sud-Est. Din cauza situaţiei locului, albinele sboară de preferinţă pe două direcţii, puţin oblice, Est şi Sud. In timpul culesului multe dintre albine nu se mai duc la stupii lor dinspre fundul sau mijlocul stupinei, ci depun recolta în stupii mărginaşi care le sunt mai în cale.

Aceşti stupi mărginaşi par a fi astfel mai buni Faptul se datoreşte însă situaţiei lor favorabile, căci dacă ar fi aşezaţi în altă parte, nu ar mai fi aşa de buni, ci din contră ar mai pierde şi din albinele lor proprii în folosul altora.

Constatarea are importanţă pentru *selecţionare*. In asemenea cazuri să un se ia în seamă stupii mărginaşi, ci numai cei buni din alte părţi nefavorizate, cum ar fi cei dela mijlocul sau capetele stupinei.

G. I. Bota

*

Imperechere în stup

Se susţine cu tărie că sentimentul pericolului la albine —ca şi la mătci— e foarte desvoltat. Atunci cum se face că matca tânără se avântă la sborul de împerechiere uneori destul de departe în afara stupului? Simplu: Sentimentul sau simţul împerecherii e suprem. E o lege lirească ce învige orice prevedere. Exemplele putem să le luăm şi din viaţa noastră a oamenilor, ori a altor animale.

Eu, am avut mătci care: fie din cauza timpului care nu îngăduia sborul, fie din frica de a nu pieri (?), sau că prinse de un moment de furie a... dragostei, s'au împerecheat în stup. Un mascul căruia îi sare în spinare şi-l la în braţe, o fecundează în stup.

C. Nica

Scanned with OKEN Scanner

Note apicole

Ca să facă albinele ceară

Producerea cerii pare să fie în strânsă legătură cu trasformarea nectarului în miere. Dacă în adevăr aşa este, a unci se explică de ce hrănirea cu miere bine evaporată (din faguri căpăciţi) pentru ca albinele să termine secţiunile, nu dă rezultate satisfăcătoare.

Hrănind coloniile ce au de construit faguri, cu miere extrasă „verde" (adică înainte de a fi în de ajuns de evaporată), vom avea mult mai bune rezultate.

(A. B. C. a. X. Y. Z. of B. C.)

*

Regine fecundate artificial

La Congresul Federaţiei Statelor Unite ale Americii, care a avut loc la Tampa, Florida, în Noembrie anul trecut, d. E. G. Lestourgeon, directorul revistei *Beekeepers Item*, a arătat că din experienţele făcute în America rezultă că *reginele produse cu ajutorul fecundării artificiale sunt inferioare reginelor eşite din ouă fecundate pe calea obişnuită naturală.* (Glenings, Ian. 1941).

*

Culesul zilnic variază după floare

O colonie puternică poate să culeagă zilnic între o jumătate de pund (cam 225 gr.) şi 20 de punzi (cam 9 Kgr.) şi chiar mai mult. Zece punzi (cam 4 Kgr. şi jumătate) sau mai mult e o strânsură zilnică ce poate fi considerată drept bună la floarea de trifoi; dar o colonie puternică poate adesea să strângă mai mult de cât dublu (adică peste 9 Kgr) la floarea de salvie, de lămâi sau alte flori care dau nectar din belşug. (A. B. C.)

*

Despre albinele ouătoare

După Perepelova, care a studiat felul de a fi al albinelor ouătoare, sunt într'un stup besmetic cam până la 80-90 la sută albine ale căror ovare conţin ouă, dar numai ca 25 la sută din ele sunt în aceiaşi vreme gata de ouat.. Albinele sunt neliniştite când le luăm din stup albinele ouătoare.. Albinele ouătoare au în jurul lor o gardă 3-4 albine, dar numai în timpul cât ouă efectiv.. O albină ouătoare nu ouă de cât până la 19-32 ouă în tot timpul activităţii ei.

Mycola H. Haydak

*

„Alaiul nunţii" nu mai e la modă

D-rul E. Oertel, de la biroul de entomologie din Departamentul Agriculturii Statelor Unite arată, în urma unor experienţe ce a făcut, că „în potriva părerii admise în literatura apicolă, albinele şi trântorii nu erau mai activi ca de obicei, la urdiniş, cu prilejul eşirii reginelor pentru sborul de fecundare".

*

Cum lucrează firmele americane

Materialul apicol al caselor americane Lewis şi Dadant, care vând împreună, se desface în Statele Unite prin 369 (trei sute şaizeci şi nouă) de detailişti!

N. G. E.

Scanned with OKEN Scanner

Alte câteva leacuri cu miere

După Dr. O. Zaharia: Dicţionarul Plantelor Medicinale ce cresc în România, 1918

Contra tusei

Multe persoane întrebuinţează în modul următor ceapa contra tusei. Se sfarămă o ceapă, se toarnă deasupra ei un pahar de oţet de vin, totul se filtrează printr'o cârpă curată şi acest lichid se amestecă cam cu tot atâta miere. Din ea se ia la fiecare jumătate de oră o linguriţă.

*

Contra boalelor de plămâni

Se adună frunzele de patlagină *(Plantago lanceolata)*, le spălăm repede şi le uscăm cu o cârpă, le tocăm cu un cuţit şi stoarcem sucul din ele. La o jumătate litru de suc se adaogă o jumătate kgr. de miere şi le lăsăm să fiarbă împreună 25 de minute. Când e încă cald, acest sirop se pune în borcane, care se închid bine.

Oamenii cari suferă de piept, cari tuşesc, mai ales copiii mici cari nu iau medicamente, suportă bine acest sirop.

Se ia zilnic câteva linguri.

Eficacitatea sa e recunoscută de multă vreme în catarurile vechi, boalele de plămâni, în curgere de muci, etc.

*

Contra scuipării de sânge

Vindecea *(Betonica vulgaris)* impreună cu alte plante formează ceaiul pectorai.

Fiartă cu miere şi cu vin se întrebuinţează în contra durerilor în piept, care sunt însoţite cu scuipare de sânge.

*

Contra influenţii

Coada şoarecelui *(Achillea millefolium)* se prepară în modul următor ca infusie (opărire adică ceai):

Se ia 30 până la 60 grame de plantă şi flori, se toarnă deasupra lor o jumătate până la trei sferturi de litru de apă fierbinte, se lasă să stea astupat 15 până la 20 minute, se filtrează şi se bea de mai multe ori pe zi câte o jumătate de pahar.

Acest ceai amestecat cu miere e bun contra influenţei.

*

Contra aprinderei din gât, umflăturilor cu răni din gură şi a tusei

Ceaiul de Jale (Salvie, *Salvia officinalis verticillata)* este o gargară bună contra aprinderii în gât, în umflătura cu răni din gură şi în contra tusei. La acest ceai e bine de adăogat şi ceva miere.

*

Contra Viermilor

Sămânţa şi florile de Vetrice *(Tanacetum vulgare)* făcute praf, adică pulverizate şi acest praf pus în vin, miere sau într'o prăjitură, e un remediu vechi contra viermilor.

Copiii de la 2 la 10 ani iau dimineaţa pe nemâncate şi seara înainte de culcare 1 până la 5 grame.

Oamenii mari iau 5 până la 8 grame.

Dr. O. Zaharia

Scanned with OKEN Scanner

Sboară și reginele ouătoare din stup?

Putem spune că aproape niciodată o regină ouătoare nu sboară de pe ramă în timpul cercetării stupului; dar nu putem spune acelaș lucru atunci când se umblă la stup anume pentru a prinde regina, a o schimba sau a o pune în colivie. (A. P. Maisonneuve, *Apiculture Intensive*).

Atelierul I. Pascu

din Iași, str. Ibrăileanu 14

confecționează, afumătoare, mașini și instrumente apicole, angrenaje de centrifugă, gratii, stupi.

Prețuri avantajoase.

Pentru răspuns alăturați carte poșt.

Buletinul Apicultorilor apare lunar în 20 pagini și formează la finele fiecărui an un volum de 240 pagini.

Scopul revistei este:

De a răspândi știința și practica stupăritu'ui în România.

De a întreține corespondențe și rapoarte amicale cu diferite reviste și societăți apicole străine și române.

De a atrage atenția și a informa oficialitatea asupra refacerii, organizării și sprijinirii creșterii albinelor în țară.

De a oglindi înfățișările cele mai caracteristice ale vieții apicole și în legătură cu apicultura din toată lumea.

De a da lămuriri și sfaturi pe înțelesul tuturor, în tot ce privește stupăritul sistematic.

De a publica date statistice privitoare la apicultură și orice măsuri se vor lua de autorități privind apicultura.

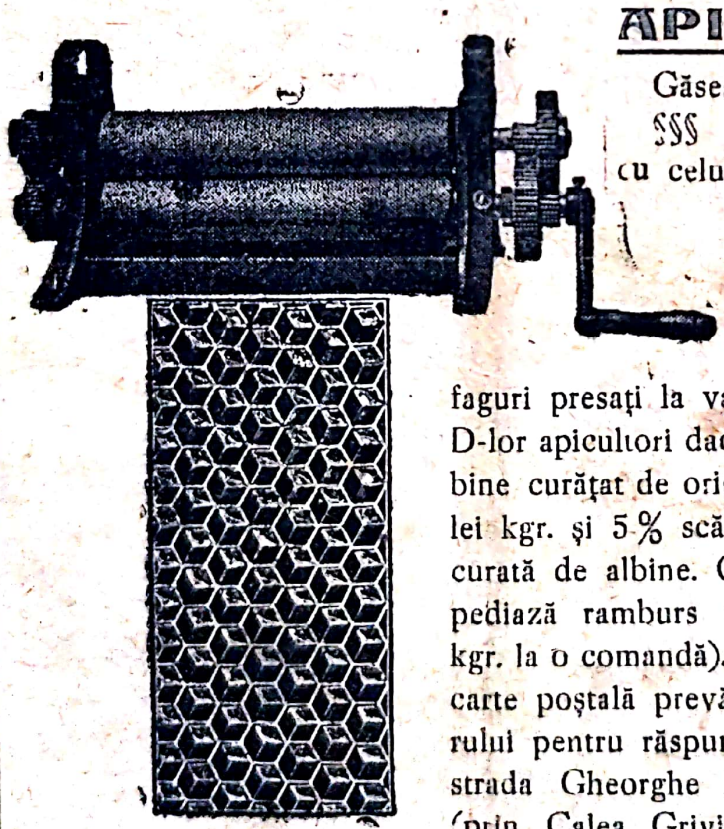

APICULTORII

Găsesc în sezonul apicol 1943

§§§ FAGURI ARTIFICIALI cu celule adânci din ceară pură, presați la valțuri moderne Rietsche. Prețul la costul de cumpărare al cerii plus fabricațiunea. Se execută faguri presați la valțuri din ceara proprie a D-lor apicultori dacă acest material este foarte bine curățat de orice părți străine. (Prețul 300 lei kgr. și 5% scăzământ). Se cumpără ceară curată de albine. Contra aconto 30 %, se expediază ramburs în provincie (minimum 3 kgr. la o comandă). Orice corespondență, prin carte poștală prevăzută cu adresa expeditorului pentru răspuns, *Căpitan Zissu Dumitru* strada Gheorghe Barițiu No. 23, București (prin Calea Griviței, stația tramvai Octav Cocorăscu) Telefon 3.24.20

TIPOGRAFIA „COMERȚULUI", ALEXANDRU V. NICOLESCU
Ploești, Strada Ioan I. Romanescu No. 14 — Telefon locuință 1607

Scanned with OKEN Scanner

BVLETINVL APICVLTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

FONDAT IN 1922 de D. STAMATELACHE

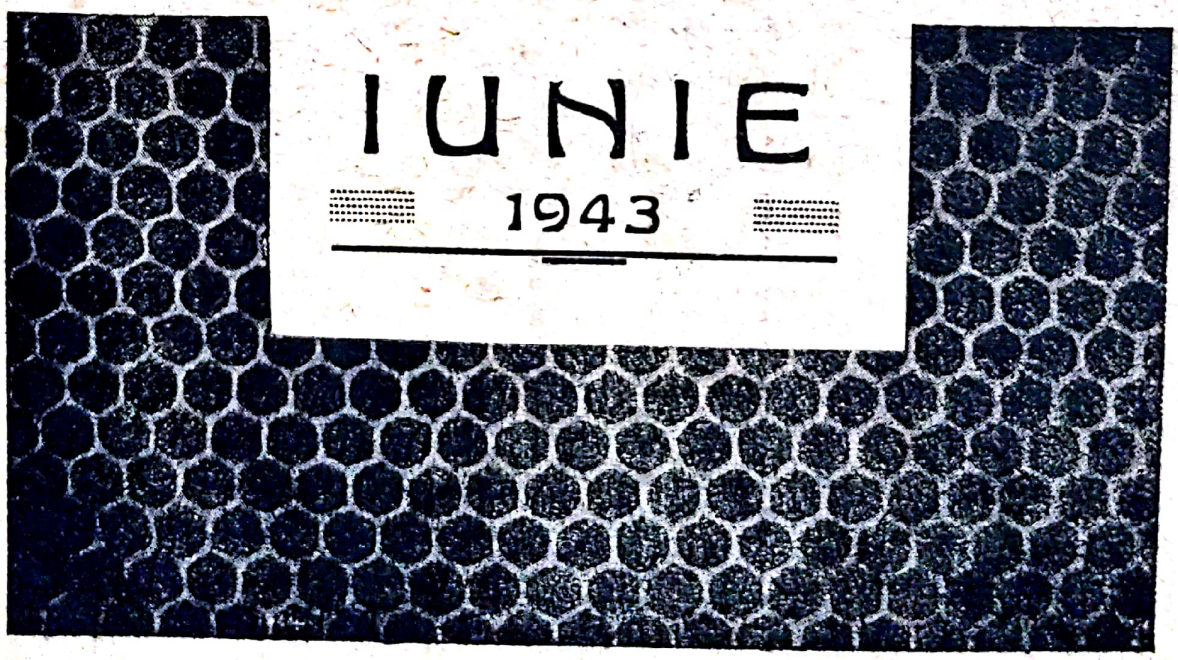

IUNIE

1943

Scanned with OKEN Scanner

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

Inscris la Trib Dâmbovița s II, Com. sub Nr. 10363|938

GRUPAREA REVISTEI:

DIRECTOR: D.I.STAMATELACHE

Redactori: N. G. Eremie — Brăila
At. Nedew, Terpezița-Dolj
Preot C. Gh. Vartolomeiu, Prof.-Focșani
I. Vicoveanu, Vicovul de Jos-Rădăuți
Geo ge Dulcu, Profesor, Aninoasa-Gorj
G. I. Bota, Magistrat, Deva
Ion Anghel, Institutor, Focșani
Secretariatul: Maria D. Stamatelache

Buletinul Apicultorilor apare lunar în 20 pagini și formează la finele fiecărui an un volum de 240 pagini.

Scopul revistei este:

De a răspândi știința și practica stupăritu ui în România.

De a întreține corespondențe și rapoarte amicale cu diferite reviste și societăți apicole străine și române.

De a atrage atenția și a informa oficialitatea asupra refacerii, organizării și sprijinirii creșterii albinelor în țară.

De a oglindi înfățișările cele mai caracteristice ale vieții apicole și în legătură cu apicultura din toată lumea.

De a da lămuriri și sfaturi pe înțelesul tuturor, în tot ce privește stupăritul sistematic.

De a publica date statistice privitoare la apicultură și orice măsuri se vor lua de autorități privind apicultura.

ADRESA:
CĂSUȚA POȘTALĂ Nr. 44
PLOIEȘTI

ABONAMENTE: 300 LEI PE AN

Citiți în acest număr

	Pag.
N. G. Eremie — Stupi mari, stupi mici	81
Dr. W. Schmidt-Lange — Otrava albinelor ucide și bacterii	82
D. Stamatelache — Sfaturi practice pentru începători	83
At. Nedew — Exploatare intensivă a plantelor melifere	85
N. G. Eremie — „Călăuza Agicultorului"	86
N. G. Eremie — „Crescătorul de pădure"	86
Ioan Vicoveanu — Să se vopsească scândurica dela urdiniș?	87
Antologie apicolă — Ca albina	87
N. G. Eremie — Întrebări și răspunsuri	88
H. Rișcă — Ecouri	89
D. Stamatelache — Valoarea formolului ca desinfectat în apicultură	90
G. I. Bota — Distrugerea furnicilor	90
Înștiințare pentru apicultori	90
Trântorel — Epigramă	90
N. G. Eremie — Note apicole	91
D. Stamatelache — Sfaturi practice	92
G. I. Bota — Putregaiul la Deva	92
Abonații noștri	93

Toată corespondența, manuscrise (articole), abonamente și orice sume de bani, se vor trimite pe adresa d-lui D. Stamatelache sau a revistei „Buletinul Apicultorilor" la *PLOIEȘTI, căsuța poștală Nr. 44*
Locuința: Str. Mărășești, 191 Ploești

Scanned with OKEN Scanner

Nr. 6 Iunie 1943

BULETINUL APICULTORILOR

Organ al stuparilor din România

APARE LUNAR SUB CONDUCEREA D-LOR:
D. STAMATELACHE şi N. G. EREMIE

Inscris la Tribunalul Dâmboviţa s. II, Com. sub No. 10363/938

ADRESA: POŞTALĂ: PLOIEŞTI, CĂSUŢA POŞTALĂ Nr. 44

Stupi mari, stupi mici

Discuţiunea între acei cari cer stupi mari pentru regiunile bogate în nectar şi stupi mai mici pentru regiunile mai sărace şi acei cari cer stupi mari pentru toate regiunile, pare a se fi terminat prin victoria stupilor mari.

Motivul e cunoscut. Un stup cu muscă de două ori mai multă decât un altul, strânge mai mult decât dublu, ori cum ar fi regiunea. Dacă regiunea e săracă va strânge mai puţină miere, dar în ori ce caz mai mult de cât de două ori cât ar putea strânge un stup având muscă numai pe jumătate.

Jules Devauchelle, în tratatul său *(Apiculture)* revine asupra chestiunii, considerând alegerea mărimii stupului nu după bogăţia nectarului din regiune, ci a polenului. „Intr'o regiune săracă în polen, scrie el, ne trebue un cuib mai redus. El va trebui să fie mai mare într'o regiune în care polenul se găseşte din belşug". (p. 17).

Cred să Devauchelle se înşeală. Să presupunem o regiune mai săracă în polen, în care 30 de stupi mici pot strânge abia cât le trebue pentru a ridica populaţia fiecăruia la 35.000 de albine. Dacă însă în loc de 30 de stupi vom avea numai 15 mai mari, aceştia vor avea de unde să strângă polen pentru câte 70.000 de albine de fiecare stup, fiindcă aceeaş cantitate de polen din regiune se va împărţi numai pe 15 stupi, în lor de 30.

Aşa că problema de rezolvat nu e *mărimea* stupilor, ci *numărul* lor, care trebue redus după cantitatea de polen pe care o oferă regiunea. Avem adică de făcut şi pentru polen aceeaş socoteală ca şi pentru nectar: care e numărul de stupi mari pentru care poate fi de ajuns polenul din regiune.

O altă discuţiune cu stupii mici şi stupii mari, este aceea de a se şti dacă nu cumva pentru producerea de secţiuni ne trebuesc în adevăr stupi mai mici. Aci ridică iar capul partizanii stupilor mici. Pentru producerea

Scanned with OKEN Scanner

de secţiuni trebuesc stupi mai mici, zic ei, pentru ca albinele să se urce mai repede în caturile cu secţiuni.

Dar nu au dreptate nici ei de cât pe jumătate. De fapt şi pentru secţiuni ne trebuesc stupi cu cuibul mare pentru a putea avea muscă multă când începe marele cules. Dar trebuesc stupi cu cuiburi care să poată fi reduse când începe culesul.

Americanii, al căror stup Langstroth-standard e un stup relativ mai mic, au rezolvat problema în modul următor. Pun două cutii de cuib, iar înainte de marele cules ridică una din ele. Ei au astfel şi cuib mare (în epoca de părăsire a albinelor) şi cuib mic (atunci când albinele trebue să se urce în caturile cu secţiuni). Acela care a introdus această conducere este cunoscutul Dr. C. C. Miller.

Această conducere întocmită anume pentru stupul Langstroth-standard cere, bine înţeles, anumite precauţiuni pentru a preveni roitul, asupra cărora nu este locul să insistăm aici.

N. G. Eremie

Otrava albinelor ucide şi bacterii

De multă vreme ne este cunoscută acţiunea binefăcătoare a otravei albinelor asupra suferinţelor reumatice. Ea se întrebuinţează sub numele de Forapin, fie în formă de cremă, fie în formă de injecţii. Această substanţă compusă din punct de vedre chimic în cea mai mare parte din lemente organice, între altele Tryptophan, Cholin Glicerină, acizi de fosfor, acizi de palmitină, mai are şi alte calităţi de mare interes pentru ştiinţa medicală. De altfel se ştie de mult că tot otravei albinelor se atrubue aşa zisul efect hemolitic, care este o urmare a prezenţei şi acţiunei acestei otrăvi asupra sângelui, producând descompunerea şi disolvarea lui. Acest efect se explică şi prin afinitatea ce există între otrava albinei şi o altă substanţă chimică organică, numită „Saponină", care după cum ne spune şi numele este o substanţă de săpun. Această saponină nu împiedecă desvoltarea baccililor, ci dimpotrivă are calitatea de a provoca şi sprijini din prezenţa ei, înmulţirea micro-organismelor.

După cum ne comunică în jurnalul de specialitete Dr. W. Schmidt-Lange dela institutul de higienă al universităţii din Muenchen, otrava albinei mai are — contrariu efectului saponinei — şi o altă posibilitate de acţionare şi anume ea este în stare să ucidă bacteriile. Ea execită asupra stafilococilor şi streptococilor o înrâurire mult mai mare decât asupra colibacililor care vieţuesc cu predilecţie în intestinul omenesc. Rezultatele au fost întocmite pe plăci speciale ce se obişnuesc la experinţele bacteriologice, pe cari se cresc diferite culturi de bacterii. Viitorul ne va arăta în ce măsură aceste rezultate vor putea fi utilizate în practica medicală, după ce vor fi făcut în laboratoare toate probele necesare, spre asigurarea succesului deplin.

Dr. W. Schmidt-Lange

Scanned with OKEN Scanner

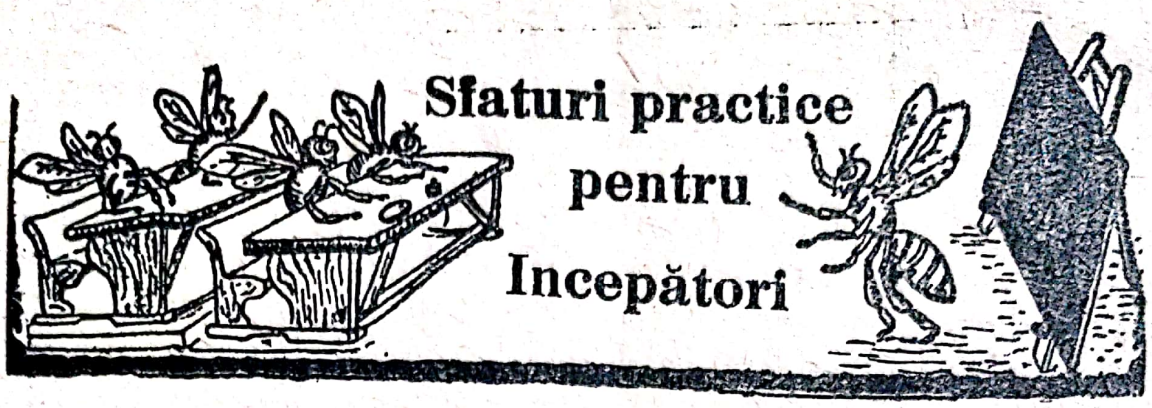

Sfaturi practice pentru Incepători

după J. Crépieux Jamin

Mulţi apicultori consideră timpul dintre 15 Mai şi 15 Iunie, ca cel mai important al sezonului. Aceasta se poate susţine fiindcă în perioada dela 1 la 15 Iunie ne putem deda la tot felul de manipulaţii. Dar părerea noastă este că perioada dela 15 Iunie la 15 Iulie, este timpul în care apicultorul trebue să depue activitatea cea mai intească, fie că o va pune în serviciul stupinei sale pentru a se asigura de rezultate bune, fie că va întreprinde operaţiuni în vederea sporirei numărului coloniilor sale.

Cei cari s'au grăbit şi nu le-au reuşit roii artificiali în Aprilie ori Mai, pot face această operaţie acum, când succesul este asigurat. În timpul acesta nu riscă nimic, reginele crescute găsec destui trântori cari să le fecundeze şi aceste regine, crescute în plină recoltă, sunt totdeauna cele mai frumoase. Faptul este necontestat de toţi apicultorii.

Acum, puteţi întreprinde orice, având maximum de şanse de succes. Vreţi să vă sporiţi rezerva de faguri clădiţi? Profitaţi de aceste câteva săptămâni, ocazia nu va mai fi aşa de frumoasă după 1 Iulie. Nu credeţi în tratatele cari vă spun că după recoltă să profitaţi de populaţiile puternice ca să vă clădească faguri.

E foarte greu de a sili albinele să clădească faguri după recoltă, pe când acum le este foarte uşor. Nu cereţi nici odată prea multe dela o colonie, mai ales mai multe de odată. Puneţi la extremităţile (laturile) cuibului rame cu prea multe celule de trântori, pentru a le scoate la reformă imediat ce ele nu mai conţin puet de lucrătoare şi înlocuiţi-le prin rame cu frumoase foi de ceară presată (faguri artificiali[1]).

In Aprilie şi Mai, e foarte periculos de a împărţi cuibul, intercalând în mijlocul lui o ramă cu fagure neclădit, pe când acum, la coloniile puternice, operaţia este fără nici un pericol. Nu trebue însă nici odată să intercalăm mai multe rame deodată. Dacă e nevoe de a le sili să clă-

1) Ed Bertrand în „Conduite du Rucher" sfătueşte ca clăditul fagurilor să-l întreprindem după recoltă. Noi, cari am experimentat ambele procedeie, ne asociem la sfaturile lui I. Crépieux-Jamin, a cărui metode în această privinţă dă rezultatele cele mai bune şi sigure. ST.

dească mai mute deodată, cel mai bun mijloc este să punem 3 sau 4 rame în jurul cuibului şi imediat ce ele sunt clădite, adăugăm altele.

O colonie condusă în vedere de a ne furniza faguri clădiţi, poate da, fără a forţa lucrurilor, 12 rame mari şi 12 rame mici. Dar nu trebue să ne gândim a munci în modul acesta albinele pentru a obţine acest rezultat fără a slei stupul. De asemenea când cineva ar face greşala de a lipsi albinele de o suprafaţă prea mare de faguri, atunci le poate îndemna la roire.

Mersul recoltei este uşor de observat, totuşi două recomandaţii sunt necesare: daţi aer stupului deschizând pe cât posibil de larg urdinişele şi chiar săltând partea de dinainte a stupului cu un centimetru, până ce urdinişul devine cât se poate de larg, punând câte o mică pană de lemn în fiecare parte a urdinişului. Până acum a fost sufiientă lărgimea normală a urdinişului, dar de acum aceasta nu mai este deajuns pentru aerisirea stupului.

A doua recomandaţie ce o avem de făcut este la aşezarea ramelor din magazine. Nu aşezaţi niciodată un magazin gol peste cel plin. Albinelor nu le place să treacă pe deasupra mierei.

În unele părţi, recolta este foarte mare într'un timp destul de scurt, albinele putând umple un magazin în câteva zile, în alte părţi, din potrivă, ea este moderată şi lungă. Aici, în tot timpul sezonului, ne ajunge pentru a lua 30 40 kgr. de miere de stup, fără să ne servim decât de un singur cat[1]). Albinele umple întâi 3 sau 4 rare din mijloc, pe cari le operculează (căpăceşte) înain'e ca celelalte să fie pline. Ridicăm din timp în timp aceste rame operculate, apropiem pe celelalte şi punem rame noi, ori pe cele extrase, la extremităţi (mărgini). Recolta se face astel în mai multe rânduri, fără turburare şi fără multă trudă. Luând numai câte 3 rame în fiecare dată, dela 40 de stupi, obţinem o miere foarte fină, foarte delicioasă şi pe cât posibil de albă. Aceiaşi miere lăsată o lună de zile în stup nu va mai fi aşa de perfectă.

E bine de a nu pune imediat după extragere mirea în bidoane, ci de a o lăsa câteva zile în purificator (sau maturator). În felul acesta, obţinem un produs mai bun. Silindu-ne de a obţine produse frumoase, vom avea şi o marfă pe care o vom vinde mai uşor şi vom putea lupta mai lesne şi contra concurenţei.

Mulţi apicultori aşteaptă prea mult timp pentru a face recolta, ei nu bănuesc cât pierde mirea lor în calitate.

Acum nu putem şti încă dacă vara va fi prea călduroasă, în orice caz însă, trebue să luăm măsurile necesare contra căldurilor mari. În toiul verii, când soarele dogoreşte ca într'un cuptor, nu este suficient numai de a aerisi stupii, ci, după cum am mai spus-o, trebue să le asigurăm şi umbră, dacă ei nu sunt umbriţi de copaci sau de o clădire oarecare. In modul acesta ne asigurăm şi contra ruperii (prăbuşirii) fagurilor şi roirilor nedorite.

Spunând aceasta însă, să nu se creadă că soarele ar fi un duşman al albinelor, căci fără soare, apicultorul ar lucra în zadar.

D. Stamatelache

1) In regiuni cu floră meliferă îmbelşugată, pentru ca rezultatul să fie din cele mai bune, este nevoie de cel puţin 2 caturi de fiecare stup pe producţie. Recolta lor se face alternativ. S. I.

Exploatarea intensivă a plantelor melifere

Spre a putea pregăti coloniile de albine pentru folosirea la maximum a nectarului din flori este nevoie să cunoaştem timpul înfloririi acestora. Aceasta se poate face lesne ţinându-se seamă de data semănatului, răsăritului şi vegetaţiei plantelor melifere cultivate, precum şi de epoca înfloririi obişnuite a plantelor ce cresc în mod natural în regiune. De pildă hrişca înfloreşte normal la 30-40 zile după semănat. Facelia la 45 zile.

Timpul înfloririi plantelor ce au o viaţă mai lungă de uu an, se mai poate cunoaşte şi după înflorirea altor plante cu acelaşi vegetaţie. Aceste plante înfloresc la diferite epoci ale anului, însă intervalul înfloririi între ele, rămâne în majoritatea cazurilor acelaş.

Anul 1942 fiind excepţional, înflorirea pomilor fructiferi care de obicei se produce în luna Aprilie, a întârziat cu 23-25 zile. Salcâmul însă a rămas şi a înflorit ca de obicei la 20-23 Maiu.

Dacă fiecare dintre noi am nota regulat înflorirea acestor pomi şi plante melifere, am putea avea în viitor datele înfloririi tututor plantelor melifere din diferitele regiuni ale ţării noastre. De pildă la Terpeziţa (Dolj), prunii înfloresc regulat la 8-9 zile după ce a înflorit zarzărul, ş. a. m. d.

Cunoscând data înfloririi plantelor bune producătoare de nectar, putem uşor pregăti albinele pentru culesurile care ne interesează. De pildă la Terpeziţa, salcâmul, — arbore care ne oferă culesul principal. — înfloreşte în jurul zilelor de 22-23 Mai. Ştiind că albinele vara trăesc circa 40 zile, pentru adunatul nectarului de salcâm pot lua parte albine ieşite din ouă după 23 Aprilie. Albinele lucrătoare ies din celulă la 21 zile după depunerea oului, dar ele nu ies afară din stup la cules decât după cel puţin 10-12 zile dela ieşirea din celulă. Deci trebue bine socotit timpul când e nevoie să hrănim stimulent familia pentru desvoltarea puietului.

Alt factor însemnat pentru exploatarea la maximum a nectarului din flori, este şi raportul ce trebue să existe între puterea de producţie a regiunii din punct de vedere melifer şi numărul coloniilor de albine din acea regiune. De exemplu albinele pot aduna în medie 2-3 Kgr. miere de stup pe zi în timp de cules potrivit, atunci când au şi o cătime sau suprafaţă cu flori melifere la îndemână; adică distanţa dela stupină la locul de unde albinele adună nectarul, să nu depăşească 3 Km. căci albinele unei stupine vor culege mult mai mult nectar de pe un câmp cu plante melifere situat în imediata apropriere a stupinii, decât de pe unul mai îndepărtat.

De asemenea producţia în miere a unei stupine va fi mai normală, mai mare, sau să zicem mai mulţumitoare

când în acea localitate va fi şi numărul de stupi potrivit cu puterea de producţie melifără a regiunii. Căci în cazul acesta albinele nu se vor obosi n zadar, căutând în van miere pe florile secătuite de alte albine care au sburat şi au cules înaintea lor pe aceleaşi flori... *At. Nedew*

*

Notă. — *Stăruesc în îndemnul de a-şi nota fiecare stupar data înfloririi diferitelor plante melifere din regiunea sa, fără să se lase unul în nădejdea altuia presupunând că va lua datele dela cutare din regiunea sa. Indemnul meu este şi mai stăruitor cu cât am verificat în repetate rânduri, că în timp ce la Terpeziţa salcâmul înfloreşte la 22-23 Mai, la Craiova, — deci la o depărtare de numai 24 kilometri, — el înfloreşte între 15-16 Mai, adică cu o săptămână mai de vreme. Şi fenomenul acesta se petrece aproape pretutindeni.* At. N.

BIBLIOGRAFIE

Călăuza agricultorului

de Ing. Agronom Consilier A. Julea şi Ing. Agronom Inspector Dr. C. Călniceanu

Bucureşti, 1943

Cartea d-lor ingineri Julea şi Călniceanu e un rezumat lămurit al tuturor cunoştinţelor agricole, în care agricultorul pacticant găseşte aproape toate îndrumările şi datele mai importante de care are nevoie. E un fel de *Memento* sau, cum zic francezii, un „Aide-memoire" al agricultorului.

Pe noi apicultorii ne bucură mai ales importanţa pe care autorii o dau creşterii albinelor, pe care o încadrează la locul ce i se cuvine în practica şi ştiinţa agricolă. Un capitol întreg a consacrat albinelor şi se arată şi în Calendarul lucrărilor agricole, ce trebue făcut în fiecare lună în stupină.

Am fi dorit totuşi să se insiste şi asupra folosului, mai mare chiar de cât al stuparului, pe care albinele îl aduc producătorului de seminţe şi fructe, prin polinizarea încrucişată a florilor. La o ediţie nouă a acestei aşa de interesante lucrări, vor trebui îndreptate şi unele scăpări din vedere, ca de ex. afirmaţia că albinele lucrătoare „trăesc cam un an" sau sfatul de a astupa iarna urdinişele cu sită de sârmă, etc. Nu mai trebuesc pomeniţi nici stupii Hermes şi Berlepsch, care e mai bine să fie lăsaţi să odihnească în pace în rafturile muzeelor apicole. Ca stup german putea fi citat stupul Grestung.

N. G. Eremie

Curiozităţi

„Crescătorul de pădure"

După multă trudă am reuşit, cred, să convingem şi pe cei mai recalcitranţi să nu mai *cultive* albine, ci să le *crească*. Mai zilele trecute am avut însă altă surpriză. Am dat peste un inginer Dr. în silvicultură care scrie cu toată seriozitatea în „Cartea Pădurarului" (Ed. 1938) că „se vor *creşte* în jurul uzinelor păduri cât mai viguroase" (p. 206).

Dacă cultivam ce trebuia să creştem, de ce nu am creşte ce trebue să cultivăm! Am ajuns astfel să avem şi pe „Crescătorul de pădure" (p. 203)! N. G. E.

Să se vopsească scândurica dela urdiniş?

Am pus în magazinul unui stup o colonie de reservă, care s'a desvoltat de minune. Când a sosit timpul recoltei, i-am pregătit loc pentru magazie. Colonia, care a avut prea puţin loc pe jumătăţi de faguri, am pus-o într'un stup cu faguri mari în rândul de sus. Colonia de sus s'a desvoltat repede şi foarte bine, iar colonia de jos s'a înputinat din zi în zi, până ce a devenit o mână de albine, pe care cu greu le-am putut salva dela pieire.

Lucru natural era, să caut cauza. Normal, amândouă conloniile trebuiau să fie puternice. Colonia slăbită avea la prima ei locuinţă o scândurică roşie la urdiniş. Albinele văd foarte bine şi s'au obicinuit să intre în stupul cu scândurica roşie. Din întâmplare şi de mine neobservat alături de stupul cel slab, era postat, la dreapta acestuia, alt stup cu populaţie tot slabă, dar cu scândurica tot roşie. Albinele primului stup, s'au lăsat conduse la întoarcere, încărcate cu provizii, nu de simţul orientării, ci de simţul coloarei roşii şi au privit scândurica roşie ca intrare în locuinţa lor. Astfel lucrătoarele primului stup au ajutat în modul acesta colonia slabă de alături în desvoltarea ei. Din colonia slabă cunoscătoare de colori am făcut apoi una din coloniile cele mai puternice.

De atunci iau seama la mutarea albinelor dintr'un stup în altul. Scândurelele dela urdiniş nu trebuie să fie la fel vopsite. Insemnătatea experienţelor făcute de Profesorul Karl von Frisch despre distingerea colorilor la albine, mă interesează foarte mult din timpul experienţei făcute de mine. De voieşte cineva dintre cetitori să afle mai mult despre aceasta, poate să verifice prin încercări de dresaj a albinelor, încercări care sunt descrise foarte pe larg în cartea Doctorului Karl von Frisch, *Der Formensin der Biene*, Jena 1914.

Ioan Vicoveanu
Director şcolar
Vicovul de Jos

Antologie Apicolă

CA ALBINA

Când veselă, fierbinte, guriţa-ţi zâmbitoare
Mă 'ncântă, mă îmbată cu-a sale sărutări,
In inima-mi atunce s'aprinde-un dulce soare,
Şi viaţa-mi, ca albina lipită de o floare,
Se leagănă în raiuri pe-a tale desmierdări.

Vasile Alexandri
(Versuri scrise la Venezia în 1846)

Scanned with OKEN Scanner

Regine primite de colonii cu albine ouătoare

Intrebare. — *O colonie cu albine ouătoare primește regina ce i se dă?*

Răspuns. — In general nu o primește. Se pare totuș că dacă regina e luată chiar atunci din alt stup, ea e primită de colonia cu albine ouătoare. Asemenea introduceri făcute în urma unei încercări, la întâmplare, cu o regină ce nu-i mai trebuia, i-au reușit întotdeauna după aceea lui C. P. Dadant. (A. B. J. 1923).

Metoda Haydac reprodusă în Buletinul pe Iulie 1942 pare de asemenea să-i fi dat rezultate bune autorului ei.

Cel mai bun lucru, dacă vreți să încercați, e să introduceți, cu metoda Haydac, regine luate chiar atunci din alt stup.

*

Albinele nu merg la școală

Intrebare. — *Au albinele nevoiei pentru a îndeplini diferitele treburi necesare bunului mers al coloniei, să învețe cum să lucreze, de la albinele bătrâne?*

Răspuns. — Albinele fac totul din instinct. Experiențe făcute la Stațiunea experimentală a universității statului Illinois (U. S. A.), au arătat că albine nu au nevoie de învățătura înaintașelor lor (F. C. Nelson, în A. B. J. Mai 1927).

Faguri cu puiet căpăcit au fost puși în stupi lipsiți de albine. La trei zile li s'a dat o regină. Tinerile albine care au eșit din celule au știut, prin singura putere a instinctului și fără ca cineva să le fi învățat, să facă toate treburile necesare bunei desvoltări a stupului. Mai mult chiar: au început unele treburi înainte de vremea obișnuită în condiții normale. Astfel la 7 zile au început să care nectar, iar la 8 zile polen.

Albinele, cum vedeți, nu au nevoie să meargă la școală pentru a ști ce să facă și când să facă. Ele se nasc învățate gata să îndeplinească totul, atunci când cer nevoile stupului. Instinctul lor e adaptabil și la nevoile anormale ale stupului.

*

Extractor reversibil

Intrebare. — *Cine a inventat extractorul reversibil (în care se poate întoarce rama pe amândouă părțile fără a o mai scoate din extractor)?*

Răspuns. — După cât știu: Thomas William Cowan, cel care a construit și stupul care-i poartă numele. (S. Simmins, *A. Bee Farm*, 1928, p. 162; și *A. B. C. a. X. Y. Z.*, 1929, p. 289).

Scanned with OKEN Scanner

Plante nectarifere

Intrebare. — *E bine zis* **plante nectarifere ?**

Răspuns. — E chiar mai bine de cât *melifere*, din punct de vedere al înţelesului exact al cuvântului, fiindcă plantele au nectar, nu miere. Mierea o face pe urmă albina, căreia de aceea i s'a şi zis *melifica* şi nu *melifera*, cum voise la început să-i spună Linné. Dar a triumfat mierea în lupta ei cu nectarul şi nu numai în vorbirea curentă, ci şi în ştiinţa bo aniçă, unde avem de ex. Salvia *melifera* şi uu *nectarifera*.

La noi întrebuinţează expresia *plante nectarifere* d. Dr. Begnescu, care ar părea să încerce astfel, în potriva uzului general, să reintroducă cuvântul exact. (*Cultura Albinelor*, Ed. II, p. 263). Zic numai ar părea, fiindcă D-sa revenind (p. 264) dă alt sens cuvântului *nectarifer*, numind astfel numai plantele al căror nectar nu poate fi luat de albine.

D-sa numeşte deci mai întâi *nectarifere* toate plantele care au nectar („apicultura în mare se poate face acolo unde albinele găsesc o regiune întinsă cu flori nectarifere"), iar pe urmă pe acestea le împarte în: *melifere*, din care albinele pot lua nectarul pentru a face miere din ele şi *nectarifere* (un fel de nectarifere Nr. 2), în florile cărora albinele „nu ajung ca să poată absorbi (linge) nectarul spre a-l transforma în miere". E o subtilitate pentru care nu a găsit în ori ce caz termenii proprii pentru a evita ori ce confuzie.

*

Radiaţiile puetului

Intrebare. — *Agresivitatea albinelor în stup nu ar putea oare să fie provocată mai ales de radiaţiile puetului, ştiut fiind că toamna târziu, când stupii nu mai au puet sau au foarte puţin, albinele sunt mai puţin agresive ?*

Răspuns. — Nu numai că s'ar putea, dar e foarte probabil să fie aşa, în cazul bine înţeles că teotia radiaţiilor corespunde realităţii. Toate radiaţiile şi ale puetului şi ale reginei şi ale trântorilor şi ale tuturor celorlalte albine fiind necesare, în acest caz, pentru *încadrarea* desăvârşită a albinei în viaţa stupului.

N. G. Eremie

ECOURI

Gecţia albinei

E dulce mierea, nu zic ba,
Da 'nţepătura-i pipărată.
E bună totuş câteodată
Şi 'nţepătura, căci prin ea
Albina chiar, ţi-a arătat
Cu ce-ai greşit şi te-a 'nvăţat
Să fii stupar cu-adevărat.

*

Afumat şi afumat

Afumă stupul regulat,
Albinele să domoleşti.
Dar, Stane, vezi să te fereşti
De-a fi tu însuţi afumat.

H. Rişcă

Valoarea formolului ca desinfectant în apicultură

Experienţele făcute de d. Borchert (Germania) asupra folosului formolului pentru a lupta contra putrezirii puietului, au arătat că acţiunea vaporilor formolului saturaţi cu vapori de apă nu poate fi socotită ca mulţumitoare.

Vaporii de formol nu pătrund în spaţiile mici ale crăpăturilor decât în cătimi aşa de reduse, că o acţiune destructivă nu poate fi dobândită cu siguranţă.

Prin urmare în lupta contra putrezirii puietului, formolul nu e un mijloc sigur de a face buni de folosit fagurii din stupii bolnavi.

Procedul de distrugere a microbilor prin topirea fagurilor contaminaţi într'un *cerificator cu vapori*, nu poate aşa dar să fie înlocuit prin metoda tratamentului cu vapori de formol.

In ţara noastră, singurul care fabrică faguri artificiali *sterilizaţi*, adică garantaţi împotriva microbului putrezirii, este d. Inginer C. Hunganu dela Iaşi.

D. Stamatelache

Distrugerea furnicilor

Furnicile încuibate înlăuntrul stupului, de obiceiu sub acoperiş, pot fi distruse definitiv prin strivirea lor cu o bucată de hârtie, frecându-le pe obiectul pe care stau, copac, plafon, etc., lăsând acolo hârtia cu cadavrele lor cu tot. Succesul este sigur, după cum mi-a afirmat stuparul T. German din com. Godineşti, Munţii Zarandului, care mi-a comunicat acest leac. Reuşita trebue să fie datorată mirosului de cadavru sau mai degrabă de acid formic, ce rămâne în locul strivirei, aşa cum se întâmplă şi cu alte vietăţi, şoareci, păsări stricătoare şi vulpi.

G. I. Bota

De îndreptat

In numărul pe Mai 1943 al Buletinului, p. 72, col. II. r. 4-5, să se completeze: „de la 3 la 4 şi trei sferturi *la sută*".

Înştiinţare pentru apicultori

Dela Ministerul Agriculturii-Direcţiunea Creşterii Animalelor-am primit adresa Nr. 130473 din 12 Iunie 1943, pe care o aducem la cunoştinţa apicultorilor:

Onor revistei
„Buletinul Apicultorilor" Ploeşti

Avem onoare a vă face cunoscut că în urma intervenţiunilor făcute de către acest Minister, Preşedinţia Consiliului de Miniştri cu adresa Nr. 305066/R din 31/5/1943, anunţă că Ministerul Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale a luat dispoziţia ca nici un apicultor să nu mai fie supus la taxe sanitare.

De asemenea şi Ministerul Finanţelor prin adresa înaintată nouă cu Nr. 252184/1943, anunţă că stuparii sunt scutiţi şi de impozitul pe stupi.

Semnaţi: Director şi Şeful Bir. Apicol

EPIGRAMĂ

Apicultor numai din cărţi

Tot scriind despre albine, Costăchel
A ajuns să credă chiar şi el,
Care n-a deschis un stup în viaţa lui,
Că-i stupar cum altu'n lume nu-i.

Trântorel

note apicole

Albinele dublează producţia de fructe

In capitolul despre importanţa albinelor în polinizarea încrucişată, prof. E. F. Phillips apreciază astfel folosul pe care-l aduc albinele pomiior roditori :

„Nu e exagerat să credem că în unele livezi mai bine de jumătate din fructele produse se datoresc cercetării florilor de către albine".

*

Nectarul nu are coloare

„Nectarul proaspăt, cules chiar de la florile care dau o miere de coloare închisă, este transparent şi fără nici o coloare".

Mierea se colorează de la polen, vasele în care e păstrată, propolis, din pricina luminei care cu timpul o înegreşte, a încălzirii prea mari, etc. Frank E. Todd (Gleanings, Ian. 1941).

E o părere ce trebue încă controlată.

*

3 %

Stuparul american Lundie a constatat că din albinele care pleacă la cules, cam 3 la sută nu se mai înapoiază la stup..

*

Albinele preferă nectarul din flori mierii, de mană

Când e nectar din belşug în flori albinele nu s rânq miere de mană ; dar când găsesc mai puţin nectar, atunci culeg şi nectar şi miere de mană.

E. R. Root.

Notă. — E vorba bine înţeles nu de aceiaşi albină care să culeagă şi nectar şi miere de mană, ci de totalitatea albinelor care îşi împart treaba.

*

Faguri cu miere cristalizată

Editorii revistei *Gleanings* arată că fagurii cu miere cristalizată trebuesc daţi albinelor să-i cureţe cu puţin înainte de începerea marelui cules. Dacă îi punem în stup chiar în timpul marelui cules, riscăm ca mierea cristalizată să rămână în mare parte în celule şi astfel să provoace cristalizarea mierii pe care albinele o vor pune în asemeaea faguri.

*

Când trebue polen stupului

Puterea în albine a stupului la vremea marelui cules este foarte mult influenţată de cantitatea de polen culeasă cu cinci săptămâni mai înainte. Frank E. Todd *(Gleanings*, Ian. 1941).

*

Statele Unite au prea puţini stupi

La 1 Iunie 1937 erau în Statele Unite 4.402.550 stupi. Media producţiei totale anuale de miere, în perioada 1930-1937, a fost în Statele Unite: 163.191.157 punzi (cam 74 milioane Kgr.).

Dar, adaogă M. J. Deyell, după care am luat aceste cifre, cel puţin 85% din nectarul secretat în Statele Unite se pierde din lipsă de albine care să-l culeagă (*Gleanings*, Febr. 1941).

Făcând socoteala după datele lui Deyell, ar avea ce să strângă, în Statele Unite, vre-o 40 milioane de stupi. Aceşti stupi ar putea să strângă un total de aproape un miliard şi jumătate de punzi de miere (cam 700 milioane Kgr.)... Socoteli !

N. G. Eremie

sfaturi practice

„In timpul căldurilor mari, albinele trebue să se bucure de o aerisire cât mai îndestulătoare, mai ales când stupii sunt de culoare închisă, sau sunt aşezaţi în plin soare. Vara, albinele au în stup prea multă căldură, mai ales când stupul e mic şi aerisirea e defectuoasă ; atunci ele nu mai pot lucra toate, multe stau afară, acoperind toată faţada stupului, sau „face barbă“ după expresia folosită şi care exprimă bine înfăţişarea. Pentru acesr motiv, recomandabili sunt numai stupii cu platforma (fundul) mobil, căci la nevoie, pentru înlesnirea aerisirii, stupul poate fi săltat din faţă cu 2 perne. In chipul acesta, lărgind mult urdinişul şi deci uşurând ventilaţia, îndemnăm albienele să reintre în stup şi să se împartă la lucru după trebuinţă“. (*L. L. Langstroth şi Ch. Dadant*).

*

Am reprodus rândurile de mai sus, notate de doi dintre cei mai autorizaţi stupari practicieni pe care i-a avut lumea în secolul trecut, ca să fie citite mai ales de apicultorii din Ardeal şi Banat, unde albinele sunt încă chinuite în stupi micuţi, cu urdinişe îngrozitor de strâmte, şi unde, ca urmare a strâmtoarei stupului şi a lipsei de aerisire, am văzut cu mirare apicultori de ispravă zăbovind are întregi în faţa câtor-va stupi, supărând şi împiedecând dela lucru albinele, turburând liniştea cuibului şi migălind ramă cu ramă ca să le „distrugă botcile“ ce erau crescute cu zecile, repet, numai ca urmare a strâmtoarei stupului şi a urdinişului...

Dar pentru lămurirea acestei probleme, voiu mai scrie. Inceputul l'a făcut d. N. G. Eremie cu articolul din fruntea acestui număr : „Stupi mari, stupi mici“.

D. Stamatelache

Putregaiul la Deva

Titlul de mai sus trebuie luat în sensul adevărat, nu la figurat. Din mai multe părţi aud că în Deva şi împrejurimi, bântuie boala putregaiului, care acum vre-o zece ani a făcut prăpăd.

Nu am avut posibilitatea să controlez adevărul, dar sesisez pe această cale organele competente, cu rugămitea de a cerceta situaţia, luând măsurile de rigoare impuse de ştiinţă şi lege.

G. I. Bota

Scanned with OKEN Scanner

Abonații noștri

Au mai plătit abonamentul:

D-nii: Augustin Suteu, Marcu Emil, Preot Lazăr Ioan, din jud. *Alba*, Ardeleanu Teodor *Arad*, Lt. Colonel Enescu Drin, Ion Despa *Argeș*.

D-nii: Avocat Aurelian Ștefănescu, Inv. V. Frunză, Alex. Tibacu, Dragomir Lungu, Ion Rafailă, Const. Cotumbeanu, V-le Cravțov (pe 1942 și 1943), Gh. Matei, D. I. Cureten, din jud. *Bacău*. Gh. Todicescu, înv. pensionar, David Tatos, Mihai A. Ilincăi, Serghie Ilie, *Baia*. Șt. Cenușă, Al. Miculschi, Căminul Cultural Regele Ferdinand I, *Bălți*. Gh. Silivestru, Locotenent Avram Teodor *Brașov*. Doctor M. Teodoroiu, Pretor M. Budu *Buzău*. D-na Maria General Cățoiu, Colonel Negoescu Radu, Lt. Colonel Popescu Mihail, Lt. Colonel Teodorescu Dumitru, N. Nicolaescu, Const. Țintea, Gh. Negru *București*. N. G. Eremin, Moșia Stăncuța-Nord, Căminul Cultural „Gh. Eremie"-Stăncuța *Brăila*. D-na Dora I. Mihăescu *Botoșani*.

D-nii: Dragu Ania, Dănilă Goga, Eftimie Românu, Ludovic Stancovschi din jud. *Caraș*. Ing. Matveiciuc, Florian Petru *Cernăuți*. Șt. Gavrilovici *Cet. Albă*. Teodor Smeu (pe 1942) *Câmpu-Lung*. Ioan Gh. Ștefănescu, Preot N. Gutzam *Covurlui*, Șt. Gavrilescu, *Cahul*. Ghioc Platon din jud. *Chilia*.

D-nii: Ion Comănescu, Dragomir Badea, I. Florescu, Preot Iorgu Ionescu din jud. *Dâmbovița*. Doctor Petre Mihail, Inginer Iliescu M. Ion, Preot V-le P. Nițescu, P. Vasile-pensionar, Alex. Dumitrescu *Dolj*.

D-nii: D-tru Gh. Dumitrescu, C. N. Rovinaru *Gorj*.

D-nii: Petruica Nicolae, Maris Roman (pe 1942 și 1943), Ion Drăgoiu, Gh. Ienășescu-învățător *Hunedoara*. Preot Ioan Guțu, Plut. Jand. Gh. Vodă, Boris Plopa, Cudic Pavel *Hotin*.

D-nii: Lt. Colonel Chirilovici C., Ing. Roman Krasnosselsky, Ioan Pascu, D-na Eufrosina Carpovici *Iași*. Preot Zamfir Ionescu, Ioan Gh. Mihăilescu Eugen Simionescu *Ialomița*. Gh. Topârceanu, Șt. C. Constantinescu *Ilfov*.

D-nii: Gică I. Ciochia, Gicu V. Popescu (pe 1942 și 1943) I. I. Croitoru (pe 1942 și 1943), Naie Runcănescu-primar, *Mehedinți*. Aurel Heroiu învățător, Gh. Ionescu-pensionar *Muscel*.

D-nii: Ioan Ostachie-învățător, Preot Paul Ungureanu, *Neamț*.

D-nii: Ciobanu D-tru înv. pens., Basarab Ioan pensionar *Orhei*. Preot Anghel Marinescu, *Olt*.

D-nii: Iancu Comșescu, Gh. Naciu (pe 1942), Sârbu Alexandru, D. Arghir, Aurel Opran, Iohan Daris (pe 1942 și 1943), Radu Boboc, Petre Fanache, Ilie Gogioiu, Petre Șerbănescu (pe 1942), Preot V. Bogatu, din jud. *Prahova*. Profesor Alex. P. Arbore, Avocat Liviu Ursăcescu, Preot I. V. Pascu, I. Maximilian, *Putna*.

Scanned with OKEN Scanner

D-nii: Gh. Armăşel-profesor, Nicolae Tudorică, *Romanaţi*. D-na Elena M. Georgescu, Preot Gh. N. Neagu, *R. Sărat*.

D-nii: Antonie Foiaş, Zăvoianu Ioan, din jud. *Severin*. Preot Simeon Guja, B. Huhrovschi, Chiriac Grigore, *Soroca*. Ioan Secuiu, *Sibiu*.

D-nii: Petre I. Dumitrescu, Gh. I. Dumitrescu, Anton Voiculescu, Dem. Vişan-învăţător, Preot Nic. A. Popescu, Preot M. Alexandrescu, *Teleorman*. D. I. Stănescu, *Tecuci*. Inginer Em. Munteanu, Gh. Idriceanu, Cristea Nicolae (pe 1942), *Timiş-Torontal*. Cornel Bratu, *Târnava-Mare*. Valerian Petru, *Târnava Mică*. V-le Arlir, *Tulcea*. Const. L. Hristea (500 lei), *Tutova*. M. Drumea (pe 1942), *Vâlcea*.

Aşteptăm ca toţi d-nii abonaţi să sprijine, — în timpurile acestea grele — revista, trimiţând cât mai fără întârziere mica sumă de 300 lei (nici cât costul unui Kgr. miere), costul abonamentului pe 1943. Exprimăm mulţumiri acelora care ne-au înţeles dintru 'nceput şi şi-au achitat abonamentul.

Atelierul I. Pascu

din Iaşi, str. Ibrăileanu 14

confecţionează, afumătoare, maşini şi instrumente apicole, angrenaje de centrifugă, gratii, stupi.

Preţuri avantajoase.

Pentru răspuns alăturaţi carte poşt.

30 stupi sistematici goi în bună stare, cerificator solar, presă pentru faguri, extractor pentru miere, amatorii găsesc să cumpere dela

MAIOR G. BOURIANU

Bulev. Regina Maria No. 18 — Brăila

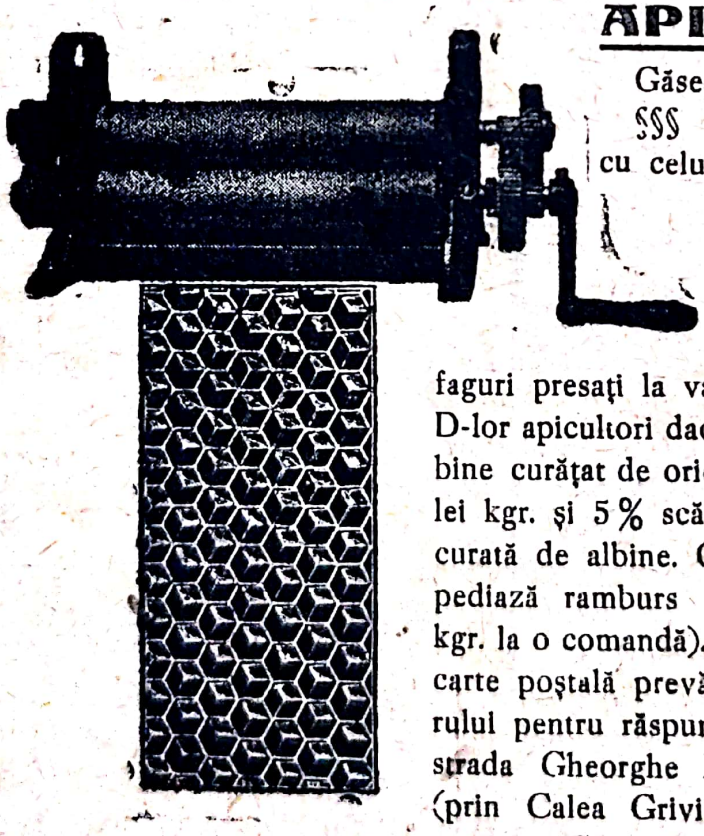

APICULTORII

Găsesc în sezonul apicol 1943 §§§ FAGURI ARTIFICIALI cu celule adânci din ceară pură, presaţi la valţuri moderne Rietche. Preţul la costul de cumpărare al cerii plus fabricaţiunea. Se execută faguri presaţi la valţuri din ceara proprie a D-lor apicultori dacă acest material este foarte bine curăţat de orice părţi străine. (Preţul 300 lei kgr. şi 5% scăzământ). Se cumpără ceară curată de albine. Contra aconto 30%, se expediază ramburs în provincie (minimum 3 kgr. la o comandă). Orice corespondenţă, prin carte poştală prevăzută cu adresa expeditorului pentru răspuns, *Căpitan Zissu Dumitru* strada Gheorghe Barițiu No. 23, Bucureşti (prin Calea Griviţei, staţia tramvai Octav Cocorăscu) Telefon 3.24.20

TIPOGRAFIA „COMERŢULUI“, ALEXANDRU V. NICOLESCU
Ploeşti, Strada Ioan I. Romanescu No. 14 — Telefon locuinţă 1607

Scanned with OKEN Scanner

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

FONDAT IN 1922 de D. STAMATELACHE

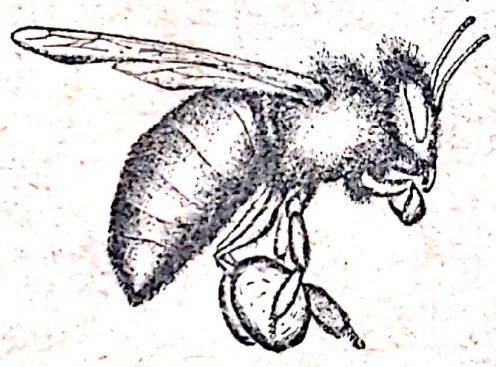

IULIE

1943

Scanned with OKEN Scanner

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

Inscris la Trib. Dâmbovița s II, Com sub Nr. 10363|938

GRUPAREA REVISTEI:

DIRECTOR: D.I.STAMATELACHE

Redactori: N. G. Eremie — Brăila
At. Nedew, Terpezița-Dolj
Preot C. Gh. Vartolomeiu, Prof.-Focșani
I. Vicoveanu, Vicovul de Jos-Rădăuți
Ge. rge Dulcu, Profesor, Aninoasa-Gorj
G. I. Bota, Magistrat, Deva
Ion Anghel, Institutor, Focșani
Secretariatul: Maria D. Stamatelache

Buletinul Apicultorilor apare lunar în 20 pagini și formează la finele fiecărui an un volum de 240 pagini.

Scopul revistei este:

De a răspândi știința și practica stupăritu'ui în România.

De a întreține corespondențe și raporturi amicale cu diferite reviste și societăți apicole străine și române.

De a atrage atenția și a informa oficialitatea asupra refacerii, organizării și sprijinirii creșterii albinelor în țară.

De a oglindi înfățișările cele mai caracteristice ale vieții apicole și în legătură cu apicultura din toată lumea.

De a da lămuriri și sfa uri pe înțelesul tuturor, în tot ce privește stupăritul sistematic.

De a publica date statistice privitoare la apicultură și orice măsuri se vor lua de autorități privind apicultura.

ADRESA:
CĂSUȚA POȘTALĂ Nr. 44
PLOIEȘTI

ABONAMENTE: **300 LEI PE AN**

Citiți în acest număr

	Pag.
G. I. Bota — Spațiul vital	97
Ioan A. Marian — Cum îmi îngrijesc eu albinele	98
H. Riscă — Ecouri	99
N. G. Eremie — Cum se aprovizionează albinele iarna	100
At. Nedew — Glădicea	101
N. G. Eremie — Observații apicole	102
— Conducererea cu stupi dubli	102
Ioan Vicoveanu — Ceva despre înghemuirea reginei	103
Pr. C. Gh. Vartolomeiu — Superstițiile	104
— Din organizația apicolă Germană	105
D. Stamatelache — Dela Sindicatul Apicultorilor Prahoveni	106
N. G. Eremie — Întrebări și răspunsuri	107
— Din sfaturile altora	108
— Din experiența altora	108
R. P. Jenkins — Înțepătura de albine vindică atacurile de astmă	109
— Cuvântul medicilor	109
Trântorel — Epigrame	109
— Note apicole	110

Toată corespondența, manuscrise (articole), abonamente și orice sume de bani, se vor trimite pe adresa d-lui D. Stamatelache sau a revistei „Buletinul Apicultorilor“ la *PLOIEȘTI, căsuța poștală Nr. 44*
Locuința: Str. Mărășești, 191 Ploești

Scanned with OKEN Scanner

Nr. 7 Iulie 1943

BULETINUL APICULTORILOR

Organ al stuparilor din România

APARE LUNAR SUB CONDUCEREA D-LOR:
D. STAMATELACHE și N. G. EREMIE

Inscris la Tribunalul Dâmbovița s. II, Com. sub No. 10363/938

ADRESA POȘTALĂ: PLOIEȘTI, CĂSUȚA POȘTALĂ Nr. 44

SPAȚIUL VITAL

de G. I. BOTA

Trăim în timpul, când popoarele își dispută între ele, cu arma'n mână, dreptul la „spațiul vital". Aceasta ar fi teritoriul necesar pentru procurarea lucrurilor trebuincioase traiului lor

Și albinele își au spațiul lor vital, care este suprafața pe *o rază de 3 km. împrejurul stupinei*, de pe care pot ele aduna cu folos. La nevoie merg și până la vre-o 5 Km., dar culesul nu mai este rentabil, căci mănâncă pe drum la dus și întors aproape tot cât adună, iar numărul sborurilor este mai redus, primejdiile drumului mai numeroase.

Intinderea terenului pe o rază de 3 Km. face cam vre-o 28 Km. p. sau *vre-o 2800 hectare*, ceeace corespunde cu hotarul unui sat mai mic. Un singur stup poate trăi pe un teritoriu de vre-o 4 Km. p. sau 40 Ha. astfel că într'un „spațiu vital apicol" nu încap decât vre o 70 stupi. De aceea se recomandă ca într'o stupină să nu se așeze mai mulți de 70 stupi. Când regiunea e slabă pentru apicultură (ex. semănături cu multe cereale) numărul lor trebue scăzut până pela 50, iar când e bună, (fâneață, pășune și pomi), se poate urca până la vre-o 100 stupi.

E vorba de stupi sistematici, căci cei rustici, (coșnițe) pot fi încă pe jumătate sau chiar dublu. Lucrul se explică așa, că aceștia sunt mai mici și deci adună mai puțin, apoi, în timpul culesului fiind ocupați cu roitul, nu mai adună aproape nimic. Oricine poate constata la sate, că numărul stupilor se cam potrivește cu cele arărate mai sus.

Cine voește să aibe mai mulți stupi, trebue să i împartă în mai multe stupine, la depărtări de 3-5 Km. una de alta. Cu cât numărul lor va fi mai mare într'un loc, cu atât trebue mărită distanța între stupine, până la 6 Km.

Scanned with OKEN Scanner

Peste această distanţă nu, căci rămâne teritoriu nefolosit.

Şi acum o mică socoteală pentru ţara noastră. Ea are o suprafaţă de vre-o 300.000 Km. Ar putea deci avea cam vre-o 750.000 stupi cu rame sau până la 1 1/2 milion stupi simpli. Or, nu avem decât vre-o 500.000 stupi, din care numai jumătate cu rame. (Vezi Bul. Ap. Noemvrie 1942). Ne lipsesc deci vre-o 500.000 stupi cu rame! Să facem socoteala pagubei, luând ca produse, media 7 Kg. miere a 400 Lei şi 200 gr. ceară a 1000 Lei kg. preţuri din iarna 1942/43 şi vom avea:

Miere (500.000 X 7 X 400) =
Lei 1.400.000.000
Ceară (500.000X0,200X1000) =
Lei 100.000.000
Total Lei 1.500.000.000

adică 1 miliard jumătate Lei.

Dacă mai ţinem seama că folosul indirect pe care-l aduc albinele prin polenizarea plantelor, este de vre-o câteva *ori* mai mare decât acel produs direct prin miere şi ceară, rezultă că economia noastră naţională păgubeşte anual cam în jurul sumei de 15 miliarde lei, ceeace dă cam 1000 Lei pentru fiecare român.

Cum îmi îngrijesc eu albinele

In toamna anului 1942 am aranjat ca de obicei stupii pentru iernat pe câte 8-10 rame, având fiecare câte 14-18 kilograme miere

Iarna prin regiunea noastră nu prea a fost aspră, şi nu am avut nici o pierdere.

In zilele frumoase din luna Februarie am cercetat câteva colonii, şi am văzut că reginele începuse să depună ouă, şi mare mi-a fost bucuria crezând că până la 15 Mai când începe perioada marelui cules, coloniile se vor desvolta puternic, şi la floarea de salcâm care începe cam la acelaşi dată, voi avea o recoltă abundentă. Dar vorba proverbului: „Socoteala de acasă cu cea dela târg nu se potriveşte", şi aşa s'a întâmplat.

A venit Martie şi Aprilie cu schimbări alternative, cari s'au manifestat mai mult în rece de cât în cald, şi a făcut în aşa fel, că la câteva colonii pe care le am cercetat să observ oprirea ouatului şi am dedus că acest fenomen s'a întâmplat la toate.

Această stare a dăinuit cu mici întreruperi până pe la 20 Aprilie, astfel că adevărata desvoltare a început de abia de aici înainte.

La 16 Mai salcâmul, — care e destul de abundent în localitate, — a început să-şi deschida floarea.

Deşi coloniile erau în plină desvoltare, şi deşi floarea de salcâm a fost mai mult ca abundentă, dar din cauza ploilor dese şi reci, bietele albine nu au putut culege decât prea puţin nectar pentru stăpânul lor Acelaş lucru l'am observat pe la toate stupăriile ce le-am vizitat.

Am văzut însă la câţiva stupari că chiar la începutul lunei Mai au suferit pierderi în colonii, cu toate că, după spusele lor, acele colonii avuseseră provizii până atunci.

Scanned with OKEN Scanner

De când practic apicultura nici o dată nu am hrănit albinele cu siropuri sau zahăr dela Stat, căci ce ar face un stupar cu 1,2 sau cu 1 kilogram de zahăr la o colonie care a terminat depozitul său de miere încă din luna Martie? Un mic stimulent care ar duce la cu totul alt rezultat.

Deviza mea a fost în totdeauna să las coloniilor hrană îndestulătoare pentru ernat, cu grija însă ca să fiu la adăpost şi să nu strig după ajutor, care de multe ori vine prea târziu şi cu totul neîndestulător, mai cu osebire astăzi când zahăr nu se mai găseşte pe piaţă cu liberă vânzare.

Pentru ca coloniile să nu fie expuse niciodată, mai am deziva a recolta de câte ori observ că stupii au ceva de întrecut peste cantitatea strict necesară, chiar dacă iarna ar veni în luna August.

De notat însă este faptul că în prisaca mea nu am decât stupi Layens, la care în tot deauna se poate vedea cantitatea de m i e r e existentă în cuib, şi cea mai mare parte îi am pe 26 rame, unde coloniile se pot desvolta în voe până la peste 120.000 aceasta în opoziţie cu stupul Dadant, care de multe ori dă ocazie ca albinele să-şi facă depozitul în etaj şi toamna să se trezească cu cuibul lipsit de miere şi atunci, e şi natural ca apicultorul să înceapă a cere ajutor chiar din toamnă.

Faptul acesta m'a determinat să înlocuesc pe cei câţiva stupi Dadant pe care-i aveam, vânzându-i. Deşi stupul Dadant îl socotesc ca bun, cere însă mai multă pricepere şi de aproape îngrijire în conducerea lui, având şi mai multe defecte ca Layens.

Sfătuesc pe confraţii apicultori să fie mai sgârciţi în ex·ragerea mierii şi să lase hrană din destul coloniilor când le aşează la iernat.

Procedând astfel nu vom mai întâmpina pierderi de iarnă, după cum pot să încredinţez pe oricine că eu nu am suferit de mult şi nici în iarna anului 1942 cât a fost ea de aspră şi care a făcut ravagii în stupini până la 50 la sută şi mai mult, eu nu am avut nici o pierdere.

Mai adaug că stupii mei Layens sunt prevăzuţi cu rame sistem Hoffman şi cu capac mobil, foarte practici la cercetat, având, majoritatea lor urdinişul sus, pe o lungime de 60 c. m., cu scândurele reductoare ce se deschid peste tot în timpul culesului mare şi se restrâng după trebuinţă când culesul s'a împuţinat.

Ioan A. Marian
Apicultor-Mircea Vodă
Jud. Dâmboviţa

ECOURI

Bibliografie

A apătut „Albina şi Stupul", publicaţie bilunară intermitentă pentru studiul reclamei americane. Număr special consacrat celui mai modest dintre autorii noştri apicoli. Se distribue contra plată gratuită.

H. Rişcă

Scanned with OKEN Scanner

Experienţe Apicole

Cum se aprovizionează albinele iarna

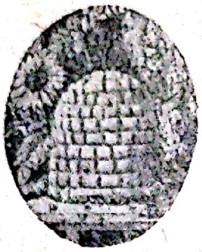

In legătură cu notiţa cu titlul de mai sus, publicată în numărul pe Martie 1943 al Buletinului d. C. L. Hristea îmi comunică printr'o scrisoare rezultatele unor experienţe făcute mai mult de d-sa, dar întrerupte (din motive independente de voinţa sa), care par să confirme observaţiile lui Devauchelle.

D. Hristea spune în adevăr că a găsit miere în guşele albinelor puse la iernat, cam 6-10 grame de albină (la două a găsit chiar 12 grame).

Aci e de sigur o eroare strecurată din fuga condeiului, în scrisoare, asupra căreia vreau să atrag atenţia d-lui Hristea, pentru ca ea să nu se strecoare şi la tipar, când va publica rezultatele acestor experinţe. Nu poate fi în nici un caz vorba de *grame*. Dacă numai mierea din guşa unei albine ar cântări 12 grame, am avea cam 80 (optzeci) de albine la Kgr.

Lucru însă mai interesant, d-sa a găsit miere mai multă în guşele albinelor de la marginea ghemului, unde e mai frig. Cu cât erau mai spre centrul ghemului, adică mai în spre căldură, albinele aveau tot mai puţină miere în guşe. Aceasta ar arăta că albinele au nevoe de mai multă mâncare în părţile mai reci ale ghemului, pentru a putea menţine şi acolo căldura necesară.

Pentru a vedea pentru câtă vreme se aprovizionează astfel albinele, d. Hristea a pus la iernat un roi pe faguri fără nici un pic de miere, după ce cu două trei zile mai înainte fusese cald şi albinele se putuseră aproviziona. Primele albine au început să moară după 15 zile, iar ultimele au murit în a 40-a. Asta e foarte interesant, dacă experienţa a fost condusă cu toată precizia ştiinţifică necesară, pentru a şti cât pot rezista albinele pe un ger mare care le opreşte să se reaprovizioneze din faguri.

Ar fi totuş interesant de ştiut cum a trecut d. Hristea albinele în stupul cel cu fagurii goi, pentru a vedea dacă nu cumva albinele au fost puse, cu acest prilej, în situaţia de a se aproviziona în mod special, din pricina împrejurărilor anormale creiate de transvazare.

Plecând dela aceste constarări d. Hristea compară albinele care se aprovizionează astfel iarna cu miere în guşe, cu ursul care iernează consumând din propria sa grăsime. Comparaţia e cam forţată de oarece mirea din guşe nu este acelaş lucru cu grăsimea corpului, din care se hrăneşte ursul. Mai potrivită ar fi fost poate comparaţia cu cămila, care bea apa numai *înmagazinată* ca şi mierea din guşa albinei, dar netransformată în materie organică, ca grăsimea ursului hibernant.

D. Hris ea bănueşte că albinele dela margini, când trec în spre centrul ghemului, dau din mierea lor albinelor care le iau locul. Cum d-sa a găsit

Scanned with OKEN Scanner

miere în celulele pe care stau albinele, ar fi fost poate mai simplu de presupus că o lasă în celule, la dispoziţia celor care le iau locul. Aceasta ar arăta cât de important este ca ghemul să se formeze pe faguri goi şi nu sub faguri, unde albinele nu ar mai avea cum să-şi transmită mierea în condiţii aşa de uşoare cu ajutorul celulelor.

Dacă aceste experienţe vor fi reluate cu toată grija şi precizia necesare şi mai ales dacă d. Hristea va putea să-şi procure sau să-şi construiască aparate cu care să se poată măsura, fără prea mari aproximaţii, până şi sutimile şi chiar miimile de gram, rezultatele lor ar putea să fie din cele mai interesante pentru lămurirea condiţiilor de viaţă ale ghemului pe care îl formează albinele iarna.

N. G. Eremie

GLADICEA

Ca plantă meliferă şi pentru garduri vii

Glădicea este un arbore care creşte foarte înalt, cu multe crăci, frunză mărunţă, flori verzui-gălbui. Ca plantă meliferă, glădicea dă mult nectar, însă mai puţin ca salcâmul.

Perioada înfloririi este lungă, dela sfârşitul lunii Mai sau începutul lui Iunie, până la mijlocul lunii Iulie. Acest arbore — afară de cazul când e prea fraged (tânăr), nu este prea simţitor la ger sau secetă.

Institutele silivice au observat că în păduri, când alţi arbori erau atacaţi de omizi şi alţi duşmani, glădicea nu suferea de aceste atacuri, fiind ocolită de invazia lor.

Glădicei îi prieşte tunderea, fapt care o face să fie un foarte bun arbore pentru garduri vii. Având mulţi ghimpi, lungi câteodată chiar de 10-12 cm., glădicea dă un gard viu neîntrecut de solid. Poate că din cauza ghimpilor săi mari, glădicea nu se plantează în masive ca pădure, de oarece tăierea i-ar fi în cazul acesta aproape cu neputinţă.

In garduri vii înalte, glădicea înfloreşte după 10-12 ani şi dă flori mai puţine ca atunci când e lăsată să crească liber, netunsă.

Glădicea se înmulţeşte prin sămânţă. Sămânţa prospătă încolţeşte repede, pe când cea veche foarte târziu, chiar după un an sau doi. Pentru ca sămânţa să încolţească mai repede se recomandă următorul procedeu: într'o găleată se pune 1/4 sau 1/3 cu sămânţă peste care se toarnă apă clocotită amestecându-se mereu. Operaţia durează 15-20 minute. După aceea sămânţa se pune pe saci ca să se scurgă apa, iar în ziua următoare se seamănă. De obicei pielita sămânţei se sbârceşte, dar nu e motiv de îngrijorare, căci puterea de încolţire nu suferă cu nimic.

Semănatul se face cu semănătoarea în rânduri sau cu mâna în şenţuleţe cam la 6 cm. adâncime. Distanţa între rânduri 25 cm. Deasupra semănăturii se

Scanned with OKEN Scanner

pune un strat de pleavă de grâu sau ovăz de 4-5 cm. grosime. Când vara e secetoasă se udă la intervale potrivite ca să fie asigurată umezeala necesară. Până la sfârşitul verii puieţii ating înălţimea de 30-40 centimetri. Toamna sau primăvara devreme se răsădeşte la locul destinat pentru garduri vii. Se recomandă însă ca această lucrare să se facă toamna.

Pentru gard viu se sădesc două rânduri, cam la 50 cm. depărtare, iar între pueţi 40-45 cm. Pueţii se pun în aşa fel pe rânduri, ca ei să vie zig-zag. Pământul între rânduri şi pueţi trebue prăşit (săpat) şi întreţinut curat până când plantaţia se ridică îndeajuns, ca să nu fie năpădită de burueni.

Bine înţeles că pământul, înainte de a se planta gardul viu, trebue desfundat la o cazma adâncime.

At. Nedew

OBSERVAŢII APICOLE

Ies şi trântorii la sborul de bucurie?

Cercetând nişte notiţe mai vechi, am dat peste următoarea însemnare:

11 Iulie 1929. — Vremea a ploaie. Ora 6 seara. Am hrănit un roi cu sirop.

Sbor de bucurie, deşi aproape să picure. Printre albine au eşit şi doi trântori.

Roiul era mare şi pus cam de zece zile în stup. Lipsă de floare. Prima zi a marelui cules a fost tocmai peste 13 zile (24 Iulie).

*

Pleacă trântorii şi neisgoniţi?

Altă însemnare de la 17 Noemvrie 1932.

Zi friguroasă. Nici o albină la urdinişe, afară de doi trântori, care au eşit dela doi stupi, au sburat şi duşi au fost!

Anul acesta (adică 1932) trecerea dela cules la vremea rea a fost aşa de bruscă în cât isgonirea trântorilor aproape nici nu a avut când să se facă.

N. G. Eremie

Conducerea cu stupi dubli

Staţiunea apicolă experimentală din Ohio, U. S. A., experimentează de câtva timp sistemul conducerii cu stupi dubli. Experienţele au arătat că această conducere dă mai bune rezultate păstrând cei doi stupi, fiecare cu regina lui, în perioada de primăvară a desvoltării puetului, iar la începutul marelui cules (trifoiul la Ohio) unind cei doi stupi şi lăsând astfel o singură regină.

Direcţiunea apiculturii dela Universitatea Statului Ohio a şi scos o broşurică „Modified Two-queen System", în care explică pe larg acest fel de conducere. Cum nu mi-am putut-o încă procura, mă mărginesc deocamdată să arăt, după revista Glenings pe Martie 1941, numai principiul de bază al acestei conduceri.

O miere bună, limpezită la Maturator, pusă în borcănaşe curate şi frumos etichetate, se vinde mai repede, chiar la un preţ mai mare, de cât o miere ce nu se prezintă în aceleaşi condiţii atrăgătoare.

Ceva despre înghemuirea reginei

Am auzit adeasa vorbindu-se între stupari despre înghemuirea reginei. Am rugat pe unii dintre aceştia să facă observări, asupra cauzei înghemuirii reginei. Cu toate acestea n'a răspuns nimeni la această chestiune de mare importanţă pentru apicultură.

Cei mai mulţi stupari nu ştiu din care cauză şi cum se pierd adesea reginele din stupi, sau de ce devin acestea uneori infirme. După observările făcute de mine şi după părerea mea, cele mai multe regine se pierd prin înghemuire şi mai puţine din alte cauze. Am făcut repetate observaţii la stupi, şi am insistat asupra acestui punct până ce am aflat care e cauza pierderii atâtor regine din stupi. La revizuirea stupilor am notat timpul exact din ceas, când s'a făcut revizuirea şi am ajuns la convingerea, că la coloniile, cari au fost revizuite înainte de masă, nu s'a pierdut nici o regină, pe când la coloniile cercetate după masă, s'au pierdut reginele prin înghemuire. M'am convins că jocul albinelor unei colonii e de mare importanţă, căci în acest timp se petrece în colonie ceva, ca şi când ar voi să roiască. Acest joc se poate vedea uşor prin fereastra stupilor luminaţi. De atunci obicinuesc să deschid stupii numai înainte de masă adică până la jocul albinelor, care se petrece între orele 12.30 şi 13.30, de bună seamă, că numai când e vreme frumoasă. Până la jocul albinelor se poate uşor lucra la stupi, că o mare parte din albinele lucrătoare sunt la cules,

Ce fac însă cei mai mulţi stupari? Ei lucrează la colonii până târziu după masă şi nu obsearvă jocul albinelor. O colonie, care la deschiderea stupului este de tot iritată, albinele se înghemuiesc adesea cu plăcere pe regină şi aceasta se întâmplă adesea în timpul jocului. Regina se păzeşte de înghemuirea aceasta, aleargă de pe o ramă pe alta, ceea ce favorizează înghemuirea reginei. Albinele se grămădesc asupra reginei, care adesea rămâne moartă, alte ori trăeşte, dar rămâne cu defecte, dese ori însă reginele rămase în viaţă după înghemuire, rămân sănătoase.

Reginele tinere, cari se întorc din sborul de împerechere, pot fi adesea atacate înaintea stupului, de albine hoaţe, cari umblă după prădat. Reginelele sunt în cazul de faţă privite de albinele hoaţe ca străină, se grămădesc asupra ei şi o înţeapă.

De bună seamă, că vor fi şi alte cauze, cari fac ca reginele să fie înghemuite şi omorâte, cauze pe care noi nu le cunoaştem încă. Despre albine s'a scris mult, dar desigur că sunt încă multe secrete, rămase până acum necunoscute. Ar fi potrivit, să se facă observaţii atente şi acestea să fie publicate în revistă. Astfel vor fi salvate regine de mare folos, iar stuparii vor avea stupi viguroşi cu populaţii într'adevăr puternice, care să ne asigure producţli cu adevărat mulţumitoare.

Ioan Vicoveanu
Director şcolar
Vicovul de Jos

Scanned with OKEN Scanner

SUPERSTIȚIILE..

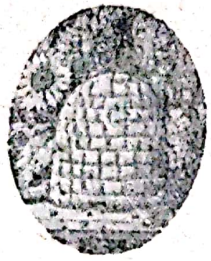

In două din ultimele numere ale Buletinului, s'a pus în discuțiune chestiunea superstițiilor care cuprinde o varietate de material nesfârșită. In adevăr, subiectul acesta e unul din cele care se întâlnesc mai des în viața popoarelor, din cele mai vechi timpuri. Definiția cuvântului ne arată ce sunt superstițiile: credințe false, deci deșarte, fără fond de adevăr. Dacă este așa, atunci cum se explică covârșitoarea răspândire a superstiției în timp și spațiu. Explicația e una singură ignoranța. De altmintreli definița complectă sau exactă a superstiției arată acest lucru, întrucât această definiție arată că superstiția este credința religioasă deșartă (falsă), rezultată din ignoranță! (August Scriban: „*Dicționarul limbii românești*“ cuvântul „superstițiune“, pag. 1267, coloana I). Buletinul Apicultorilor care și-a făcut un titlu de cinste din lupta împotriva incorectitudinei și a ignoranței nu putea să lase pe cetitorii săi nedumeriți nici cu privire la acest lucru. De aceea ne vom da silința să venim cu aportul nostru de contribuție, care credem că nu va fi lipsit de interes.

Desigur că ingnoranța presupune timpuri îndepărtate, când lumina științei stătea sub oboroc, vremuri de barbarie. In adevăr, obârșia superstițiilor aceasta este. Dar explicația continuității acestei stări de lucruri? Desigur imprejurări nefavorabile răspândirii adevărului și luminei în marile mase ale poporului; desigur e vorba de adevărul științific și de lumina învățăturii creștine, adusă de Mântuitorul Hristos pe pământ, acum douăzeci de veacuri. Așa fiind, superstiția e strâns legată de starea de barbarie, din punct de vedere al culturii și de păgânism, din punct de vedere religios. E de la sine înțeles, că superstiția presupune regresul, deci e o mare piedică în calea progresului, lucru de care ne putem da seama cu ușurință dacă examinăm starea societăților omenești în care superstițiile sunt în floare, cum e cazul cu cea mai mare parte a populațiilor din orientul îndepărtat. Aceasta este explicația că aceste populațiuni se află sub stăpânirea europenilor și nu este o simplă coincidență că aceste populații, în acelaș timp, nu sunt creștine! Cazul indienilor, popor atât de numeros și totuși supus unui popor mult mai puțin numeros, anume unui popor european, englejilor! Ținem să precizăm că obârșia tuturor superstițiilor a fost și continuă să fie... Orientul!

Superstițiile fac parte din marele capitol al ocultismului, nume generic sub care se înțelege o serie întreagă de *pretinse științe*, în rândul cărora se cuprinde pe lângă Teosofie și spiritism, o mulțime nesfârșită de practici misterioase, precum vrăjitoria sau ghicitul cu formele lui variate și atât de curioase, făcutul, desfăcutul, menitul, deochiul, vărsatul cositorului, datul în bobi, facerea pe ursită, farmecele,

Scanned with OKEN Scanner

stingetea cărbunilor, ghicitul în cafea, ghicitul cu ghiocul, întrebuinţarea apei neîncepute, zodia, datul în cărţi, horoscopul şi altele şi altele. O parte din aceste credinţe şi practici sunt răspândite în păturile de jos ale poporului, ca o reminiscenţă a trecutului îndepărtat şi întunecat, pături unde ignoranţa continuă să facă ravagii până în timpul de faţă, ravagii provenite desigur din cauza sărăciei, care este cel mai prielnic mediu al ignoranţei. O altă explicaţie a originei superstiţiilor la poporul nostru, trebue căutată în contactul cu alte popoare, în decursul timpurilor, ca şi în influenţa popoarelor năvălitoare care, toate erau barbare şi deci păgâne! Adică necreştine.

Dar răspândirea superstiţiilor în clasele zise culte? Zicem pretinse culte, fiindcă adevărata cultură nu se împacă cu nici un chip cu superstiţia după cum nu se împacă lumina cu întunericul! Explicarea este una singură: îndepărtarea de la adevărata credinţă, sau sub altă formă spus: ignoranţa religioasă (necunoaşterea adevărurilor de credinţă ale religiunii creştine). Altfel, cum ne-am putea explica, *credinţa* unui om serios, oricât de intelectual ar fi el, în puterea fascinatoare a numărului 13, a zilei de Marţi, a păşirii cu stângu, a zbaterii ochiului stâng ş. a.?

Nici o altă explicaţie nu poate fi găsită, decât aceea că se ignerează adevărata şi singura putere mai presus de lume, care este Dumnezeu şi mijloacele lăsate de El la îndămâna omului, pentru lupta în viaţă: Biserica cu tezaurul de bunuri sufleteşti: credinţa şi Sf. Taine şi Sfintele rugăciuni? Şi toate acestea plătite cu un preţ atât de scump: al rătăcirilor de tot felul, care *leagă spiritul omenesc de pământ şi de stihiile telurice, făcându-l fricos, neîncrezător şi slab, lipsit de avânt şi de iniţiativă!*

Să nu ni se obiecteze că superstiţia în genere nu tăgăduieşte existenţa şi a altei lumi, adică a unei lumi pe plan spiritual. Şi că chiar lucrează cu ea. Cum ar fi cazul cu Teosofia şi Spiritismul în deosebi. Nimic mai greşit, fiindcă nimic nu desfigurează mai mult adevărata concepţie despre viaţa spiritului, ca ocultismul în genere şi în deosebi Teosofia şi Spiritismul, care repudiază creştinsmul şi pe Isus Hristos al credinţei creştine adevărate, care având aversiune faţă de adevărurile revelate cuprinse în în Sf. Scriptură, adică în Bibile se îndepărtează de adevăratul Dumnezeu, închinându-se la idolii plăsmuiţi de imaginaţia bolnavă a omului modern. Iată de ce e bine să fim foarte atenţi la tot ceeace facem!

Preot C. Gh. Vartolomeiu

Din organizaţia apicolă germană

Din revista „Freüde und Arbeit", ediţia românească, pe Ianuarie 1943, aflăm că în Germania sunt 1500 posturi apicole de observaţie şi 5000 de informatori apicoli.

Din aceiaş revistă aflăm că există un Institut de Cercetări Apicole (aşa zis Academie Apicolă) la Hanovra, unde pe lângă apicultură se mai predă elevilor sericicultură şi în general noţiuni asupra animalelor mici.

:-:

Scanned with OKEN Scanner

Dela Sindicatul Apicultorilor Prahoveni

Duminică 11 Iulie a. c. ora 10,30 dim. a avut loc în sala de şedinţe a Camerii Agricole din Ploieşti, adunarea generală a Sindicatului Apicultorilor din Judeţul Prahova.

După un moment de reculeger, închinat eroilor căzuţi pe câmpul de onoare, d. General Al. Mlădinescu, Preşedintele sindicatului face darea de seamă asupra activităţii sindicatului pe timpul dela 1 Ianuarie 1938 până la 31 Decembrie 1942. Cenzorii citesc raportul asupra situaţiei financiare, iar adunarea dă descărcarea gestiunii sindicatului pe timpul dela 1 Ian. 1938 — 31 Dec. 1942. Se aprobă înscrierile de noui membri făcută pe aceiaşi perioadă de timp.

După epuizarea ordinei de zi, se procedează la alegerea noului consiliu de administraţie şi adunarea aclamă pe d-nii : *General Al. Mlădinescu*, preşedinte, *Căpit. A. Ivănescu* şi *D. Stamatelache* vice-preşedinţi.

C. Cârjan, casier şi secretar, *Ion Dumitrescu, Iancu Niculescu, Marin Mihăescu, D-tru Stănescu* şi *I. Dinescu*, membri.

Cenzori : *Nae Petrescu, Gogu Cristescu* şi *Const. Oancea*, iar ca cenzori suupleanţi d-nii : *Petre Şerbănescu, Simion Constantin* şi *Frederic Paulic.*

Şedinţele consiliului se vor ţine regulat patru pe an şi anume în prima Duminică a lunilor Martie, Iunie, Septembrie şi Decembrie ; iar Comitetul de Direcţie, ori de câte ori va fi nevoie.

In afară de diferite chestiuni profesionale s'au mai discutat organizarea distribuirii în viitor a zahărului pentru albine, problema aprovizionării şi desfacerii produselor apicole prin sindicat, înfiinţarea de secţiuni apicole comunale, intervenindu-se în acest scop ca şeful secţiunii apicole să fie cooptat în sfatul sătesc lând parte şi la şedinţele comitetului agricol comunal.

Pentru anul 1943 s'a hotărît ca taxa de înscriere să fie de 50 lei, iar cotizaţia de 10 lei de stup.

S'a mai discutat organizarea de mici congrese (consfătuiri) apicole pe judeţ şi regiuni (Plăşi), în diferite epoci potrivite ale anului, execursii apicole la stupinele mai însemnate din judeţ.

Membrii prezenţi : G-l Al. Mlădinescu, Căpit. A. Ivănescu, Const. Cârjan, I. Dumitrescu, A. Opran, I. Dinescu, C. Oancea, C. F. Buzescu, I. Nicula, C-tin Vlăsceanu, Radu Boboc, D. Stamatelache, P. Şerbănescu, Nic. Vlăsceanu, Iamandache Mărgărit, Ştefan Curelea, Savu Marcu, F. Paulic, Gh. Stătescu, A. Badiu, Pandele Mişcă I. Comşescu, Căpit. C. Müler, M. Ianculescu, N. Petrescu, M. Mihăescu, Simion Constanin, I. Niculescu, D. Stăncescu, Căpitan C. Stănescu (prin delegat), G. T. Hristescu, Eftimie Radu.

S'a făcut apel la toţi membrii prezenţi să activeze pentru propăşirea Sindicatului prin achiziţioarea de noui membri şi prin activarea încasărilor cotizaţiei, care de aci încolo, pentru înlesnirea apicultorilor se va putea face şi prin şefii secţiunilor apicole comunale.

Se va tipări Statutul Sindicatului şi se vor confecţiona „cărţi de membru".

Scanned with OKEN Scanner

Pana de gâscă

Intrebare. — *În „L'Abeille et la Ruche" se arată că întrebuinţarea aripelor de gâscă sau de curcan, pe care unii apicultori le folosesc în locul periilor ca să dea jos albinele de pe faguri. irită albinele. E adevărat ?*

Răspuns. — S'ar putea să şi fie, mai ales dacă apicultorul nu e îndemânatic. Dar cine îl pune să întrebuinţeze o aripă întreagă ? E de ajuns o sindură pană din aripă. Asta vă pot asigura, din proprie experienţă, că nu irită albinele.

Pana se înmoaie din când în când în apă şi se scutură puţin după aceea.

Nu trebue însă să migăliţi mult cu pana pe fagure, nici să-l frecaţi cu ea. Daţi jos cu o lovitură scurtă albinele din dreptul penei şi repetaţi operaţia până curăţaţi fagurele de albine. Nu *măturaţi*, ci *svârliţi* albinele de pe fagure, delicat dar fără şovăire. Să le auziţi cum cad pe fundul stupului.

*

Stupi încheiaţi în coadă de rândunică

Intrebare. — *Am făcut câţiva stupi cu pereţii încheiaţi în coadă de rândunică şi încleiaţi. Trebue să-i bat în cuie ?*

Răspuns. — Trebue. Altfel, stând afară, încep după doi-trei ani să se desfacă.

*

Cum prindem o albină în casă

Intrebare. — *Când intră o albină în casă, cum o putem prinde pentru a o da afară ?*

Răspuns. — Albina trage la lumină spre unul din geamuri. Acolo o acoperim cu un pahar şi strecurăm între pahar şi geam o bucăţică de hârtie. Albina rămâne închisă în pahar. Eşim cu paharul afară, dăm hârtia la o parte şi lăsăm albina să sboare.

*

Hrănitoare săpate în fund

Intrebare. — *Sunt bune hrănitoarele săpate în fundul mobil al stupului ?*

Răspuns. — Când e mai rece primăvara şi toamna, adică tocmai când e de obicei nevoie de dat hrană, albinele iau mai uşor şi mai repede mierea dintr'un hrănitor aşezat *deasupra* cuibului.

In afară de aceasta, fundul e în general partea cea mai puţin curată a stupului şi cu tăetura în el a hrănitorului e încă mai greu de ţinut curat, aşa cum trebue să fie un hrănitor.

De aceea sistemul a cam eşit din uz şi nu e de recomandat.

*

Mierea nu îngraşe

Intrebare. – *Sunt cam gras şi de aceia mi-e cam frică să mai mănânc miere, să nu mă îngraş prea tare, căci am auzit că mierea îngraşe. Aşa este ?*

Răspuns. — Mirea dă putere trupului, dar nu îngraşe. Din potrivă, prin caloriile pe care le produce, ea topeşte grăsimea. De altă parte, prin levuloza pe care o conţine mierea e foarte hygroscopică ăi absoarbe din sânge, limfă şi celelalte părţi lichide ale corpului, apa de prisos de care e încărcat de obicei corpul omului gras.

D-rul Bodog F. Beck, din New-York City, arată în *Gleanings* (April 1941) că a reuşit să reducă circonferinţa abdomenului unui client, de la 143 cm. la 106 cm., prescriindu-i să mănânce miere cât mai multă.

Cum vedeţi mierea, singură, nu numai că nu îngraşe, dar chiar slăbeşte, topind grăsimile şi absorbind apa de prisos din corp. Puteţi deci mânca fără frică. Daca vă veţi mai îngrăşa, vina nu va fi în nici un caz a mierii, ci a altor alimente.

Mierea rămâne în ori ce caz o frână împotriva grăsimii care îngraşe şi a lichidelor care umflă corpul.

N. G. Eremie

DIN SFATURILE ALTORA

Extractoare pe comune

Toţi apicultorii aceleiaşi comune n'ar putea oare să se înţeleagă pentru a avea un extractor comun ? Cunosc localităţi în care primarul a luat o asemenea iniţiativă spre marea mulţumire a administraţilor săi.

Sagot, *Les Abeilles*
(Ed. IX, p. 101)

*

Cum să vindem mierea

Tot părintele Sagot dă un sfat foarte bun acelora cari îşi vând mierea singuri în piaţă. E sfatul de a o duce în anumite zile ale săptămânei şi în acelaş loc din piaţă. E o foarte bună reclamă să se ştie că cutare stupar vinde miere curată de albine, de exemplu în fiecare Vineri dimineaţa, în cutare loc al pieţii.

*

În apropierea pieţii de desfacere

E de mare preţ pentru un apicultor să fie aşezat în apropierea pieţii lui de desfacere, chiar dacă din princina aceasta albinele lui nu ar avea de unde să strângă aceiaş cantitate de miere ca în altă parte.

M. G. Dadant (în *Outapiaries)*

DIN EXPERIENŢA ALTORA

Ca să nu se burduşească fagurii

Dacă fagurele artificial are, atunci când îl fixăm pe sârme în ramă, o temperatură de 25 la 30 grade C., el nu se va mai burdusi ci va rămâne drept în stup.

A. Gillet-Croix,
Précis d'Apiculture

Scanned with OKEN Scanner

Înţepătura de albine vindică atacurile de astmă

Toată viaţa am suferit de astmă. Intr'o seară, după ce înghiţisem destul praf peste zi şi stasem într'o cameră cu mai mulţi fumători, mă aşteptam să am un atac de astmă, dar n'am avut nimic. Mă miram de ce! Mi-am adus pe urmă aminte că fusesem înţepat în dimineaţa zilei aceleea, de zece ori de albine şi m'am gândit că poate de aceea n'am avut atacul de astmă.

Câteva zile mai târziu mi-a fost rău tare din pricina astmei. M-am gândit atuncl să încerc acul albinei chiar în timpul atacului. Am prins două albine şi le-am pus să mă înţepe de braţ şi în 15 minute m-am făcut bine. Acelaş efect l-am avut întotdeauna de atunci.

Acum am băgat de seamă că am mai rar atacuri de astmă şi e nevoie de mult mai mult praf ca să mi le provoace.

Uneori o singură înţepătură e de ajuns ca să mă fac bine. Când mi-e rău tare întrebuinţez două sau trei înţepături. Acul trebue lăsat în mână cinci minute înainte de a-l scoate.

R. P. Jenkins (în *Gleanings*)

CUVÂNTUL MEDICILOR

Mierea şi arterioscleroza

Recomand mierea în cazurile de arterioscleroză şi inimă slabă. Recomad celor bolnavi de inimă să bea, înainte de a se culca un pahar de apă cu miere şi zeamă de lămâie. De asemenea să guste din această băutură când se deşteaptă în timpul nopţii. Dr. A. Lorand

Notă. — Asupra cantităţii de apă, bolnavii care au şi tensiunea prea ridicată, trebue să ia avizul medicului, pentru a nu bea mai mult lichid de cânt cel îngăduit zilnic.

*

Mierea şi rahitismul

Intrebuinţez mirea tot mai mult în cazurile de toropeală, rahitism, scorbut, nutriţie defectuoasă şi celelalte boale în care mai înainte prescriam zahăr sub diferite forme, ulei de peşte sau alte hrănitoare medicinale.

Dr. Paul Luttinger

EPIGRAME

Stuparii între ei

Doi stupari s'au întâlnit
Dis de dimineaţă şi s'au pus,
Despre stupii lor, la povestit..
Pe la prânz tot mai aveau de spus.

*

Un „mare apicultor"

Apicultor nevoie mare,
Amicul nostru. Vorba vine!
Stupi are
Şi-au fost în ei odată şi albine.

*

Un „stupar priceput"

Ca 'ntr'o carte'n stup citeşte.
(Carte scrisă... chinezeşte).

Trântorel

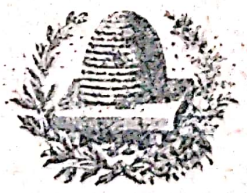

Scanned with OKEN Scanner

PORUCIUC

note apicole

Repedea desvoltare a Hubamului. Hubamul (sulfina albă anuală, *Melilotus alba, variety)* creşte în prima lui epocă de desvoltare până la 38 mm. pe zi. *(A. B. C.)*

*

Folosul ce mare al albinelor. — Prof. german E. Zander socoteşte că beneficiile rezultând pentru agricultură din polinizarea încrucişată pe care o fac albinele, sunt de cinci ori mai mari decât valoarea recoltei de miere şi ceară produsă de aceleaşi albine.

(După Alois Alphonsus)

*

Dumnezeu să vă dea sănătate. — In Franţa evului mediu se servea foarte des mierea la masă. Mierea era oferită chiar de către gazdă, care spunea oaspeţilor cu acest prilej: „Poftiţi miere şi să vă de Dumnezeu sănătate".

(Delaigue, *Miel-Cire-Propolis)*

*

Conservarea cărnii în Ceylan. — După italianul Dante Calamida, locuitorii insulei Ceylan (Sud de India) obişnuesc şi azi să conserve carnea în miere.

(Apicoltura Razionale)

*

Larva de matcă. — După cinci zile larva de matcă e de 2500 (două mii cinci sute) de ori mai mare de cât în clipa când a eşit din ou.

(Jay Smith, în *A. B. J.)*

*

Albine intermediare. — Ca dovadă lămurită că hrana face regina, avem experienţele lui Koshevnikov, din 1924, care scoţând o parte din hrana dată de albine botcilor, a reuşit să producă vre-o câteva albine intermediare între lucrătoare şi matcă.

(A. B. J., 1928)

*

Zahăr şi miere. — Zahărul şi celelalte produse similare au tendinţa atunci când sunt mâncate în cantităţi mai mari să producă o iritaţie a tubului digestiv. Ele produc uneori dilataţii sau gaze; alteori efectele sunt destul de grave pentru a produce o adevărată indigestie, mai ales la sedentari. Mierea nu produce asemenea efecte dăunătoare sănătăţii. In primul rând ea nici nu are nevoie să fie digerată. Ea e absorbită de sânge, neschimbată. Ea e mai ales potrivită pentru copii sau persoane cu digestia grea, mai ales acelea cărora zahărul le produce în mod obişnuit gaze. *(A. B. C.)*

*

Albina e dela Dumnezeu. — Albinele şi plantele, conform ereziilor care au pătruns la noi dela miazăzi şi de la răsărit, au fost create unele de Dumnezeu, altele de diavol...

Albina e creată de Dumnezu, viespea şi musca sunt imitaţiunile plăsmuite de Satana.

I. A. Candrea, în
O ochire asupra folklorului

TIPOGRAFIA „COMERŢULUI", ALEXANDRU V. NICOLESCU
Ploeşti, Strada Ioan I. Romanescu No. 14 — Telefon locuinţă 1607

Scanned with OKEN Scanner

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

FONDAT IN 1922 de D. STAMATELACHE

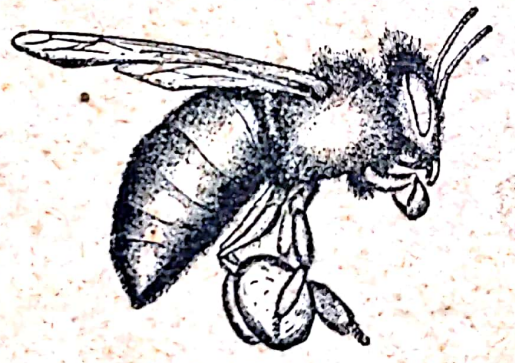

AUGUST

1943

Scanned with OKEN Scanner

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

Înscris la Trib Dâmbovița s II, Com sub Nr. 10363|938

GRUPAREA REVISTEI:

DIRECTOR: D. I. STAMATELACHE

Redactori: N. G. Eremie — Brăila
At. Nedew, Terpezița-Dolj
Preot C. Gh. Vartolomeiu, Prof.-Focșani
I. Vicoveanu, Vicovul de Jos-Rădăuți
Ge rge Dulcu, Profesor, Aninoasa-Gorj
G. I. Bota, Magistrat, Deva
Ion Anghel, Institutor, Focșani
Secretariatul: Maria D. Stamatelache

Buletinul Apicultorilor apare lunar în 20 pagini și formează la finele fiecărui an un volum de 240 pagini.

Scopul revistei este:

De a răspândi știința și practica stupăritu ui în România.

De a întreține corespondențe și raporturi amicale cu diferite reviste și societăți apicole st ăine și române.

De a atrage atenția și a informa oficialitatea asupra refacerii, organizării și sprijinirii creșterii albinelor în țară.

De a oglindi înfățișările cele mai caracteristice ale vieții apicole și în legătură cu apicultura din toată lumea.

De a da lămuriri și sfa uri pe înțelesul tutūror, în tot ce privește stupăritul sistematic.

De a publica date statistice privitoare la apicultură ,i orice măsuri se vor lua de autorități privind apicultura.

ADRESA:
CĂSUȚA POȘTALĂ Nr. 44
PLOIEȘTI

ABONAMENTE 300 LEI PE AN

Citiți în acest număr

	Pag.
George Dulcu — Sfințenia albinelor	113
N. G. Eremie — Lauda albinelor negre	114
Stupul Hunedoara	115
H. Rișcă — Ecouri	115
Stan Pățitul — Lucrătoarea te'ndulcește, trântorul te păgubește	116
E. R. Root — Pat cald, pat rece	116
C. L. Hristea — Regiunile noastre melifere	116
G. I. Bota — Legi biologice	117
— Valoarea de schimb a mierii	118
— Antologie apicolă	118
Pr. C. Gh. Vartolomeiu — Comerțul cu ceară	119
H. Mace — După ce te-a înțepat o albină	120
Ioan Vicoveanu — „Albine de aur“	121
— Pilde bune	121
N. G. Eremie - Întrebări și răspunsuri	122
Ed. Bertrand — Depărtarea dintre rame	123
D. Halleux — Cubajul stupilor sistemati.i	123
Av. Simion Cloșcă — Comunicări	124
Din sfaturile altora: — Regine imoportate, Recoltarea stupilor primitivi, Pentru a opri furtișagul, Bătăiie aripilor albinei	125
Trântorel — Epigrame	125

Toată corespondența, manuscrise (articole), abonamente și orice sume de bani, se vor trimite pe adresa d-lui D. Stamatelache sau a revistei „Buletinul Apicultorilor“ la *PLOIEȘTI, căsuța poștală Nr. 44*
Locuința: Str. Mărășești, 191 Ploești

Scanned with OKEN Scanner

Nr. 8 August 1943

BULETINUL APICULTORILOR

Organ al stuparilor din România

APARE LUNAR SUB CONDUCEREA D-LOR:
D. STAMATELACHE şi N. G. EREMIE

Inscris la Tribunalul Dâmboviţa s. II, Com. sub No. 10363/938

ADRESA POŞTALĂ: PLOIEŞTI, CĂSUŢA POŞTALĂ Nr. 44

SFINŢENIA ALBINELOR

de GEORGE DULCU

Complicaţiile prin care trece şi le sufere omenirea în fiecare veac se datoresc concluziilor false cu care încoronăm experienţele traiului obişnuit. De sigur că, din întâmplările semnificative ale vieţii, nu putem toţi să extragem cu aceeaşi competenţă principiile unice, fundamentale şi călăuzitoare de vieţuire dreaptă. Şi ispăşim.

Din dragoste curată pentru noi cei mici. Sufletele Mari ale neamurilor ne-au dat, adesea cu preţul vieţii lor, îndreptare ideale de a trăi în mod inteligent şi sfânt vieaţa pe care o avem şi de care dispunem, dar pe care nu noi am ivit-o în Univers. Cunoscând mai bine decât noi tainele evoluţiei, ne îndeamnă stăruitor să cercetăm şi să luăm ca pildă de organizarea noastră în societate coloniile de albine.

Eminescu, în scrisoarea din Cezara „Iubite în Christos, nepoate“ şi iscălită de Euthanasius, ne spune:

„Umblu la şcoală. Ştii la cine? La albinele mele.... Ce ordine, măestrie, armonie în lucrare. De-ar avea cărţi, jurnale, universităţi, ai vedea pe literaţi făcând combinaţii geniale asupra acestei ordine şi ar gândi că-i făptura inteligenţei, pe când vezi că nu inteligenţa, ci ceva mai adânc aranjează totul cu o simţire sigură, fără greş...“

Acest „ceva mai adânc“ este bine cunoscut Înţelepţilor şi se găseşte tratat pe larg în filosofia indiană. Dacă ar fi cercetat mai amănunţit de oamenii de ştiinţă europeni, multe din problemele rămase fără răspuns ale civilizaţiei moderne, şi-ar afla soluţia corectă şi haosul în care ne sbatem s'ar orândui.

In revista de studii religioase „Zalmoxis“, d-l Mircea Eliade, renumitul, nostru orientalist, aminteşte despre cartea „The Sacred Bee in ancient times and folklore“ scrisă de H. M.

Scanned with OKEN Scanner

Ransome, în care se cuprind chesiuni foarte interesante nu numai pentru floklorist, etnolog sau cercetător al religiilor, ci şi pentru oaricare apicultor idealist doritor să afle mai mult din minunatele mistere ale albinelor cu care s'a împrietenit şi a căror vieaţă a îmbinat-o atât de fericit cu a sa.

Din timpurile preistorice albinele au avut o profundă semnificaţie şi utilitate religioasă. Vieaţa lor neprihănită şi plină de hărnicie, de economie, precum şi armonia superioară ce domneşte în fiecare stup a întărit convingerea popoarelor antice şi moderne că aceste făpturi sunt aduse în mod special din alte planete pe pământ. In obicelurile, legendele, miturile şi ritualurilor tuturor neamurilor este evidenţiată originea cerească a albinelor. Şi la noi se ştie că „albina este din cer".

Toată lumea recunoaşte sfinţenia albinelor. Produsele lor sunt admise în ceremoniile şi practicele religiilor. In simbolismul mistic albina reprezintă sufletul omului. Este bine, prin urmare, ca oridecâteori lucrăm în stupină să avem o atitudine senină, calmă, binevoitoare şi plină de consideraţiune faţă de albine.

In vieaţa cea de toate zilele, sunt rari momentele când omul poate cugeta în tihnă la rostul şi menirea lui pe lume, la obârşia şi isvorul fiinţei sale, pentru ca, în acord cu Adevărul Existenţei Cosmice, să cunoască mai bine înrudirea şi constantele biologice transcendente dintre el şi toate celelalte vieţuitoare. Dar contemplarea unei stupine plină de activitate pe o pajişte înflorită înalţă şi sfinţeşte sufletul făcându-l vrednic de acea „Pax Profunda" de care ne vorbesc Înţelepţii lumii.

Lauda albinelor negre

Cunoscutul apicultor american, răposatul Dr. C. C. Miller, îngrijea pe vremuri în American Bee Journal de rubrica răspunsurilor la întrebările puse de abonaţi. A primit odată întrebarea: E adevărat că albinele negre ocupă mai repede caturile de cât cele italiene? Răspunsul D-rului Miller a fost: Aşa cred, dar sunt mulţumit şi de italience.

Lauda aceasta adusă albinelor negre, cum sunt şi albinele noastre româneşti, e cu atât mai de preţ cu cât vine de la un om care era pentru italianizare, şi dintr'o ţară în care albinele italiene sunt mai preţuite de cât cele negre.

Americanii mai recunosc albinelor negre calitatea de a căpăci fagurii cu ceară mai albă de cât italiencele. Ei întrebuinţează totuş albine italiene fiindcă le socotesc mai harnice la strâns, mai aprige la apărat stupul contra hoaţelor şi găselniţelor şi mai rezistente la putrezirea europeană (aceastâ din urmă calitate e totuş contestată de unii, rezistenţa la boale fiind după ei o chestiune nu de rasă, ci de familie).

Discuţiunile asupra rasei celei mai bune de albine sunt uneori foarte aprinse. Nu se poate totuş contesta că o rasă care trăeşte de veacuri sau de milenii într'o regiune, a avut tot timpul să se adapteze condiţiilor locale. Sunt foarte mulţi acei care socotesc că nu e nevoie să schimbăm rasa, ci să selecţionăm rasele locale după hărnicie şi rusticitate.

N. G. Eremie

Scanned with OKEN Scanner

Stupul Hunedoara

Părintele Ioanichie Oprean ne trimite o întâmpinare la articolul redactorului nostru, d. G. I. Bota, despre „Stupii Prefecturii Hunedora".

Din această întâmpinare aflăm că inventatorul stupului cu pricina e chiar P. S. Sa părintele Ioanichie Oprean, care se îndeletniceşte cu apicultura de 40 de ani şi după cursuri de specialitate în străinătate şi-a făcut o a doua profesiune din stupărit.

D-sa ne arată că stupul inventat d-sa formează, „ca volum şi dimensiuni" un fel de „media res" între coşniţa Dzierzon şi stupii Layens şi Dadant Blatt, iar micile „defecţiuni" ale stupului sunt provenite din nepriceperea tâmplarilor cari l-au confecţionat, originalul fiind premiat în 1938 la Congresul apicol din Cluj.

P. S. Sa e amărât de „discuţiile asupra diferitelor sisteme de coşniţe, desgustând şi pe puţinii amatori dela creşterea şi cultivarea albinelor".

„E de ajuns, spune P. S. Sa, ca cineva să vină cu o invenţie, cu o idee reclamată de timp şi împrejurări ca 100 de critici să apară deacurmezişul în faţa celor mai bune intenţii".

Nu am vrea să amărâm încă mai mult pe P. S. Sa, dar ne permitem respectuos să observăm că toate titlurile de care se prevalează, începând cu studiile în străinătate şi terminând cu bunele intenţii, nu sunt un motiv pentru ca „stupul Hunedoara" să fie un stup bun.

Deocamdată observăm cu mulţumire că P. S. Sa şi-a abandonat singur „invenţia", retranşându-se după originalul premiat în 1938 la Cluj, care, nici el, nu merită mai multă atenţie.

In ce priveşte criticele redactorului nostru, d. G. I. Bota, asupra stupului răspândit de Prefectura Hunedoara, ele rămân în picioare, P. S. Sa părintele Ioanichie Oprean neglijând să răspundă la vre una din ele.

In ofensiva pornită din vechiul Regat şi Basarabia cu stupii Dadant-Blatt şi Layens, în potriva nenorocitului stupărit ungar, care mai stărue încă prin părţile ardelene, părintele Ioanichie Oprean este, cu „invenţia" sa, un întârziat al unor vremuri apuse, care trebue împiedicat de a mai fi păgubitor progresului.

N. G. Eremie

ECOURI

Stupină

— Tu şti de unde vine vorba stupină, Maestre Stane?

— Cum să nu ştiu, Maestre Dane. Vine de la *stupi* şi *plină*. Adică: stupi plină, stup'ină, stupină. De aceea şi e stupină plină de stupi.

*

Din cugetările Maestrului Dan

După cum e om şi om,
Salcie şi pom,
Tot aşa este tratat
Şi ta-ta-ra-tat.

H. Rişcă

Scanned with OKEN Scanner

Lucrătoarea te îndulcește
Trântorul te păgubește

A. P. Maisonneuve arată în tratatul său că după cercetările lui C. W. Aeppler hrana pe care o dau albinele unei larve de lucrătoare cântărește 0,00197 grame, pe când pentru o larvă de trântor cheltuesc 0,010974 grame.

Din aceasta se vede că un cățel de trântor consumă cam de cinci ori și jumătate mai mult de cât unul de lucrătoare. Cu hrana pe care o prăpădește un stup ca să crească 1000 de trântori, ar fi putut adică să crească 5500 lucrătoare. De aceea în loc ca stuparii să omoare trântorii după ce s'a făcut cheltuiala cu creșterea lor, ar face mai bine să ia măsurile necesare pentru ca puetul de trântori să fie cât mai redus.

Aceste măsuri sunt: (1) matcă tânără și viguroasă și (2) faguri perfect construiți cu celule de lucrătoare în toate ramele cuibului. Pentru a avea asemenea faguri trebue să folosim faguri artificiali bine turnați și să nu facem economie îmbrăcând cu ei numai o parte din ramă. Iar când fagurele se deformează din cine știe ce pricină și începe să aibă prea multe celule de trântori, să-l trecem la topit.

Stan Pătitul

Pat cald, pat rece

Sunt unii care întrebuințează stupul Langstroth cu 14 rame. Folosul unui asemenea stup, spun aceștia, e că stupul e mai mare și are forma patrată. Aceasta face posibilă întoarcerea stupului așa ca ramele să vină, după cum vrem, în pat cald sau în pat rece... Iarna e mai bine să avem ramele în pat cald. In timpul verii pe zăpușală, nu poate fi însă nici o îndoială că e mai bine să fie în pat rece, pentru ca aerul să poată intra direct în tot stupul, răcorindu-l.

E. R. Root, în *A. B. C.*

Notă. — E interesant faptul că enciclopedia americană nu amintește, ca folos al stupului patrat, faptul că am putea așeza ramele catului perpendicular pe ale cuibului. Root e astfel de aceeaș părere cu Devauchelle (A se vedea *Buletinul Apicultorilor*, Iulie 1942, p. 137).

Regiunile noastre melifere: Valea Dunării

Dintr'o scrisoare dela 28 Iulie 1943, primită dela d. C. L. Hristea:

„Voi avea o recoltă mult mediocră față de ceea ce luam de pe Valea Dunării. Rămân hotărât la părerea că cel mai bun loc pentru o mare exploatare apicolă nu poate fi în altă parte de cât pe acolo unde din primăvară începând cu salcia și apoi trecând pe rând la răpițiște, salcâm în massive ca cel de la Luciu, tei, floarea de fâneață și baltă, toate, dau până târziu în toamnă serii întregi de nectar și deci recolte bune".

C. L. Hristea

Moșia Mărășești Jud. Tutova

Scanned with OKEN Scanner

LEGI BIOLOGICE

de G. I. BOTA

Lumea întreagă este aşezată dupe anumite rânduieli fireşti. numite de către învăţaţi *legi naturale*. Acestea, spre deosebire de legile omeneşti, sunt neschibătoare.

Rânduielile fireşti după care se nasc, cresc, se înmulţesc şi mor fiinţele şi plantele se numesc *legi biologice*, sau rânduielile vieţii. Dăm mai jos două din astfel de legi privitoare la albine, care au mare însemnătate în stupăritul raţional.

I. *Legea celor şase săptămâni*

Această lege mai este cunoscută sub numele „legea celor 42 zile" şi ea priveşte hrănirea stimulentă sau speculativă, deci i se poate spune şi aşa.

Se ştie că durata timpului de naştere a unei albine lucrătoare este de 3 săptămâni sau 21 zile, împărţit în felul următor :

Starea de ou	3 zile
Aceia de larvă (căţel) . . .	6 „
Nimfă (cocon, crisalidă) . .	12 „
Total	21 zile

Învăţatul german Rösch (citeşte cam Răş), a stabilit că albina trăieşte înlăuntrul stupului, dela eşirea din celulă şi până porneşte la cules, încă 21 zile sau trei săptămâni.

Deci legea sună cam aşa : Durata de timp, depunerea oului şi până când o albină devine culegătoare este de şase săptămâni, sau 42 zile. Mai de mult i s'a zis legea celor 40 zile, socotind pentru partea a doua, vieţuirea în stup, numai 19 zile, dar s'a dovedit apoi de către numitul învăţat că ea este de 21 zile.

Regula aceasta firească, aplicată la hrănirea stimulentă, în vederea unui cules oarecare, zice astfel : *Hrănirea stimulentă trebuie începută cu cel puţin şase săptămâni înainte de data la care va avea loc culesul, în vederea căruia se face pregătirea stupilor.*

Să luăm cazul salcâmului. Dacă ştim că în cutare loc el va înflori cam la jumătatea lunei Mai, atunci hrănirea stimulentă trebuie începută cel mai târziu în primele zile ale lunei Aprilie.

In prezent hrănirea stimulentă este tot mai tare combătută, ca fiind numai izvor de încurcături şi necazuri, fără a aduce prea mari foloase.

II. *Legea celor două luni*

Ea mai este numită a celor 60 zile şi priveşte preschimbarea mătcii prin metoda orfanizării şi constă în următoarele :

Când un stup devine orfan, întâmplător sau în mod voit de stupar, albinele construiesc botci „de salvare", în mijlocul fagurilor, deasupra celulor cu lavre, în vârstă de cam două zile.

Ştim că durata de naştere a unei mătci este de 15 zile, din care tre-

buie să scădem vârsta oului 3 zile şi a larvei de 2 zile în mijlociu, sau cam 4-5 zile. Vom avea astfel următoarea socoteală :

	Numărul zilelor		
	Minimum	Maximum	Media
Durata timpul dela organizare şi până la eşirea mătcii din celulă . .	9	11	10
Până la sborul de împerechere . .	3	5	4
Repaus până la începerea ouatului .	2	6	4
Durata de naştere a unei albine lucrătoarea	20	22	21
Viaţa ei în stup	20	22	21
Total	54	66	60

Această lege sună deci astfel :

În caz de preschimbarea mătcii prin metoda orfanizărei, durata de timp, dela data orfanizărei şi până când primul rând de albine, prăsite de matca nouă, devin culegătoare este de 60 zile sau două luni.

Cum în acest mare răstimp stupul va slăbi foarte mult, prin pieirea culegătoarelor, fapt care face ca asemenea operaţie să nu fie recomandabilă, ci e de preferat ca preschimbarea mătci să se facă cu una de rezervă. Aceasta impune în mod neapărat ca orice stupină — ca să merite acest nume — trebue să aibă asemenea mătci de rezervă. Numărul acestora este, după experienţele mele personale, de 5—10%, adică de 1—2 pentru fiecare 10 buc. stupi.

G. I. Bota

Valoarea de schimb a mierii

Valoarea reală de schimb a mierii este, după după unii autori germani, cam următoarea :

1 Kgr. de miere face cât trei Kgr. de zahăr, sau un Kgr. de margarina, sau o jumătate de Kgr. de albine dintr'un roi cu regină.

2 Kgr. de miere fac cam cât o regină fecundată, sau o ramă plină cu miere, puet, polen şi albinele de pe ea.

5 Kgr. de miere fac cât o pereche de ghete bune, sau un stup sistematic complect, sau un *zentner* (60 Kgr.) de pâine.

ANTOLOGIE APICOLĂ

Ajuns eram eu într'un loc, de unde vâjâitul apei ce cădea în celălat ocol, se auzea asemeni bâzâitului ce-l fac albinele în roiuri.

DANTE în „Infernul"
cântul XVI p. 117
Trad. de Alex. Marcu,
Ed. III— Craiova, 1943

*

Graiul valah

Umblă singur pe munţi de sare
Vânt bătrân cu miere'n spinare

V. Voiculescu (în „Grai valah")

Scanned with OKEN Scanner

Comerțul cu ceară

Pricipalele țări, producătoare de ceară, din Europa, sunt : Germania Țările din fosta monarhie Austro-ungară, Franța, Republica U. R. S. S., Spania, Italia și Turcia (Teritoriile de sub stăpânirea turcească dinainte de războaele balcanice și războiul mondial). Cei mai desăvârșiți cunoscători în ale industriei mierii și cerii, au fost Germanii, încă de prin evul mediu. Incetul cu încetul și alte țări au început să meargă pe urmele țărilor pomenite mai sus. Deasemenea *Lumea Nouă* cu pășunile sale virgine și cu marea hărnicie a oamenilor.

In timpul de față se aduce din Orient o mare cantitate de ceară și principalele țări producătoare sunt : Indiile Orientale, China, Turcia asiatică, deasemenea produc ceară Indiile apusene, Australia, Africa, America de Nord și de Sud, ceară care își găsește *scurgere* pe piețele europene. Englejii susțin că cea mai bună ceară e acea produsă în Anglia ; ar urma apoi sorturile de ceară provenite din celelate regiuni ale continentului. Apoi ceara venită din Australia, cea din Africa și din America. Se importă o mare cantitate de ceară din Statele Unite, cea mai bună fiind cea de New-York. Și cea venită din Chili e bună. O mare cantitate din ceara venită din America de Sud e de calitate inferioară și se înălbește anevoe. Cea de Brazilia nu se înălbește de loc, — Germania a produs totdeauna o ceară foarte bună pentru trebuințele tehnice, medicinale și artistice. Această ceară nu prea ajunge pe piețele streine, deoarece cea mai mare parte e întrebuințată în țara ei de origină, care exportă mai ales articole manufacturate.

E frumoasă ceara din țările foste sub stăpânirea Austro-Ungariei, ca și ceara venită din Elveția, însă Turcia e renumită pentru ceara ei, care e mai frumoasă decât *cerile* pomenite mai sus, preparația ei făcându-se cu cea mai mare îngrijire. Ea are o frumoasă culoare portocalie-roș și obține cele mai bune prețuri pe piață. (Desigur e vorba tot de Turcia dinaintea războaelor balcanice și de războiul mondial, adică de regiunile europene care se aflau pe vremea aceea sub stăpânirea Turciei). Ceara din Grecia e aproape tot atât de bună. In Franța, unde se face apicultură intensivă, regiunile Bretagne și Midi produc cea mai bună ceară, însă ea nu se expediază pe piețele streine, fiind întrebuințată în întregime în țară, ale cărei trebuințe nu le poate satisface pe dea'ntregul, în cât e nevoe să se recurgă și la import. La Paris, o mulțime de case comerciale se ocupă cu vânzarea cerii și a mierii și sunt fabrici pentru înălbirea cerii, care întrebuințează sute de lucrători zilnic. După ceara franceză, vine ceara spanțolă, care se sleiește în calupuri de câte două-trei livre. Italia produce deasemenea o cantitate considerabilă de ceară : excelentă și totuș exportă

Scanned with OKEN Scanner

puţin, din cauză că e folosită pe loc, în scop liturgisc şi altele.

In Rusia *de pe vremuri* ţăranii întrebuinţau multă miere în loc de zahăr şi bisericile absorbea o mare cantitate de ceară pentru lumânări. Se spune că în guvernământul Ecaterinoslav erau cam patru stupi de locuitor ceea ce trebue să fi dat o producţie de ceară enormă! Dacă ne referim la ţările dinafră de Europa aflăm că Egiptul şi Marocul furnizează multă ceară. Ea este de foarte bună calitate. însă e plină de impurităţi. De asemenea vin excelente sorturi de ceară din Abisinia, din Zanzibur şi din Madagascar. Aceasta din urmă are un miros aromatic, plăcut. Insulele din Arhipelargul: Tinor, Timor, Lant şi Flores, exportă anual pe vase portugheze, o enormă cantitate de ceară în China, unde se produce deasemenea multă, dar totuş nu îndeajuns, pentru întrebuinţările ce i se dau în ţară.

Apis Dorsata, faimoasa şi temuta albină sălbatică din Indii, construeşte în general, în locuri inaccesibile, un singur fagure enorm, adesea de 5-6 *picioare* lungime (1,52 — 1,83 m.). Ceara respectivă, de o excelentă calitate, e foarte căutată, cu toate primejdiile şi greutăţile ce stau în cale, pentru a o procura.

Culoarea şi calitatea cerii de India occidentală variază mult. Cea de Haiti e cea mai bună, cu toate că e tare şi aproape neagră. Cea de Jamaica e deasemea foarte mult preţuită. Guadelupa produce o ceară ce nu poate fi înălbită. Ea provine dela albinele sălbatice şi conţine o mulţime de substanţe pământoase. Ceara de albine formează o mare parte din încărcătura vaselor care vin de pe coastele de Aur şi de Fildeş, ale districtelor Sierra Leone şi a ţărmurilor occidentale ale Africei. O mică cantitate vine şi din *Nigeria.* Cerile se deosebesc nu numai după culoare, dar şi după proporţia impurităţilor pe care le conţin băştinaşii ţinuturilor de unde vin ele fiind foarte puţin grijulii privitor la felul de a o prepara pentru vânzare. Acest cusur scade preţurile, care variau înainte de marele războiu mondial, de la 150-200 franci suta de livre, *la „engros".*

Traducere după T. W. Kowan
Preot C. Gh. Vartolomeiu

După ce te-a înţepat o albină

Amoniacul, faţa tăiată a unei cepe, tutunul şi celelalte leacuri pe care le mai ştie fiecare, sunt bune pentru a micşora usturimea înţepăturii de albină, dar o compresie cu apă caldă e cu mult cel mai bun leac pentru a face să dispară aproape de îndată şi umflătura şi inflamaţia. (H. Mace, în *Modern Bee-Keeping).*

Să nu uităm totuş că, după cum arată şi A. Perret Maisonneuve, „cutare aplicaţiune efiecace pentru unii este inoperantă pentru alţii". Compresia cu apă caldă poate deci să nu aibă efect pentru unii şi totuş să fie bună pentru alţii. Trebue deci încercată pentru fiecare în parte.

Nu cred ca stupii mici să aibă alt avantaj în afară de aceea că ocupă mai puţin loc şi sunt mai ieftini.

Dr. C. C. Miller

Scanned with OKEN Scanner

„Albine de aur"

În Egiptul bineorânduit al Faraonilor din antichitate era obiceiul, de a fi decoraţi oamenii merituoşi prin semne vizibile într'un timp, când istoria încă nu aminteşte de Atena, Roma, Troia şi alte oraşe vechi.

Pe la anul 2000 înainte de Chr. se glorifică pe piatra mortuară a unui ofiţer înalt, că i s'a dat „Aurul răsplatei". In timpurile nestornice şi răsboinice a dinastiei a XVIII egiptene, care a domnit dela anul 1530-1320 a. Chr. conducătcrii armatei erau adesea decoraţi. Pe epitafurile criptelor mortuare ale acestor comandanţi de oştiri ai dinastiei domnitoare, nu se uita niciodată de a se scoate în evidenţă cei distinşi ori de câteori primeau dela Impăratul lor „Aurul răsplatei". Amiralul Ahmose a fost decorat cu aurul răsplatei de şapte ori. Prima dată a primit „Aurul vitejiei" foarte de tânăr pentru acte bravură contra Hyksosilor, cea din urmă dată ca moşneag în campania siriană a regelui Thutmose I. Contiporanul şi fratele său nume, generalul Ahmose a fost decorat de fiecare rege, sub care a condus o armată, cu „Aurul" şi Amenemheb, generalul regelui Thutmose III, şi-a câştigat singur sub acest domnitor de şase ori această decoraţie.

Forma distincţiei se schimba sub domnia fiecărui rege. Astfel Amenhotep I i-a oferit generalui Ahmose aurul în formă de patru brăţări, două bărzi, un vas de alifie, un leu şi şase *albine de aur*, pe când Thutmose I îi dărui aceluiaş comandor şase lănţuşele de aur pentru gât, patru brăţări de aur, trei vase de lapislazuli pentru alifii şi două brăţare de argint.

„Aurul", care l a primit generalul Amenemheb dela Thutmose III înaintea fortăreţei Gadesch, consta din trei lănţuşele pentru gât, patru brăţări, un leu şi două *albine de aur*. Ca semne de onoare după modul decoraţiilor noastre, serveau mai ales lănţuşele şi albinele de aur, cari se montau pe haine. Şi dacă valoarea metalică a acestor decoraţii nu era mică, cu atât însemnătatea lor era mai mare, căci acestea erau date cu solemnitate de însuşi regele domnitor şi în prezenţa „demnitarilor din toată ţara", -- astfel spun inscripţiunile de pe criptele mortuare.

(După „Kölnische Illustrierte Zeitung" Nr. 1-2 din 194).

Ioan Vicoveanu
director şcolar

Pilde bune

Stupina de 60 de stupi sistematici, ca şi crescătoria de iepuri Angora a redactorului nostru d. George Dulcu, profesor din Aninoasa, jud. Gorj, sunt citate în „Ogorul Românesc„ dela 1 Aug. 1943, la rubrica „Pilde Bune", ca exemple ce merită a fi cunoscute şi imitate.

A fabrica şi a produce

Întrebare. — *Albinele fabrică sau produc ceara ?*

Răspuns. — O produc. A fabrica însemnează „a face anumite lucruri întrebuinţând procedee mecanice". E adevărat că am citit şi eu undeva că albinele *fabrică* ceara. Dar câte nu sufere bietul tipar.

*

E bine să dăm albinelor apă în stupi ?

Întrebare. — *E bine să dăm albinelor apă în stupi primăvara ?*

Răspuns. — Chestiunea a fost mult discutată pe vremuri în Germania. Apicultorul Dennler a trimes pe atunci, în calitatea lui de redactor al unei reviste alsaciene de apicultură, următoarea întrebare la 100 din cei mai de seamă apicultor germani : „E nevoie sau nu să se dea albinelor apă în stupi ?". Marea majoritate a răspunsurilor au fost contra şi cred că bătrânii de atunci au avut dreptate.

Există o oarecare potriveală între răceala de afară care opreşte albinele să iasă după apă dar provoacă condensarea vaporilor din atmosfera mai caldă a stupului şi măsura în care e bine, la vremea aceea, să se întindă creşterea puetului. Prin intervenţia noastră ne luăm o răspundere plină aproape numai de riscuri.

*

Apa de mare

Întrebare.—*Apa de mare e bună pentru topit ceara ?*

Răspuns.—Excelentă, spun Bourgeois şi Débart în tratatul lor.

*

Ouă pentru hrănirea puetului

Întrebare. — *Maisonneuve arată că atunci mai ales când albinele sunt împiedicate să iasă pentru a aduce polenul necesar creşterii puetului, e bine să le dăm în miere ouă şi fosfaţi. Aţi încercat şi Dv. şi ce rezultate v'a dat ?*

Răspuns. — Nu am încercat şi nici nu cred că e bine să schimbăm albinelor regimul lor natural, în care trăesc şi le merge bine de zeci de milioane de ani. De altfel chiar Maisonneuve arată, într'o notă (p. 161) a tratatului său (Ed. IV), că Dünhoff hrănind două săptămâni un nucleu cu un amestec de ouă de găină şi miere, a obţinut lucrătoare cu ovarele mult mărite, adică foarte bune candidate pentru a deveni albine ouătoare.

*

Scanned with OKEN Scanner

Ceară pentru parchete

Intrebare. — *Cum aşi putea să-mi fac acasă ceară pentru parchete?*

Răspuns — Ca să faceţi un amestec bun pentru lustruit parchetele, amestecaţi ceară cu parafină în cantităţi egale. (Reţetă dată de P. Peter's în *Ma Methede d'Apiculture).*

Mierea din floare de lămâi

Intrebare. — *Cum e mierea din floare de lămâi?*

Răspuns. — Se pare că e foarte bună. E. R. Root spune că are o aromă mai fină de cât ori ce altă miere pe care a gustat-o vreodată. Ea păstrează aroma floarei de lămâi.

N. G. Eremie

Depărtarea dintre rame

Am spus că ramele se pun în cuib de la 32 la 38 milimetri din centru în centru, după metoda întrebuinţată şi după anotimp. La 32 mm. albinele pot încă să crească puet de lucrătoare; peste 38 mm. ele încep să construiască făguraşi în intervale.

Depărtarea de 37-38 mm. nu prezintă nici un alt neajuns în afară de acela că permite creşterea trântorilor, care poate fi de altfel înlăturată cu ajutorul fagurilor artificiali, şi oferă avantajul unei mai bune aşezări în timpul iernii, precum şi o manipulare mai uşoar a ramelor în stup. De aceea a şi fost adoptată de mulţi apicultori.

Notă. — Dadant mai arată un avantaj al acestei aşezări la 38 mm.: fiecare nimfă îşi lasă în celulă cămaşa, ceea ce micşorează adâncimea celulelor, aşa că albinele sunt obligate să le lungească puţin câte puţin şi lărgimea spaţiului dintre rame permite folosirea mai îndelungată a ramelor.

Ed. BERTRAND,
în *La Conduite du Rucher*

Nota traducătorului. — Dadant mai arată de asemenea că aşezarea aceasta la 38 mm. ajută la împiedicarea roitului şi la înlăturarea zăpuşelei din stup în timpul verii.

Cubajul stupilor sistematici

Belgianul D. Halleux arată că atunci când facem cubajul unui stup sistematic, nu trebue să luăm dimensiunile cutiei, fiindcă am socotit astfel şi părţi ce nu pot fi folosite de albine pentru faguri. Iată cum face el cubajul: înmulţeşte dimensiunile interioare ale ramei una cu alta, pe urmă cu distanţa din centru în centru de la o ramă la alta. Produsul obţinut în înmulţeşte cu numărul ramelor şi rezultatul reprezintă volumul stupului. De ex. volumul unui stup Layens cu 20 de rame este:

0,30X0,40X0,038X20=0,91200

(Layens Congres) adică 91 litri

sau 0,31X0,37X0,038X20=0,087172,

(Layens original) adică 87 litri.

Făcând cubajul cutiei, cum se face de obicei, am ajunge la 113 Litri.

Comunicări dela abonaţii noştri

Acum trei ani am cumpărat o stupină de 54 stupi sistematici, pe care am desvoltat-o progresiv ajungând în anul trecut la 72 stupi, mai recoltând în fiecare an şi o cantitate mulţumitoare de miere. Anul acesta însă albinelor le-a meres foarte rău. Aceasta datorită în primul rând timpului ploios şi friguros dela începutul verii care în regiunea noastră (Judeţul Rădăuţi) a făcut ca recolta să fie foarte întârziată şi să nu reprezinte nici a zecea parte din ceeace am recoltat în anii precedenţi. Dar ceeace e şi mai grav e că o parte din stupi s'au îmbolnăvit de boala numită „putrezirea puietului", din care cauză mi-au murit până acum 9 familii.

Cunoştinţele apicole mi le-am însuşit prin practică şi citind un tratat apicol în limba germană cum şi „Călăuza Stuparului" şi „Buletinul Apicultorilor" în limba română, de unde am învăţat multe lucruri bune, mai fiind ţinut totdeauna la curent şi cu ultimile noutăţi în materie de apicultură.

Dat fiind împrejurarea de mai sus, vă rog să scrieţi D-vs. sau un colaborator al revistei un articol în care să trataţi amănunţit mijloacele de combatere a boalei putregaiul puietului. Prin aceasta aţi veni în ajutorul apicultorilor din judeţul Rădăuţi unde boala puietului pare să fie mult răspândită.

M'ar interesa să ştiu dacă s'a tradus şi s'a publicată ceva din lucrarea apărută în limba rusă „Creşterea Albinelor" de Kamaroff, după cum s'a promis valorosul d-vs colaborator d. At. Nedew într'un articol din „Buletinul Apicultorilor" din luna Iunie 1938.

Avocat Simion Cloşcă
Primarul oraşului Rădăuţi

*

N. R. *Am răspuns prin scrisoare d-lui Av. Sim. Cloşcă să procedeze în ceeace priveşte ivirea boalei, în conformitate cu prescripţiunile legii publicată în Monitorul Oficial No. 194 din 30 Iunie 1936 şi odată cu medicul veterinar să invite şi pe d. Ioan Vicoveanu, care este unul dintre cei mai eruditi apicultori bucovineni.*

De felul cum se manifestă boala „putrezirea puietului", remedii, etc. recomandăm abonaţilor noştri să consulte „Călăuza Stuparului" (pag. 468-488) Ed. VIII 1942. In cazul când boala este dovedită, măsurile de luat sunt cele arătate la paragraful 446 din Călăuză, (pag. 487-488).

Menţionăm aci că tratatul românesc cel mai bun pe care-l recomandăm apicultorilor este „Călăuza Stuparului". Pentru începători, mai recomandăm cu toată căldura „Practica Stupăritului" de Col. Gh. I. Popescu, despre care s'a scris în „Buletinul Apicultorilor" pe Martie a. c. S'a tipărit în 1941 de Edit. Universul şi costă 100 lei. Se poate procura dela orice librărie. St.

Scanned with OKEN Scanner

Din sfaturile altora

Regine importate

Reginele importate au rare ori valoarea celor crescute în condiţii bune de către stupar. Ele trebuesc considerate mai ales ca reproducătoare servind la creşterea, de către stupar, de regine noui.

Ed. Bertrand, în
La Conduite du Rucher

*

Recoltarea stupilor primitivi

Cel mai bun sistem de a face recolta stupilor primitivi este acela de a recolta în întregime un anume număr din stupii cei mai grei, scoţând albinele prin prigoană şi unindu-le cu alţi stupi mai puţin populaţi.

G. de Layens, în
Cours complet d'Apiculture

Din experienţa altora

Pentru a opri furtişagul

Când un stup e prădat, închideţi urdinişul lăsând numai atâta loc cât trebue pentru a instala un isgonitor de albine Porter (sau ori ce alt isgonitor de albine. *N. Trad.).* Aşezaţi isgonitorul aşa ca hoaţele să poată intra în stup, dar să nu poată eşi. Lăsaţi isgonitorul 48 de ore. Deschideţi apoi urdinişul. Hoaţele ca şi albinele stupului prădat vor lucra în cea mai bună înţelegere.

Dacă e foarte cald, trebue să ajutaţi ventilaţia stupului.

Plummers
(citat de A. P. Maisonneuve)

Bătăile aripelor albinei

Revista italiană „Il Corriere fotografico" arată că profesorul Edgerton, de la Institutul tehnologic din Massachusset, a construit un aparat care poate lua fotografii cu timpul de expunere redus la 1/25.000 din o secundă. Cu acest aparat se pot fixa mişcările aripelor insectelor care nu întrec 300 bătăi pe secundă.

S'a găsit astfel că aripile albinelor au 160 până la 220 bătăi pe secundă.

(După *Natura*, Martie 1942)

EPIGRAME

Reclama e sufletul comerţului

Iar a desfăcut Ipate
Traista cu certificate.

I

Bietul publicist Ipate
Publică certificate,
Să-şi acopere păcatele
Cărţii cu certificatele

II

Schiopul fără cârji umbla nu poate,
Cum nu poate cartea lui Ipate
Să apără fără de certificate.

III

Nu mai scoate iar certificatele,
Că doi bani nu fac nici unele,
Pe pereţi mai bine'n rame pune-le
Şi năzbâtile din carte scoate-le

Trântorel

Scanned with OKEN Scanner

SEMINȚE DE FLORI FRUMOASE, VIVACE, MELIFERE

Echinops Rittra, înfloreşte în Aug
Betonica grandif. înfloreşte în Iulie
Chelone barbate înfloreşte din Mai până toamna
Lytrum roseum înfloreşte în August
Physostegia Virginica „ „ „
Coreopsis grandif. înfloreşte din Mai până toamna
Papaver orientalis înfloreşte din Mai până în Iunie
Rudbechia Sanguinea înfloreşte din Iulie până toamna
Tritoma Uvaria înfloreşte Iunie-Iulie
Wahlembergia Grandif. înfloreşte Iunie—Iulie
Crucianella stylosa înfloreşte din Aprilie—Iunie

Vinde **Pepinerele Domeniului Hereşti** de la 50 grame în sus, a 3000 lei chilogr.

Poşta Budeşti — Jud. Ilfov

Atelierul G. Pascu

din Iaşi, str. Ibrăileanu 14

confecţionează, afumătoare, maşini şi instrumente apicole, angrenaje de centrifugă, gratii, stupi.

Preţuri avantajoase.

Pentru răspuns alăturaţi carte poşt.

30 stupi sistematici goi in bună stare, cerificator solar, presă pentru faguri, extractor pentru miere, amatorii găsesc să cumpere dela

MAIOR G. BOURIANU

Bulev. Regina Maria No. 18 — Brăila

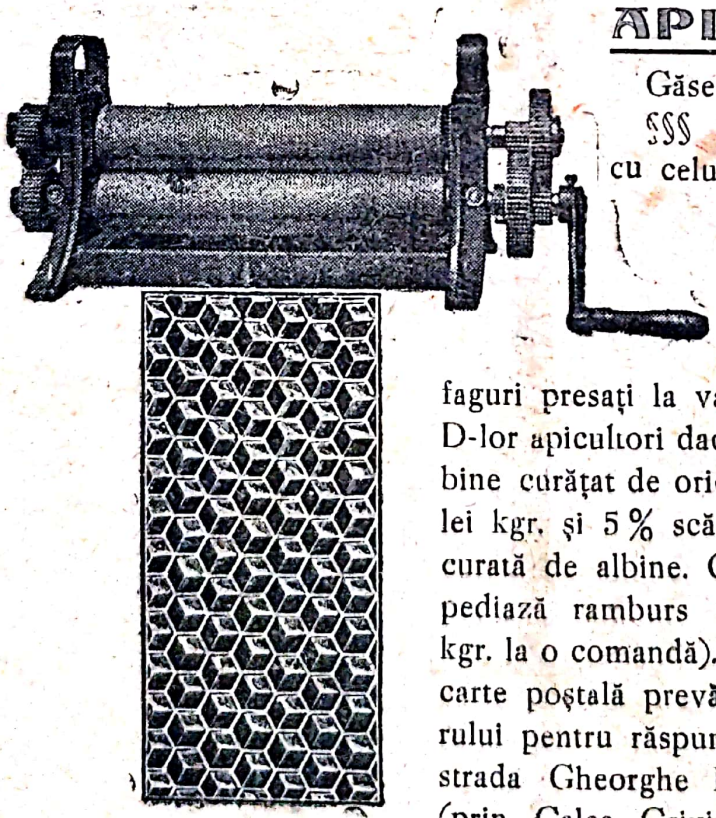

APICULTORII

Găsesc în sezonul apicol 1943 §§§ FAGURI ARTIFICIALI cu celule adânci din ceară pură, presaţi la valţuri moderne Rietche. Preţul la costul de cumpărare al cerii plus fabricaţiunea. Se execută faguri presaţi la valţuri din ceara proprie a D-lor apicultori dacă acest material este foarte bine curăţat de orice părţi străine. (Preţul 300 lei kgr. şi 5% scăzământ). Se cumpără ceară curată de albine. Contra aconto 30%, se expediază ramburs în provincie (minimum 3 kgr. la o comandă). Orice corespondenţă, prin carte poştală prevăzută cu adresa expeditorului pentru răspuns, *Căpitan Zissu Dumitru* strada Gheorghe Barițiu No. 23, Bucureşti (prin Calea Griviței, staţia tramvai Octav Cocorăscu) Telefon 3.24.20

TIPOGRAFIA „COMERŢULUI“, ALEXANDRU V. NICOLESCU
Ploeşti, Strada Ioan I. Romanescu No. 14 — Telefon locuinţă 1607

Scanned with OKEN Scanner

BVLETINVL APICVLTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

FONDAT IN 1922 de D. STAMATELACHE

Septemb. - Octomb.

1943

Scanned with OKEN Scanner

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

Inscris la Trib. Dâmboviţa s. II, Com. sub Nr. 10363|938

GRUPAREA REVISTEI:

DIRECTOR: D.I.STAMATELACHE

Redactori: N. G. Eremie — Brăila
At. Nedew, Terpeziţa-Dolj
Preot C. Gh. Vartolomeiu, Prof.-Focşani
I. Vicoveanu, Vicovul de Jos-Rădăuţi
George Dulcu, Profesor, Aninoasa-Gorj
G. I. Bota, Magistrat, Deva
Ion Anghel, Institutor, Focşani
Secretariatul: Maria D. Stamatelache

Buletinul Apicultorilor apare lunar în 20 pagini şi formează la finele fiecărui an un volum de 240 pagini.

Scopul revistei este:

De a răspândi ştiinţa şi practica stupăritului în România.

De a întreţine corespondenţe şi raporturi amicale cu diferite reviste şi societăţi apicole străine şi române.

De a atrage atenţia şi a informa oficialitatea asupra refacerii, organizării şi sprijinirii creşterii albinelor în ţară.

De a oglindi înfăţişările cele mai caracteristice ale vieţii apicole şi în legătură cu apicultura din toată lumea.

De a da lămuriri şi sfaturi pe înţelesul tuturor, în tot ce priveşte stupăritul sistematic.

De a publica date statistice privitoare la apicultură şi orice măsuri se vor lua de autorităţi privind apicultura.

ADRESA:
CĂSUŢA POŞTALĂ Nr. 44
PLOIEŞTI

ABONAMENTE: 300 LEI PE AN

Citiţi în acest număr

	Pag.
T. Arghezi — Oamenii din stupini	129
N. G. Eremie — Creşterea artificială a reginelor	131
H. Rişcă — Ecouri	131
Pr. C. Gh. Vartolomeiu — Lumânările de ceară	132
Trântorel — Jocuri de albină (versuri)	132
D. Stamatelache — Sfaturi pentru începători	133
G. I. Bota — Războiu şi între albine	135
N. G. Eremie — Epocile apiculturii americane	136
G. I. Bota — Vopsele simple şi ieftine	137
Antologie apicolă	138
N. G. Eremie — Întrebări şi răspunsuri	139
N. G. E. — Albine mici negre	140
I. Vicoveanu—Dacă n'ar fi albine	141
At. Nedev — Nevoia de polen iarna	142
N. G. E. — Urme romane în apicultura din Alpi	143
D. Stamatelache — Pentru încurajarea şi desvoltarea apiculturii	144
N. G. E. — Miere cristalizată	145

Toată corespondenţa, manuscrise (articole), abonamente şi orice sume de bani, se vor trimite pe adresa d-lui D. Stamatelache sau a revistei „Buletinul Apicultorilor“ la *PLOIEŞTI, căsuţa poştală Nr. 44*
Locuinţa: Str. Mărăşeşti, 189 Ploeşti

Scanned with OKEN Scanner

Nr. 9 Sept -Oct. 1943

BULETINUL APICULTORILOR

Organ al stuparilor din România

APARE LUNAR SUB CONDUCEREA D-LOR:
D. STAMATELACHE şi N. G. EREMIE

Inscris la Tribunalul Dâmboviţa s. II, Com. sub No. 10363/938

ADRESA POŞTALĂ: PLOIEŞTI, CĂSUŢA POŞTALĂ N. 44

OAMENII DIN STUPINI

Reproducem după ziarul Informaţia un bilet de papagal al d-lui Tudor Arghezi, în care e vorba de neamul nostru stupăresc. Cerem iertare cititorilor pentru cele bune spuse şi despre noi, care tot stupari suntem şi nu putem fi daţi afară dintre oamenii cumsecade, chiar dacă nu am fi astfel de cât prin graţia albinelor şi mulţumim d-lui Arghezi pentru pogorârea asupra noastră a dragostei sale pentru „muşte" şi cei ce se îndeletnicesc cu creşterea lor.

Buletinul Apicultorilor

O activitate tăcută, care se potriveşte cu temperamentul filosofic al muncitorului ei: albinăritul. Sunt vre-o 40 de ani, de când poetul Maeterlinck publicând una din cele mai frumoase cărţi scrise de la 1870 încoace, Viaţa Albinelor, a făcut cunoscute stupul, prisaca şi metodele lor de Stat disciplinat, cetăţenilor în pantofi de dans de pe bulevarde.

Există un tip internaţional al stuparului. In Franţa, Belgia, Italia, Germania, România, stupina e condusă de acelaş gospodar monahal, ascuns în grădina lui cu castele mici, umbrite de arbori şi guvernând meticulos sute de mii şi milioane de supuşi, împărţiţi în republici şi colonii. La mânăstire, suveranul care se plimbă cu metaniile în mâinile unite la spate, prin via lui, împresurat de uleie şi buduroaie, vibrătoare de un murmur de orgă în surdină, e un împărat călugăr cu barba până la curea.

Intre Văcăreşti şi Moara Săracă, pe drumul făcut cu piciorul şi cu bicicleta, pe la 16 ani, într'un colţ de pădure, dispărut de mult, se risipeau printre copaci, cuburile de zar, pierzându-se departe, ale prisăcii unui Muscal, împrejmuită de un zid mare de pământ şi de şanţuri adânci. Omul locuia singuratic în cetatea lui cu noroa-

de, străbătută călare, trăind din mierea lor. Intrarea, păzită de câini, era furişată înlăuntrul pădurii şi ca să ajungi până la casa de bârne a patriarhului spân trebuia să te certi cu câinii la poarta încuiată, o jumătate de ceas. Câteva oi de lapte şi un măgar înmulţeau pictural populaţia prisăcii.

In jurul Bucureştilor şi într'un loc, la Băneasa, în vecinătatea gării Mogoşoaia, erau stabiliţi câţiva Basarabeni, prieteni de-ai lui Zamfir Arbore, o leacă burghezi, o leacă revoluţionari, stupari şi cărturari, scufundaţi în pacea lină şi idilică a câte unei democarţii de albine, fiecare cu biblioteca lui şi cu nuanţa politică deosebită, Kropotkinişti, Bakuninişti, nihilişti incapabili să facă rău nici unui purice înecat în ciorapii lor de lână, groşi, tricotaţi cu andrelele gospodăriei. Un rus când adoptă o doctrină face numaidecât dintr'ânsa mai multe, ca ortodoxia, împărţită în 360 de secte. Ieşind în târg aceşti bătrâni de câte o sută, două, trei sute de ani sau nu mai ştiu câţi, ca să cumpere o carte sau să vândă un butoi cu miere, dus cu faetonul, păreau că vin din basmele în care toată lumea era blajină şi se înfrăţeau oamenii cu oamenii îngereşte.

Imi vine de mai mulţi ani o revistă de apicultură, la care nu s'a oprit niciodată nici un ziar, a d-lui Stamatelache, starețul unei ferme mari din Dâmboviţa. Ce fel de om e acest guvernator de albine, care creşte cu simplicitate, sumedenii de popoare, detronează şi înscăunează regine, jugulează trântorii ca un mare şef de Stat, ştiu numai din scrisul lui limpede şi inimos, fără să-i lipsească din condei nici accentul polemic bun, la trebuinţă, şi din clişeele de câteodată ale revistei (Buletinul Apicultorilor), arătându-l între fagurii lui. Lectura foilor puţine ale revistei compensează de marfa semi-literară a periodicelor dela kioşcuri şi-i lasă în suflet cititorului orăşean, sufocat în birocraţie, o adiere de sănătate.

Directorul revistei e ajutat la prisacă şi la manuscris de Doamna Maria Stamatelache, o gospodină harnică şi o intelectuală teafără, despre care un apicultor a făcut indiscreţia să-mi spuie că e „o femeie şi jumătate", elogiu superlativ pentru femeia, socotită, în măsurătoarea comună la un maximum de una pe două. D-l Stamatelache are şi alţi colaboratori, din toată ţara, învăţători, preoţi sau exclusiv prisăcari şi aş pune rămăşag că ei sunt oamenii cei mai de ispravă. Distins în tot ce scrie pentru revistă este d-l N. G. Eremie din Brăila, a cărui miere, şi în borcan şi în manuscris, aş putea să afirm că e excelentă, pentru că am gustat-o în ambele forme, cu toate că mult mai puţin cantitativ pe cea din linguriţă. Acest colaborator în versuri şi proză al revistei nu ţi-e străin. dragă Cocò. El ţi-a trimes şi ţie pe vremuri câteva interpretări substanţiale şi de frumoasă ţinută literară, din poeţii latini.

Dacă ar fi vre-odată de ales un parlament serios, Cocò le-ar propune alegătorilor să-şi ia deputaţii din lumea crescătorilor de muşte . . .

T. ARGHEZI

Scanned with OKEN Scanner

Creşterea artificială a albinelor

Primim din partea *Direcţiei Creşterii Animalelor* din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, un articol al d-lui N. Mateiaş, din Com. Potlogi, jud. Dâmboviţa, în care acesta recomandă creşterea în comun a puetului în incubatoare.

Aceasta ne duce cu vre-o zece ani în urmă, când D-rul E. F. Phillips publica în *Glenings* şi *American Bee Journal* tot felul de amănunte asupra unei călătorii de studii pe care o făcuse în Rusia.

Phillips arată între altele că ruşii încercau să introducă comunizarea, cum spune el în glumă, şi a creşterii puetului de albine, pe care ei voiau să o introducă pe o scară întinsă în apicultura rusească. Incercarea d-lui Mateiaş s-a făcut, cum vedem, şi în Rusia, dar fără rezultate practice după cât ştim din literatura apicolă şi din ceea ce am putut vedea la stupinele din Rusia ocupată.

Interesant e răspunsul lui Phillips, care e o autoritate necontestată în apicultură, pe care l-a dat ruşilor care-l întrebau ce părere are despre o asemenca încercare.

— Experienţa e interesantă, a răspuns el, dar nu v-aş sfătui în nici un caz să o încercaţi în mare.

Era un fel politicos de a spune că socoteşte încercarea fără posibilităţi de aplicare practică.

Ne însuşim părerea lui Phillips şi o transmitem d lui Mateiaş, pentru a o lua serios în considerare.

Am fi dorit să publicăm, chiar numai aşa ca o simplă curiozitate articolul d lui Mateiaş, dar spaţiul restrâns, impus de economia de hârtie, nu ne permite să sacrificăm două sau trei pagini pentru o simplă curiozitate. Dar cum articolul a fost trimes, după cât ştim, şi altor reviste, din care unele bucuroase de materie, suntem siguri că articolul va avea unde să vadă lumina tiparului,

N. G. Eremie

ECOURI

O casă fără ferestre şi cu uşile prin pod

Stan — Ia spune-mi D-ta, Maestre,
O casă fără de ferestre.

Dan — Eu case de-astea am un sat:
E fiecare Dadant-Blatt.

Stan — Dar spune-acuma una care
Şi uşile prin pod le are.

Dan — Acelaş stup, din care poţi
Pe sus doar, ramele să scoţi.

H. Rişcă

Scanned with OKEN Scanner

Lumânările de ceară

Cele dintâi lumânări de ceară de albine au fost întrebuinţate de creştini în catacombe, care fiind nişte locuri subterane, erau lipsite de lumină. Obiceiul acesta l'au continuat şi după ce au început să-şi construiască biserici, acestea fiind deobicei întunecoase. Intrebuinţarea lor pentru trebuinţele cultului s'a făcut abia prin veacul al IV-lea, (bineînţeles concomitent cu întrebuinţarea ce o aveau în scopul de a lumina sfintele Locaşuri de rugăcine).

Intrebuinţarea lumânărilor în timpul zilei, prin Biserici, s'a întâmplat abia mai târziu, atât la Roma, cât şi în Orient. Folosirea lumânărilor de ceară la înmormântări a devenit obiceiu după domnia lui Constantin cel Mare. Reforma aduse o stagnare pronunţată comerţului cu ceară, căci biserică reformată opri întrebuinţarea lumânărilor la cult, fapt de pe urma căruia apicultura a suferit foarte mult, — căci pe sf. Prestol nu puteau fi aprinse de cât lumânări de ceară curată, *celelalte* putând să servească pentru luminat. Biserica ortodoxă a rămas până astăzi credincioasă principiului ca în sf. Locaşuri să nu se întrebuinţeze pentru cult de cât lumânări de ceară curată şi untdelemn. De aceea, tot ea este aceea care *consumă* cea mai mare cantitate de ceară în timpul prezent.

Pr. C. Gh. Vartolomeiu

Jocuri de albină

Lui Tudor Arghezi

Miere-mi strângi şi mă'ndulceşti,
Dar mai dragă altfel mi-eşti.
Munca ta parcă-i un joc
Să ne umple de noroc.
Pleci grăbită, vi'ncărcată,
Oboseala nu s'arată.
Treci jucând din floare'n floare.
Pentru câte-o sărutare
Şi din joc, bată-l norocul,
Rodesc florile'n tot locul..
Şi mă uit la tine cum
Joci la urdiniş acum..
Joc de gâză, joc de treabă,
Ce faci nimeni nu te'ntreabă.
Fără plată, fără bici,
Fără pază să nu strici,
Jocul tău mereu se prinde'n
Rostul vieţii pretutindeni.

Trântorel

Scanned with OKEN Scanner

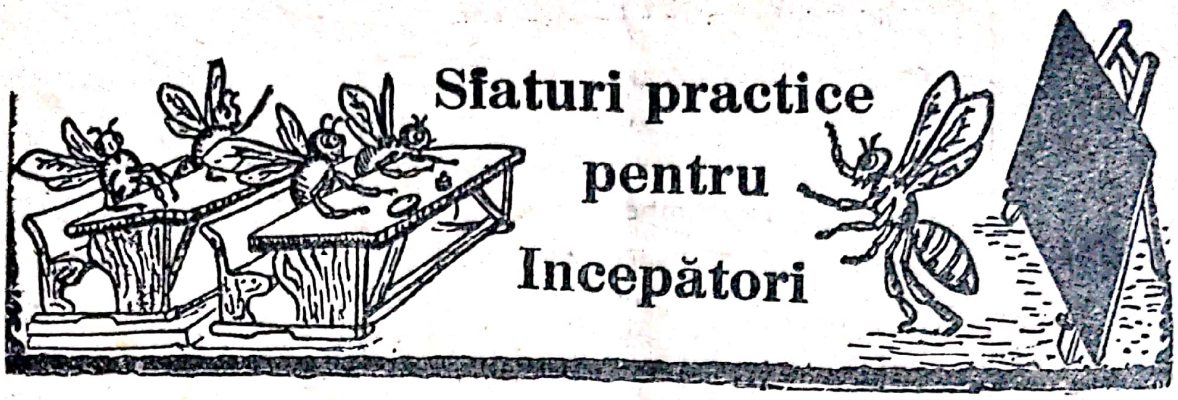

SEPTEMBRIE - OCTOMBRIE

după J. CREPIEUX JAMIN —

Acum putem debarasa stupăria de toate magazinele, în cazul când parte din ele au fost lăsate pentru a ţine mai largi stupii cu populaţii prea puternice şi să complectăm proviziile, fără amânare, la coloniile care n'au 10—18 kgr. miere.

Pregătirea stupilor pentru iernat este o operaţie foarte delicată, cere multă prevedere şi nu se poate face de odată. Verificaţi deci imediat la toţi stupii proviziile şi complectaţi-le unde este nevoie, pentru ca albinele să aibă pentru iarnă operculaţi din timp, toţi fagurii.

De obicei timpul în prima jumătate a lunei Septembrie este destul de frumos şi albinele mai pot opercula, proviziile, dar a doua jumătate şi mai precis după 20 sau 22 se stabileşte un regim de ploi reci foarte defavorabile albinelor. Să profităm aşa dar de puţinele ziie frumoase ce mai avem înaintea noastră pentru a termina punerea la iernat. Aceasta sunt ultimele zile cu soare cald. (Citiţi şi articolul „Hrănirea albinelor", publicat în Nr. pe Sept. 1936 la pag. 187—188).

Fiecare colonie trebue vizitată cu scopul de a ne încredinţa că are suficiente provizii, că are regină şi că fagurii nu sunt prea mulţi, adică nu depăşesc numărul acelora pe cari populaţia stupului îi poate acoperi.

Dacă unele colonii nu au suficiente provizii şi dacă n'avem rame cu miere ca să le dăm siropul de zahăr este încă indicat, cu condiţiunea a-l da imediat, astfel nu va mai putea fi aşa de uşor înmagazinat şi operculat. După 20—22 Septembrie încep ploile şi atunci nu mai e momentul să mai introducem umezeală în stupi.

Ceeace am zis despre timp este, bine'nţeles o simplă probabilitate. Las Celui de Sus profeţiile şi certitudinile. De 35 de ani, obişnuesc să notez epocile punerii la iernat şi rari au fost anii în care timpul cuprins între 15 şi 22 Septembrie să fie rău. Din potrivă dela 22 la 30 timpul în general a fost cât se poate de rău. Dar să admitem că în decursul anilor, perioada aceasta se poate schimba, cum se întâmplă adesea, cititorul n'are decât un lucru de reţinut, că începând dela 15 Septembrie, el trebue să profite de prima perioadă de timp

Scanned with OKEN Scanner

frumos pentru a-şi împinge punerea la iernat cât mai departe posibil, pentru a nu-i rămânea decât o mică revizie de făcut la începutul lui Octombrie.

Toate pregătirile pentru iernat trebuesc făcute—după cum am spus—în prima jumătate a lunei acesteia. Aşteptând să le facem între 15 Septembrie şi 15 Octombri, fără îndoială că ne expunem să avem de luptat cu tot felul de deficultăţi, cum ar fi găsirea unui stup orfan, a unuia fără hrană, sau prea slab şi chiar invadat de şoareci.

Incepem prin a curăţi bine platformele şi a strâmta până 6 mm. urdinişele. Să observăm şi să tratăm cu canforă stupii cu păduchi. Să prigonim pe toate căile fluturii găselniţei. Să ne asigurăm că regina e prezentă, fie căutând o, fie observând dacă sunt ouă. La Septembrie însă nu totdeauna şi la toţi stupii vom găsi ouă, absenţa ouălor nu trebue să îngrijoreze pe apicultori. Dacă el nu găsesc uşor regina, e deajuns să asculte bâzâitul pe care îl face colonia în timpul când stupul este deschis, dacă ea este liniştită, n'are nimic a se teme, dacă din potrivă ea scoate un bâzâit continuu, trebue vizitată cu atenţie Bâzâitul continuu nu este un semn absolut de orfelinaj, dar un *indiciu probabil* care nu trebue nici odată neglijat.

Când s'a asigurat că regina este acolo, el va aranja proviziile grupând ramele în aşa fel ca cele acoperite cu albine să se găsească cât mai la un loc, înlăturând pe cele goale. La sfârşitul lui Septembrie o colonie foarte bună trebue să acopere 8—9 rame. Când ea nu acoperă cinci rame, populaţia este slabă şi nu poate ierna cu succes decât numai dacă ea este prevăzută cu provizii de bună calitate bine operculate şi ferită de frig. In acest scop, locul rămas gol între planşeta mişcătoare de lângă ultima ramă şi peretele stupului, trebue umplut cu pae, fân, talaşi şi orice alt material călduros. Ziarele mototolite încă sunt un bun izolator. (Citiţi şi recomandarea dela sfârşitul articolului). Aceste precauţiuni luate se pune perna deasupra şi.. bunăseara!.. apicultorul poate fi liniştit pentru un timp.

Acum rămâne de discutat: lăsăm ori luăm muşamaua sau pânza cerată? Le-am încercat lăsând stupii în timpul iernii acoperiţi cu ele şi n'am putut constata că pânza cerată ar fi vătămătoare. Acum câţiva ani am repetat încerca ea, lăsând 20 stupi complect aceperiţi cu pânza cerată, 20 stup cu pânza cerată îndoită la un capăt cu vre-o 5 centimetri (şi perna deasupra bineînţeles) şi câţiva stupi cu perna direct pe rame, fără muşama sau pânză cerată. Primăvara mi-am găsit toţi stupii în bună stare. Excepţional, la un grup ca şi la celălat am găsit umezeală într'o parte, fără să pot determina cauza şi faptul s'a reprodus aşa de bine în stupina închisă ca şi în stupii iernaţi în plin aer, dar toţi tupii au fost puşi bine la iernat, cu provizii suficiente, adică cu uu minimum de 12 kgr. şi în cele mai dese cazuri de 15 până la 20 kgr. Ori, în aceste condiţiuni totul nu poate decât să meargă bine.

Nu toţi apicultorii folosesc planşeta

mişcătoare sau peretele reductor din interior şi nu fac bine: această planşetă mişcătoare este o piesă foarte trebuitoare pentru stupii mari, căci cu ajutorul lor putem reduce încăperea acestora dacă este nevoie. O populaţie mică pierdută într'un stup mare se va epuiza producând atâta căldură cât îi va trebui pentru creşterea puietului.

Prin planşetă reductoare nu înţelegem orice fel de scândură, pusă după ultima ramă. ci o planşetă închizând bine partea de sus şi lăturile, în aşa fel ca ea să micşoreze cu folos încăperea stupului şi să păstreze căldura în acest spaţiu micşorat.

(Pentru această slujbă recomandăm şi pernele descrise de colaboratorul nostru Ion Cujbă, în Nr. pe Aug. 1937 al revistei la pag. 167—articolul Un stup bun—). **D. Stamatescu**

Război şi între albine

In ziarul Universul No. 60, din 9 Febr. 1943, la rubrica ştiinţifică, sub titlul de mai sus, s'a publicat următoarea notiţă:

Intr'un sat din Schleswig-ul de miază-noapte s'a constatat de curând un lucru care iese cu totul din comun.

Şi anume, un roiu de albine s'a repezit, deodată, asupra unui stup strein, căruia i-au atacat fagurii şi i-au luat toată mierea care era înăuntru.

Furtişaguri de miere se mai cunosc în lumea albinelor, cum ar fi găinăriile la oameni. Dar aşa în masă sunt mult mai rare, semănând cu năvala hoardelor flămânde asupra popoarelor avute.

Pe câmpul de bătălie au rămas 15.000 de morţi. (Il Bosco, Milano).

La această notiţă găsesc necesare următoarele precizări:

Intâia. Asemenea întâmplări nu sunt chiar aşa de rare între albine. Dacă stupul atacat e voinic, el se va apăra de furtişag, punând capăt dela început micilor găinării. Dacă însă e slab şi stăparul nu intervine la timp lucrurile ajung totdeauna la tâlhării de felul acesteia din notiţă.

A doua. In lumea albinelor, — spre deosebire de aceia a oamenilor, — nu flămânzii atacă ci din contră, tocmai cei graşi, voinici, pe cei slabi. Aceasta de alt fel se întâmplă câte odată şi între oameni.

G. I Bota

Din observaţiile altora

Trântorii în anii umedoşi

Părintele Sagot, constructorul stupului ce-i poartă numele, spune în cartea sa „Les Abeilles" că trântorii sunt mai numeroşi „în anumiţi ani umedoşi".

Daţi revista şi altor stupari să o citească şi ca s'o aibă la îndemână s'o recitească de câte ori au nevoie, sfătuiţi-i să se aboneze.

Scanned with OKEN Scanner

Epocile apiculturii americane

Geo S. Demuth, directorul de la 1920 la 1934 al revistei americane *Gleanings in Bee Culture*, împarte apicultura americană în următoarele cinci epoci:

1. — Epoca apiculturii primitive de înainte de 1853, anul publicării tratatului lui Langstroth „Stupul şi Albina",

2. — Epoca apiculturii primitive de la 1853 la 1867. La 1865 a inventat Hruska extractorul, dar consumatorul american obişnuit cu mierea extrasă primitiv a fost încă bănuitor, la început faţă de mierea prea limpede de axtractor.

3. — Prima epocă a mierii extrase dela 1867 la 1876. Epocă în care mierea extrasă a cucerit piaţa graţie extractorului.

4. — Epoca mierii în faguri de la 1876 la 1906. Mierea extrasă începând să fie falsificată, consumatorul nu mai are încredere de cât în mierea din faguri.

5. — A doua epocă a mierii extrase care începe la 1906. In acest an se publică legea federală a alimentelor pure. Această lege prevăzând pedepse foarte aspre pentru alimentele ce nu corespund întocmai titulaturei sub care sunt vândute, pune capăt falsificării mierii şi consumatorul recapătă încrederea în mierea extrasă. Chiar şi D-rul C. C. Miller, care a fost campionul mierii în faguri, părăseşte la vârsta de 82 ani producţia de miere în faguri pentru a produce miere extrasă.

Aceasta nu însemnează că în fiecare epocă nu se producea decât în felul care dă numele său epocei, ci numai că tendinţa generală este aceia indicată de numele dat epocei de către Demuth. [Glenings in Bee Culture, Feb. 1941].

Demuth a murit în 1934. Azi însă putem spune că e pe cale să înceapă a şeasea epocă, aceia a mierii cristalizate. Felul american de a încălzi mierea pentru a o păstra cât mai mult sub forma ei lichidă şi de a o filtra pentru a o limpezi, alterează de multe ori mierea. Acest lucru începând să ajungă la urechile consumatorului, acesta începe şi el să încline spre mierea cristalizată, care are toate şansele să fie şi curată [graţie legii alimentelor pure] şi nealterată (din pricină că nu trebue să fie nici încălzită, nici filtrată).

Această trecere a consumatorului american de la un fel de miere la altul nu s-a făcut, cum vedem, din simplu capriciu, ci din dorinţa lui de a consuma o miere cât mai eftină, curată şi nealterată.

N. G. Eremie

Din sfaturile medicilor

Mire în loc de zahăr

Zahărul se poate înlocui peste tot cu miere, care e chiar mai bună şi mai lecuitoare.

Dr. V. Voiculescu,
Toate Leacurile la îndemână

Treaba multă din primăvară, arată lipsa de grije din toamnă a stuparului.

Atkins şi Hawkins

Scanned with OKEN Scanner

Vopsele simple şi ieftine

de G. I. BOTA

Pentru conservarea lemnului, adică ferirea lui de putrezire, cariere şi crăpare se practică următoarele operaţiuni :

Carbonizarea (pârlirea) dar numai la lemnele groase, ce se vâră în pământ ca stâlpi, piloni, etc.

La scândură nu merge, căci distruge o parte din ea şi murdăreşte.

Impregnarea (injectarea, murarea) cu diferite substanţe antiseptice precum cloraţi, sulfaţi sau nitraţi, apoi cleiuri, cere. aparate speciale şi timp.

Ungerea cu uleiuri şi grăsimi smoale (catran, păcură, etc.) Simplă şi eftină dar se usucă greu murdăreşte şi miroase neplăcut. Se foloseşte ca şi în cazul carbonizări. Combinate ambele dau mare trăinicie lemnului vârât în pământ 10-15 ani. Este bun uleiul întrebuinţat. dela maşini.

Vopsirea constând în aplicarea pe suprafaţa lemnului a unei pături ce formează o coajă apărându-l de toate relele.

Vopseaua constă din ulei care leagă şi lipeşte apoi dintr'o materie colorantă care mai dă şi o grosime coajei.

Aceste materiale fiind destul de scumpe şi chi r greu de găsit azi pot fi înlocuite prin următoarele :

I). Uleiuri prin cleiuri.

Sunt recomandabile numai acelea din gelatină (cleiul obişnuit) şi caseina (din lapte).

Ele au însă meteahna că venind în contact cu apa se înmoaie ceace se poate înlătura în modurile următoarele :

La *cleiul ordinar* se adaugă vreuna din următoarele materii :

—ulei de in (firnais)— cam $^1/_{10}$ din cantitatea uleiului înmuiat, încălzindu-se puţin împreună ;

—formol— cam 2-3 $^0/_0$ pus în momentul întrebuinţări ;

—bicromat de potasium— cam 3 $^0/_0$ soluţie se aplică la ungerea cleiului, căci se întăreşte repede. Dă o culoare brună închisă şi este cea mai trainică.

La *caseină* care se poate înlocui foarte bine cu brânză sau lapte prins se adaugă pe lângă var sau sodă caustică, cam $^1/_4$ şi puţină piatră vânătă calaican sau ulei de in. Se lucrează mai uşor, sau alt ulei vegetal (dar nu mineral căci nu se usucă).

Este trainic dând o culoare albă-gălbue.

Toate cleiurile se fac foarte subţiri, căci ele au rostul, numai să lege şi să alipească, iar coaja apărătoare o formează colorantul.

II). Colorantul.

Care poate fi înlocuit cu *pământuri* de culoarea dorită. Deosebit se mai pot folosi pentru culorile : alb varul, roşu cărămida sau ţiglă pisată, neagră funingine sau cărbune.

Se pot şi amesteca obţinând sure din negru cu alb sau galben ; aurii din roşu cu galben ; verde din albastru cu galben ; alb din galben cu albastru ; trandafiriu din alb galbeu şi roşu, lucrul cunoscut de femei.

Culorile închise atrag multă căldură, deaceia la stupi se întrebuinţează mai deschise. Să se noteze că albinele nu deosebesc bine decât culori-

le : alb, sur, negru, galben, albastru şi violet. Pe celelalte se crede că le vede mai adesea sure.

Prepararea vopselei.

Se prepară mai întâi materia colorantă, pisându-se şi cernându-se prin o sită slabă, apoi înmuiate în apă.

După aceasta se prepară cleiul, se amestecă ambele şi se vopseşte.

E bine să se dea de 2-3 ori după ce rândul dinainte s'a uscat puţin.

Nu va fi ceva prea artistic, dar totuşi plăcut, durabil şi eftin pentru pungă.

În loc de pensulă (bidinea) se poate întrebuinţa o bucată de piele cu păr oare, păr din coada sau coama calului, porcului, legate de un băţ ; un mănunchi de coaje de tei, sdrobită la un capăt ; la fel din cânepă, in sau chiar coaje de salcâm şi în fine o bucată de ştofă din lână.

Reţete

Dăm mai jos două reţete încercate :

I). *Cu cleiu* (după Hommell).

Se face o soluţie cu cleiu subţire cam 15-20 grame la un litru de apă cu care se unge obiectul. După ce cleiul s'a întărit se unge cu o soluţie (zeamă) din :

3 grame bicromat de potasium [dela farmacie]
2 grame piatră vânătă.
1 litru de apă.

Dă o culoare brună închisă, foarte trainică, putându-se întrebuinţa şi la vopsirea acoperişurilor.

II) *Cu caseină* [brânză sau lapte prins închegat]. Metoda tâmplarilor

Cu ajutorul unui capăt de scândură şi o bucată de lemn lat, ambele bine geluite, se amestecă bine brânza frecându-se până se ţine laolaltă. Se adaugă apoi câte puţin în total cam $^1/_4$ din brânză şi var stins, amestecându-se până se face un aluat, moale şi cleios.

Se pune într'un vas curat în care se adaugă apă şi materia colorantă pământul de culoarea dorită, bine mărunţit ca făina, amestecându-se până se face un terciu ca la spoitul pereţilor.

Cu aceasta se unge obiectul de 2-3 ori, se poate pune şi puţin uleiu.

III). Spoit simplu.

Se amestecă într'un vas 3 părţi lapte prins s'au chiar dublu 1 var stins şi 1—2 pământ alb sau galben, cu apă, făcându-se un terciu subţire, cu care se spoieşte obiectul. Nu e prea bun la acoperişe, ci numai la pereţii feriţi de ploaie. E totuşi mai onorabil ca simpla spoire cu var.

ANTOLOGIE APICOLĂ

Vraja pomului cu roi

In lucrarea sa despre Gândirea Magică, d. Lucian Blaga citează ca *vraje dirijată* crenguţa de la pomul pe care s'a prins un roi, crenguţă pe care, în unele părţi, o poartă fetele în credinţa că vor fi astfel jucate de mulţi feciori. (L. Blaga, *Despre Gândirea Magică*, Ed. Fund. Reg. p. Lit şi Artă, Bucureşti, 1941, p. 129).

*

Cum vedea Miron Costin albinele

Cronicarul Miron Costin vorbind despre o invazie de lăcuste, arată că „*unde căděau la mas, ca albinele zăceau*". Comparaţia aceasta în care albinele sunt înfăţişate ca nişte gâze care zac, e foarte rară, ele fiind, prin hărnicia lor, mai de grabă simbolul vioiciunii.

Faguri cu miere necăpăcită

Intrebare. — *Am scos mierea pe la sfârșitul lui Iulie. De atunci albinele au mai strâns puțină miere în fagurii extrași și puși la loc în stupi. Fagurii nu au celulele pline și nici căpăcite. Ce fac cu ei peste iarnă?*

Răspuns — Cred că cel mai bun lucru e să urmați sfatul belgianului Halleux:

„Fagurii care nu conțin (toamna) de cât puțină miere necăpăcită, îi punem câteva zile dincolo de scândurile despărțitoare, pentru ca albinele să ia mierea din ei". *(Le Livre de l'Apiculture Belge,* Ed. 4-a, p. 335). Albinele o vor așeza unde trebuie în cuib, completându-și proviziile de iarnă.

Așezarea lor dincolo de scândura despărțitoare îndeamnă albinele să ia mierea ca dintr'un hrănitor.

*

Contra șoarecilor

Intrebare. — *Opt milimentri înălțime sunt de ajuns pentru urdinișa ca să nu intre șoarecii iarna în stupi?*

Răspuns. — Nu sunt de ajuns. Pentru a feri stupii de șoareci urdinișele nu trebue să aibă de cât cinci la șase milimetri înălțime. Dacă au mai mult trebuesc puse gratii contra șoarecilor.

*

Ca să ducă albinele mirea din cat în cuib

Intrebare. — *Cum aș putea face ca albinele să pogoare mai repede mierea din cat în cuib, pentru a-și complecta proviziile de iarnă?*

Răspuns. — Descăpăciți fagurii catului și puneți între cat și cuib o tablie cu o gaură la mijloc de doi cm. în diametru. E procedeul recomandat de Jules Devauchelle. Tablia joacă rolul scândurei despărțitoare care se pune în asemenea cazuri între cuib și ramele ce trebuesc golite de albine.

*

Schimbare reginelor toamna

Intrebare. — *E vreme potrivită toamna, pentru a schimba reginele bătrâne?*

Răspuns. — Este. Canestrini a observat că „toamna albinele sunt bine dispuse pentru a primi o regină străină". Veți da bine înțeles o regină *fecundată,* toamna putându-se întâmpla să nu mai fie trântori. Afară de aceasta fecundările pentru a da rezultate bune și durabile trebuesc să aibă loc pe o vreme cât mai caldă, pe care nu o avem întotdeauna toamna.

*

Braula Coeca

Intrbare. — *Cum ne putem mai ușor scăpa de păduchele albinei?*

Răspuns. — S-ar părea, după Ph. J. Baldesperger, care e un apicultor bătrân cu multă experienţă, că fumul de tutun e un insecticid sigur contra păduchelui albinei. (*Maladies des Abeilles*, 1928, p. p. 110, 111)

După ce cad pe pe regină sau de pe albine, păduchii nu mai înviază, cum pare a fi cazul pentru naftalină. Baldensperger arată că nici un păduche nu a trăit mai mult de un minut după ce a căzut de pe reginele asupra cărora a suflat fum de tutun.

*

Pavilionul cu stupi nu e atelier

Intrebare. — *E bine să instalez atelierul pentru extragerea mierii în pavilionul cu stupi?*

Răspuns. — Nu e bine. Invârtirea extractorului produce trepidaţii care se comunică stupilor şi neliniştește albinele. Afară de aceasta atelierul pentru extragerea mierii cere un spaţiu mai mare de cât poate oferi pavilionul.

Atelierul trebue să fie pentru toate anotimpurile, stuparul putând avea treabă ori când în el, iar iarna albinele nu trebuesc deranjate cu nimic.

*

Păstrarea ramelor în stupii orizontali peste iarnă

Intrebare. — *E adevărat că lăsând toate ramele în stupii Layens peste iarnă, cele de la marginea opusă cuibului mecezesc adesea?*

Răspuns — Uneori e chiar prea adevărat, dar în general dacă stupul e puternic, curăţă singur mucigaiul. E însă o muncă în plus pentru, albine, care le-ar putea fi economisită.

N. G. Eremie

Albine mici negre

Vedem uneori la urdiniş albine mai mici şi cu pântecile negru, de cele mai multe ori înconjurate de alte albine, care trag de ele. Părerea generală e că sunt albine bătrâne cărora le-a căzut de pe corp părul, care după cum se ştie dă albinei o culoare .mai deschisă. Dar atunci ce au celelalte albine cu ele? Li se pare că nu mai pot munci cum trebuie şi vor să scape de ele?

E. Angelloz Nicoud le-a studiat mai de aproape şi iată ce spune despre ele.

El a luat de mai multe ori asemenea albine cu albinele care trăgeau de ele şi le-a pus în palmă. Acolo a observat că unele albine o trăgeau pe cea neagră de câte un picior, altele o „muşcau" de piept sau de pântece sau de cap şi rezultatul era că îi smulgeau perişorii de pe ea.

De altă parte disecţiile făcute unor asemenea albine arătau întotdeauna tubul digestiv aproape gol, cu puţină mâncare uneori doar în intestine.

De aceea Angelloz Nicoud socoteşte că albinele acestea mici negre, ar putea fi tot albine normale, dar depilate de semenele lor şi slăbite, chircite de foame. Cauza însă pentru care ele sunt puse „în afară de lege" îi este cu totul necunoscută.

Scanned with OKEN Scanner

Dacă n'ar fi albine...

Nu de mult am citit un tratat „Sfârşitul lumii prin insecte", în care s'a descris în culori vii pericolul cel mare, ce ne ameninţă prin înmulţirea atât de rapidă a insectelor atât de stricătoare pentru om, animal şi plantă. Aceasta a dat de bună seamă însă unor stupari să gândească mai adânc asupra acestei probleme şi anume ce s'ar întâmpla, daca la albine ar fi cazul contrar şi n'ar exista albine pe lume?

Dintre toate vieţuitoarele albinele iau o poziţie deosebită, prin aceea că ele, ca să-şi creieze şi să-şi menţie viaţa, nu are nevoie, să păgubească sau să nimicească alte vieţi, ci mai mult, ca să trăiască, ea aduce foloase plantelor trebuitoare omului şi contribue la belşugul recoltelor.

Şi dacă n'ar fi albina? Lipsa de ulei va fi atât de mare şi nici odată nu s'ar putea acoperi această lacună prin grăsime naturală. Culturile cele mai mari de rapiţă ar da un rezultat jainic din cauza rodirii slabe şi aceeaşi decepţie sau amăgire ar aduce şi un alt înlocuitor prin alte plante oleaaginoase ca de exemplu: Floarea soarelui, care şi ea se fructifică prin albine. Dar afară de această scădere de grăsimi vegetale ar lipsi cu desăvârşire şi untul, deoarece şi cantitatea de turte adică rămăşiţele dela uleiu, s'ar micşora simţitor şi prin urmare s'ar înputina şi laptele.

De asemenea trebue să mai amintim că dacă n'ar fi fost albinele pe pământ, ar fi dispărut poate multe din plantele de nutreţ cari astăzi înlesnesc şi îndestulează aşa de mult creşterea vitelor. De ex. trifoiul, lucerna, sparceta, plante care s'a dovedit că nu produc sămânţă în cantitate mulţumitoare dacă florile lor nu sunt cercetate de albine.

Dar legumele aşa de necesare hranei noastre? Unde am fi ajuns cu cultura lor dacă producerea seminţelor n'ar fi iarăşi asigurată de zborul albinelor? In această privinţă eu drept cuvânt profesorul Dr. Dodel-Port din Zürich a putut spune: „Fără albine, după un secol n'am cunoaşte cele mai multe din legumele cari se cultivă astăzl şi cele mai multe fructe, decât numai după nume".

Am mai citit într'o revistă apicolă următoarele: Acum câţiva ani a fost o primăvară rece. Din această cauză cireşii, mult peste timpul normal încă nu erau în floare. Când au început a înflori, a început şi o ploaie rece de mai multe zile. Un stupar care avea în grădina sa mai mulţi cireşi, a aşezat înaintea unui cireş mare 4 stupi la o depărtare de 6 m. Cu tot timpul nefavorabil, florile cireşilor din apropierea stupilor nu fost hine frecventate de albine şi au dat o recoltă foarte bună, pe când un cireş la o depărtare de 20 m. avea foarte puţine cireşe, iar a't cireş la o depărtare de 60 m. nu avea nici o singură cireaşă. Deci putem trage concluzia, că cu câţi mai mulţi stupi sunt în apropierea unui pom, cu atâta recolta

Scanned with OKEN Scanner

e mai mare. Tot astfel se întâmplă şi cu alte fructe de grădină şi câmp.

De aceea se cade să ne închinăm cu smerenie înaintea memoriei savantului Christian Sprengel, care înainte cu 150 de ani a scris următoarele: „Albinele merită stima noastră cu mult mai mult, căci ele sunt lucrătoarele noastre de câmp şi grădină şi să nu le ţinem numai pentru exploatarea de miere şi ceară. Şi acum la sfârşit să ne punem întrebarea: „Ce ar fi dacă n'ar exista albine?". Şi aici putem răspunde pe scurt: „Sărăcie şi jale" !

În această privinţă, o interesantă broşură lămuritoare a tipărit în 1932 d. D. Stamatelache („Foloasele albinelor în agricultură"). D-sa, în cuprinsul a 24 pagini arată pe înţelesul tuturor, şi cu numeroase figuri, însemnătatea albinelor în agricultură şi foloasele ce aduc omenirii prin fecundarea culturilor grădinăreşti şi a pomilor roditori.

Ioan Vicoveanu
director şcolar

Nevoia de polen iarna

Ce cantitate de polen este necesară, ca hrană pentru puietul dintr'un stup în decursul întregului sezon, nu s'a putut încă stabili.

După socotelile teoretice ale unor autori apicoli (Kock), o colonie de mărime obişnuiiă ar avea nevoie de circa 17 Kgr. polen pentru întregul sezon. Alţi autori, (Fomin), socotosc 20 Kg., iar Weipel o socoteşte până la 25 Kg.

Aşa dar unei albine îi revine cam 0.085 până la 0.125 gr. polen pentru creşterea ei. Aci trebue explicat şi următoarele: consumaţia polenului variază după cantităţile de substanţe albuminoase ce se găsesc în el.

Diferitele plante, dau polen cu diferite cantităţi de albumină. Aceste cantităţi de albumină variază între 20-30 %.

Calculele lui Weipel se aproprie de cele spuse de Alfonsus, după care, dacă coloniile sunt izolate, e nevoie de 0.145 gr. polen pentru creşterea unei albine, având se înţelege polen cu 20.2% albumină.

Aşa de exemplu: o ramă Dadant-Blatt, în care 3/4 din celule sunt pline cu polen, poate da hrană pentru creşterea unui număr de 10.000 de albine.

Până de curând apicultorii nu se interesau mult dacă au polen în stup sau nu, la ultima revizuire de toamnă.

Principiul pentru ei era să aibă stupii miere îndestulătoare.

Astăzi însă se ştie că un stup cu miere destulă dar fără polen nu progresează, creşte foarte puţin puiet, şi une ori chiar de loc.

Aşa că sfătuim pe prietenii noştri ca la ultima revizuire a stupilor pentru iernat, să aibă grije că în stupi să fie şi polen în cantitate îndestulătoare.

At. Nedev

Urme romane în apicultura din Alpi

Ludwig Armbruster, directorul Institutului apicol dela Berlin-Dahlem, a făcut cercetări foarte interesante asupra apiculturii primitive la popoarele din Europa, Africa şi părţile mai apropiate ale Asiei.

In lucrarea sa „Die alte Bienenzucht der Alpen“ (Apicultura primitivă în Alpi) Armbruster descrie uu stup primitiv pe care îl au şi azi retroromanii din Elveţia şi care prin întrebuinţarea lui de către aceşti urmaşi direcţi ai romanilor, izolaţi în munţii din Sud-Estul Elveţiei, ca şi prin terminologia apicolă de origine romană pe care aceştia o întrebuinţează şi acum, este probabil dacă nu chiar vechiul stup din timpul stănirii romane, in ori ce caz un stup foarte asemănătăr cu stupul roman de pe vremuri.

E stupul aşa zis *Wasché* (adică stup sicriu). E un stup orizontal care are forma unei cutii lungăreţe, cu capacul şi fundul fixe, dar cu cei doi pereţi (înguşti) din faţă şi de la spate, mobili. In aceşti doi pereţi e câte un urdiniş în partea lor de jos. La mijlocul stupului în interior, sunt două stinghii, aşezate în formă de cruce, care despart stupul în două. Scândurile de sbor le formează prelungirea fuudului.

Dimensiunile interioare ale stupului variază : lungimea dela 70 cm. la peste un metru, lăţimea dela 15 la 27 cm. şi înălţimea dela 12 la 20 cm. El poate astfel avea cam 16 până la 53 litri.

Cei doi pereţi mobili sunt foarte adesea pictaţi cu subiecte uneori religioase, dar de cele mai multe ori umoristice.

Conducerea se face fără a omorî albinele. Intodeauna se lasă deschis numai un urdiniş. După ce albinele umplu stupul, se scoate peretele mobil dela spate şi se recoltează stupul până la curce. Pe urmă, fie numaidecât, fie în primăvară, se întoarce stupul, se închide urdinişul care fusese deschis şi se deschide celălalt. Albinele au astfel toată jumătatea stupului dela cruce până la noul urdinis goală, pentru a o umpiea la noua recoltă.

Stupii sunt aşezaţi unii peste alţii în nişte căsuţe mici de lemn cu câte două uşi cât pereţii, în faţă şi la spate. Iarna se închid toate uşile pentru a fi mai cald. Când încep albinele să sboare primăvara se deschid uşile din faţă. Uşile din spate se deschid când se umblă la stupi.

Nu numai numirea stupului (*Wasché*) ci în reaga nomenclatură apicolă şi-a păstrat, cum am spus, originea romană. Astfel reginei i se zice *regina*, lucrătoarei *lavurainta* şi trântorului *cluotscha* (adică cloşcă). Albinele în general se numesc *avious* şi *aviöls*, iar roiul *semnar*. Crucii dela mijlocul stupului i se zice *cruschada*, iar căsuţei în care stau stupii *chamanna d'avious*. Miere e *meil*, iar ceara *tschaira*.

Stupul acesta se păstrează nu numai la retroromanii din Elveţia, ce şi pe valea Adigelui din Italia vecină, lăsânudu-se apoi la vale pe cursul Dravei până la confluenţa ei cu Murul, urmând şi cursul acestui râu până la isvoarele lui, iar de pe Drava coboară spre sud pe cursul superiar al Savei.

Asemenea stupi am exerimentat şi eu acum 10-15 ani, dar pentru o mai uşoară cercetare a stupului, cred că ar trebui poate făcuţi cu fundul mobil, fixându-se în schimb cei doi pereţi din faţă şi dela spate. N. G. E.

Scanned with OKEN Scanner

Pentru încurajarea și desvoltarea apiculturii

După adunarea generală a Sindicatului apicultorilor Prohveni, ţinută la 11 Iulie a. c. despre care am vorbit în Nr. trecut al revistei noastre, s'a mai ţinut în ziua de 14 August sub preşedinţia d-lui General Mlădinescu, adunarea Consiliului de Administraţie al Sindicatului în care s'a discutat şi hotărât între altele şi desfacerea produselor apicole a membrilor sindicatului printr'un magazin din Ploeişti. Preţul mierii, — ţinându-se seamă de preţurile de pe piaţa oraşului Ploieşti — s'a fixat la 400 lei kgr. la producător. Apicultorii vor primi preţul la predarea produsului adus la Ploieşti.

Pentru ceară preţul se va fixa ulterior. (In orice caz preţul va fi de minimum 1400 lei Kgr.).

S'a mai hotărât păşireu la organizarea *Secţiunilor comunale* apicole ale Sindicatului. Instrucţiuni asupra organizării acestor secţiuni comunale, au primit şefii secţiunilor prin circulară şi se vor publica şi în revistă, ca să servească eventual de model şi pentru alte asociaţii apicole din ţară.

Sediul Sindicatului este la Camera Agricolă din Ploieşti, unde apicultorii Prahoveni urmează a se adresa pentru orice informaţii (la d. Cârjan, secretarul Camerii Agricole şi al Sindicatului, sau Stamatelache, apicultorul de îndrumare şi control al Inspectoratului Agricol Regional).

*

Adresăm un îndreptăţit apel către toţi apicultorii din Judeţul Prahova şi oraşul Ploieşti ca să se înscrie ca membri în Sindicat. Membrii vechi sunt rugaţi a se pune la curent cu plata cotizaţiei pe a. c. iar cei în restanţă şi pe anul trecut. (Până anul trecut cotizaţia a fost de 2 lei de stup, pe 1943, conform oferirii a însuşi membrilor Sindicatului, ea a fost sporită la 10 lei de stup).

D-l Director al Camerii Agricole, conform Statutului este membru de drept în Consiliul de Administraţie al Sindicatului.

*

Pentru desvoltarea şi încurajarea apiculturii în judeţul Prahova se relevă acţiunea Inspectorului Agricol Regional şi a Camerii Agricole Prahova, care, prin venirea subsemnatului la Inspectoratul Agricol Regional am organizat la Camera Agricolă din Ploieşti fabricarea de faguri artificiali, distribuindu-se în vara aceasta numai în judeţul Prahova de către Camera Agricolă câteva sute de Kgr. cu preţ redus.

Acum este în curs de organizare, tot la Camera Agricolă a jud. Prahova un laborator apicol, precum şi câteva stupine demonstrative şi de observaţie în diferite regiuni ale judeţului. Astfel de stupine vor lua fiinţă treptat şi în celelalte judeţe din cu-

Scanned with OKEN Scanner

prinsul Inspectoratului (Braşov, Făgăraş, Dâmboviţa). Deasemenea şi distribuirea fagurilor artificiali, în primăvara anului viitor va fi extinsă dela Camera Agricolă din Ploieşti şi în judeţele Braşov, Făgăraş şi Dâmboviţa, care fac parte din raza Inspectoratului Agricol Rregional Braşov.

In vara aceasta, în cadrul acţiunii apicole a Ministerului Agriculturii, (Inspectoratul Agricol Regional Braşov şi Camerele Agricole din cuprinsul acestui Inspectorat), am activat permanent pe teren, prin vizitarea la domiciliu a apicultorilor din cuprinsul Inspectoratului, cercetând situaţia apicolă a fiecărei comune vizitate şi dând la faţa locului fiecărui apicultor vizitat, sfaturile şi îndrumările ce am socotit de folos, pentru o cât mai raţională şi remuneratoare cârmuire a stupilor, precum şi pentru organizarea lor în asociaţii apicole judeţene.

Una din preocupările acţiunii apicole din cuprinsul Inspectoratului Agricol condus de d. Insp. general Tr. Dănescu, mai este întocmirea unei statistice şi situaţie reală apicolă, înlocuirea treptată a stupilor regulcolari ungureşti şi a mulţimii de alte formate de rame şi sisteme de stupi dovedite nepractice prin modele mai potrivite, atât din punct de vadere a mânuirii stupului ca prim *instrument apicol*, cât şi ca format pentru ca el să întrunească condiţiunile unei bune locuinţe pentru albine. Iar din acest punct de vedere, în nici o altă parte a ţării nu e mai mult de lucru ca în ţinuturile Tansilvănene.

Pentru o mai bună documentare a oficialităţii care se interesează de apicultură şi încredinţare a apicultorilor, care, bazaţi pe greşitele îndrumări date în trecut — *ceeace se întâmplă adesea şi în prezent* — tocmai de unii **îndrumători oficiali** improvizaţi sau neîndestulător pregătiţi, se vor mai lua în considerare şi rezultatele încercărilor *dirijate* din stupinele particulare şi efectuate de însuşi proprietarii stupinelor, în cazul de faţă după îndrumările date de subsemnatul.

Pentru atingerea acestui scop, menit să servească la orientarea apicultorilor neîndestulător de iniţiaţi, am întocmit propuneri pentru crearea de observatorii (staţiuni de încercări) apicole la câteva stupine particulare aşezate în diferite regiuni de şes, deal, munte. etc. mai adăpostite sau mai expuse curenţilor şi intemperiilor, etc.

La timp vom publica stupinele alese pentru acest scop şi avem siguranţa că rezultatele, publicate şi ele la timp potrivit, vor fi din cele mai concludente.

D. Stamatelache

Miere cristalizată

Se pare că şi în Statele Unite a început să prindă gustul pentru mierea cristalizată. Pentru a răspunde acestei noi preferinţe, un grup de apicultori din Statul New York au organizat prima cooperativă pentru vinderea mierii sub forma cristalizată. In Canada cererea de miere ctistalizată este încă şi mai mare. (*Gleanings*, Ian. 1941)

S-a scris aşa de mult în ultima vreme, în America, despre posibilităţile de alterare a mierii prin metodele întrebuinţate acolo pentru a păstra mierea lichidă, în cât nu ar fi de mirare ca acest gust pentru mierea cristalizată să pornească din pricina acestei campanii, în mare parte justificată.

Scanned with OKEN Scanner

SEMINȚE DE FLORI FRUMOASE, VIVACE, MELIFERE

Echinops Rittro, înfloreşte în Aug.
Betonica grandif. înfloreşte în Iulie
Chelone barbate înfloreşte din Mai până toamna
Lytrum roseum înfloreşte în August
Physostegia Virginica „ „
Coreopsis grandif. înfloreşte din Mai până toamna
Papaver orientalis înfloreşte din Mai până în Iunie
Rudbechia Sanguinea înfloreşte din Iulie până toamna
Tritoma Uvaria înfloreşte Iunie-Iulie
Wahlembergia Grandif. înfloreşte Junie—Iulie
Crucianella stylosa înfloreşte din Aprilie—Iunie

Vinde **Pepinerele Domeniului Hereşti** de la 50 grame în sus, a 3000 lei chilogr.

Poşta Budeşti — Jud. Ilfov

DOI APICULTORI, *cu practică îndelungată, buni cunoscători ai meseriei caută* **CAMERA AGRICOLA BRAILA,** *pentru stupina sa de 200 colonii.*

Pentru fiecare se oferă lunar salariu 12.000 lei, plus o diurnă fixă de lei 3.000. Se preferă nemobilizabili.

Oferte cu referinţe şi copii de pe acte, se vor trimite la Camera Agricolă Brăila.

Atelierul I. Pascu

din Iaşi, str. Ibrăileanu 14

confecţionează, afumătoare, maşini şi instrumente apicole, angrenaje de centrifugă, gratii, stupi.

Preţuri avantajoase.

Pentru răspuns alăturaţi carte poşt.

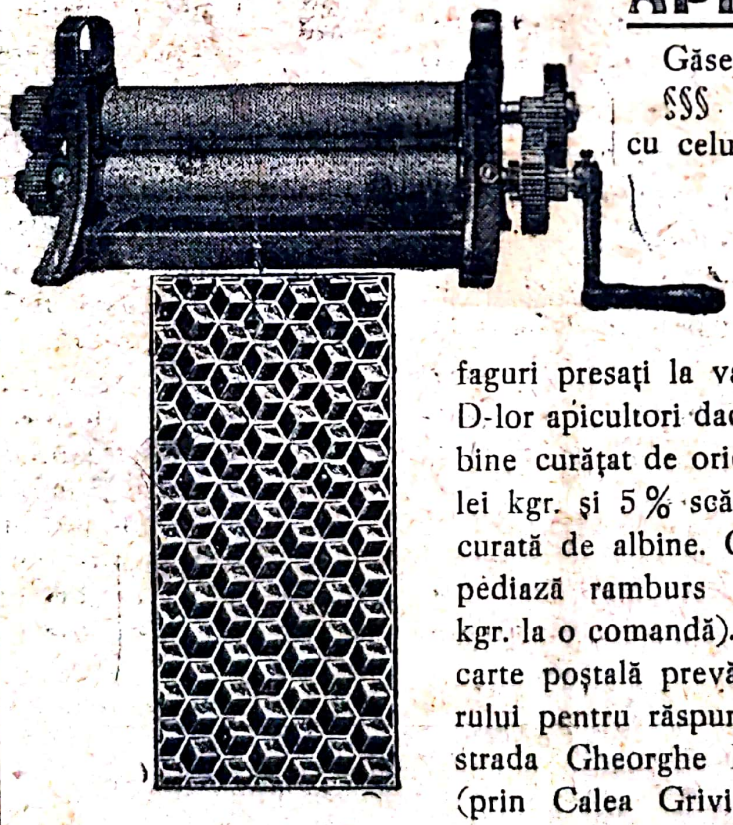

APICULTORII

Găsesc în sezonul apicol 1943 §§§ FAGURI ARTIFICIALI cu celule adânci din ceară pură, presaţi la valţuri moderne Rietche. Preţul la costul de cumpărare al cerii plus fabricaţiunea. Se execută faguri presaţi la valţuri din ceara proprie a D-lor apicultori dacă acest material este foarte bine curăţat de orice părţi străine. (Preţul 300 lei kgr. şi 5 % scăzământ). Se cumpără ceară curată de albine. Contra aconto 30 %, se expediază ramburs în provincie (minimum 3 kgr. la o comandă). Orice corespondenţă, prin carte poştală prevăzută cu adresa expeditorului pentru răspuns, *Căpitan Zissu Dumitru* strada Gheorghe Barițiu No. 23, Bucureşti (prin Calea Griviţei, staţia tramvai Octav Cocorăscu) Telefon 3.24.20

TIPOGRAFIA „COMERŢULUI", ALEXANDRU V. NICOLESCU
Ploeşti, Strada Ioan I. Romanescu No. 14 — Telefon locuinţă 1607

Scanned with OKEN Scanner

complect

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

FONDAT IN 1922 de D. STAMATELACHE

11-12

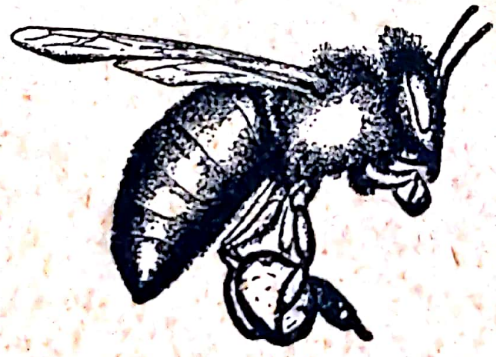

Noemb. - Decembrie

1943

Scanned with OKEN Scanner

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

Inscris la Trib. Dâmbovița s. II, Com. sub Nr. 10363|938

GRUPAREA REVISTEI:

DIRECTOR: D. I. STAMATELACHE

Redactori: N. G. Eremie — Brăila
At. Nedew, Terpeziţa-Dolj
Preot C. Gh. Vartolomeiu, Prof.-Focşani
I. Vicoveanu, Vicovul de Jos-Rădăuţi
George Dulcu, Profesor, Aninoasa-Gorj
G. I. Bota, Magistrat, Deva
Ion Anghel, Institutor, Focşani
Secretariatul: Maria D. Stamatelache

Buletinul Apicultorilor apare lunar.

Scopul revistei este:

De a răspândi ştiinţa şi practica stupăritu ui în România.

De a întreţine corespondenţe şi raporturi amicale cu diferite reviste şi societăţi apicole străine şi române.

De a atrage atenţia şi a informa oficialitatea asupra refacerii, organizării şi sprijinirii creşterii albinelor în ţară.

De a oglindi înfăţişările cele mai caracteristice ale vieţii apicole şi în legătură cu apicultura din toată lumea.

De a da lămuriri şi sfaturi pe înţelesul tuturor, în tot ce priveşte stupăritul sistematic.

De a publica date statistice privitoare la apicultură şi orice măsuri se vor lua de autorităţi privind apicultura.

ADRESA:
CĂSUŢA POŞTALĂ Nr. 44
PLOIEŞTI

ABONAMENTE: **300 LEI PE AN**

Citiţi în acest număr

	Pag.
Dr Enoch Zander a împlinit 70 ani	149
H. Rişcă — Ecouri	150
Pr. C. Gh. Vartolomeiu — Sfaturi pentru luna Decembrie	151
D. Stamatelache — Invechirea şi durata fagurilor stupului	152
N. G. Eremie — Observaţiuni apicole	153
Pentru răspândirea creşterii albinelor	154
Erori care rezidă de secole	154
Miere extrasă şi secţiuni din acelaş stup	154
Trântorel — Alfabetul în stupină	155
At. Nedev — Cum obişnues să sboare albinele	156
Dr. V. Voiculescu — Mâncaţi miere în loc de zahăr	156
N. G. Eremie - Întrebări şi răspunsuri	157
G. I. Bota — Distanţarea ramelor	158
D. Stamatelache—Cât cere scoaterea unei reviste	158
N. G. Eremie — Comerţul de ceară acum 200 de ani	159
Din trecutul nostru apicol	159
Recenzie	160
D. Stamatelache — In legătură cu legea apiculturii	161
Alin Caillas — Mierea de mană	164
Trântorel — Momente	164
N. G. E. — Note apicole	165

Toată corespondenţa, manuscrise (articole), abonamente şi orice sume de bani, se vor trimite pe adresa d-lui D. Stamatelache sau a revistei „Buletinul Apicultorilor“ la *PLOIEŞTI, căsuţa poştală Nr. 44*
Locuinţa: Str. Mărăşeşti, 189 Ploeşti

Scanned with OKEN Scanner

Nr. 11-12

BULETINUL APICULTORILOR

Noemb - Dec. 1943

Organ al stuparilor din România

APARE LUNAR SUB CONDUCEREA D-LOR:
D. STAMATELACHE şi N. G. EREMIE

Inscris la Tribunalul Dâmboviţa s. II, Com. sub No. 10363/938

ADRESA POŞTALĂ: PLOIEŞTI, CĂSUŢA POŞTALĂ Nr. 44

Prof. Dr. Enoch Zander a împlinit 70 ani

La 19 Iunie 1943, prof. Dr. Enoch Zander, dela universitatea din Erlangen, Germania a împlinit vârsta de 70 ani. S'a născut în anul 1873 în Zirzow-Neubrandenburd, Germania, unde părinţii săi erau agricultori. Cu toate că e în vârstă atât de înaintată, prof. Dr. Enoch Zander lucrează zilnic în laboratorul său vechiu şi creiază şi astăzi lucrări mari, ca şi mai înainte. Meritele sale pentru apicultura modernă sunt mari. Operele sale vorvesc în toată lumea despre ele. Numele acestui savant a ajuns în ştiinţa apicolă şi în apicultură vestit pe tot globul.

Când prof. Dr. Enoch Zander a ocupat în anul 1907 postul de profesor universitar la Universtitatea din Erlangen, ştiinţa apiculturii nu ara atât de înaintată ca astăzi. Profesor Zander lucrat foarte mult în domeniul boalelor la albine şi cu foarte mari succese. După ce a organizat Institutul de apicultură de pe lângă Universitatea Erlangen, a descoperit bacciliul boaeli de intestine la albine, aşa numita „Nosema apis Zander". De atunci dă sfaturi, cum să fie tratate şi ferite albinele de această boală şi sfaturile sale sunt şi astăzi nedesmintite.

Prof. Enoch Zander

Institutul de apicultură de pe lângă Universitatea din Erlangen, pe care l-a

Scanned with OKEN Scanner

condus până la retragerea sa din serviciu în 1937, la înzestrat, organizat şi ridicat, făcându-l cunoscut în toată lumea, încât de pretutindeni se cer sfaturi dela el, iar institutul acesta e numit universitate apicolă. Prof. Dr. Enoch Zander a cunoscut din timp însemnătatea selecţionării şi creşterii albinelor de rasă, cu a căror prăsilă a avut rezultate însemnate, îndemnând stuparii la prăsila albinei negre, adică la selecţionarea şi înmulţirea albinei germane.

Prof. Dr. Enoch Zander a ajutat foarte mult şi la perfecţionarea practicei apiculturii. Stupul şi sistemul său simplu şi popular de lucru, corespunzător cerinţelor albinelor şi metoda sa de exploatare au învins. Cărţile şi scrierile sale de apicultură, scrise într'un limbaj clar şi uşor, sunt bine înţelese nu numai în cercul stuparilor învăţaţi, cari se ocupă cu ştiinţa apiculturii, ci şi în cercul stuparilor practici. Să mintim numai de opera sa principală „Beiträpe zur Herkunftsbestimmung bei Honig", (Constatarea şi provenienţa mierii) apărută în format mare în 3 volume, cu multe fotografii, care este unică în toată lumea şi aceasta deschide drumuri noui pe terenul ştiinţific al apiculturii.

Rar se întâmplă la un om ca a la Prof. Dr. Enoch Zander, savant şi practician mare, ca acestea două însuşiri să fie unite în cea mai deplină armonie. Aceasta este cauza, că prof. Dr. Enoch Zander este în tot locul foarte apreciat şi scrierile sale sunt foarte căutate. El este în stare să împărtăşească ştiinţa în mod deosebit de uşor elevilor săi şi anume în aşa fel, că fiecare elev asimilează cursurile sale şi se apropie cu mare plăcere de el. Mai pe scurt putem spune că toţi, care îl cunosc, îl preţuiesc deosebit de mult şi amabilitatea şi modul său de a primi pre cei cari-l caută, îi face prieteni cu adevărat.

Lucrările sale de mare valoare ştiinţifică sunt:

1. Die Brutkrankheiten und ihre Befiämpfung.
2. Die Krankheiten und Schädlinge der erwachsenen Biene.
3. Der Bau der Biene.
4. Das Leben der Biene.
5. Die Zucht de Biene

şi alte multe lucrări şi felurite articole, publicate în reviste apicole. Unele din acestea, am publicat şi noi la timp în revista noastră. Iar în numărul acesta cititorii găsesc recenzia asupra unei din cele mai noui lucrări a sărbătoritului, „Zeitgemässce Bienenzucht", semnată de d, N. Gh. Eremie.

Noi, cei grupaţi în jurul revistei „Buletinul Apicultorilor" dimpreună cu cetitorii acestei reviste, îi urăm omagiatului să trăiască încă mulţi ani în deplină sănătate, ca să creieze şi de acum înainte lucrări preţioase, spre binele şi progresul apiculturii din toată lumea.

„Buletinul Apicultorilor"

ECOURI

Zahariseală

— Ce bine-ar fi dac'ai fi miere, Zaharescule.

— De ce?

— Fiindcă te-ai pune la căldu ă şi ţi-ai reveni. Aşa ca om, ori ce-ai face, odată zaharisit, zaharisit rămâi.

H. Rişcă

Sfaturi pentru luna Decembrie

După L. L. LANGSTROTH şi CH. DADANT

Acum, vremea mohorâtă a iernii a venit, astfel încât pot fi aplicate toate sfaturile date pentru acaastă lună. Nu-i rău să curăţim albinele moarte şi sfărămăturile de pe platformele stupilor iernaţi afară, pentru ca să poată ieşi albinele când timpul e frumos; de stupii vârâţi înăuntru la întuneric şi adăpost însă nu trebue să ne atingem nici în această lună, nici în cea următoare. Coloniile puse la *iernatic* (adăpost) nu trebuesc turburate decât în caz de absolută nevoie.

Sfătuim pe începători să cetească şi să răscetească toate îndrumările lunare ce li s'au dat pentru ca să se convingă că le înţeleg rostul pe deplin şi astfel şi în viitor să îndeplinească toate îndatoririle lunare ce le sunt recomandate, fără pic de neglijenţă şi fără să amâne ceeace au de făcut, pe mai târziu. Căci cu toate că albinele nu cer cine ştie ce îngrijiri în raport cu foloasele ce le aduc, totuş îngrijirile care le dăm, să le dăm *la timp şi în bune condiţii.*

Cei cari zic că nu trag nici un folos de pe urma albinelor, sunt tot atât de vrednici de a fi arătaţi cu degetul ca şi agricultorul care, după ce nu-şi îngrijeşte de vite şi nici nu-şi strâng de pe câmp la timp recoltele, dă vina pe îndeletnicirea sa, zicând că e puţin rentabilă faţă de capitalul învestit şi de munca depusă de el.

In rezumat:

Primăvara. Păstraţi căldura stupilor; vedeţi să albă hrană deajuns; ajutaţi coloniile slabe: băgaţi de seamă să nu se stârnească prădatul; înlocuiţi fagurii de trântori şi pregătiţi tot ce trebue pentru creşterea mătcilor şi pentru recoltă.

Vara. Supravegheaţi roitul şi faceţi roiri, dacă voiţi să sporiţi numărul coloniilor; vedeţi să fie loc îndestulător pentru strânsură; regulaţi ventilaţia dacă e nevoie şi luaţi ceea ce prisoseşte, de îndată ce încetează culesul.

Toamna. Fiţi cu ochii în patru în eeeace priveşte prădatul şi examinaţi fagurii scoşi din stupi, pentru a putea stăvili ravagiile găselniţii; vedeţi dacă au toate coloniile provizii pe iarnă şi împreunaţi coloniile slabe cu altele mai puternice.

Iarna. Pentru iernatul în plin aer, ttebuesc puse materii absorbante în etajul superior după ce am luat jos mai întâi pânza impermiabilă sau plafoanele de lemn. Adăpostiţi cât mai bine cu putinţă stupli de vânturile de nord. Lăsaţi albinelc liniştite în timpul zilelor calde. Să nu vă închipuiţi că s'a sfârşit cu iarna până nu vine Martie; atunc daţi coloniilor încăperea cerută de mărimea populaţiei lor. Pentru iernatul la adăpost băgaţi albinele înăuntru după o zi caldă; lăsaţi-le liniştite, într'o întunecime complectă, păstrând aceeaş temeratură; primăvara scoteţi-le într'o zi caldă şi reduceţi mărimea cuibului în raport cu puterea fiecărei colonii.

Trad. de Pr. **C. Gh. Vartolomeiu**

Scanned with OKEN Scanner

Sfaturi practice.

Invechirea și durata fagurilor stupului

Mi s'a întâmplat adesea să primesc scrisori dela abonații Buletinului, prin care să fiu întrebat dacă e necesar să primenească fagurii înegriți din stupii sistematici. Mulți mi-au pus această întrebare și verbal cu prilejul vizitării stupinelor lor. Iar mai dăunăzi, un apicultor — căruia i-am dat sfatul să-și păstreze fagurii de cuib, căci sunt tot așa de buni și cei înegriți ca și cei noui, dacă sunt drepți, regulați și fără celule de trântori, — mi-a pus dinainte o revistă mai veche, oficială, care nu mai apare, în care un sfătuitor, tot oficial, între altele scrie: „*Fagurii, sunt bnui numai timp de doi ani, de aci încolo, ei se vor preface în ceară și se vor prelucra în foi de faguri artificiali. Orice faguri buni sau răi, cari prisosec toamna se prefac în ceară, căci păstrarea lor cere o anumită întreținere, ceea ce e foarte greu de dat*".

Am ramas uluit de această enormitate și am lămurit cum m'am priceput pe confratele apicultor încredințându-l că sfătuitorul de mai sus nu are dreptate și că o face poate nu atâta din neștiință, cât din interes, întrucât dânsul este și fabricant de faguri artificiali.

Cum chestiunea aceasta știu că interesează un unmăr mai mare de practicieni și ca să viu în ajutorul acelora care ascultând de astfel de sfaturi deplasate se expun la o muncă și cheltueli fără nici un folos practic, precum și ca să evit orice suspiciune de dorință de contrazicere, reproduc mai jos părerea unui autor și apicultor cu renume și autoritate recunoscute în toată lumea *(R. Hommell)*, rămânând ca stuparii noștri să judece și să aleagă partea care le convine.

„Durata fagurilor poate fi cât se poate de lungă și nu e rar să găsim stupi primitivi a căror faguri n'au fost nici odată reînoiți și care au fost folosiți fără întrerupere timp de douăzeci, treizeci și chiar cincizeci dn ani. In acești stupi cu faguri foarte vechi, coloniilor pare să le meargă cât se poate de bine, ele se desvoltă bine, roiesc normal, iar lucrătoarele și trântorii prezintă talia lor obișnuită.

„Acelaș lucru se întâmplă și în stupii cu rame și fagurii cu celule de lucrătoare nu trebuesc dați la topit atâta timp cât ei nu sunt rupți sau neregulați și n'au găselnițe. Acești faguri reprezintă un capital destul de important, întrucât după câțiva ani apicultorul mobilist nu are nevoie să mai cumpere ceară sau faguri artificiali, dacă nu-și sporește numărul stupilor.

„Este așa dar o greșală a spune că trebuesc topiți, pentru a-i înlocui, fagurii vechi deveniți negri, sub pretextul că celulele devin mai strâmte de pe urma pieliților pe care puietul le lasă acolo, etc. Observațiuni făcute de Root cu faguri având o vechime

de douăzeci şi cinci de ani, confirmă îndeajuns spusele noastre.

„De asemenea nu este adevărat nu numai că fagurii vechi ar fi mai puţin buni pentru iernat, pentrucă ei n'ar păstra cum trebue căldura. Experienţa dovedeşte că această părere este greşită şi că dinpotrivă iernatul se face cât se poate de bine fără o consumaţie mai mare; ba chiar adesa se observă că albinele preferă să-şi aşeze cuibul de iernare pe faguri învechiţi. (*Apiculture* pe 172-173)

Iată ce spune şi părintele apiculturii mobiliste L. L. Langstroth în această privinţă: „Mulţi stupari nu-şi dau seama cât preţuesc fagurii clădiţi. Presupunând că mierea valorează cincizeci de lei kg., stuparul care-şi topeşte fagurii pierde mai mult prin această operaţie chiar fără a ţine seamă de timpul pe care albinele sale l'au folosit ca să-i construiască. In vremea de astăzi e un pricipiu în apicultură de a nu da nici odată la topit nici un fagure bun cu celule de lucrătoare. (*The Haneybee*, ed. 1923 a 22-a pag. 84)

Iar E. Alephandéry, în al său *Traité Complet d'Apiculture* la pag. 417, spune: „Fagurii artificiali micşorează producţia mierii într'o măsură însemnată; dându-li-se albinelor faguri clădiţi, în loc să fabrice ceară şi să clădească faguri, ele n'au altă treabă decât recoltarea mierii".

Dar e la mintea omului: care e scopul pentru care ţinem stupi? Să exploatăm albînele pentru un profit, cum e şi firesc, sau ca să ne facem neîncetat de lucru cu topitul fagurilor, cu făcutul la nesfârşit a mereu altor faguri noi în dauna recoltei de miere, iar albine'e când să se bucure şi ele că în sfârşit şi-au înjghebat gospodăria, să vie vrăjmaşul de om nepriceput şi să le nimicească ceea ce au mai scump şi ce au făcut mai din greu!

Privitor la un alt neadevăr răspândit de acelaş nepriceput „specialist" cu referire la boalele albinelor, mă voiu ocupa într'un articol viitor.

D. Stamatelache

Observaţiuni Apicole

Un articol din „Codul Penal" al albinelor.

7 Iulie 1942. — Stupul cu Nr. 16 şi-a schimbat regina. Una din reginele isgonite era azi de dimineaţă pe peretele din faţă al stupului. Două albine o tot pipăiau cu gura. Regina era cu pântecele îndoit sub ea, într'o poziţie de apărare obişnuită albinelor.

După amiază am văzut regina jos moartă şi cu pântecile mai negru ca de dimineaţă.

Nu cumva s'a întâmplat cu ea, de s'a înegrit, ceace spune E. Angelloz-Nicoud despre albinele mici negre (*V. Buletinul Apicultorilor pe Sept.-Oct. 1943*), adică albinele au smuls reginei, ca şi albinelor mici negre, părul de pe corp?

Şi atunci nu cumva această smulgere cu gura a părului de pe trup este pedeapsa pe care o aplică albinele celor „în afară de lege"?

N. G. E.

Scanned with OKEN Scanner

Pentru răspândirea creşterii albinelor

Într'un articol mai vechi din „Universul“ întitulat „Albinele“ d. Adrian Maniu după ce se ridică împotriva celor „nevrednici“ care îşi ucid albinele, arată cât de blânde sunt ele când nu sunt întărâtate şi propune să se aşeze stupini în grădinile publice din oraşe, iar la ţară preoţii şi învăţătorii „să îşi învedereze vrednicia de gospodari“ crescând albine.

„În vreme ce liceele dela oraş ajung să îşi construiacă laboratorii, închee d-l Adrian Maniu, fiecare şcoală de sat ar putea să albă pentru lecţiile de agricultură un număr de stupi, din ale căror viitoare roiuri să se înzestreze, prin cei mai ageri elevi, satele model“,

Suntem cu totul de părerea d-lui Adrian Maniu, cu observaţia că preoţii şi învăţătorii înainte de a-şi constitui prisăci şi a conduce pe acele de pe lângă şcoale, să urmeze ca şi conducătorii stupinelor dela oraşe, cursuri şi să dea examene serioase de stupărit practic, pentru ca truda lor să poată da roadele aşteptate. Altfel toată munca ar fi nu numai zadarnică, dar chiar dăunătoare scopului propus.

Erori care rezistă de secole

Credem că albina culege mierea din flori...

Greşală !

În nici o floare nu se găseşte miere ci doar nectar, o substanţă pe care o transformă în miere în stomacul ei printr'un proces chimic foarte complicat.

Almanahul Ziarului Ştiinţelor, 1943

P. S. Noi stupării ştim acest lucru, dar câţi suntem noi faţă de mulţimea nestuparilor care confundă nectarul din flori cu mierea din stupi ! De aceea e foarte bine venită lămurirea pe care o dă Almanahul Ziarului Ştiinţelor. Suntem bucuroşi ori de câte ori marele public are prilejul să cunoască mai de aproape viaţa aşa de minunată a albinelor.

Miere extrasă şi secţiuni în acelaş stup

E o bună socoteală să producem şi miere extrasă şi secţiuni în aceiaş stupină, pentru a pune mai întâi caturile cu rame, iar când începe din plin marele cules să punem caturile cu secţiuni, fiindcă la început albinele se suie mai bucuros în caturile cu rame de cât în cele cu secţiuni.

H. Mace, în *Modern Bee-Keeping*

Tot H. Mace arată că secţiuni frumoase şi bine umplute nu putem avea de cât în timpul unui mare cules bogat. Aşa că sistemul combinat, recomandat mai sus, pe lângă ocuparea mai repede a caturilor de către albine mai are şi folosul de a ne da secţiuni pline, frumos căpăcite şi cu ceară de un alb imaculat.

Catul cu secţiuni e bine să fie pus între cuib şi catul cu rame ocupat de albine.

N. G. E.

Scanned with OKEN Scanner

Alfabetul în stupină

Urechile au crescut
Pe măgarul nevăzut. (V)

Tudor Arghezi

Înțelege, măi băiete,
C'alfabetul nostru 'ncepe
C' un stup țărănesc, pe care
Stă calota lui călare. (A)

Să vă spun altă poveste:
Am văzut două ulee
Stând culcate, unul peste
Celălalt. Ia spune ce e? (B)

Puetul încovoiat
În celulă stă culcat
Și de-acolo ne arată
Literă încornorată (C)

Albina s'a încovoiat
Și rotunjită'n deget m-a 'nțepat (D)

Două antene și o limbă scoasă.
Restul albinei a plecat de-acasă. (E)

Două mătci stau față 'n față,
Strânse de mijloc se 'nhață
Și până când se deshață
O literă ne învață. (H)

Urdinișul s'a sculat,
Nu mai vrea să stea culcat (I)

Ia spuneți-mi acuma cine poate
Din două crestături alăturate
La stupul meu un urdiniș să facă?
—L'am și făcut, răspunde M,
numai să-ți placă. (M)

Hai și o literă de pe la noi:
Urdiniș rotund de buduroi. (O)

Cu matca trântorul când se'mpreună
O literă scriu împreună. (S)

Stupilor de-acuma vor nu vor,
Le-am făcut
Scăunele numai cu'n picior (T)

Stup rotund de pae răsturnat,
Înc'o literă ne-a învățat. (U)

Ia privește spre albină,
Gata stă să sboare
Două aripi în lumină
Restul nu-l mai are. (V)

Un stup cu vârfu ascuțit,
La altul care e la fel
Tot ascuțit și el,
Cu capu'n jos s'a repezit
Și'n cap i s'a suit. (X)

Parc'ai spus că vrei
Hidromel să bei.
Ține un pahar cu coadă.
Să ai grijă să nu cadă. (Y)

Trântorel

Cum obișnuiesc să sboare albinele

De multe ori am stat în fața stupinei ca să observ zborul albinelor.

Credeam că acest zbor va fi în linie dreaptă, totuși zborul lor nu mai este așa.

În fața stupinei mele, este o casă de locuit. Alături, la o distanță de 8-10 metri este așezat un pătul mare și înalt. Albinele plecând din stupină în direcția casei de locuit, rareori trec pe deasupra casei și mai întotdeauna ocolesc casatrecând prin intervalul dintre casă și pătul.

Același drum îl face și la înapoiere când pot veni cu ușurință și direct pe deasupra casei, fără să ocolească clădirea și câmpul de cules, fiind așezat pe un deal iar la înapoiere albinele sunt întotdeauna în zbor mult mai sus decât înălțămea casei.

Am mai observat că atunci când albinele în drumul lor nu au obstacole, ele merg cam în linie dreaptă, dar nici atunci n'o fac așa totdeauna.

Când se înapoiază la stupină, albinele fiind încărcate, și când nu au obstacol în fața lor, ele obișnuesc să sboare foarte jos la 1-2 metri deasupra solului. Aceasta cred că o fac din cauză că jos, în majoritatea cazurilor, curenții de vânt sunt mai slabi decât sus. Unii afirmă că albinele procedează așa ca să fie ferite de dușmanii lor, păsările. Dar păsările pot prinde în zbor albinele tot atât de ușor pe jos că și pe sus.

Când primăvara ies albinele din stupi încărcate cu cadavre de albine moarte, sborul lor se poate observa foarte ușor. După câteva cotituri, ele apucă o anumită direcție, totuși nici atunci ele nu merg în linie dreaptă. Cred că aceasta o fac din cauza rezistenței aerului. Cotind, ele micșorează această rezistență. Și la înapoiere de multe ori am observat, cum venirea albinelor se face tot în linie dreaptă dar cu ușoare ondulații.

Aceste observații, ca și altele ce cred că ne vor veni dela prietenii și abonații noștri vor fi o mare contribuție pentru lămurirea locului unde trebue așezată stupina și piedicile ce trebuiesc înlăturate din drumul albinelor.

At. Nedev

Din sfaturile medicilor

Mâncați miere în loc de zahăr

Orășenii mănâncă zahăr peste măsură de mult...

O seamă de medici cred însă că zahărul acesta de sfeclă, ajuns pe masa noastră a tuturor, e o pricină de mare nesănătate pentru omenire. Zahărul ar face rău, dându-ne o mulțime de turburări și boale. Acești medici, studiind mierea, ne îndeamnă să ne întoarcem la ea, înlocuind peste tot, în hrana noastră, zahărul prin miere.

Mierea după florile din care e culeasă

Mierea de Mai, plină de mireazmă de tei, e bună pentru liniștirea nervilor. Mierea din stupii ținuți lângă păduri de brad e bună mai ales pentru tuse și boalele de piept. Mierea neagră, cu mult fier în ea, e bună pentru cei slabi și anemici.

Dr. V. Voiculescu,
Toate Leacurile la îndemână

Scanned with OKEN Scanner

Stupul Wells

Intrebare. — Stupul Wells e un stup orizontal ?

Răspuns, — E un stup vertical întru cât desvoltarea coloniei se face nu lateral (orizontal), ci în sus (vertical). El pare numai, orizontal, prin forme lui, dar de fapt în ceiaş cutie sunt doi stupi verticali, construiţi dintr'o bucată.

*

Hymenopteric

Intrebare. — Cum se spune: ordinul hymenopterelor sau hymenopteric ?

Răspuns. — Ordinul hymenopterelor. Hymenopteric spunea doar d. Hristea în ediţia întâi a Stupăritului, dar în ediţia doua a îndreptut, scriind corect: ordinul hymenopterelor.

*

Rama Langstroth

Intrebare. — Stupul Langstroth standard are o singură ramă şi pentru cuib şi pentru cat ?

Răspuns, — Nu. Rama standard pentru cat e mai mică. Stupul american standard are *două* rame: una pentru cuib şi alta pentru cat. Stuparii americani pun însă şi corpuri mari de cuib în loc de caturi, în regiunile bogate în nectar.

E adevărat că unii din autorii noştri apicoli vobesc despre stupul Langstroth standard ca şi când ar avea o singură mărime de ramă. O fac însă din necunoştinţă.

*

A descoperi şi a inventa

Intrebare. — E bine spus: s'a descoperit stupul cu geamuri ?

Răspuns. — Tot aşa de bine ca şi când am spune că America a fost *inventată* în 1492 !

*

Albina „Carolinîană"

Întrebare. — Există în adevăr o varietate a albinei comune negre, căreia i se zice **caroliniană ?**

Răspuns. — Aşa îi zice, nu ştiu de ce, d. Hristea, albinei carnioliene. E singurul după sât şriu, care îi spune aşa.

*

Expunerea la Nord

Intrebare. - E adevărat că stupii expuşi spre Nord produc mai mult ?

Răspuns. — „Numeroase experieţa arată că stupii puternici, expuşi spre Nord, consumă mai puţin iarna şi produc mai mult". (Hommel, *Apiculture*, Ed. IV, p. 280).

Acelaş lucru l-a observat şi la noi d. Tertulian Cristescu la stupii săi aşezaţi într'un pav lion, la Sinaia. D. Cristescu a mai observat că stupii aşezaţi astfel sunt în acelaş timp mai puţin expuşi la roit. *N. G. Eremie*

Distanţarea ramelor

Din experienţă personală confirm constatările făcute de alţii, că propolizarea pieselor întrebuinţate la distanţare (cuie, agrafe, etc.) măreşte foarte mult depărtarea între rame. Astfel am văzut un stup Layens de 77 cm. lungime, în care nu mai încăpeau cele 20 rame. Făcând măsurătoare am constatat, că deşi ramele fuseseră distanţate la început la 35 mm. din mijloc în mijloc, depăşiseră acum 38 mm. ceace le făcea să nu mai poată încăpea în spaţiul destinat lor în stup.

Cred că la ramele cu distanţatoare de lemn, ex. tipul Hoffmana, lucrurîle se întâmplă în măsură şi mai mare, datorită suprafeţei mai întinsă, formei mai potrivită şi obişnuinţei albinelor de a plasa propolisul în obiecte de lemn.

Tragem de aici învăţătura practică de a face distanţările la început numai de 35 mm. din mijloc la mijloc, adică la rama de 25 mm. lăţimea să se adauge un distanţator numai de 10 mm.

Un alt sfat este acela da a se avea grije ca din când în când propolisul depus de albine pe distanţatoare să fie din când în când curăţit.

G. I. BOTA

Cât cere scoaterea unui număr de revistă !

Fiecare dintre noi primeşte ori cumpără şi citeşte cu plăcere o revistă pe care de obicei în două-trei ore o termină de citit. Dar puţini dintre cititori ştiu că pentru scoaterea unui număr din „Buletinul Apicultorilor“ de pildă, este necesar un timp de cel puţin 200 ore. In acest timp de lucru intră serisul şi pregătirea materialului, culesul la tipografie, paginatul, corectura, revizia, tipăritul, fălţuitul, broşatul, pregătirea şi scrisul banderolelor de expediţie, timbratul, apoi împachetatul, expediţia, numeroase deplasări cu trenul, tramvaiul, etc. pentru procurarea şi transportul hârtiei, drumuri la tipografie, la cenzură, la poştă, corespondenţă cu abonaţii, etc.

Se vede dar că pentru scoaterea unui număr din revista noastră care în formatul acesta de război se poate citi pe îndelete în 2—3 ore, este nevoie de aproape 100 de ori mai mult timp şi câtă muncă, câtă alergătură şi cheltuială cu hârtia, tipăritul, transporturi, etc. Acestea pentru un număr ! Socotiţi acum cât cere într'un an !

Muncă multă, cheltueli enorme, abonamentul costă numai 300 lei pe an şi totuşi trebue să mărturisesc cu mâhnire că mulţi dintre cititori nu şi-au plătit încă nici abonamentul pe anul trecut (1942) ! *Stamatelache*

Cine plăteşte abonamentul la începutul anului ne ajută la scoaterea revistei.

Scanned with OKEN Scanner

Comerțul de ceară acum două sute de ani

Citim în *Natura* pe Februarie 1942 :

La anul 1748 Martie 9 „Radu Băcanul ot Râmnic" arată într'o scrisoare ce greu va fi transportul cu carele di cauza zăpezilor : „Dar nu știu cum va răzbi [carele cu ceară și lână] că au nins acum zăpadă de care n'am pomenit așa".

Mircea D. Ilie,
Insemnări meteorologice din trecut

Din scrisoarea de mai sus pe noi apicultorii ne interesează :

1. Faptul că pe la mijlocul veacului al XVIII-ea ceara era un produs așa de important că se căra, ca și lâna, cu carele, și

2. Că susnumitul Radu Băcanul transporta ceara la începutul primăverii. E probabil că după ce o strânsese toată iarna de pe la stupari, acum o transporta fie la vre-o mânăstire pentru fabricarea lumânărilor pentru cult, fie mai degrabă la vre o schelă pentru export, mânăstirile având stupinile lor și putând colecta singure, direct dela producător ; ceara ce le mai trebuia. In ori ce caz e vorba de o vânzare *en gros*, care avea loc după cum vedem primăvara.

Acest Radu Băcanul *de* la Râmnic nu era de sigur singurul negustor angrosist de ceară. Aflăm astfel cam cum se făcea negoțul de ceară acum două sute de ani în Principatele noastre.

Toamna după ce stuparii topeau ceara, o vindeau angrosiștilor. Colectarea aceasta a cerii de către angrosiști se continua în tot timpul iernii, iar primăvara ceara era îndrumată, cu carele, la export. *N. G. Eremie*

Din trecutul nostru apicol

Apicultor elvețian în țara Moldovei

In amintirile lui din prima tinereță Radu Rosetti vorbește (vol. II, p. p. 151—152) despre un anume Jules Bolomey, profesor elvețian francez, adus de Logofătul Alecu Balș, zis Cúcoșul, pentru a crește pe fiul său, tot Alecu pe numele lui de botez.

După moartea bătrânului Balș, Jules Bolomey a rămas să îngrijească de enorma avere rămasă (vre-o 80.000 de fălci). Elvețianul s-a dovedit a fi „un deplorabil agricultor", după cum arată Rosetti, dar pentru noi apicultorii el avea o mare calitate, aceea de a fi „un apicultor de forță".

Există și azi o familie Bolomey, urmașe probabil a lui Jules Bolomey. Ar fi interesant de aflat, fie de la urmașii apicultorului elvețian, fie de la alții cari au auzit de activitatea lui, ce anume a făcut acest priceput apicultor pe moșia Adjudului, pe care a administrat-o acum vre-o trei sferturi de veac. N. G. E.

A apărut
AGRICULTURA VECHE
de *Const. Garoflid*
Se poate procura de la Uniunea Sindicatelor Agricole din București sau prin Sindicatele Agricole județene.
Cartea aceasta este un document care va rămâne în istoria economică a țării noastre
Indemnăm pe toți aceia pe care îi interesează trecutul agriculturii noastre s'o procure.

Scanned with OKEN Scanner

Prof. Dr. Enoch Zander
Zeitgemässe Bienenzucht

Heft I, Bienenwohnung und Bienenpflege

Fünfte, neubearbeitete Auflage

(Flugschriften der Deutschen Gesellschaft fär angewandte Entomologie) Verlag von Paul Parey in B rlin, 1941

Zander se ocupă în această lucrare mai nouă a sa, numai de descrierea şi conducerea stupului său, care după cum se ştie, se mânueşte pe deasupra după sistemul american şi are acelaş ramă joasă şi în cuib şi în cat, înaltă de 20 cm. şi lată de 40 cm. dimensiuni interioare. Fiecare cutie are câte 9 rame,

Materia e împărţită în trei capitole :

1. Intocmirea şi mânuirea stupului Zander.

2. Conducerea albinelor cu stupul Zander.

3. Ingrijirea albinelor dealungul anului.

O carte germană de apicultură de Zander, ca şi una americană de Phillips, nu are nevoie dc recomandare. Amândoi sunt şi practicieni şi oameni de ştiinţă desăvârşiţi.

Reproducem câteva instrucţiuni pentru cercetarea stupilor :

„In timpul marelui cules putem cerceta stupii la orice oră din zi. Când albinele nu au ce culege, prefer pentru lucrările ce nu pot fi amânate, să lucrez dimineaţa devreme. Altfel este bine să ne călăuzim, pentru cercetarea albinelor, după următoarele zece reguli generale :

1. Nu te aşeza niciodată în faţa urdinişului sau în drumul albinelor care pleacă sau se înapoiază la stup.

2. Nu deschide niciodată un stup dacă eşti prea asudat, ai umblat cu ceva care miroase tare sau ai băut alcool mai din belşug.

3. Poartă o îmbrăcăminte de culoare deschisă şi netedă, pe care să nu o pui de cât când lucrezi la albine.

4. Spală-ţi mâinele înainte şi după, ori de câte ori umbli la albine.

5. Nu lucra la stupi pe timp de ploaie, furtună sau când albinele nu au ce culege.

6. Alege pentru a umbla la stupi orele din zi când cele mai multe albine sunt plecate.

7. Execută tot ceea ce faci, liniştit şi cu atenţie.

8. Ţine mereu afumătorul sau cârpa fenicată gata, dar nu le întrebuinţa de cât cu economie.

9. Când te înţeapă o albină nu face nicl un gest grăbit şi mai ales nu lăsa rama să-ţi cadă din mână, dar omoară albina şi scoate numaidecât acul.

10. Dacă eşti prea sensibil la înţepături, apără ţi întotdeauna faţa cu o mască sau cu un voal". (p. 20)

N. G. Eremie

Rugăm stăruitor pe d-nii abonaţi care încă nu ne-au plătit abonamentul pe 1942 şi 1943, să ni-l trimită fără amânare.

Scanned with OKEN Scanner

În legătură cu legea pentru «încurajarea» și «organizarea» apiculturii

Primind dela d I. Anghel, președintele Asociației Apicultorilor Putneni un „Proect de lege pentru apicultură" spre a ne da părerea asupra lui, i-am răspuns prin scrisoarea pe care o reproducem mai jos, ca să fie cunoscut și de către cititorii Buletinului punctul nostru de vedere în această chestiune.

Stimate Domnule Anghel,

In liniile lui generale, proectul D-vs., dacă se va ține seamă și de el la întomirea textului legei, e chibzuit alcătuit. Trebue să vă mărturisesc însă că chestiunea *legiferării* apiculturii, așa cum sunt întocmite proectele pe cari le cunosc până acum, eu o privesc printr'o anume prismă pesimistă.

După a mea părere, apicultura noastră nu are însă nevoie de o *lege* care să îngreuneze și să complice lucrurile, ci de o îndrumare capabilă și luminată, de o acțiune de organizare, și de preocupare și încurajare oficială care s'o orienteze și s'o pue pe drumul cel bun. Stimularea și ajutorarea dela Centru și prin Camerele Agricole, pe toate căile posibile a bunelor și temeinicelor acțiuni pornite din inițiativă particulară în diferitele părți ale țării, ar face mai mult decât o lege care să existe cu numele numai.

De ex. d-vs., la Putna, ce ați fi putut înfăptui *mai mult* sub oblăduirea unei legi ca aceasta, de când ați înființat asociația? Și ce *lege* v'a obligat sau îndemnat s'o înființați? Dar pe mine din Moldova (Tg. Ftumos) cu prietenul Daniel Constantinescu din București, ce lege ne-a obligat sau numai ne-a îndemnat să înființăm (în 1925) „Societatea Centrală de Apicultură din România"? Nici una! Ce lege oprește pe stuparii din toate unghiurile țării de a se organiza și a activa grupați în asociații apicole județene, cari, foarte frumos să se afilieze apoi unei Uniuni centrale? Iar dacă prin măsură luată de o lege se vor inființa obligatoriu acest fel de asociații și nu vor avea *oameni* care să le însuflețească, la ce le-ar putea folosi apiculturilor asociațiile și legea?

Ce lege i-a obligat pe apicultorii Sibieni să se orgaizeze și să activeze așa cum activați și d-vs Putnenii, cum se activează în Prahova, sau cum activează — bine înțeles cu mijloace sporite, — Bănățenii? Nici o lege! De asemenea ce lege împiedecă actualele asociații apicole — unele adormite — și ori câte se vor mai inființa in viitor, de a-și desfășura programul conform statutelor? Nici una! Iar Ministerul Agriculturii a dat totdeauna și continuă să dea toată încurajarea și sprijinul bunelor inițiative pentru propășirea stupăritului. Vorbesc în cunoștință de cauză.

Recapitulez, și să recapituleze ori cine, ce am realizat noi — o mână de oameni — strânși în jurul „Bule-

tinului Apicultorilor" în ultimile două decenii, fără alt sprijin de cât al însuşi stuparilor înţelegători ; ce am realizat în regiunea Târgului Frumos, dar mai ales ce am înfăptuit *singur* dela ferma Corneşti în regiunea Bilciureştiului Dâmboviţei, în timpul popasului meu prin acele meleaguri ; şi ce sunt pe cale să înfăptuesc de aci încolo, de aci dela Inspectoratul Regional Agricol, unde activez oficial ca îndrumător al stupăritului din cuprinsul acestui Inspectorat.

Postul meu actual nu este înfiinţat de Ministerul Agriculturii în cadrul nici unei legi, ci datorită unor împrejurări speciale care se resfrâng îndestul de binefăcător asupra apiculturii din judeţele ce cad în raza acestui Inspectorat agricol. Să mi se ierte aci lipsa de modestie întrucât sunt nevoit să vorbesc de mine însumi, dar nu este o lipsă de modestie ci o *realitate* de care sunt îndestul de deplin conştient.

Dar, facă-se şi o lege apicolă, aşa, ca să fie ! Cu toate că nu aceasta e legea ce i trebue apiculturii noastre... Am aflat din propaganda care se face că ar exista şi un proect de lege oficial. Nu-l cunosc de cât numai din unele relatări verbale ale câtorva prieteni, întrucât eu, dela discutarea lui, am fost omis în mod voit de depozitarii autorizaţi ai inteligenţei apicole dela Bucureşti. Ei şi ! Eu sunt şi rămân acelaş. Am fost şi voiu rămâne până la urmă unul dintre puţinii specialişti ai breslei noastre care n'au activat „dela catedră" sau din fotoliul unui birou. Totdeauna am activat *pe teren*, liber şi din proprie iniţiativă, cu catedra la mine şi după mine, neîmboldit de nimeni, neîngrădit şi neîndemnat de nici o lege, dispoziţie sau obligaţie biurocratică, ci din idealism şi din dorinţa de a contribui prin toate puterile şi priceperea mea la propăşirea stupăritului românesc.

Desigur că am fost înţeles, întrucât totdeauna, şi toţi şefii mei ierarhici — şi cei vechi şi cei noui — în decursul celor 20 şi mai bine de ani de când lucrez, m'au încurajat — moral — şi mi-au apreciat întinderea şi calitatea muncii, mi-au aprobat-o şi mi-au lăsat toată iniţiativa şi libertatea de acţiune. Aşa lucrez şi acum. De aceea rezultatele au fost şi nădăjduesc că vor fi şi în viitor pozitive.

Dar iarăşi m'am îndepărtat. Să revenim la *lege*. Iată şi părerea mea pe care v-o dau cu dragă inimă pentru că mi-aţi cerut-o. (De altfel o mică conspiraţie a tăcerii observ din partea „comitetului de genii" dela Bucureşti şi în legătură cu proectul D-vs. Se scrie undeva că aţi fost de faţă la discutarea p r o e c t u l u i oficial, dar nu se aminteşte nimic că aţi fi prezentat şi d-vs un proect, etc.)

*

La *art.* 2, cred că redactarea de mai jos e mai potrivită, căpătând un înţeles mai larg : *Sunt apilcultori şi pot beneficia de avantagiile ce le dă Statul, toţi posesorii de siupi, precum şi acei ce se ocupă personal cu creşterea şi îngrijirea albinelor, fie proprietatea lor, fi angajaţi, cu salar sau cu parte la beneficii, având sub îngrijire sau proprietate dela 5 stupi sistematici în sus. Stuparii cu stupi primitivi nu , au dreptul la nici un avantagiu oficial.*

Scanned with OKEN Scanner

Art, 3. Apicultorii se grupează în trei categorii:

a) **mici** *cu până la 25 stupi sistematici,*

b) **mijlocii** *cu până la 50 stupi sistematici,*

c) **mari** *cu peste 50 stupi sistematici.*

La *Art. 9*, să se suprime „*cu acte juridice*".

Art. 20, în partea lui finală: „*făptașii suferind aceleași pedepse ca hoții sau ucigașii de animale, conform prevederilor Codului penal.*

Art. 26, în partea lui finală: *a căror absolvenți se vor numi* **ingineri agronomi specializați în apicultură.** (Și peste tot mai la vale se va înlocui „*ingineri apicoli*" în „*ingineri agronomi specializați în apicultură*").

Art. 30. Pentru uniformizarea modelelor de stupi se vor lua măsuri de standardizare a ramelor în toată țara și pe regiuni, după un amănunțit studiu, etc.

Art. 39. Apicultorii cari nu declară boala ivită în prisăcile lor, vor fi sancționați conform Decretului de lege sanitară a albinelor, publicaă în M. O. Nr. 128/936, fără drept de despăgubiri.

Art. 46. Stupinele vor fi scutite de impozite atât fiscale cât și sanitare.

Art. 47, 48, 49 să se suprime.

La *Art. 50*, se va suprima: *asemenea și impzitele, toate fixându se.*

Art. 51, 53. 54 să se suprime.

Art. 55, în partea lui finală se va redacta: *Certificatul de sănătate emis de Camera Agricolă respectivă.*

Dispoziția *Art. 57*, în practică fiind inoperantă, se va suprima.

Cu acestea termin observațiile ce aveam de făcut proectului d-vs. Lipsește însă ceeace e mai important și mai necesar pentru apicultură și care, dacă ar exista, alcătuit din persoane cu adevărat pregătite și nu din acela cu busolă de circumstanță sau împrumut, *nu ar mai fi fost nevoie de nici o* **lege** pentru apicultură. Ceeace ce ne lipsește cu adevărat și nu ați prevăzut nici în proectul D-vs și cred că nu e prevăzut nici în celalt proect, este crearea și funcționarea unui **Consiliu tehnic al apiculturii** pe lângă Ministerul Agriculturii.

Dar, pentru că am o anumită părere despre orizontul unor anume antreprenori ai îndrumării stupăritului nostru de astăzi, deoarece am avut atâtea nenumărate prilejuri să le verific capacitatea de percepere a *realității* apicole prezente, știți pe cine ași propune ca consilieri tehnici apicoli? In primul rând pe d. Ing. C. Hanganu dela Iași, apoi pe d. N. G. Eremie dela Brăila, pe Părintele Alex. Popa Făgăraș, pe d. I. Anghel dela Focșani și câte un delegat Bănățean și Bucovinean. Din București ajunge d. Begnescu. Bine înțeles că acest Consiliu tehnic al apiculturii va funționa după normele și ca o anexă sau secție al Consiliului Superior al Agriculturii.

Pentru că veni vorba de organizarea apiculturii socot că nu e lipsit de interes să menționez aci — spre știință generală, — că am mulțumirea sufletească de a fi și inițiatorul *Secțiunii Apicole* dela București. Indată ce au început pregătirile pentru înființarea Institutului de Cercetări Agronomice al României, am întocmit și depus propunerile și proectul de în-

ființare a unei Secțiuni apicole personal, în mâinele fie iertatului Dr. Busuiocescu, pe atunci Subsecretar de Stat la Agricultură. Această Secție apicolă a luat ființă conform propunerilor făcute, dar nu la I. C. A. R. ci la Institutul Național Zootechnic.

Deși programul și rezultatele acțiunii s'au arătat a fi simțitor reduse față de cele propuse, s'au dovedit însă bine venite și într'o măsură oarecare de folos apiculturii țării noastre.

In ultima vreme, sunt informat că a luat ființă și un *Serviciu* sau *Birou apicol*, pe lângă Direcțiunea Creșterii Animalelor din Ministerul Agricultnrii.

Să sperăm că din colaborarea și coordonarea acțiunii acestor organisme ca și a Consiliului Apiculturii care este de neapărată trebuință să ia ființă pentru dirijarea gospodăriei apicole a țării, va ieși până la urmă o treabă bună pentru apicultura noastră.

D. Stamatelache

Mierea de mană

O părere favorabilă

Deși de obicei mirea de mană nu este așa de apreciată în comerț ca mierea din flori, eu nu cred că părerea aceasta e justificată.

În adevăr, ce se poate reproșa mierii de mană? *Culoarea?* Dacă e mai închisă la culoare, mai sunt și alte mieri închise la culoare și chiar mai închise. *Aroma sau parfumul?* Cunosc miere de mană culeasă depe brazi care e delicioasă. *Compoziția ei?* Dar cum am văzut, ea e aproape identică cu compoziția mierii din flori. Ba chiar pentru acei cari preferă mierea lichidă, ea are privilegiul de a rămânea mereu lichidă, din pricina dextrinei din ea care împiedică granularea.

Așa că nici o acuzare serioasă nu se poate aduce mierii de mană [în ce privește calitățile ei pentru a fi consumată de noi oamenii]. Sunt sigur de altfel că mulți consumatori, mulți apicultori chiar, o apreciază fără să știe că e miere de mană. Așa că trebue să conchidem despre mierea de mană, la fel ca și despre mierea din flori, că dacă e curată și recoltată de harnicele noastre lucrătoare, ea constitue un aliment ideal, un reconstituant prin excelență, un produs natural care conține comori nebănuite.

Alin Caillas,
Les Produits de la Ruche, 1927

MOMENTE

Toamnă

O toamnă monotonă, anodină,
A copleșit albinele'n stupină,
De parcă dorm când ies pe-afară
Și când ici colo câte una sboară
Parc'ar avea aripe înpiedecate
Și fără niciun rost par toate.

O toamnă monotonă, anodină
Se lasă'ncet peste stupină.

Se sburlește vremea

S-au pornit vijelioase ciorile
Prin văzduh, să-și joace horile.
Roii'n stupi se strâng puțin în ghem
Și de vremea rea ce vine nu se tem.

Trântorel.

Păduchele albinei și nosema apis

Bacteriologii englezi Fantham și Porter, precum și germanii Zander, Maassen și Trappmann au găsit păduchi de albine purtători de spori de *nosema apis.* Pe lângă neajunsurile pe care le aduc reginei, păduchii mai pot fi astfel și agenții propagatori ai nosemozei.

*

Poziția

Cu cât o localitate e mai sus și cu cât mergem mai spre Nord, recolta de miere e în general mai mare și de mai bună calitate.

E. R. Root

*

Albina cea mai mică

Apis florea, cea mai mică albină cunoscută, care trăește în răsăritul Indiei, are cam 3100 celule de lucrătoare pe dmp. (socotit pe amândouă fețele fagurelui). Ele sunt deci cam de patru ori mai mici de cât celulele binelor noastre.

Albinele sunt mai mici de cât muștele dela noi, au corpul lungăreț de o coloare albastră bătând în negru, afară de partea de lângă piept a pântecelui care e de un galben portocaliu deschis. Construesc un singur fagure cam de mărimea unei palme.

„Buricul pământului" e în chip de stup

Așa se pare că era credința vechilor elini prin veacul al V-lea de înainte de Christos, sau cel puțin așa spune marele tragedian din vremea aceea, Eschil, în drama sa *Orestia*, de curând tradusă în românește de cunoscutul poet G. Murnu

În adevăr în actul III al dramei, după ce Pitia, celebra profetească, prevestește viitorul lui Oreste, scena până atunci în întuneric începe să se lumineze și „pe încetul apare din fumărie un mare stei de piatră în chip de stup" ce reprezintă *buricul pământului* împodobit cu panglici și cu ghirlănzi de fructe".

[Eschil, *Orestia*, trad G. Murnu, Ed. Fund. Regale, 1942, p. 133]

*

Plante melifere în biblie.

În psalmul 137, al lui David, din traducerea Radu-Galaction, este vorba de „soforele din mijlocul ținutului de lângă râurile Babiloniei". In Biblia lui Saguna traducătorul a tradus soforele prin sălcii. Dar noua traducere Radu-Galaction fiind făcută după originalul ebraic, dar să admitem până la proba contrarie că de sofore e vorba. Existau deci sfore *(Sophora japonica)* în Babilonia pe timpul împăratului David psalmistul, adică cu mai bine de o mie de ani înainte de Christos.

SEMINȚE DE FLORI FRUMOASE, VIVACE, MELIFERE

Echinops Rittra, înfloreşte în Aug.
Betonica grandif. înfloreşte în Iulie
Chelone barbate înfloreşte din Mai până toamna
Lytrum roseum înfloreşte în August
Physostegia Virginica „ „ „
Coreopsis grandif. înfloreşte din Mai până toamna
Papaver orientalis înfloreşte din Mai până în Iunie
Rudbechia Sanguinea înfloreşte din Iulie până toamna
Tritoma Uvaria înfloreşte Iunie-Iulie
Wahlembergia Grandif. înfloreşte Iunie—Iulie
Crucianella stylosa înfloreşte din Aprilie—Iunie

Vinde **Pepinerele Domeniului Hereşti** de la 50 grame în sus, a 3000 lei chilogr.

Poşta Budeşti — Jud. Ilfov

DOI APICULTORI, *cu practică indelungată, buni cunoscători ai meseriei caută* **CAMERA AGRICOLA BRAILA,** *pentru stupina sa de 200 colonii.*

Pentru fiecare se oferă lunar salariu 12.000 lei, plus o diurnă fixă de lei 3.000. Se preferă nemobilizabili.

Oferte cu referinţe şi copii de pe acte, se vor trimite la Camera Agricolă Brăila.

Atelierul I. Pascu

din Iaşi, str. Ibrăileanu 14

confecţionează, afumătoare, maşini şi instrumente apicole, angrenaje de centrifugă, gratii, stupi.

Preţuri avantajoase.

Pentru răspuns alăturaţi carte poşt.

APICULTORII

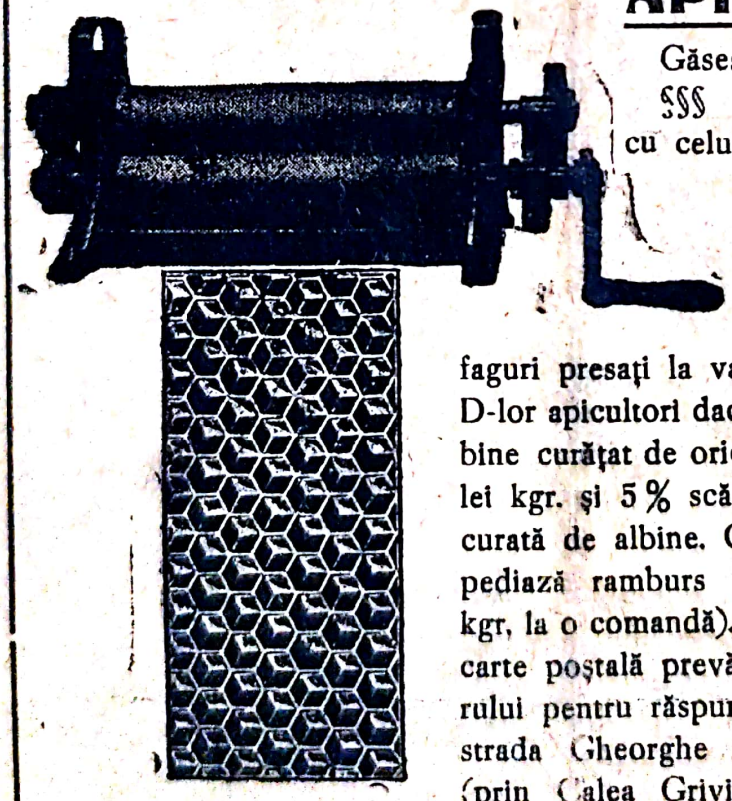

Găsesc în sezonul apicol 1943 §§§ FAGURI ARTIFICIALI cu celule adânci din ceară pură, presaţi la valţuri moderne Rietche. Preţul la costul de cumpărare al cerii plus fabricaţiunea. Se execută faguri presaţi la valţuri din ceara proprie a D-lor apicultori dacă acest material este foarte bine curăţat de orice părţi străine. (Preţul 300 lei kgr. şi 5% scăzământ). Se cumpără ceară curată de albine. Contra aconto 30%, se expediază ramburs în provincie (minimum 3 kgr, la o comandă). Orice corespondenţă, prin carte poştală prevăzută cu adresa expeditorului pentru răspuns, *Căpitan Zissu Dumitru* strada Gheorghe Barițiu No. 23, Bucureşti (prin Calea Griviţei, staţia tramvai Octav Cocorăscu) Telefon 3.24.20

TIPOGRAFIA „COMERŢULUI", ALEXANDRU V. NICOLESCU
Ploeşti, Strada Ioan I. Romanescu No. 14 — Telefon locuinţă 1607

Scanned with OKEN Scanner

BULETINUL APICULTORILOR

10

OCTOMBRIE 1942

Scanned with OKEN Scanner

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

nscris la Trib. Dâmbovița s. II, Com. sub Nr. 10363|938

DIRECTOR: D.I.STAMATELACHE

Redactori: N. G. Eremie — Brăila
At.Nedew, Terpeziţa-Dolj
Preot C. Gh. Vartolomeiu,
Profesor-Focşani
I. Vicoveanu, Vicovul de
Jos-Rădăuţi

Secretariatul: Maria D. Stamatelache

Citiţi în acest număr

Pag.

N. G. Eremie — O părere a d-lui N. Nicolaescu care lămureşte mai mult decât orientarea albinelor 181
*** — Să ne îngrijim din toamnă şi pentru primăvară 183
Chr. Cerchez — Preciza e . 184
H. Rişcă — Ecouri — Mult e dulce... 185
Ioan T. Spiloiu — Sfaturi pentru începători 186
*** — Notiţe 187
C. Vasilescu — Apicultori, semănaţi grâu şi secară! . . 188
R. Couailler — Sfaturi înţelepte 188
Pr. C. Gh. Vartolomeiu — Viitorul apiculturii în Bulgaria . 189
N. G. E. — Întrebări şi răspunsuri 190
At. Nedew — Cum cunoaştem dacă mierea este curată . 192
George Dulcu — Mierea şi întrebuinţările ei în China . 193
Trântorul — Momente . . . 194
C. Vasilescu — Contribuţiuni la îmbunătăţirea regiunilor cu flori melifere 195
*** — Antologie apicolă . 196
C. Nica — Tot despre furtişag 197
Pr. A. Delaigues — O poveste turcească 198

Administrative

În tabloul de abonaţi publicat in Nr. pe Iunie, figurează 478 abonaţi care au plătit abonamentul pe 1942. De atunci până la 15 Septembrie au mai plătit încă 226, ceeace face in total 704 abonaţi care şi-au achitat abonamentul. Dar revista se expediază la 2300 de abonaţi, aşa că au mai rămas datori încă 1600!

Acestora le adresăm călduroasă rugăminte să se pue cât mai neintârziat la curent cu plata abonamentului. Altfel riscăm să rămânem într'o bună zi fără hârtie, sau să fim nevoiţi să schimbăm formatul revistei. ceeace n'ar fi deloc plăcut nici pentru noi, nici pentru d-nii abonaţi. Rugăm a se complecta şi depune la poştă fără întârziere mandatul ce alăturăm la acest număr. Luptăm cu mari greutăţi, mai cu seamă că am întâmpinat o mare urcare de preţuri la hârtie.

Rugăm să fim înţeleşi.

Aşteptăm!

Colonii de albine, mătci selecţionate, roi, stupi, faguri artificiali, miere superioară, unelte apicole procuraţi-vă dela stupina — şi atelierul —

Eracle Iovanescu

Poiana Mare — Dolj

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:

CORNEŞTI — OF. BILCIUREŞTI

DÂMBOVIŢA

ABONAMENTE: 200 LEI PE AN

Anul XIII — Nr. 10 OCTOMBR. 1942

BULETINUL APICULTORILOR

Organ al stuparilor din România

DIRECTOR: D. STAMATELACHE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

CORNEȘTI — OFICIUL BILCIUREȘTI — JUD. DÂMBOVIȚA

Inscris la Tribunalul Dâmbovița s. II, Com. sub No. 10363/938

O părere a d-lui N. Nicolaescu care lămurește mai mult de cât orientarea albinelor.

Chestiunea orientării albinelor pentru a-și regăsi urdinișul, pusă în discuție de către d. Prof. D. Voinov, a interesat foarte mult și pe autorul Călăuzei Stuparului. Din corespondența avută cu d. Nicolaescu reese că D-sa dă vederii rolul principal în această orientare.

D. Nicolaescu nu se mulțumește însă cu o simplă părere, ci ca întotdeauna când susține ceva, arată și motivele care îl fac să aibă această părere. Argumentarea sa este nouă, logică și bazată pe construcția ochilor compuși ai albinei.

Iată chiar textul scrisorii d-lui Nicolaescu [dela 6 August 1942]:

„Eu cred că numai ochiul, prin „pluralitatea fațetelor lui, are rol ho„tărâtor. Albina vede panoramic. Ea „trebue să-și aibă fixată în memorie „poziția tuturor obiectelor din jurul „ei și le vede odată pe toate. Așa „că atunci când numai unul din ele, „fie chiar stupul propriu, își schimbă „locul, ea nu observă schimbarea în „mulțimea de imagini a celorlalte o„biecte care în totalitatea lor și-au „păstrat poziția și locul unuia față de „celălalt. Altfel nu ar avea rost miile „de fațete, fiecare cu imaginea ei, ale „ochiului, imagini care se contopesc „apoi în creer".

În cadrul argumentării d-lui Nicolaescu, putem spune că atunci chiar când întâmplător albina s'ar îndrepta spre stupul ei, schimbat de la locul lui, ea nu ar avea cum să-l recunoască, fiindcă stupul nu e recunoscut prin forma sau felul lui de a fi [pentru acest lucru albina neavând organele vizuale necesare], ci numai prin re-

perare, cu ajutorul ochilor compuşi. Căci *individualizarea* stupului, ochii compuşi ai albinei nu o pot face, iar cei simpli nu pot fi folosiţi dela distanţa necesară orientării.

Faţă de stupul schimbat reperele nu mai sunt la locul lor şi atunci albina care nu poate recunoaşte de cât prin repere, nu mai are cum să-l recunoască ; iar locul pe care îl dau reperele e gol. De aci toată dezorientarea albinei căreea ochii nu-i dau alte mijloace de orientare.

Ca să poată viza stupul, albina ar fi trebuit să aibă un singur ochi sau în orice caz ochi care să vadă de la distanţă, nu panoramic, ci concentric, aşa cum vedem noi oamenii.

Argumentarea d-lui Nicolaescu explică astfel lămurit rostul ochilor compuşi în orientarea albinelor, rost fără de care ei ar fi fără de nici un folos, iar natura nu face nimic de geaba.

Chiar dacă radiaţiile ar juca un rol însemnat în orientarea albinelor, argumentarea d-lui Nicolaescu rămâne în picioare pentru explicarea aportului în orice caz important, pe care îl are vederea în această orientare.

Dar rolul radiaţiilor, în cazul perceperii lor de către albine, s'ar explica nu cum spune d. Prof. Voinov, prin remanenţă, adică prin radiaţiile cu care stupul a impregnat locul pe care a stat (nefiind admisibil ca locul impregnat să fie mai radiant de cât stupul mutat alăturea), ci tot în felul arătat de d. Nicolaescu pentru vedere, adică prin radiaţiile jucând rol de repere, ale mediului înconjurător. (A se vedea în privinţa aceasta *Absorbirea radiaţiilor de mediul înconjurător*, în „Buletinul Apicultorilor" pe Ianuarie 1942). Albina ar merge adică încadrată în repere, fie numai vizuale, fie vizuale şi radiante sau chiar şi de altă natură, fără posibilitatea de a se abate dela calea indicată, eşirea din repere dezorientând-o cu desăvârşire.

Dar comportarea unui animal în toate actele vieţii lui e dictată de interpretarea mediului pe care i-o dau simţurile, care sunt organele lui de contact cu părticica de univers în care trăeşte.

Aşa că trecând de la orientarea prin încadrare la felul de viaţă al albinelor, putem bănui că întreaga lor activitate e călăuzită de acelaş sistem al încadrării, că adică tot ceea ce fac albinele se încadrează am putea spune în spaţiul lor vital, în aşa măsură că ele nu trăesc şi nu activează de cât prin încadrare.

Aceasta însemnează că spre deosebire de noi oamenii, albinele nu pot să aibă noţiuni lămurite despre fiecare lucru în parte şi de aceea nici nu pot să gândească, aşa ca noi, legând noţiunile unele de altele. La ele toate sunt prezente, nu ca noţiuni separate una de alta, ci într'un echilibru, într'o armonie indispensabilă, rezultând din încadrarea perfectă a albinei în totalitatea mediului înconjurător.

Această încadrare nu numai că înlesneşte albinelor înţelegerea mediului în care trăesc, dar le obligă, aproape întocmai cum albia unui râu obligă apa să curgă prin ea la vale, să crească pui, să facă ceară, să culeagă nectar, să-şi apere gospodăria, într'un cuvânt să facă tot ceea ce fac. Ea este astfel şi elementul activ al psiholo-

Scanned with OKEN Scanner

giei albinelor, într'un fel „voința" lor.

Ajungem astfel la o psihologie generală cu totul diferită de cea omenească, dar potrivită cu organele simțurilor albinei, care lămuresc pentru ea, altfel de cât ale noastre, spațiul și împrejurările cărora își adaptează viața. E drept că nu am avut prilejul să ne dăm seama de cât de simțul vederii albinei, dar există o solidarizare a simțurilor aceluiaș animal, care nu îngădue contrazicerea între aporturile fiecăruia dintre ele pentru lămurirea animalului.

Psihologia aceasta animală, nouă, aplicabilă deocamdată albinelor, pe care spre deosebire și de psihologia individuală și de cea colectivă, am putea-o numi *psihologie încadrantă*, nu este de cât consecința logică a vederilor așa de luminoase ale d-lui Nicolaescu, privitoare la posibilitățile organelor vizuale ale albinei.

Rolul pe care l-ar putea avea și radiațiile în această nouă psihologie generală de încadrare a albinelor, rămâne să fie determinat de acum înainte.

N. G. EREMIE

Material apicol cel mai bun, trainic și conștiincios lucrat se procură dela **stupăria model Inginer C. Hanganu,** Iași, Str. Nicolina, 70, clasat cu cele mai mari premii la diferite expoziții.

Ca și în viață, principiul „Ce vrei să faci, fă-l de îndată" trebue aplicat și în stupină.

Dr. E. Zander

Să ne îngrijim din toamnă și pentru primăvară

Un stup normal poate să consume 16 la 18 kgr. de la mijlocul lui Septemvrie până sfârșitul lui Aprilie...

Cum am mai spus nu e bine să deschidem stupii, nici să le dăm hrană lichidă prea curând primăvara. Albinele trebue deci să aibă (încă din toamnă) tot ce le trebue până în Aprilie și stupariul trebue să gospodărească stupii așa ca să nu mai fie nevoie să-i cerceteze până la această epocă.

Ed. Bertrand, în La Conduite du Rucher.

Nota traduc. — *Cum pentru ca matca să nu-și încetinească ouatul e nevoie să fie întotdeauna în stup miere din belșug, mai multă de cât necesarul, urmează că trebue să lăsăm toamna unui stup 20 și chiar peste 20 kgr. de miere. E o cheltuială de care albinele ne vor despăgubi cu vârf și îndesat.*

Primim cereri dela abonații noștri pentru colecții de ale revistelor de apicultură ce au apărut pe vremuri la noi. D-nii directori, redactori sau foști abonați ai acestor reviste sunt rugați să ne arate dacă mai au colecții disponibile pentru vânzare și la ce preț.

Scanned with OKEN Scanner

Precizare

Articolul d-lui N. G. Eremie, „Instinctul e mai tare chiar de cât posibilităţile fizice", din Buletinul pe August 1942, mă obligă să vin cu următoarea precizare: Acţiunea albinelor care sfâşie pieliţa fructelor ce le închide urdinişul, nu cred să fie o acţiune pur instinctivă, ci şi una raţională. Pot fi instinctive în cazul nostru frica de moarte, sau dacă voiţi dorul de libertate, la vederea urdinişului închis.

Iar aceste instincte, reduse în ultimă analiză la instinctul de conservare (perpetuare) a speciei şi instinctul de conservare individual, instincte care guvernează tot complexul vieţii pe pământ, au obligat albinele să judece, să raţioneze şi să se gândească la mijlocul de a deschide urdinişul.

Aceasta nu însemnează că „instinctul e mai tare chiar decât posibilităţile fizice", ci mai de grabă ne arată că nevoia îndeamnă fiinţele la folosirea la maximum a tuturor posibilităţilor fizice, pentru ajungerea scopului propus. Pentru că este evident că fără posibilităţile fizice (mandibulele apte de a sparge pieliţa fructelor), şi puterea instinctului şi tăria argumentelor raţionale trebuiau să se plece dezarmate.

Iar eu asta am vrut să dovedesc în articolul citat de d. N. G. Eremie, că albinele pot sparge pieliţa fructelor, iar dacă nu o fac, alta este cauza, nu neputinţa. Despre instinctul la albine am scris un articol acum 15 ani (V. Buletinul Apicultorilor, 1927, p. 94).

Pentru oamenii deprinşi să observe mai atent vieţuitoarele, nu e nici un secret că multe animale au o judecată destul de desvoltată, iar albinele prin viaţa aspră ce o duc, nu sunt cele de pe urmă.

În general fiinţele, de la savantul cel mai genial până la ultimul vierme, acţionează în viaţă după ceeace cred sau simt că sunt interesele lor, bine sau rău înţelese.

Dacă băgăm bine de seamă ce viaţă ordonată duc cele mai multe vieţuitoare, nu numai albinele care sunt un exemplu de ordine, curăţenie sau hărnicie, apoi ar trebui să ne ruşinăm noi oamenii de mulţimea excelor, abuzurilor şi în general a prostiilor (iertaţi expresia) ce comitem în dauna propriei noastre fiinţe, fără a mai socoti pe acelea împotriva aproapelui nostru, de care ar trebui să ne îngrozim.

CHR. CERCHEZ
Hangu-Neamţ

P. S. — D. Cerchez crede că acţiunea albinelor care sfâşie pieliţa fructelor ce le închide urdinişul, nu ar fi o acţiune pur instinctivă, ci şi una raţională. Problema aceasta a inteligenţii animalelor e încă departe de a fi lămurită, aşa că rămâne loc pentru toate părerile.

Scanned with OKEN Scanner

Eu nu văd însă de ce albinele puse în o asemenea situaţie ar putea fi obligate să judece, să se gândească cum ar putea deschide urdinişul. E cam situaţia taurului care, închis într'un obor, se repede furios în gard şi îl rupe.

Dar puterea instinctului albinelor, care e mai tare de cât posibilităţile lor fizice, nu se arată, cum pare a crede d. Cerchez, în liberarea urdinişului astupat cu fructe, ci în culegerea hranei lor, fără a încerca vreodată să atace pieliţa fructelor, deşi ar putea-o face.

Crede poate d. Cerchez că albinele nu fac apel la „inteligenţa" lor pentru a găsi o soluţie, fiindcă nu ştiu că pieliţa aceia ascunde hrană? Dar când sug bobul de strugure spart de alăturea, nu văd că înăuntrul bobului se găseşte hrană? Pentru a reveni la „inteligenţa" albinelor, mi se pare că aceasta ar putea fi tocmai o dovadă de lipsă de inteligenţă.

Dar încă odată, ceea ce ştim despre aceea ce s'ar putea numi inteligenţa animalelor e încă foarte departe de a putea duce la o concluzie lămurită. Ceea ce rămâne însă definitiv câştigat din experienţele d-lui Cerchez este că albinele pot sparge pieliţa fructelor, dar nu o fac totuş atunci când îşi caută hrana, iar aceasta, cu sau fără voia d-lui Cerchez, însemnează că instinctul care le opreşte de a-şi căuta hrana prin efracţiune e mai tare decât posibilităţile fizice ale albinei.

N. G. E.

ECOURI

Mult e dulce..

Maestrul Stan citeşte de vre-o două ceasuri şi mai bine un tratat apicol apărut prin 1925. Pe măsură ce citeşte simte că devine el însuş scriitor. Deodată închide tratatul, ia condeiul şi scrie inspirat:

Cultivatorul de albine a ideat o cultivaţiune a albinelor de România în manieră ca platoul circumvecin compartimentului generator al insectului să sugereze printr'un calcul autoritar o transformaţiune descomponibilă a contagiozităţii maladiilor, de manieră să putem a'l mări ca o cadră în centrifugul arotunjit.

Putem afirma că acest metod va tenta roiul secundar a reintra în etajul de recoltă, pentru a umple interstiţiile patrunghiulare ale poligonului sferic, iar larva maternală a albinei-regine va rămâne cât durează orfanitatea, în collagiu la poartă fagure, nidificată ca un tigiu sub celulele feminine şi în afară de recipientele ce nu mai au miere de trifoi, adică Sparcetta.

Este deci convenient să administrăm albinelor nutriment forte şi păstrând colorul e c., etc.

H. RIŞCĂ

De vânzare stupi cu albine.

Chiar acum în toamnă, bine aranjaţi pentru iarnă.

Pentru orice lămuriri amatorii se vor adresa d-lui **Victor Davidescu,** Str. Negel 12, **Bacău.**

Scanned with OKEN Scanner

Măsuri de luat, pentru o bună iernare a albinelor.

Se apropie frigul. Apicultorul, trebue să se gândească încă de acum cât este vreme, cum să pregătească şi cum să aşeze coloniile la iernat.

Ştim prea bine că obişnuinţa de a nu ţine seamă de iernile grele a fost pedepsită aspru de iarna care a trecut, atât prin pierderea unui mare număr de colonii, cât şi prin slăbirea coloniilor care au scăpat. Acest de al 2-lea fapt, a făcut ca stupii rămaşi fără colonii să rămână la fel şi pentru iarna viitoare, întrucât albinele în vara aceasta n'au fost deloc predispuse la roit. Aceasta tot ca o urmare a iernei lungi prin care au trecut. Deci ca să nu mai pierdem şi din coloniile rămase, trebue să dăm mai mare atenţie iernatului lor.

Măsuri premergătoare iernării. — Vom căuta să lăsăm fiecărui stup — potrivit şi puternic, căci pe cei slabi îi vom uni — îndestulătoare miere pentru iernat. Dacă se lasă 13 — 15 kgr. miere fiecărui stup, însemnează că albinele vor avea hrană destulă pentru a eşi din iarnă, precum şi pentru începerea creşterii puetului până la 15 — 31 Martie. Se poate întâmpla însă ca albinele să nu găsească nectar până la 15 — 20 Aprilie, chiar mai târziu, aşa cum a fost şi în anul acesta.

Întorcându-ne cu gândul la istorla războaelor, ne reamintim că acele vremuri totdeauna au fost caracterizate şi de ierni aspre ca aceia prin care am trecut. Deaceia e bine, ca pe lângă hrana lăsată în stup să rezervăm încă 3 — 4 kgr. miere în faguri, pentru fiecare colonie.

Dacă nu vom fi nevoiţi s'o dăm albinelor, o putem vinde foarte bine — chiar cu preţ mai mare — în primăvară când preţul mierii totdeauna este mai ridicat.

Apicultorii care au păstrat din recolta I-a rame cu miere pentru a le pune în stup, în vederea iernatului, au procedat foarte bine,. fiindcă, dându-le stupului, vor oferi albinelor o hrană de bună calitate, care va răsplăti grija apicultorului, cu o colonie iernată bine, sănătoasă şi cu predispoziţie de lucru în primăvară.

Dar şi mierea de toamnă e bună dacă este bine căpăcită.

Cum aşezăm coloniile la iernat.

Colonia trebuie să aibă loc îndestulător pentru iernat. Nu trebue să stea strânsă într'un spaţiul mic, dar nici să ocupe un loc prea mare.

În primul caz, putinţa de aerisire ar fi prea mică în raport cu spaţiul ocupat, iar în al 2-lea caz, temperatura se va menţine cu greutate, printr'o consumare mai ridicată de miere care — în lipsă de zile calde, înso-

rite, necesare sborului de curăţire — poate îmbolnăvi albinele de diaree.

Se vor lăsa unei familii de albine 7 — 10 rame, după puterea ei. Mă refer la cele două sisteme de stupi „Layens“ şi „Dadant-Blatt“.

Coloniile din stupii „Layens“ pot ierna mai uşor, dacă vor fi aşezate între două diafragme. Între diafragme şi pereţi se vor pune pae de ovăz, iar în lipsă, de grâu, fân, sau altă cereală.

Fiindcă stupii de obicei nu au câte două diafragme, în lipsă se poate improviza o diafragmă, din o ramă cu fagure vechiu fără miere, — căci e mai trainic ca cei noui şi care chiar dacă se strică cu ocazia aşezării paelor se poate topi fiind prea vechi. Dar poate fi apărat cu hârtie.

Recomand aşezarea coloniilor între două diafragme, pentru a înlătura umezeala şi mucegăirea fagurilor, mucegăire care obişnuit începe dela peretele stupului, şi pentru păstrarea căldurii.

Aşezarea paelor în lăturile cuibului de iernare se poate face după 15 Septembrie iar la aşezarea definitivă — la 15 Octombrie — se umple cu pae şi podul stupului.

În privinţa aerisirii accentuăm că pentru a fi bine făcută, nu se vor restrânge deloc urdinişele, ele trebuind să fie deschise pe toată lungimea lor. Afară de cazul când sunt mai largi de 1 cm.

Curăţirea platformei la stupii cu fundul mişcător se face după 1 Octombrie, înlăturând toate rămăşiţele de ceară, în care s'ar putea încuiba găselniţa, precum şi albinele moarte. La stupii cu fund fix, curăţirea se face mai din timp, pe vreme caldă, fiind nevoe să mutăm colonia pentru a curăţi fundul.

Lupta împotriva şoarecilor. Acoperim urdinişele cu grătare asemănătoare gratiei Hanneman, dar cu găuri mai mari, pentru a putea eşi toate albinele la sborul de curăţire.

Astfel aranjată colonia, stupii pot ierna şi afară, dacă pereţii lor nu sunt mai subţiri de 3,5 cm. Grija iernării albinelor e tot atât de importantă ca şi grija selecţionării, şi ca şi acela a recoltării mierei în scop de... beneficiu.

Ioan T. Spiloiu

NOTIIE

Stupii cu ramele în pat cald trebue să aibă urdinişul jos. La cei în pat rece urdinişul poate fi şi în treimea de sus a înălţimii stupului.

F. Gerstung

*

Pentru a conduce cum trebue stupii primitivi pierdem mai mult timp şi avem nevoie de mai multă experienţă decât pentru conducerea stupilor sistematici orizontali.

G. de Layens

*

Rămâne un lucru bine stabilit că stupii cu rame late (Lagerbeute) sunt din punct de vedere biologic şi practic superiori celor cu rama înaltă (Ständerbeute).

Dr. E. Zander

Apicultori, semănați grâu și secară!

Se știe că albinele nu prea cercetează grâul, secara sau alte păioase. Totuși este foarte bine să semănăm grâu și secară. Aceste cereale, care cresc așa de înalte, ne dau, pe lângă producția lor principală, paiele, material de care avem mare nevoie pentru întocmirea stupilor sistematici.

Toate tratatele noastre de apicultură arată că materialul din care se pot face stupii cei mai buni pentru albine, sunt paiele.

Apicultorii cari doresc să nu muncească toamna prea mult cu căratul stupilor din prisacă în odăi sau beciuri pentru iernat și primăvara cu transportul lor afară, trebuie numai decât să-și procure stupi din paie presate, în cari albinele vor ierna afară fără nici un pericol, în plus vor fi scutite de orice sdruncinături.

Primul stup pe care am reușit să mi-l fac din paie presate în primăvara anului 1931, deși n'a fost reușit așa de bine, albinele au viețuit foarte bine în el mai multe ierni, fapt care m'a îndemnat să muncesc din răsputeri ca să-mi fac alți stupi din ce în ce mai buni, și, slavă Domnului! azi am o mică stupină formată numai din stupi din paie presate, de care sunt tare mulțumit.

Deci, semănați grâu și secară pentru scopul mai sus arătat și pentru hrana noastră, căci pâinea făcută din grâu amestecat cu puțină secară și consumată cu miere, ne dă o hrană completă.

Apoi, din pricina războaelor dintre popoare a început să se ceară din ce în ce mai mult aceste grâne, din care cauză grâul și secara au avut și vor avea un preț foarte bun.

C. VASILESCU
Adjud Putna

N. R. — Sămânță bună de grâu și secară se distribue de către Camerele Agricole prin Ocoalele Agricole și Agenții agricoli respectivi, de unde se pot cere și orice alte deslușiri privitor la cultura acestor cereale.

Sfaturi înțelepte

Dacă nu iubești albinele, pentru ele, ci numai pentru câștigul pe care ți-l aduc, atunci fă-te mai bine băcan.

*

Lucrează cu albinele, nu te mulțumi să casti ochii la ele. A fi stupar nu însemnează a te așeza în fața stupinii, fumându-ți pipa și visând la recoltele de miere pe care le aștepți.

*

Dacă nu-ți place mierea, nu desgusta și pe alții, vânzându-le un produs de calitate inferioară.

R. Couailler, în La France Apicole.

Scanned with OKEN Scanner

Viitorul apiculturii în Bulgaria

Cu toată criza de care ne plângem cu toţii, există încă în economia naţională a Bulgariei ramuri cu privire la care s'ar putea desfăşura o activitate destul de remuneratoare. Cum e cazul cu creşterea albinelor. În adevăr, cu un minimum de sforţări fizice, cu riscuri pecuniare mici, am putea zice minime, cerute de această indeletnicire, apicultorul poate să-şi asigure un izvor bunişor de câştig. Sunt rari anii răi, pentru un stupar care-şi cunoaşte bine meseria. El e asigurat de un minimum de 10 — 20 kgr. de miere de stup, anual. Pe de altă parte preţul mierii şi al cerii fiind stabilit, mulţi gospodari dela ţară îşi cumpănesc bugetul, datorită sumelor obţinute de pe urma creşterii albinelor. Datorită perspectivelor frumoase create de apicultură în aceşti ani de dificultăţi economice, mulţi ţărani, mici funcţionari, preoţi de ţară, învăţători, fermieri şi gospodine şi-au aţintit privirile către creşterea albinelor. Aceasta se constată la conferinţele regionale apicole, care se bucură de un număr de participanţi, cu care puţine reuniuni analoage se pot lăuda. Pe de altă parte trebue să fie menţionată sporirea din ce în ce mai mult, a numărului societăţilor de apicultură. Astfel în cursul ultimilor ani, s'a înjghebat aproximativ 300 societăţi de apicultură, în timp ce un număr de 5.000 de apicultori, sunt membri ai Cooperativei Centrale bulgare „Nectarul". Însemnăm aici, fiindcă a venit vorba de asta, rolul deosebit de important pe care îl joacă această tovărăşie, în instruirea populaţiei rurale în materie apicolă. Literatura apicolă pe care o publică cooperativa menţionată mai sus, aduce servicii nespus de mari, tuturor acelor ce voesc să îmbrăţişeze această indeletnicire. Ministerul de agricultură, sprijină toate iniţiativele societăţilor de apicultură, prin organele sale în subordine (agronomi). Datorită acestui fapt, au fost organizate cursuri populate, la Vraţa, Târnava, Provadia şi Varna. Interesul pentru albine, capătă în Bulgaria o dezvoltare din ce în ce mai mare.

Trad. după „La Gazette apicole".

de Preot C. Gh. Vartolomeiu

La început a fost apicultura

După Prof. Dr. E. F. Phillips (in „Beekeeping", Ed. 1928, p. 1), apicultura este „poate cea mai veche ramură a agriculturii",

Unde păstrăm mierea.

Încercaţi şi puneţi sare în încăperea în care vreţi să păstraţi mierea. Dacă sarea nu se umezeşte, nu va trage nici mierea apă şi poate fi păstrată acolo.

Dr. C. C. Miller

Scanned with OKEN Scanner

Scândurile capacului interior

Întrebare. — *Scândurelele care acoperă ramele stupului se cam strâmbă şi nu se mai lipesc bine de stup. Care să fie cauza şi ce să fac ?*

Răspuns. — Cauza e jocul provocat de umezeala din stup. De aceea: (1) faceţi-le cât mai înguste, de 6 la 7 cm. şi chiar mai puţin (pentru ca jocul să fie cât mai mic) şi (2) încercaţi să le daţi un grund (ca să nu mai pătrundă umezeala în ele). Aşa fac şi eu şi nu se mai burduşesc, nici nu se mai strâmbează.

Grundul trebue dat de la început până nu apucă scândura să se strâmbeze. Pe cele vechi, înainte de a le da grundul, le puteţi îndrepta cu rindeaua, dacă nu se subţiază prea tare.

Dacă aveţi stupi verticali, cel mai bun lucru e să faceţi capace interioare dintr'o bucată, cu ramă împrejur, după construcţia americană.

*

„Calitatea" mierii.

Întrebare. — *Au albinele vre-o preferinţă pentru calitatea nectarului pe care îl culeg ?*

Răspuns — Belgianul Halleux spune în tratatul său că albinele „sacrifică întotdeauna calitatea pentru cantitate şi uşurinţa de a recolta". Dar Halleux nu poate să ştie ceaceea calitate, din punctul de vedere al albinelor.

S-ar putea cel mult spune că pentru albine o miere de calitate este aceea care se digerează mai complect. Şi se pare că această calitate e apreciată de albine, care între mierea de mană şi nectar, îl preferă pe acesta din urmă.

*

Vase de lemn.

Întrebare. — *Am citit într'o carte că în vasele de lemn „mierea fiind foarte subţire, curge printre doage", dacă nu le ceruim pe dinăuntru. Cum poate să fie mierea mai subţire ca vinul, care totuş nu curge printre doage ?*

Răspuns —

Sunt destui şi-acei ce scriu
Şi ce ştiu şi ce nu ştiu.

Mierea curge printre doage nu fiindcă e subţire, ci fiindcă e hidrofilă, adică iubitoare de apă şi suge toată apa din doage, care uscându-se îşi micşorează volumul şi rămâne loc prin re ele. De aceea înainte de a expedia un vas de lemn, în care aţi pus miere, e bine să-l ţineţi câtva timp la loc uscat şi în fiecare zi să-i strângeţi cercurile, iar la urmă să le prindeţi în cuie, ca să nu

alunece din pricina mierii care s'a prelins între timp printre doage.

*

La punerea caturilor.

Intrebare. — *Când se pun magazinele de strânsură, scândurelele de deasupra cuibului se ridică toate ?*

Răspuns — Toate.

*

Dulap bibliotecă pentru păstrat ramele.

Întrebare. — *Cum se poate face un dulap pentru păstrat ramele, așa ca să putem scoate ori ce ramă fără a deranja pe celelalte ?*

Răspuns. — Pentru aceasta ramele trebuie să fie puse în dulap pe muche, cum se așează cărțile în bibliotecă. Iată care este atunci dispoziția interioară a dulapului :

În fund are stinghii de lemn orizontale, pe care se așează unul din umerii ramelor. În față la aceeaș înălțime se pun niște vergele de metal, de care sunt prinse mânere tot de metal, mobile, în care se bagă celălalt capăt al ramei.

După ce se așează rama cu unul din umeri pe stinghia din fund, se învârteşte în sus mânerul din față, se ridică umărul celălalt al ramei până sub vergea și se lasă mânerul în jos, așa ca umărul să intre în el.

Stinghiile din fund și vergelele din față se pot așeza, după mărimea ramelor, mai sus sau mai jos, pe patru stinghii dințate, câte două de fiecare parte a dulapului.

Iată și dimensiunile unui asemenea dulap, construit de apicultorul belgian Stassart, așa cum le dă Halleux în *Le Livre de l'Apiculteur Belge ;* (dimensiuni interioare) :

Lărgimea : 90 cm. Înălțimea : 1 m. și 8 cm. Adâncimea : 50 cm.

Încap în el 120 rame înguste de cat și 30 mari, sau 60 înguste și 60 mari.

Pucioasa se aprinde pe un lighenaș de tablă, atârnat în partea de sus a dulapului și cât arde pucioasa gaura se acopere cu o sticlă groasă, ca să se poată urmări arderea. Pe urmă se astupă hermetic cu un capac.

*

Marcarea reginelor.

Întrebare. — *Care este culoarea cu care se marchează anul acesta reginele ?*

Răspuns. — Cunosc numai hotărârea luată în privința aceasta de apicultorii de limbă germană la Congresul apicol de la Colonia, din 1928.

Culoarea pentru anul acesta este verdele. La anul coloarea va fi albă, în 1944 galbenă, în 1945 roșie. Pe urmă colorile se repetă mereu în aceeaș ordine : verde, alb, galben, roșu.

*

Amestec pentru uns presa de mână.

Intrebare. — *Rog arătați-mi care este amestecul cel mai bun cu care se unge presa de mână, ca să nu se lipească ceara de ea !*

Răspuns. — Încercați apa săpunită : 50 la 60 gr. de săpun moale, diafan, dizolvat în 5 litrid e apă în clocote, peste care se toarnă după aceea încă 5 litri de apă rece. Ca să nu

facă spumă se pune şi puţină sare. Săpunul acesta, care seamănă cu o alifie, se găseşte la orice droguerie.

E amestecul pe care îl întrebuinţez şi eu şi sunt foarte mulţumit de el. Se cufundă presa în el înainte de turnarea fiecărei foi.

*

Cât consumă un stup.

Intrebare. — *Rugăm explicaţiuni referitor la mierea ce o consumă albinele într'un an* (V. tabloul după Hommell, publicat de d. Jean Morărescu în Buletinul Apicultorilor pe Mai-Iunie 1926).

Cum ajunge Hommell la 3 kgr. şi 600 gr. pe luna Februarie şi de ce nu arată nimic pentru lunile Noembrie şi Decembrie?

Răspuns. — Socoteala lui Hommell pe luna Februarie e bine făcută: 0,006 gr. pe zi de albină fac pentru 20.000 de albine tocmai 3 kgr. şi 600 gr. socotind luna la o medie de 30 de zile, fiindcă:

0,006 x 30 x 20.000 = 3600 grame sau 3 kgr. şi 600 grame.

Tabloul lui Hommell arată consumaţia şi pe Noembrie şi Decembrie. Nu am la îndemână tabloul publicat de d. Morărescu, dar dacă cumva aceste luni nu sunt trecute, ele au fost omise din greşală la tipografie.

Consumaţia totală a albinelor, dată în tabloul lui Hommell, e de 649 kgr. şi 600 grame, *dar nu de miere căpăcită*, ci de miere având 75 la 80 la sută apă, care socotită în miere căpăcită face 182 kgr. La aceasta adăogând încă 32 kgr. pentru creşterea puetului şi 4 kgr. pentru ceară, Hommell ajunge la o consumaţie totală de 218 kgr. miere, pentru o colonie puternică.

Toate calculele acestea sunt însă făcute cu multă aproximaţie şi comportă mari variaţii, mai ales în plus, după părerea lui Hommell.

Ceea ce trebue să reţinem din ele e că albina munceşte cu mult mai mult pentru ceea ce consumă de cât pentru ceea ce strânge pentru stupar. Din zece zile de muncă abia una este pentru stupar şi poate nici această una nu este întreagă pentru el.

N. G. EREMIE

Cum cunoaştem dacă mierea este curată.

O metodă uşoară de a verifica mierea dacă e curată, este următoarea: Într'un pahar de apă se pune o linguriţă de miere care se dizolvă în trei linguriţe de spirt bun. Se amestecă bine soluţia. Dacă după ce se linişteşte soluţia se depune pe fundul paharului un strat alb înseamnă că mierea este sau de mană sau falşificată. Mierea curată nu depune nimic pe fundul paharului.

AT. NEDEW

Glume.

Culmea prostiei: *Să crezi că luna e de... miere.*

(„Gluma" din 2 Iunie 1942)

Mierea și întrebuințările ei în China

de Claude R. Kellog și Chung-Chang Tang

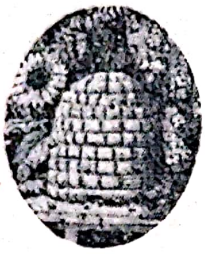

(Urmare).

Până în secolul al optsprezecelea mierea nu era cunoscută ca „miere de albine", ci era numită după locul din care era colectată. Citația din Urh Ya: „Terenul uscat din Nord procură cuiburi bune pentru albine așa că mierea se află în pământ și e numită „miere de pământ". În Sud terenul este mai umed așa că albinele își fac cuibul lor în lemne și mierea este numită „miere de lemn". În provincia Sechuan este un alt fel de miere „miere de bambu" făcută de albine care își au cuibul în arborii de bambu.

Mierea mai era colectată și din crăpăturile stâncilor și era numită „miere de stâncă". Chang Hwa, scriind în dinastia Tsin, spune: „În depărtarea munților și în câmpiile sudului se află miere și ceară. E înfiptă în stâncile perpendiculare și periculoase care sunt cu neputință de urcat. Când cineva dorește să ia miere, el trebue să se așeze într'un scaun sau coș care este legat cu funie și lăsat în jos peste fața stâncii de alții. După ce albinele au părăsit locul, o parte din ceară mai stă înfiptă pe fața stâncii. Un fel de pasăre de mărimea unei vrăbii vine în stoluri să curețe locul ciugulind ceara care e rămasă. Ele sunt numite „păsări spirituale". Primăvara următoare albinele vin înapoi și își fac cuiburile ca de obiceiu. Oamenii stăpânesc locul și-l numesc „Cetatea Mierei".

Chen Chuan Chi din dinastia Tuan spune: „Un fel de miere este făcută pe stânci și alta în pământ. În Nord, terenul este uscat și de aceea se produce multă miere de pământ În regiunile sudice, terenul este umed și albinele își fac cuibul în arbori. Când cuiburile sunt în arbori înalți în care nu se poate urca, oamenii folosesc o prăjină lungă ca să sfarme cuibul și să adune în vas mierea ce curge în picuri. Câteodată un cuib rămâne neturburat doi sau patru ani și mierea depozitată în celule este încă bună".

Pe vremea aceea luarea mierei de la albinele sălbatice era un lucru aproape obișnuit și constituia un isvor de venit pentru locuitori. Într'o istorie a acelei perioade, citim: „Fu Chu, când deveni conducător în provincia Chekiang, acordă tuturor privilegiul colectării mierei de pe stâncile de miere ale ținutului, privilegiu pe care toți guvernatorii de mai înainte îl considerau ca drept exclusiv al lor". O latură diferită a tabloului este revelată în altă parte a aceleiași cărți: „Jen Fang, faimosul eseist al timpului acelula, când a devenit guvernator al districtului Sin Au, a oprit pe locuitori dela colectarea mierei sălbatice — deoarece mulți și-au găsit moartea aventurându-se să urce stâncile periculoase pentru ea".

Scanned with OKEN Scanner

Azi, în China, mierea este un lux. Din pricina raritătii şi a preţului ridicat, nu se află la îndemâna majorităţii poporului decât ca doctorie. Obiceiurile alimentare pot şi ele avea influenţă în limitarea întrebuinţării mierei cel puţin în sud fiindcă folosirea orezului cu vegetale şi carne la masă nu duce spre consumarea mierei în dieta zilnică. În nord, unde se mănâncă „biscuiţi“ şi plăcinte din făină de grâu, mierea poate intra mai mult în dietă, dar este fără îndoială limitată din cauza rarităţii şi deci a preţului ridicat. Mierea se pune uneori în ceai vara şi produce una dintre cele mai răcoritoare băuturi pentru ziua călduroasă.

Mierea nu se vinde pentru prăvălii, ci apicultorul sau un distribuitor merge din casă în casă să vândă produsul proaspăt. Miere în faguri nu se foloseşte prea mult, ci miere lichidă obţinută prin stoarcerea fagurilor şi vândută ca leac. Fiecare familie îşi pune de-o-parte o mică sticlă cu preţiosul lichid pentru folosire la amestecarea leacurilor în-de-cursul iernei. Miere granulată se află uneori în farmacii dar de obiceiu este inferioară şi adesea fermentată.

Una dintre cele mai interesante întrebuinţări ale mierei la ţăranii din China de Sud este aceea în legătură cu zeul bucătăriei. Acest zeu, în forma unei imagini de hârtie, este ţinut atârnat în bucătăria fiecărei case pe întreg anul, şi aproape de sfârşitul celei de a douăsprezecea lună, tocmai înaintea anului nou, imaginea este arsă în foc presupunând că micul zeu se va urca în cer ca să raporteze acolo ce a auzit în bucătărie în decursu anului. Ţăranii vicleni, nedorind să aibe vreun raport rău dus la cer, s'au deprins să ungă cu miere buzele zeului bucătăriei, astfel ca la sosirea sa în cer, să spună numai lucruri plăcute şi dulci despre locuinţa pe care tocmai a părăsit-o. Se spune chiar că în unele locuri se merge şi mai departe încât îi lipesc buzele cu cătran ca să nu poată spune nimic!

(După A. B. J.).

GEORGE DULCU

MOMENTE

Vorbesc albinele.

Noi de-acuma strângem miere
pentru voi.
Îndulciţi-vă cu ea soldaţi eroi.
Tot ce-avem mai bun vi se cuvine,
Că şi voi v-aţi arătat a fi albine
Ce-au pornit în contra duşmanului
care
A râvnit la România noastră Mare.
Ca albinele şi voi, eroi soldaţi,
Stupul ţării noastre scumpe-l
apăraţi.

*

Albinele apără stupul.

Ursu'n stupul ţării şi-a vârât
Lacomul, porcosul rât.
S'au pornit albinele vijelios,
Cu alai pe Urs afar' l'au scos.
Şi-apoi ţin'te după el aproape.
Nu mai ştie Ursul cum să scape.
— Mierea românească-ţi place?
Umflă-te acum şi crapă plin de ace.

TRÂNTOREL

Scanned with OKEN Scanner

Contribuţiuni la înbunătăţirea regiunilor cu flori melifere

(Urmare).

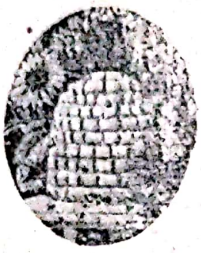

2. Borceagul.

Borceagul este un amestec de două plante: o cereală şi măzăriche.

Aşa, avem: Borceagul de nisip, care este un amestec de măzăriche păroasă de nisip, cu numirea ştiinţifică de vicia villosa, şi secară.

Înfloreşte între 20 — 25 Mai, după timp.

Borceagul de toamnă: amestec de măzăriche de Panonia (vicia pannonica) şi grâu.

Înfloreşte: 15 — 20 Mai.

Borceagul de primăvară este un amestec de primăvară — numită vicia sativa vulgaris — şi ovăz. Înfloreşte: 10 — 15 Iunie.

Toate borceagurile ne dau nutreţ bun; păcat însă că ele se seamănă numai pentru un an.

Este ştiut că albinele cercetează numai florile de măzăriche; cerealele cu care a fost amestecată, servesc ca măzărichea să se agaţe pe ele, căci altfel ea ar putrezi pe pământ.

Se seamănă la Ha. 100 kgr. măzăriche amestecată cu 40 — 50 kgr. din cereala aleasă.

După înflorire, borceagurile se cosesc pentru nutreţ.

3. Sparceta sau Baldaţinul. [Onobrichis sativa].

Este mai puţin pretenţioasă ca lucerna, adică poate răbda mai uşor la frig şi la secetă.

Se poate semăna atât primăvara prin 'unile Martie şi Aprilie, cât şi dela jumătatea lunei Septemvrie până la jumătatea lunei Octomvrie, după timp. Îi prieşte pământurile puţin văroase sau nisipoase.

Se seamănă cu maşina în rânduri, cam 150 — 200 kgr. la ha., odată pentru 5—6 ani. Uneori trăeşte până la 10 ani, după felul pământului şi al timpului. Recoltăm 100 — 600 kgr. sămânţă la ha.

Florile de sparcetă dau nectar din belşug. Iar mierea adunată dela sparcetă are un gust bun şi o culoare frumoasă.

4. Sulfina (Melilotus albus).

Sulfina este o excelentă plantă meliferă. Pentrucă multe seminţe de sulfină au coaja tare, este bine ca înainte de semănare să fie frecate cu mâna într'un sac cu nisip.

Se seamănă primăvara, cam 20—25 kgr. la ha., cu semănătoarea la o depărtare de 15—20 cm. rând de rând, la o adâncime de 2—4 cm.

5. Trifoiurile.

Trifoiul colţurat sau ghisdeiul (lotus corniculatus) şi troscotul, sunt deasemeni bune plante de nutreţ melifere. De obiceiu se seamănă primăvara amestecate cu o cereală protectoare.

Dacă terenul este bine pregătit şi

nu este buruenos, ghisdeiul poate fi semănat şi fără plantă protectoare. De se ivesc burueni, trebuesc plivite.

El poate fi semănat cu semănătoarea la o depărtare de 10 — 14 cm. între rânduri. Se dă la ha. 20 — 22 kgr. Poate fi însămânţat în locuri mai slabe.

6. Hrişca.

Această plantă de nutreţ, face flori foarte bune pentru albine.

Se seamănă 50 kgr. la pogon. Poate fi semănata cu mâna în locuri foarte slabe, în locuri umbroase.

Rabdă la secetă şi la frig.

Este bine să se semene din luna Aprilie până la sfârşitul lunei Iunie din două în două săptămâni câte o porţiune mică de teren, spre a avea rând pe rând flori până toamna târziu de tot.

Toate plantele arătate trebuesc semănate cât mai aproape de stupina noastră. Dacă terenurile cu aceste plante melifere sunt departe, este bine ca pe tot timpul florilor să ducem stupii chiar lângă terenurile în cauză pentruca albinele să poată strânge cât mai multă miere.

C. VASILESCU
Adjud-Putna

Apicultura nu e refugiul leneşilor.

Acei care socotesc că îngrijirile ce trebuesc date albinelor cer prea multă muncă, să se lase de apicultură şi cu cât se vor lăsa mai curând cu atât va fi mai bine şi pentru ei şi pentru bietele albine.

L. L. Langstroth

Antologie Apicolă.

Cu fructe şi cu miere.

Izolat de ori ce chimie, poporul, cu toată sărăcia lui nu se simţea nici mai bine nici cu mult mai rău de cât popoarele cu chimie şi trecuse prin câteva zeci de veacuri, fără zahăr, îndulcindu-se cu fructe şi miere.

T. Arghezi, Lina, roman, Cartea Rom. 1942.

*

„Stupul".

Nu-i trebuise mult ca să descopere... o puternic alcătuită bandă... care, potrivit străvechii datine a întovărăşirilor de rău-făcători de a-şi lua un simbol şi un nume, alesese stupul şi întrebuinţa cu tâlc ascuns vorbe de ale albinăritului, pentru că asemenea unui roi de albine avea de căpetenie o femee, căruia îi ziceau „regina".

Mateiu I. Carageale, Sub Pecetea Tainei.

*

Popas.

În jilăveala îmbălsămată şi caldă a serelor ei uriaşe, cu stupi de albine şi ape vii, mă odihnesc visând între două pribegiri.

Mateiu I. Carageale, Spovedanii, în „Craii de Curtea-Veche".

P. S. — Tot în Craii de Curtea-Veche e vorba de „bogatul păr ca mierea arsă" al mamei unuia din eroii povestirii.

Scanned with OKEN Scanner

Tot despre furtișag

Vă informăm — și poate ați observat și Dvs. — că mirosul de naftalină provoacă furtișagul.

Într'o seară, în apusul soarelui, am pus cartoane cu naftalină pe fundurile a 10 stupi și am dat fum de tutun.

Dimineața, în zori, am ridicat cartoanele. Eram mulțumit de rezultat. Dar, vai !... peste 2 ore când s'a încălzit și au început să sboare albinele, m'am înfricoșat de ceiace începuse să se petreacă. La ora 8 trebuind să plec la serviciu, am dat indicații soției, de ceeace trebuia să facă pentru a împiedeca un dezastru.

...A încercat tot ce cunoștea și era posibil omenește. A stropit, cu soluție de creolină, cu apă și petrol, a pus fum sub urdinișe și a redus urdinișele la minimum.

Zadarnic !

La ora 16 când m'am înapoiat, ce am văzut ? Patru colonii erau atacate furios. Pământul era plin de albine : unele vii, care nu mai aveau poftă de viață și doar se mișcau fără rost de colo până colo. Puține stăteau în grupulețe pe câte o frunză sau pe câte o bucățică de lemn și altele moarte în luptă.

Din stupi, eșea o căldură înăbușitoare. Am deschis urdinișele ca să văd ce este pe funduri — vorbesc numai de cele patru colonii atacate. Puține moarte. Majoritatea pieriseră afară. Hoațele, cari erau stăpâne pe situație, ieșeau în valuri amestecate cu proprietarele : până aci, cu greu mai putuseră părăsi stupul, din cauza urdinișelor reduse și a presiunei din afară, care pare că era mai mare. Am tras moartele afară, între cari am găsit și o regină și am închis urdinișele cu sită ca să nu mai intre hoațele.

Știam că, albinele coloniei, simțind mirosul din stup prin sită, vor sta acolo. Pe înserate le-am deschis intrarea și am căutat să văd situația din stupi.

La trei colonii, n'ar fi fost nimic dacă ar fi furat mierea, dar au ros fagurii distrugând și ceva puiet.

Nu mi-aș fi închipuit atâta furie din partea albinelor, cari sunt conservatoare în ce privește puietul.

Se înserase deabinelea. Nu se mai vedea. Cu lampa în mână, am scos faguri cu miere dela alți stupi și am dat câte unul la cele trei colonii prădate. Le-am pus și apă în câte un fagure.

Am închis urdinișele prin întoarcerea șipcei reductoare și am deschis ferestrele de sită din fundurile stupilor.

Celelalte 7 colonii, din 10 atacate nu s'au lăsat prădate.

Toată noaptea n'am dormit. Eram amărât din cauza pagubei și a pericolului care încă nu trecuse și încercam să desleg enigma. Ce le face pe albine să atace pentru a fura miere

Scanned with OKEN Scanner

dela stupi cari miroase a naftalină? Dece mai degrabă nu fug de acest miros neplăcut? Puţinele albine întârziate şi cari sosesc după ce a fost pusă naftalina pe fundul stupului, cu greu se hotărăşte să intre în stup.

Îşi dau ele — atacatoarele — seama că albinele stupilor în care este sau a fost naftalină, sunt slăbite, descurajate şi nu-s în stare să se apare? N'ar fi prea mult pentru o albină o asemenea problemă? Şi dacă am admite că albinele au această raţiune, cum se face că totuşi, unele colonii, în aceiaş situaţie, se apără?

Hoaţele dau târcoale şi magaziei în care sunt cartoanele cu naftalină sau numai au fost cu naftalină. Dar, am văzut şi albine eşind din stupi cu bucăţele de naftalină în gură. E vorba de albinele stupilor cari făceau curăţenie. (Urmare în Nr. viitor).

C. NICA

Leacul dela Dumnezeu

O poveste turcească

Într'o zi a venit un om la Mahomet şi i s-a plâns că are un frate aşa de greu bolnav că e gata să moară.

— Dă-i miere, l'a sfătuit profetul.

Omul a urmat sfatul. Dar după câtăva vreme a venit iar la Mahomet să-i arate că leacul pare să mărească în loc să uşureze durerile bolnavului.

— Întoarce-te acasă şi dă fratelui tău miere, a spus iar profetul. Dă-i miere şi iar miere şi mereu miere. Căci leacul e dela Dumnezeu şi Dumnezeu nu minte, cel care a mințit a fost corpul fratelui tău.

Şi bolnavul urmând înainte sfatul profetului a început să se simtă mai bine şi curând după aceea şi-a recăpătat puterea şi sănătatea.

(După Părintele A. Delaigues)

Se confecţionează stupi sistem „Layens" şi „Dadant-Blatt", sau ori ce alt sistem, din paie sau papură bine presate.

Studiaţi amănunţit şi ştiinţific, stupii sunt executaţi în serii de câte 50 bucăţi obsolut egali, întrunind nu numai estetica, dar şi toate condiţiunile cerute de apicultura modernă sau pastorală. Ei pot fi lăsaţi afară în timpul iernilor extrem de geroase precum şi în plin soare în verile călduroase fără nici un inconvenient.

„Doritorii, arătând detailat ce anume sistem i-ar interesa şi câte bucăţi, se vor adresa cu mărci de răspuns domnului C. Vasilescu din Adjud, Strada Ion Roată Nr. 2, judeţul Putna".

La cererea clientului, se pot construi special pentru a li se putea aplica pe părţile exterioare geamuri şi dispoziti/e contra şoarecilor - invenţii personale — care le dă o durată stupilor aproape nelimitată.

Se vând şi populaţi cu albine.

TIPOGRAFIA „COMERŢULUI", ALEXANDRU V. NICOLESCU
Ploeşti, Strada Ioan I. Romanescu No. 14 — Telefon locuinţă 1607

Girant responsabil: D. STAMATELACHE

Scanned with OKEN Scanner

Andrei Pârvie

BVLETINVL APICVLTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

FONDAT IN 1922 de D. STAMATELIACHE

1-2

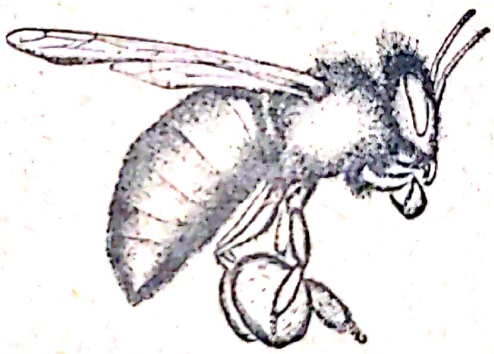

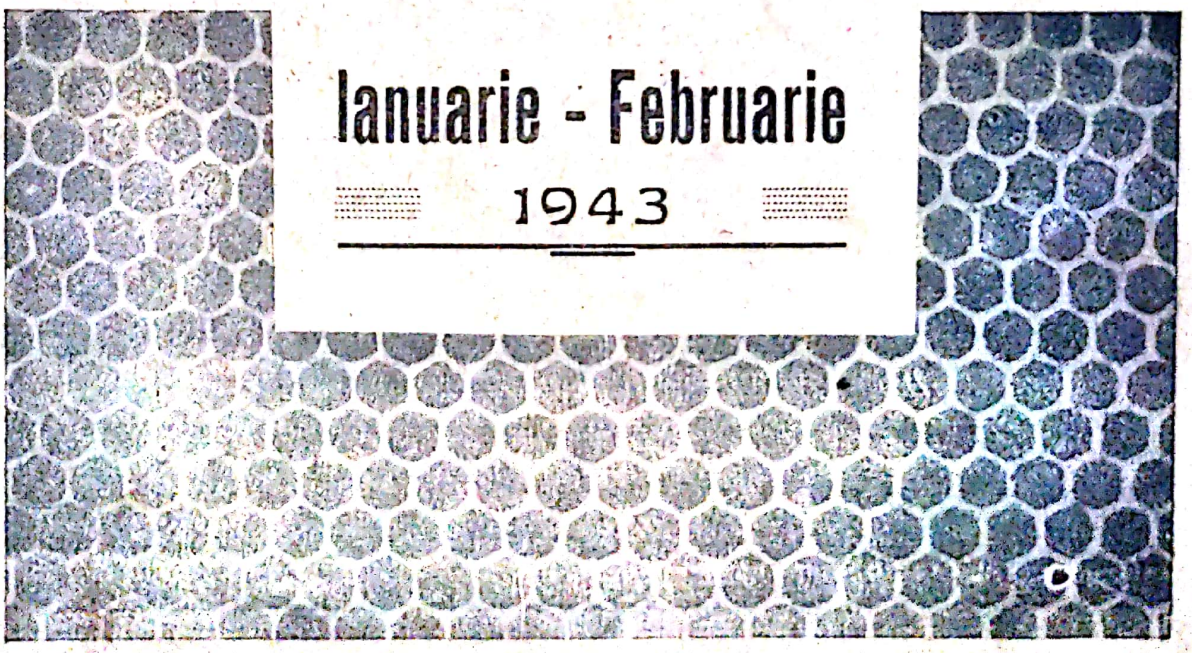

Ianuarie - Februarie

1943

Scanned with OKEN Scanner

Citiți în acest număr:

	Pag.
D. Stamatelache — Un an nou	1
D. St. — În pragu' primăverii	3
Pr. C. Gh. Vartolomeiu — Apicultura pentru cei mici	5
C. Georgescu — Veşti din judeţul Dolj	5
I. A. Candrea — Ceara şi norocul fetelor	5
C. Nica — Două mătci într'un stup	6
Marin R. Oprescu — Cum îmi iernez albinele	7
Ioan Anghel — Dare de seamă asupra Expoziţiei apicultorilor putneni	8
N. G. Eremie — Lumânări de ceară în Basarabia	11
Trântorel — Epigramă	11
I. G. Constantinescu — Stupăritul în trecut şi acum	12
Boungeois şi Débart — Turtă dulce Tunisiană	13
N. G. E. — Greşeli de evitat	14
Ioan Vicoveanu — Cum putem obţine ceară curată	15
George Dulcu — Recoltă mai boga ă de miere	16
Antologie apicolă	17
Ioan A. Marian — Cum iernez eu coloniile	18
Ed. Bertrand — În timpul liber de peste iarnă	19
N. G. E. — Întrebări şi răspunsuri	20
H. Rişcă — Ecouri	21
A. P. Maisonneuve — „Inteligenţa" albinelor	21
At. Nedew — Albinele gigantice din India estică	24
Trântorel — Momente (Roiul)	22
Borziac F. Ion — Comunicări din jud. Hotin	23
N. G. Eremie — Dece sunt celulele exagonale	24
Pr. Al. Silvestru — Cum îmi îngrijesc eu stupii	25
N. G. Eremie — Calendarul Plugarilor pe 1943	26
M. D. Stamatelache — Abonaţii	27

BULETINUL APICULTORILOR

ORGAN AL STUPARILOR DIN ROMANIA

Inscris la Trib. Dâmboviţa s II, Com. sub Nr. 10363|938

DIRECTOR: D.I.STAMATELACHE

Redactori: N. G. Eremie — Brăila
At.Nedew, Terpeziţa-Dolj
Preot C. Gh. Vartolomeiu,
Profesor-Focşani
I. Vicoveanu, Vicovul de
Jos-Rădăuţi

Secretariatul: Maria D. Stamatelache

Buletinul Apicultorilor apare lunar în 20 pagini şi formează la finele fiecărui an un volum de 240 pagini.

Scopul revistei este:

De a răspândi ştiinţa şi practica stupăritul în România.

De a întreţine corespondenţe şi raporturi amicale cu diferite reviste şi societăţi apicole străine.

De a atrage atenţia şi a informa oficialitatea asupra refacerii, organizării şi sprijinirii creşterii albinelor în ţară.

De a oglindi înfăţişările cele mai caracteristice ale vieţii apicole şi în legătură cu apicultura din toată lumea.

De a da lămuriri şi sfaturi pe înţelesul tuturor, în tot ce priveşte stupăritul sistematic.

De a publica date statistice privitoare la apicultură şi orice măsuri se vor lua de autorităţi privind apicultura.

ADRESA:
CĂSUŢA POŞTALĂ Nr. 44
PLOIEŞTI

ABONAMENTE: 300 LEI PE AN

Scanned with OKEN Scanner

Nr. 1 — 2 Ianuarie-Februarie 1943

BULETINUL APICULTORILOR

Organ al stuparilor din România

APARE LUNAR SUB CONDUCEREA D-LOR:
D. STAMATELACHE și N. G. EREMIE

Inscris la Tribunalul Dâmbovița s. II, Com. sub No. 10363/938

ADRESA POȘTALĂ: PLOIEȘTI, CĂSUȚA POȘTALĂ Nr. 44

Un an nou

Cu trecerea anului 1942 s'a împlinit 20 de ani de când „Buletinul Apicultorilor" a luat ființă în orășelul Tg. Frumos din județul Iași. La început, 1922 — 1925, a apărut trimestrial, iar după 4 ani, — în 1926 —, a devenit revistă lunară, sporindu-și cu trecerea anilor numărul abonaților în așa măsură, încât tirajul și răspândirea i-a îndreptățit încă de acum 14 ani subtitlul de *Organ al stuparilor din România.*

Timp de 6 ani, dela 1936 — 1942, l'am scos dela Cornești, luptând cu numeroase și mari dificultăți din cauza izolării satului și a depărtării orașului unde se tipărea, a lipsei mijloacelor de transport, îndurând multe necazuri cu procurarea și transportul hârtiei la tipografie, dela tipografie revista la Cornești pentru ambalaj și expediție, iar dela Cornești la diferite oficii poștale (Bilciurești, Târgoviște sau Ploiești).

De multe ori eram apucat pe aceste drumuri lungi de ploi torențiale și udat până la piele vara, sau de geruri și viscole năpraznice iarna, riscând să fiu în atâtea rânduri sfâșiat de lupi sau jefuit de tâlhari noaptea pe câmpul Brancioculuí sau în luncile râurilor Prahova sau Cricov... Mă cutremur când îmi recapitulez în minte câte greutăți am avut de învins și prin câte pericole am trecut. Cine ar mai fi putut oare scoate Buletinul în condițiunile și împrejurările în care l'am scos noi, de aci de la Cornești, unde scriu acest ultim „editorial" al Buletinului. Zic: acest *ultim* editorial scris la Cornești, pentrucă de aci încolo Buletinul va fi redactat, tipărit și expediat din Ploiești unde ne-am mutat plecând dela ferma Cornești, de unde Camera Agricolă a

Jud. Dâmboviţa desfiinţând şcoala practică de apicultură şi atelierul de construit stupi sistematici şi adaptând instituţia numai intereselor proprii şi nevoilor local., i-a schimbat structura, transformând-o în „Centru Agricol".

De aci din Ploieşti ne va fi mai uşoară scoaterea revistei, nemai având de întâmpinat în fiecare lună, eu sau soţia mea, drumuri lungi şi atâta pierdere de timp... Ne vom sili cu numărul pe Martie să învingem şi întârzierea datorită dificultăţilor de procurare a hârtiei şi mutatului de la Corneşti la Ploieşti. Rugăm pe abonaţii noştri să creadă greutăţile de care am amintit şi să ne ierte acest număr dublu, care promitem să fie singurul din anul acesta. Acei care încă n'au trimes costul abonamentului sunt rugaţi să-l achite în timpul cel mai scurt, ca să putem să cumpărăm din vreme un stoc mai mare de hârtie pentru a asigura apariţia regulată a revistei. În legătură cu această rugăminte amintesc că „Buletinul Apicultorilor" este lipsit de orice subvenţie, menţinându-se numai prin dragostea abonaţilor, aşa că plata la vreme a abonamentului, este cel mai de seamă ajutor ce ni se poate da.

La nevoie se cunosc prietenii.

Iar pentru că veni vorba de prieteni, mi-am amintit că sunt dator mulţumiri recunoscătoare d-lor Miron Iosif Brigadier silvic-Arad, Nic. Puşcaşu Brigadier silvic-Bălţi, Gh. Arjoca-Caraş, Gh. Burducea-Dolj, Mitică Constantinescu-Buzău, Atanasie Nedew-Dolj, Eracle Iovanescu-Dolj, Ion Anghel Preşedintele Asoc. Apicultorilor Putneni, Căpitan A. Ivănescu-Ploieşti, Ing. Agr. Roman Krasnoselsky-Iaşi, Arhimandrit Parthenie Antohe-Iaşi, Alex. Dorobanţu-Sibiu, Stan A. Ionescu înv. Sibiu, Marin Constantin factor poştal în jud. Teleorman, Profesor A. Mazurchevici Vâlcea, C. Vasilescu-Putna, Preot Ion S. Roşu-Brăila, Preot Dumitru Maria-Dolj, etc. care ne-au dat un real sprijin unii prin aducere de noui abonaţi, alţii prin abonamente de sprijin. De ani de zile d. Căpitan A. Ivănescu din Ploieşti îmi înlesneşte expediţia revistei şi m'a primit cu multă dragoste în familia d-sale, stăruind de multe ori să rămân la d-sa atunci când întârziam până târziu noaptea la tipografie şi drumul până la Corneşti cu o trăsurică sau cu o săniuţă trasă de un cal, era plin de primejdi în timp de iarnă şi noaptea.

Aceste prietenii, şi îmbărbătăriie primite dela abonaţii şi colaboratorii din toate unghiurile ţării, ca şi dela redactorii de seamă ai Buletinului în persoana d-lor N. G. Eremie, Preot C. Gh. Vartolomeiu, At. Nedew, Ion Anghel, I. Vicoveanu, etc. m'au întărit şi mi-au întreţinut hotărârea să persist pe calea pe care am pornit acum două zeci de ani, luptând şi trecând peste toate greutăţile.

Încheiu aceste rânduri cu gândul la stupării eroi ce luptă în depărtările reci ale Rusiei sau care s'au jertfit pentru apărarea existenţii şi unităţii noastre naţionale. În amintirea acestora şi a tuturor acelor bravi ostaşi care au căzut pentru apărarea hotarelor şi reîntregirea ţării să îngenunchiem şi să ne plecăm capul cu pioasă smerenie.

D. Stamatelache

Scanned with OKEN Scanner

Sfaturi pentru începători

În pragul primăverii

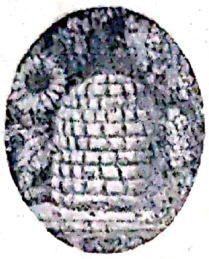

Iarna aceasta, deşi a fost mai domoală ca cea de anul trecut, totuşi, până la jumătatea lui Februarie când scriu aceste rânduri, n'a îngăduit albinelor iernate afară sboruri de curăţenie ca în alte ierni cu zile adevărat calde. Iar în legătură cu iernatul albinelor, proverbul „Cum îţi aşterni aşa vei dormi", se potriveşte bine şi la albine, căci cum ţi le-ai pregătit pentru iarnă aşa vei fi răsplătit de ele. Mai cu seamă în regiunile de miazăzi şi cu cules timpuriu, albinele trebuesc pregătite toamna din vreme, din August, pentru iarnă şi puse la iernat cu provizii din destul (cel puţin 14 — 15 kgr.).

De aceea acum, pentru stuparul începător, trebue amintit din capul locului că nimic nu e mai de căpitenie la sfârşitul iernii şi începutul primăverii pentru o familie de albine ca *hrana*. Coloniile care ştiţi că leaţi pus la iernat cu provizii neîndestulătoare au neapărat nevoie să li se dea în prima zi caldă când albinele sboară afară, 1 — 2 faguri cu miere căpăcită sau o turtă de pastă de zahăr.

Stuparii din Banat şi cei din sudul Munteniei şi Ardealului îşi vor putea controla în primăvară albinele mai devreme. Cei din nordul Munteniei, din zona muntoasă, ca şi cei din Moldova, Basarabia şi Bucovina nu vor putea umbla la stupi decât a doua jumătate a lunii Martie sau chiar în Aprilie, afară numai de cazul când într'adevăr timpul se va încălzi simţitor şi vom avea o primăvară timpurie. Oricum ar fi însă timpul, în anul acesta lucrările în stupină trebuecc *forţate* mai mult ca oricând. Mierea a ajuns să se vândă între 400 — 500 lei kgr., aşa că nu mai e timpul să lăsăm albinele în voia soartei şi să ne mulţumim cu „cât o da bunul Dumnezeu".

Familiile care vor ieşi din ia nă prea slabe sau cu hrana pe sfârşite dacă nu vor fi de aproape şi cu maximum de sârguinţă îngrijite, dacă nu vor pieri dar nici miere de prisos nu vor putea strânge, oricât de îmbelşugat va fi culesul. Bine înţeles că spunând acestea nu înseamnă că stuparul începător să dea fuga la stupi şi să-i cerceteze oricum ar fi timpul, ca să se încredinţeze de situaţia lor. Desigur că a avut grije din toamnă să-i pregătească în vre-un fel pentru iarnă şi să le lase mierea pe care a judecat dânsul că au nevoie albinele până la primăvară.

O familie normală, care a iernat pe 6 — 7 faguri de mărimea ramei Dadant sau Layens, trebue să aibă la începutul lunii Martie 8 — 10 kgr. miere. Iar o familie mai slabă, care a iernat pe 4 — 5 rame, trebue să aibă şi ea cel puţin 6 — 7 kgr. miere, ca

Scanned with OKEN Scanner

să aibă cu ce se desvolta normal până aproape de marele cules.

Stuparul cu oarecare experienţă îşi poate da seama acum în primăvară de starea unei colonii de albine numai deschizând stupul fără ca să-i cerceteze fagurii. Albinele în timpul acesta îşi mai păstrează încă — mai mult sau mai puţin — forma de ghem alungit sau turtit, aşa că nu ocupă ramele până la margine. Cercetând cu luare aminte capetele acestea libere ale fagurilor, ca şi pe cei din lături, poate uşor să-şi dea seama de puterea coloniei şi de cantitatea de hrană ce-o mai au în stup.

Coloniile găsite cu hrana pe terminate trebuesc neapărat hrănite. Nevoia, ca şi operaţia aceasta nu trebue să sperie pe un începător. Va face atâtea „turte“ de pastă de zahăr câte familii are de hrănit şi le va pune direct pe rame şi drept deasupra grupului de albine. E bine ca în timpul acesta să nu se dea la albine *sirop de zahăr*, ci numai miere curată sau pastă făcută din zahăr pudră (bine pisat şi cernut fin) şi miere în proporţie de 1 parte miere (încălzită) şi 3 zahăr. Dacă li se dă sirop de zahăr sau miere lichidă, borcanul sau vasul bine legat la gură cu o pânză de casă nu tocmai groasă, se pune tot deasupra grupului de albine, pe 2 beţişoare puse în curmezişul ramelor (ca să poată albinele ajunge la toată suprafaţa pânzei) şi se înveleşte bine lăturile ca să nu se piardă căldura stupului. Siropul, din 2 kgr. zahăr şi 1 apă sau mierea curată se dau calde Dacă la siropul de zahăr se adaugă şi ceva miere e mai bine. Dar în timpul acesta, mierea curată sau pasta sunt de preferat.

Cât mai e timpul rece, tot ce mai aveţi de făcut pentru albine sau în stupină faceţi fără amânare. Nu mai lăsaţi zilele să treacă amânând treaba. Topiţi-vă de îndată ceara şi pregătiţi-vă fagurii artificiali. Reparaţi-vă stupii, ramele însârmaţi-le bine. Îndată ce se ia zăpada aranjaţi-vă totul în stupină controlând şi întărind scaunele stupilor, gardul. Dacă aţi observat că locul e prea umbros vara, răriţi pomii sau mai tăiaţi-le din ramuri. Dacă nu vă îndurați s'o faceţi mutaţi stupii mai la lumină până nu încep albinele să sboare. Albinelor nu le place locuri prea umbroase. Ele au nevoie mai cu seamă dimineaţa, ca locuinţa lor să fie scăldată în lumina soarelui. Umbra le face bine vara în timpul soarelui arzător de la miezul zilei.

Suntem în pragul primăverii, timpul se poate încălzi pe neaşteptate dela o zi la alta şi atunci treburile să se îngrămădească. Deci grăbiţi cu cele ce mai aveţi de făcut pentru stupi şi albine.

De obicei la coloniile normale şi iernate în bune condiţiuni, creşterea puietului începe încă din Februarie. În Martie el este sporit şi început şi la ceilalţi stupi, cu toate că timpul e încă rece şi albinele nu pot sbura decât în anumite zile — calde — afară. Până vor putea să-şi facă singure albinele curăţenia de primăvară, ajutaţi-le de pe acum şi cu un beţişor sau sârmă curăţiţi urdinişele şi fundurile stupilor — atât pe cât se poate — de albinele moarte, etc.

Scanned with OKEN Scanner

Când totul e bine gospodărit şi în ordine stuparul poate aştepta ziua reviziei generale liniştit.

Pentru orice nedumerire adresaţi-vă la revistă, alăturând timbre sau c. p. pentru răspuns.

Nu uitaţi noua adresă: „Buletinul Apicultorilor“ (D. Stamatelache), Căsuţa Poştală Nr. 44 Ploieşti.

Acei care încă n'aţi plătit abonamentul pe 1943, trimiteţi-l fără întârziere. Numai aşa revista va putea să apară regulat şi fără nici o întârziere.

D. Stamatelache

Apicultura pentru cei mici

În Anglia a fost publicată minunata carte „Istoria albinelor pentru copii“, alcătuită de Gareth H. Browning. Într' însa se găsesc alături de poveşti cu zâne, legende despre albine şi descrieri interesante, relative la viaţa şi obiceiurile lor. Un amestec atrăgător de fantezie şi de realitate! Recoltarea mierii, interiorul stupului, viaţa mătcii, activitatea lucrătoarelor, roitul şi atâtea altele, sunt prezentate ca 'ntr' un film viu, pe dinaintea ochilor copiilor de către autor. Toţi copiii, dar mai ales cei cu imaginaţia dezvoltată, vor citi cu plăcere această carte, care-i va instrui şi-i va distra tot odată.

După „Gazette Apicole“ de
Preot C. Gh. Vartolomeiu

Veşti dela stuparii noştri.

Din judeţul Dolj

Anul trecut am băgat la iernat 15 stupi Dadant şi 25 Langstroth. Primăvara i-am scos în bună stare, în afară de un Langstroth, pe care l-am găsit mort.

În vara 1942 au mers bine. În prezent am 60 stupi sistematici şi 10 primitivi.

În regiunea noastră (Sudul Judeţului Dolj) nu sunt prea mulţi stupi. Se cultivă şi plante melifere, salcâmul predomină însă, dar e lipsită complet de plantaţii de tei.

5 Dec. 1942, Popoviceni-Dolj.

G. Georgescu

În ajunul Anului Nou.

Ceara şi norocul fetelor

(În seara ajunului Anului Nou) se aduce o strachină cu apă şi o lumânare de ceară, pe semne una rămasă dela Paşti. Una din fete picură în apă două picături de ceară, menindu le: una pentru fată, alta pentru ursit. Dacă picăturile se aproprie una de alta şi se unesc, atunci... nunta-i aproape; dacă însă picăturile de ceară o iau razna, una într'o parte şi alta cât colo, apoi... să mai aştepte fata.

I. A. Candrea, în *Vrăjile de ursită de Anul nou.*

Scanned with OKEN Scanner

Două mătci într'un stup

În vara 1934, la col. 24 din stupina mea, am găsit două mătci. Nu ştian care e mai bătrână, deoarece ambele aveau câte un defect. Una era mai închisă la culoare, avea aripele puţin roase şi par'că nu de uzură. A doua era deschisă la culoare, aripele bune, însă şchioapă de un picior dinapoi, era rupt dela genunchi. În urmă m'am convins că cea închisă la culoare după mişcările, după cercul restrâns în care-şi depunea ouăle şi că depunea mai multe ouă într'o celulă, era mama celeilalte.

Matca şchioapă, adică cea tânără, ouă în raport cu o matcă validă cam 50 — 60 la sută. Bătrâna numai 5 10 la sută şi neregulat.

Colonia a intrat în iarnă, pe care a trecut-o cu bine, cu amândouă mamele. Am scris d-lui Stamatelache.

În Mai 1935, văzând că colonia rămâne în urmă cu desvoltarea, am înlocuit cele 2 mătci cu una tânără.

Văzând că D-l Stamatelache nu-mi răspunde, am socotit că, cazul e prea banal şi nu merită răspunsul aşteptat de mine. Chiar m'am ruşinat de neştiinţa mea. Dar chestia a devenit o problemă.

În 1936, August, am găsit 2 mătci la col. 2. Cea bătrână era de un an, dar nu ştiu prin ce împrejurare îşi rupsese gheruţa la un picior din urmă. În orice caz, defectul nu era de mult timp. Pe urmă, alte mătci : cu defecte rămân mult timp în stup suverane. Înspre toamnă matca cu defectul a dispărut.

Tot în 1936 şi în luna August, la colonia No. 1, Layens, am găsit două mătci. Aci însă m'am mirat mult, fiindcă vechea matcă nu avea nici un defect aparent. Ea se comportase destul de bine în timpul verii şi continua să ouă ca şi cea mai bună matcă. Colonia a iernat bine pe 10 faguri Layens şi a eşit puternică în primăvară. La 1 Mai, avea puiet pe 12 faguri. La vizita ce am făcut-o spre a aranja stupul în vederea culesului de la salcâm, n'am mai găsit vechea matcă.

Cele de mai sus mi au dovedit că pot trăi şi două mătci într'o colonie de albine.

Am recoltat 25 kg. miere de salcâm dela fiecare stup.

C. NICA

Societatea Naţională de Gaz Metan din **Mediaş** — Strada Unirii Nr. 4, cumpără 10 stupi bine populaţi, 5 Layens şi 5 Dadant-Blatt cu toţi fagurii complet clădiţi şi la caturi. Pereţi dubli.

Adresaţi ofertele direct Societăţii.

Stupi sistematici în Elveţia.

Încă din 1928, peste 90 la sută din totalul stupilor din Elveţia, erau sistematici.

Scanned with OKEN Scanner

Cum îmi iernez albinele

— (Urmare) —

Iată în ce constă acea născocire ieşită din nevoia de-o mai bună adăpostire de asprimea iernii a stupilor, lăsându-le totodată şi o ventilaţie mare ca să nu mucegăiască fagurii în interiorul lor.

Fig. A ce-o dau aci reprezintă: 1. Cutia apărătoare a urdinişului. 2. Scândura de sbor. 3. O altă scândură de sbor mobilă — cea cu pricina —

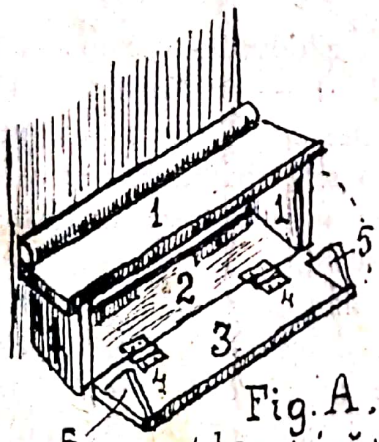

Fig. A. (deschisă)

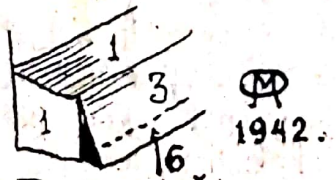

Fig. B. (închisă)

mai lată cu 2 — 3 cm. ca deschizătura ce vrem s-o astupăm, fixată prin 2 balamale foarte uşor de executat din sârmă de 2 cm. grosime, învârtită în jurul unui fier ca să iasă atâtea inele dreptunghiulare |__| de câte balamale avem nevoe. Cu două bucăţele de tablă 20 × 20 mm. complectăm fiecare balama. (La masca de gaze se poate observa asemenea balama ieftină şi uşor de construit de oricine şi pentru orice alte scopuri practice). Nr. 4 din figură arată 2 scânduri triunghiulare cari se prind în cuie la capetele scândurei mobile de sbor [3] pentru ca atunci când o ridicăm şi astupăm gura cutiei urdinişului să închidă bine acea cutie în părţile laterale pe unde ar lovi crivăţul cu zăpadă.

În timpul iernii, ridicăm scândura 3 şi astupăm faţa dinainte a cutiei urdinişului cum arată figura B. Astfel ridicată scândura 3 din pricina balamalelor speciale, descrise mai sus, lasă pe dedesubt în tot lungul scândurei de sbor Nr. 2 o deschidere B.6 de 5 — 6 mm. prin care se face o ventilaţie fără curenţi tari şi prin care deschidere albinele ies la curăţire iarna în zilele cu soare şi primăvara de timpuriu.

Când nu ne mai temem de crivăţ, primăvara, lăsăm în jos scândura adăpost, ca prelungire a scândurei de sbor, foarte plăcută albinelor cari vin încărcate de polen dela câmp.

După felurite moduri întrebuinţate, de-a-mi feri albinele de efectele crivăţului, abia în al 30-lea an de stupărit am pus, la toţi stupii, acea scândură salvatoare, care a contribuit — zic eu — foarte mult să am 100 la sută colonii salvate din iarna grozavă de anul trecut.

Marin R. Oprescu

Scanned with OKEN Scanner

Darea de seamă

asupra Expoziției organizată de Asociația Apicultorilor Putneni, în cadrul expoziției Agricole a Camerii de Agricultură a Jud. Putna, dela 1 — Noembrie 1942.

Ca punct de program statutar în activitatea Asociației Apicultorilor Putneni, este stabilit și organizarea anuală a expoziției apicole.

Motivul hotărârii, este, prilejul de verificare a solidarității, în cuprinsul Asociației pe o parte, dar și acela de a redeștapta în masa poporului interesul pentru stupărit, pentru foloasele stupăritului și ce înseamnă creșterea și îngrijirea albinelor.

Să vadă cetățenii, că pentru a avea o miere aleasă, o ceară curată, și alte bunătăți ce se fac din ele, este nevoe de multe unelte și mașini, așa că, vorba veche: *„Ușor a zice și poftì plăcinte“*, dar până să le bagi în gură, multe trebue la ele.

Noi, însă, socotim expoziția și ca un fericit prilej de a arăta fiecare apicultor, ce are el mai bun ca produse și unelte de lucru, pentru ca astfel să ia învățătură și îndemn de mai bine, unul dela altul; prin aceasta se dă posibilitatea de a se verifica progresul în apicultură, în cursul unui an.

Iată atâtea motive, ce ne determină să stăruim în executarea acestui program de activitate, care ne dă putința să dovedim energie și viabilitate.

Asociația noastră, înființată în anul 1939 cu un număr de 29 membri, azi numără 145 membri activi, cu cotizația la curent, solidari în toate acțiunile de progres ale apiculturii și asociației.

Aceasta a dovedit-o expoziția ce a durat dela 1 — 8 Noembrie 1942.

Neîncăpătoare au fost: sala de intrare, și o sală spațioasă, pentru cele expuse de apicultori, ce au fost grupate pe secțiuni.

O secțiune a fost a produselor: miere în borcane și faguri, diferite preparate cu miere ca: turtă dulce și alte feluri de prăjituri, compoturi, dulcețuri, vișinate, oțet de miere, etc. precum și ceară în bulgări de diferite forme și calități, după iscusința stuparului; apoi faguri presați, ceară pentru parchete, cremă pentru ghete, făcute de stuparii vrednici.

Altă secțiune a fost a aparatelor apicole, alta a uneltelor folosite de diferiți stupari; tot atât de însemnată a fost secțiunea; dușmanii albinelor, ca și a evoluției stupilor și mașinelor apicole de extras miere și topit ceara.

Fotografiile alăturate acestei expuneri, complectează spusele, iar cititorul va constata că nimic nu am exa-

Scanned with OKEN Scanner

Vederi de la expoziţia Apicultorilor Putneni

Vedere parţială
din secţia „Produse apicole“

Vedere parţială din
secţia „Evoluţia stupilor“

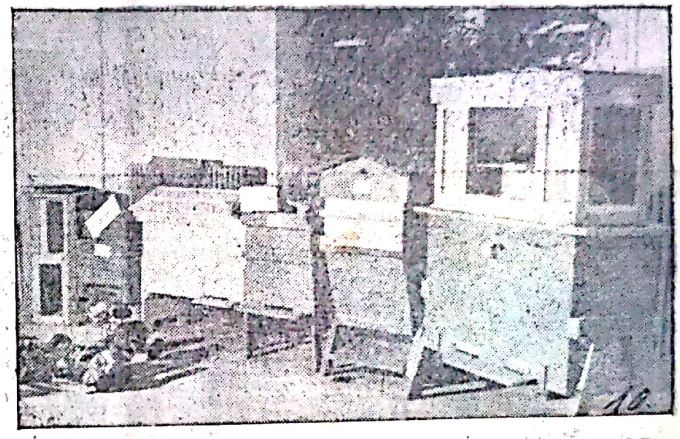

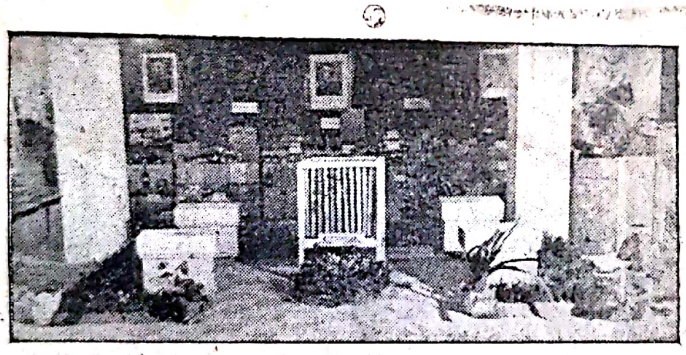

Privire generală spre camera cu produse, unelte şi publicaţii apicole.

Grup de apicultori putneni, care au expus la Expoziţia Apicolă din Focşani de la 1 — 8 Noembrie 1942, în jurul preşedintelui Ion Anghel.

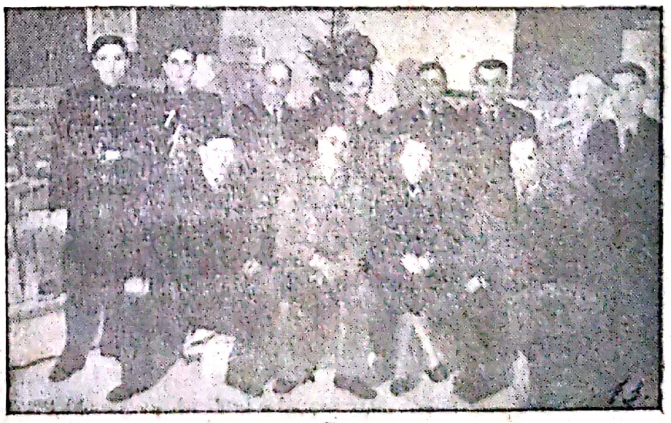

Scanned with OKEN Scanner

gerat, ci cu modestie le-am arătat.

Miile de vizitatori cu admiraţiile lor şi interesul cu care cerceta fiecare obiect expus, ne-a dovedit că, scopul expoziţiei a fost atins, iar truda şi cheltueala, răsplătită.

Ceea ce ne-a dat deplina mulţumire sufletească şi un îndemn pentru viitor, a fost deosebita atenţiune a Onor Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, care a binevoit să ne acorde suma de 10.000 (zece mii) lei pentru premii, delegând pe d. Dr. Florin Begnescu, care a prezidat şi adunarea generală, înmânând premiile, următorilor stupari :

1. Vasile Vasilescu, Petreşti, suma de lei 1.000.
2. Ioan Naciu, Suraia, lei 1.000.
3. Vasile Mihalcea, Biliesti - Sasu, suma de lei 1.000.
4. Ing. Insp. G-ral Silvic M. Georgescu lei 500.
5. Adjutant I. Cojocea, Focşani, suma de lei 500.
6. Adjutant V. Angheluţă, Focşani, suma de lei 500.
7. Mitică Georgescu, Pateşti, suma de lei 500.
8. Dumitru Lăduncă, Varniţa, suma de lei 500.
9. Neculai Stănescu, Biliesti, suma de lei 500.
10. C. Balercă, Suraia, lei 500.
11. Avocat Liviu Ursăcescu, Sascut, lei 500.
12. Th. Hriban, Vânători, lei 500.
13. Toma Ţenov, Focşani, lei 500.
14. D-tru Negrea, Pănceşti, lei 500.
15. D-tru Periaru, Focşani, lei 500.
16. Apostol Giurcă, Petreşti, suma de lei 500.
17. Preot Casian Carabă, Schitul Buluc, lei 500.

Unele observaţiuni ca şi unele dorinţe ale publicului vizitator ne-a dat corectivul pentru viitor, urmărind ca expoziţia dela anul viitor să fie mai complectă de cât cea de acum, după cum cea din anul acesta a fost superioară celei din 1939.

Pentru cunoscători şi stupari, expoziţia din anul acesta prezintă urmele lăsate de iarna trecută şi a secetei grozave din vara trecută.

Se poate observa destul de bine sforţările depuse de stupari, pentru a răspunde apelului ce le-am făcut, prin produsele depuse.

Ceva mai mult, din cei 145 membri, abia 30 au contribuit la expoz:-

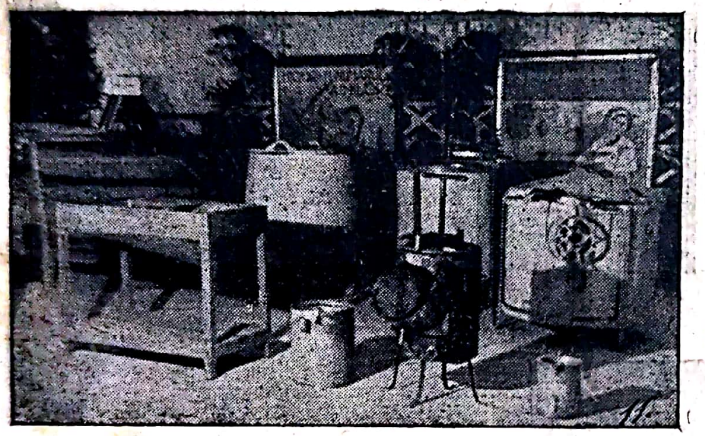

Vedere parţială din secţia „Maşini şi aparate apicole".

ţie. Mulţi ne-au scris: „Cu ce să contribui, când mă sbat să pot salva cât mai multe colonii, cari intră la iernat lipsite de hrană? Nu am curajul să particip, vă rog să mă iertaţi".

Şi bietul stupar are dreptate.

Când vom fi şi noi, apicultorii, luaţi în seamă cu greutăţile cu care luptăm, bucurându-ne de o legiuire protecţionistă, spre a putea ridica din nou la cinstea din trecut, această avuţie naţională, însă pe drumul creşterii raţionale, aşa cum se practică în ţările care apreciază valoarea stupăritului.

Vina, însă, o purtăm noi, apicultorii, care nu voim să ne organizăm temeinic, aşa fel, ca prin organizaţiile şi activitatea noastră, să ne facem cunoscuţi, ascultaţi şi înţeleşi.

Organizaţi pe judeţe, aşa cum suntem organizaţi noi, Putnenii, apoi federalizaţi într'o Uniune Centrală la Bucureşti, este singura cale pe care putem ajunge ce trebue să fim.

Nu organizaţie de sus în jos, ci de jos în sus, va putea crea un corp plin de viaţă şi care să prospereze în timp.

Organizaţii, expoziţii, federalizare, sunt cele trei elemente de bază prin care se poate realiza progresul apiculturii din România Mare.

IOAN ANGHEL
Preşedintele Asoc. Apicultorilor Putneni.

N. R. În numărul viitor vom publica darea de seamă asupra adunării generale a Asociaţiei Apicultorilor Putneni.

Lumânări de ceară în Basarabia

În cartea sa de reportagii de pe front, intitulată „Ard Malurile Nistrului", d. Const. Virgil Gheorghiu după ce arată că bolcevicii trăgeau de pe malul celălalt al Nistrului în ţăranii cari liberaţi de trupele noastre eşiseră să strângă recolta, spune:

„După potolirea urgiei, au venit din sat câteva femei care au aprins la căpătâiul morţilor lumânări făcute din cea mai curată ceară care există pe lume. Ţăranii basarabeni storc fagurii cu mâinile, apoi ceara o topesc şi fără a trece prin rafinării speciale, fac din ea lumânări, pe care le aprind pentru slava lui Dumnezeu". (p. 137).

Sunt date foarte preţioase asupra obiceiului străvechi, păstrat de către sătenii din Basarabia, de a face lumânări din ceară pentru cult. Prin „cea mai curată ceară care există pe lume", autorul vrea de sigur să spună că ceara întrebuinţată nu mai este amestecată cu nici o altă materie străină.

EPIGRAMĂ

Unui stupar care vinde miere apoasă

Parodie după Martial

A fost anul umedos, stupare,
Şi te bucuri, după cât se pare,
Că de-atâta umezeală, chiar de-ai vrea
Mierea scoaptă să ne-o vinzi,
tot n-ai putea.

Trântorel

Scanned with OKEN Scanner

Stupăritul în trecut și acum

Iarna este aspră și lungă ca și cea de anul trecut. Zăpada căzută din abundență și gerurile îndelungate vor face și în iarna aceasta să piară multe colonii, descurajând pe mulți dintre stuparii începători sau neprevăzători.

În iarna anului trecut procentul de pierdere a ajuns la aproape jumătate și în unele părți procentul pierderii a fost și mai mare. Au pierit familii cu hrană îndestulătoare și mulțumitor de populate, oricât a fost stuparul de prevăzător. Cauza a fost frigul îndelungat care a pus albinele în neputință de a se muta de pe un fagure pe altul. Explicația a dat-o albinele găsite moarte de pe un grup de faguri goi în timp ce alături se găseau faguri plini cu miere.

Mulți dintre stuparii încercați n'au mai avut nici curaj, nici putința să imobilizeze alt capital în albine, când costul unui buduroi nu tocmai bine populat, ajunsese în primăvară 2000 și 3500 lei. Astfel că în vara trecută au rămas mulțime de flori necercetate, de oarece albinele care trebuiau să le cerceteze și culeagă ce au mai bun în ele, își dormeau somnul de veci, iar cele rămase în viață erau așa de puține la număr, încât abea după trecerea belșugului de înflorire și-au avut familiile deplin desvoltate.

Stupari ! fiți cu atenție la sfaturile ce ni se dau lună de lună prin această prețioasă revistă. Iarna trecută să ne fie de învățătură. Un proverb bătrânesc zice: „Omul când dă cu capul de pragul de sus, atunci vede pe cei de jos". Eu, fără să mă pretind stupar „învățat" cum se socotesc mulți care abea au deprins mânuirea albinelor, m'am călăuzit mai cu deosebire după îndrumările date de „Buletinul" nostru drag și am reușit să nu am decât 8 familii pierdute din 100. Și repet încă odată: acest rezultat fericit, într'un an catastrofal pentru stupărit, îl datorez numai și numai acelor îndrumători luminați care se străduesc să tipărească și să

Colaboratorul și prietenul nostru d. I. G. Constantinescu, în stupina sa din com. Vlădești, jud. Vâlcea.

Scanned with OKEN Scanner

ne călăuzească prin neîntrecut de frumoasa şi preţioasa revistă „Buletinul Apicultorilor“ pe calea cea bună.

Iată şi un exemplu de neştiinţă şi de analfabetism în ale stupăritului: Într'o zi din vara trecută vine la mine un unchiaş care mai avea două buduroaie cu albine şi-mi spune că albinele lui nu mai „circulă“ ca altădată şi să viu să i le văd „că dumneata care cauţi de albine „după carte“ şi primeşti revistele acelea ale d-lui Stamatelache despre care vorbeşti ori de câte ori le primeşti, te-ai făcut cu stupi mulţi „sistematici“ şi cu putini cu miere. Eu degeaba m'aşi munci căci de acum tot nu aşi putea să le aflu rostul „modern“ ca dumneata“. Îi cercetez buduroaiele şi-i găsesc albinele pline în aşa măsură de păduchi încât m'am îngrozit Îi transvasez buduroaiele şi dau albinelor ingrijirea de care aveau nevoie. Atunci bătrânul îmi povesteşte cu lacrimi în ochi din vremurile copilăriei sale când satele mai erau încă pline de stupi. Pe atunci locuitorii aveau credinţa că cel care are stupi cu albine este un om sfinţit, aşa cum sfinţită este şi făclia de ceară ce arde în biserică şi care pe atunci era numai din ceară curată şi nu un surogat de ceară falşificat ca acuma cu care se înşală şi credinciosul şi minte şi pe Dumnezeu... Miercurea, Vinerea şi Duminica nu se apropiau de stupi chiar dacă ieşea roiul lăsându-l acolo unde se aşeza până a doua zi dimineaţa. Cel care avea stupi trebuia să fie curat la suflet şi la tr p când umbla la albine, iar miere era din belşug. Pădurile bătrâne erau pline de albine. Mulţi se duceau iarna şi luau putini şi coveţi pline cu faguri frumoşi ca aurul de prin scorburi. Azi, nu se mai potrivesc nici vremurile, nici oamenii cu cei de pe atunci... Iar albinele cer şi ele o îngrijire mai deosebită. Orice neglijenţă o greşală cât de neînsemnată ne costă timp şi bani.

I. G. Constantinescu
Vlădeşti-Vâlcea

Turtă dulce Tunisiană

La un Kgr. de miere călduţă punem un Kgr. de făină de grâu sau de secară, putând astfel să avem două feluri de turtă dulce. Frământăm bine şi punem la răcoare o săptămână şi chiar mai mult.

Când o coacem adăogăm migdale sparte în bucăţele mai mici, 5 gălbinuşuri de ouă, 8 grame de acid tartric dizolvat în puţină apă şi 10 gr. bicarbonat de sodiu. Le frământăm toate împreună şi parfumăm după gust.

Întindem aluatul să aibă o grosime de doi centimetri, îl tăiem în bucăţi de mărimea ce voim să avem şi îl punem la cuptor 15 la 20 minute (focul să fie domol). Când s-a copt bine aluatul se umflă şi arcueşte când apăsăm cu degetul în el.

Bougeois şi Débart, în Manue. pratique d'Apiculture pour le Nord de l'Afrique.

Scanned with OKEN Scanner

Greşeli de evitat

„Unii fermieri bagă prea multe fiare în foc, spune E. R. Root în capitolul *Fermieri-apicultori* al enciclopediei *A. B. C...* Ei fac de toate câte puţin pentru a mai scoate ceva bani, dar nu fac nimic cum trebue.

„Asemenea fermieri o duc greu. Ecaretele lor sunt dărăpănate, maşinile lor ruginesc pe afară, vitele-s prost hrănite şi, colac peste pupăză, sunt şi plini de datorii. Când fac apicultură, ei lasă albinele să-şi aibă singure de grije, roii pleacă unde vor, hoţia se stârneşte în stupi şi când intră boala în ei, albinele o răspândesc pretutindeni. Aceşti fermieri nu primesc nici o revistă agricolă şi încă mai puţin una de apicultură şi îşi vând mierea la ce preţ dă Dumnezeu".

Nu e de mirare, spune Root, că asemenea oameni sunt o pacoste pentru apicultorii de profesie din apropiere. Din fericire, adaogă el, majoritatea fermierilor sunt altfel...

Acum când a sosit vremea să începem şi noi răspândirea îndeletnicirii cu creşterea albinelor printre sătenii noştri, e bine să avem în vedere descrierea de mai sus a stuparului-plugar, lăsător şi periculos pentru buna stare generală a apiculturii, pentru a ne feri de el şi mai ales pentru a nu-l creia.

Am avut pe vremuri o apicultură primitivă condusă de stupari ce-şi cunoştea meseria. Vrem şi trebue să creiem acum o apicultură sistematică. Dar stupul sistematic e o sculă ce trebue bine îngrijită ca să producă şi să devină o bogăţie a ţării, şi periculoasă când e lăsată în voia soartei.

Pentru aceasta e nevoie ca înainte de îmbia pe oameni să facă stupi, să creiem stupari, în mâna cărora stupii să poată fi o bogăţie cu adevărat. Să nu mergem la plugar şi să-i spunem :

— Hai, îndeamnă-te şi D-ta, măi Neică, şi pune nişte stupi colea sub pomii din livadă, că albinele se cresc aproape singure.

Să-i spunem :

— De ce nu trimeţi pe băiatul ăsta, că-l văd desgheţat, să înveţe stupăritul ?

Că pe urmă, stupii, umblă el după ei.

Şi bine înţeles să creiem şcoalele unde să se poată duce băiatul să înveţe şi să vadă cum merge treaba în stupină [1]).

N. G. EREMIE

---

[1]) O bună şcoală practică de stupărit am avut-o la ferma Corneşti din Jud. Dâmboviţa dar a fost desfiinţată în 1940 de Camera Agricolă a acelui judeţ. Rău s'a făcut că s'a desfiinţat cu atâta uşurinţă, şi fără să se ceară avizul forurilor superioare (Direcţia Învăţământului din Ministerul Agriculturii), tocmai într'o vreme când trebuiau create şi altele, pe lângă fermele statului !

RED.

Scanned with OKEN Scanner

Cum putem recolta ceară curată

În timpurile acestea de tot grele, este foarte însemnat lucru, ca să scoatem toată ceara din fagurii ce-i avem de topit. Dacă ne-am putea da seama, câtă ceară rămâne în fagurii ce-i topim în decurs de mai mulţi ani, atunci de bună seamă am căuta tot chipul, ca să scoatem toată ceara din fagurii aceştia. Stuparii, cari nu-şi presează singuri fagurii artificiali, pot avea mari foloase din ceara topită de ei singuri, deoarece fabricele de faguri artificiali le curăţă ceara, le presează atâţia faguri, câtă greutate are ceara, le dă fagurilor coloarea naturală, un amiros aromatic ş. a.

În primii ani când am început a mă ocupa cu stupăritul, mi-am cumpărat fagurii artificiali, de cari aveam nevoie. Mai târziu mi-am topit singur fagurii cei vechi şi din ceara recoltată mi-am presat singur faguri artificiali. În tot timpul am avut ceara mea proprie pentru fagurii artificiali şi de multe ori am şi vândut ceară. Ca să spun însă adevărul, nici odată n'am fost mulţumit cu ceara recoltată de mine. Ceara nu era curată. Coloarea acesteia nu era frumoasă. Mă supăra mult, că o pătură de ceară verde surie, care asemăna mult săpunului de rând, se aşeza la fiecare drob sau sloiu de ceară dedesuptul acestuia. Pe urmă am aflat, că pricina este în apa noastră din fântâni rece şi vârtoasă. Ceara trebuie să vie în contact numai cu apă de ploaie sau de zăpadă.

Mi-am topit apoi ceara în apă de ploaie iar iarna în apă de zăpadă. Ceara recoltată a fost deosebit de frumoasă şi recolta excelentă. Vasul în care se topeşte ceara, trebuie să fie de piatră, de aluminiu sau un vas smălţuit. La fel trebue să fie şi vasul cu ceara strecurată, care apoi se aşează la căldură lângă soba caldă, ca ceara să se sleiască încet; astfel murdăria din ceară se va aşeza pe fundul vasului, iar ceara va fi curată. Procedeul acesta se repetă de atâtea ori, până când ceara este cât se poate de curată, galbenă într' adevăr „ca ceara“ şi nici de cum scruhoasă.

Apa de fântână sau cum i se mai zice pe la noi şi „apă vârtoasă“, conţine mult var, sare şi alte minerale. Polenul, precum şi alte corpuri străine din ceară se conbină cu aceste minerale şi astfel formează corpuri de colori noui, cari sunt amestecate cu ceara. De aceea coloarea acesteia nu e frumoasă.

Ioan Vicoveanu
Director şcolar

De vânzare stupi cu albine.

Bine populaţi şi bine scoşi din iarnă.

Pentru orice lămuriri amatorii se vor adresa d-lui **Victor Davidescu,** Str. Negel 12, **Bacău.**

Recoltă mai bogată de miere

de profesor George Dulcu

Metoda celor două regine în stup

Multe încercări apicole se fac în lumea întreagă pentru a mări cantitatea de miere recoltată. În staţiunile experimentale ale Universităţilor Agricole din America se cerceta sistematic, înainte de actualul războiu, metoda celor două mătci în stup. Prof. Dunham de la Universitatea din Ohio, după doi ani de verificări ştiinţifice, a publicat o dare de seamă foarte favorabilă acestei metode. Acolo unde flora este îmbelşugată, recolta se măreşte cu aproximativ 20 kgr. de fiecare stup. Ar fi bine să se încerce şi la noi, de către apicultorii mai idealişti şi însetaţi de progres, metoda aceasta cu modificările care rezultă din condiţiile în care ne aflăm aici.

În New Jersey se procedează astfel:

La începutul înfloririi păpădiei, sau puţin mai de vreme, dacă permite puterea coloniei de albine, se iau din cuib doi sau trei faguri cu puiet căpăcit, gata de ieşit, împreună cu albinele care-i acoperă, şi se pun într'un alt stup gol însoţiţi de trei faguri cu miere. Se complectează cu rame de lucrătoare cuibul de jos, care are regină şi se acoperă cu o gratie separatoare. Apoi, deasupra, se adaogă noul corp de stup cu cuibul nou format dar fără regină şi i se deschide un mic urdiniş. Fagurii cu miere sunt puşi pentru a permite albinelor să se aprovizioneze independent de cele de jos şi, astfel, să se obişnuiască cu noua regină tânără care li se introduce pentru a forma o colonie oare cum deosebită: Cele două colonii de albine comunică între ele prin gratia separatoare şi lucrează în comun la adunarea nectarului şi căpăcirea mierei în caturile puse la timpul potrivit deasupra. După recoltă, regina bătrână din cuibul de jos este îndepărtată şi cele două colonii devin una mai puternică care are matcă tânără şi deci e mai rezistentă la iernat.

Această metodă depinde, bine înţeles, de numărul de mătci tinere disponibile în stupină sau care se pot procura din comerţ. Faţă de dificultăţile prin care trecem şi neavând regine libere, noi am experimentat această metodă anul trecut în felul următor:

Coloniile slabe care nu puteau să se desvolte repede şi suficient în primăvară pentru a deveni capabile de recoltă, le-am aşezat deasupra celor puternice, după ce pusesem gratie separatoare acoperită cu o foaie de ziar şi le dădusem, cu o zi mai înainte, acelaşi miros (de naftalină). După câteva zile, când albinele se obişnuiseră cu noua situaţie, am mărit cuibul superior cu o ramă — două de puiet căpăcit luat din cuibul de jos, care singur avea urdiniş. Totul a mers

Scanned with OKEN Scanner

foarte bine. Recolta a fost mai mare cu circa 8 kgr. faţă de stupii care s'au desvoltat normal. Una din coloniile mici, lăsată singură, a trebuit să i se dea rame întregitoare din două în două săptămâni pentru a se forma şi, în toamnă, i s'au adăogat rame cu miere pentru a ierna în bune condiţiuni. În timp ce stupii cu mătci duble, pe la jumătatea lui Iulie, au fost separaţi şi anume: colonia de deasupra, care avea provizii destule, a fost aşezată în altă parte a stupinli, iar cea rămasă pe loc având mai multe lucrătoare, a adunat în luna August şi Septemvrie provizii suficiente pentru iarnă.

Este interesant de observat că procedeul nostru nu este altceva decât conducerea Alexander — despre care se tratează în această revistă în Nr. 4 din Aprilie 1942 — cuplată cu metoda celor două regine în stup.

Sperăm că în regiuni cu nectar mai mult va da rezultate şi mai pozitive. Notăm că se pot face încercări şi la stupii orizontali de mare capacitate (Layens), adăogându-se lângă cuib, separat cu gratie acoperită cu hârtie, colonia slabă.

Cine are de vânzare de ocazie o centrifugă (extractor de miere) în perfectă stare de funcţionare să facă ofertă — arătând dimensiunea şi costul —, d-lui

Gheorghe Vezeteu

Casier, Gara Piteşti

Antologie Apicolă

Marele roi

Iar a treia zi (un fost partid politic de pe vremuri) a început scaonul de judecată între fraţii... duşmani din deosebite judeţe şi lucrul de organizaţie în marele roi de unde albine meştere se gătesc a sbura peste câmpia bugetului făcând dulce miere pentru vremi amare.

N. Iorga (O adunare de florile mărului, în Neamul Românesc din 10 Dec. 1906).

*

Corabia sburătoare

Într'o poveste cu titlul de mai sus, din folklorul rus, d. Emanuel Bucuţa începe astfel descrierea unui praznic împărătesc:

„Mesele erau puse'n mijlocul curţii şi butoaie cu vin de miere şi rachiu veneau mereu de-a rostogolul". (Rev. Fundaţiei Regale, Mai 1941).

NOTĂ. — Cum vedem, în această poveste nici nu se pomeneşte de vin (din struguri). Aceasta arată că pe acolo de unde vine povestea, singurul vin cu adevărat împărătesc pe care-l visează poporul este numai cel de miere, adică hidromelul.

*

Tinereţea e o dragoste, fără de alt nimic. Miroase sufletul a floare. Chiar şi albinele s'ar înşela.

Ionel Teodoreanu, în „Lămpile vieţii" (Ilustraţia săptămânală, 19 Ianuarie 1941).

Cum iernez eu coloniile cu populație redusă

S'a scris și s'a vorbit destul de mult despre pregătirea pt. iernat a stupilor cu populație mică. Unii au fost și sunt încă de părere că asemenea colonii cu populația între 5 și 10 mii nu poate să ierneze, ne putându-și menține căldura necesară.

Din această cauză mor în timpul iernii, chiar dacă ar avea hrană îndestulătoare și chiar de nu ar fi geruri mari.

Alții au fost și încă sunt de părere că asemenea colonii, ca să nu fie expuse pierii, să fie reunite între ele 2 sau 3 la un loc, ca astfel, albinele lor să formeze o colonie puternică, care să-și poată menține căldura trebuitoare pe timpul iernii.

În timpul îndelungatei mele experiențe apicole am avut prilejul să folosesc mai multe mijloace pentru ca să salvez viața albinelor cari-mi sunt atât de dragi; și pentru că mi-am dat seama că coloniile cu o populație mai mică de 10 mii de albine sunt expuse cu siguranță morții, din cauza lipsei de căldură, fiind-că nu și-o pot menține ori câte provizii ar avea, din care cauză m'am gândit la împreunarea lor, și am procedat așa.

Rezultatul:

Din 2 sau 3 colonii ce am reunit, am format cu adevărat o colonie puternică, dar de fiecare dată am sacrificat una sau două regine, căci deși albinele s'au împrietenit repede între ele prin mirosul ce li l'am dat cu ocazia împreunării, reginele nu au putut rămâne toate, căci după cum se știe într'un stup nu poate sta de cât una singură, ele luându-se la bătae.

Ba câte odată, din aceste colonii reunite, în primăvară nu am găsit nici o regină, și aceasta din cauză că reginele luându-se la bătae și ajutate fiind de către albinele lor, au ajuns la rezultatul tragic că au fost sacrificate amândouă.

În fine, nu m'am declarat satisfăcut nici în cazul când din 2 sau 3 colonii reunite am rămas cu una singură, nici în cazul din urmă, și mai ales acesta din urmă, când din 2—3 colonii reunite nu am eșit în primăvară de cât numai cu albinele și fără nici o regină.

Cum din firea mea iubesc albinele, pe regine le iubesc și mai mult, pentru că reginele formează sufletul coloniei, m'am gândit să găsesc altă modalitate de a ierna coloniile slabe în provizii și în populație, și de vre-o 3—4 ani, procedez în modul următor:

Am lucrat 4 cutii (stupi) anume pentru iernatul coloniilor ce mi s'ar părea că sunt expuse, punând în mijlocul lor un perete despărțitor format în partea de sus de o sită de sârmă ca aceia de la sitele de cernut mălai și în partea de jos de scândură obișnuită (2 cm.) fixat bine de pereții laterali ai stupului, iar urdinișele le-am făcut opuse unul altuia, adică la capetele stupului.

În acești stupi, am introdus 2 co-

onii separate, având fiecare regina şi hrana proprie, ale căror rame le am aşezat lângă peretele de sârmă.

Pentru ca albinele să nu se agite unele contra altora prin sârmă, căci observasem acest lucru, la fiecare operaţie le-am dat: fie miros de apă de colonie, fie fum de boştină, astfel că având un miros comun nu au prezentat nici un semn de revoltă şi le-am ţinut câte 2 zile închise cu scopul ca să-şi ia mirosul şi mai bine.

Capacul de deasupra stupului l-am format din 2 părţi, prins cu balamale între ele în dreptul peretelui despărţitor, aşa că dacă vreau să vizitez fie care colonie în parte, o pot face fără nici un neajuns.

De la prima eşire a albinelor pentru recunoaştere ele trag la urdinişul lor.

Am făcut urdinişele la capetele stupului, adică opuse unul altuia pentru a evita furtişagul ce s'ar putea produce între ele, dacă ar fi fost pe una din laturile stupului ambele urdinişe.

Cu metoda aceasta ori de câte ori am procedat aşa, am avut mulţumirea sufletească să văd primăvara atât albinele cât şi reginele în fiinţă, iar în timpul verei desvoltându-se normal. Procedând astfel nu le-am mai pierdut, cum mi se întâmpla altă dată când lucram cu metoda reunirii, când în mod sigur, dacă nu pierdeam toate reginele, tot pierdeam una sau două din ele.

Doresc ca fraţii apicultori, carl voesc să încerce această metodă în viitor, să o facă cu toată siguranţa şi nu vor regreta.

Ioan A. Marian
Apicultor, jud. Dâmboviţa

În timpul liber de peste iarnă

sau cum fiecare poate fi de folos înaintării apicultorii

În lungile seri de iarnă apicultorul are tot timpul să consulte autorii de tratate bune, să recitească revistele, să-şi prepare planul de lucru, etc. Ba chiar, dacă are ceva experienţă, va putea prepara pentru societatea din care face parte sau pentru revista la care e abonat, un mic rezumat clar şi precis al observaţiilor interesante pe care a avut prilejul să le facă.

Nimeni nu trebue să uite că toate cunoştinţele pe care le avem astăzi în comun sunt rezultatul studiilor, experienţelor, descoperirilor unui mare număr de apicultori şi al învăţaţilor din toate ţările şi că în profesiunea noastră fiecare poate să îmbogăţească tezaurul comun, fie aducând la cunoştinţa generală unele observaţiuni noui, fie controlând pe acelea care nu au fost încă în de ajuns de verificate şi de confirmate de experienţă.

Ştiinţa noastră (apicolă) de dată foarte recentă, merge cu paşi mari, dar mai sunt încă multe probleme de rezolvat şi progrese de realizat.

Ed. Bertrand, în „La Conduite du Rucher".

Un d. m. p. pe fagure.

Un d. m. p. de fagure are cam 12 gr. de ceară.

Alfonsus-Much, Lehrbuch der Bienenzucht, 1929.

Scanned with OKEN Scanner

Urdinișe larg deschise iarna.

Întrebare. — *Pot lăsa iarna urdinișele complect deschise, dar cu gratie contra șoarecilor, la stupii Dadant-Blatt? Dar la stupii Layens pot lăsa unul complect deschis și cu gratie, iar celălalt deschis numai un cm.? E bine să fac și la podea câteva găurele mici pentru aerisire? E bine să-i învelesc în carton asfaltat de jur împrejur și deasupra?*

Răspuns. — Dacă stupii sunt puternici puteți lăsa urdinișul larg deschis și cu gratie contra șoarecilor la Dadant-Blatt. Puteți proceda la fel și cu unul din urdinișele Layensului, închizând însă pe celălalt. Să feriți însă urdinișele de bătaia vântului de Nord (Crivățul), adăpostind stupii și la nevoie punând și o scândură înclinată în fața urdinișului.

Nu e bine să faceți găurelele acelea în fundul stupului. Fundul trebue mai de grabă protejat ca și pereții și capacul.

Învelirea stupilor în carton impermeabil e foarte bună. E bine să înveliți astfel și fundul, lăsând liber numai urdinișul.

*

Folosirea materialului vechi.

Întrebare. — *Având stupi sistematici cu rama de 23 cm. înaltă și 38 cm. lată, am constatat că e prea joasă și aș vrea să o mai înalț (la 27 sau 31 cm.) ca să se apropie de rama Dadant-Blatt. Cum să fac? Aș vrea să urmez și după metoda polonză, care arată că un stup roit împreună cu roiul său, dă mai multă miere ca unul neroit și să mă servesc de stupii aceștia vechi punându-i deasupra celor noui.*

Răspuns. — Adoptați mai bine dimensiunile exacte ale ramei Dadant-Blatt. Pentru aceasta ar trebui să măriți rama Dv. și în lățime, ceea ce e prea complicat, iar rezultatul mediocru. Construiți deci stupi Dadant-Blatt, iar pe cei pe care îi aveți lăsați-i așa cum sunt, întrebuințându-i eventual numai ca magazii de strânsură pentru Dadant-Blatt. Pentru aceasta îngroșați pe dinafară pereții din față și de la spate (în partea lor de jos) cu câte o stinghie groasă de 2 cm., ca să se poată suprapune pe cutiile D. B. E un sfat bun numai pentru a nu pierde materialul pe care îl aveți. Gândul să vă fie însă la desființarea cu timpul a vechilor stupi, pentru a rămânea numai cu stupi de dimensiunile D. B. exacte.

Pentru metoda polonză nu veți putea întrebuința vechii stupi, de oare ce ramele D. B. schimbate la roire nu vor încăpea în ei.

Scanned with OKEN Scanner

D-rul C. C. Miller şi-a schimbat de vre-o patru ori toţi stupii, până i-a nimerit pe cei care îi conveneau. Stupina nu trebue să ducă păcatele începutului.

*

Marcarea reginelor.

Intrebare. — *Se poate întrebuinţa şi tuşul (care se pune în tuşierele de birou) pentru marcarea reginelor? Nu le cauzează vre-un rău?*

Răspuns. — Nu le cauzează nici un rău, dar cred că nu e bun din pricină că se usucă greu şi nu prea are cum să se prindă de perişorii de pe spinarea mătcii. E mult mai bine o văpsea-lac, cum ar fi de ex. aceea cunoscută sub numele de *Duco.*

*

Nici regat, nici republică.

Intrebare. — *Unii zic „regatul albinelor", alţii „republica albinelor". Cum e mai bine?*

Răspuns. — Nici, regat, nici republică. Acestea sunt forme politice de guvernământ omeneşti, care nu se potrivesc cu viaţa albinelor din stup. Se poate spune *colonie* sau *familie*, termeni cu înţelesul cărora viaţa stupului prezintă oarecare asemănari.

Dar cuvântul vechi românesc este *roi*, iar pentru albinele din stupii din anul precedent, *matcă*. Exemplu: *Am 20 de mătci şi 35 de roi.* Sau: *Nici jumătate din mătci nu au dat roi anul acesta.*

N. G. EREMIE

ECOURI

Discuţii încurcate.

Stan începe-aşa pricina:
— Ce pe dos e şi albina!
Tocmai când n'are mâncare
Îi este setea mai mare,
Iar când câmpu-i plin de floare
Şi-are din belşug mâncare,
Poftă de băut nu are.

Dan, atunci, îl lămureşte:
— Vezi, odată cu mâncarea,
Apă'n miere îi dă floarea.

Stan tot nu se dumireşte:
— Ce umbli acum cu glume?
Dar, atunci, când nu e floare
Şi bea numai, — spune, cum e:
Găseşte' n apă mâncare?

H. RIŞCĂ

Din părerile altora

«Inteligenţa» albinelor

Pretinsa lor inteligenţă (a albinelor) nu e de cât un minunat instinct, a cărui putere de mlădiere le permite să se adapteze la împrejurările cele mai felurite fără (a fi nevoie) ca judecata să intervină: albinele nu construesc celulele regale cu mai multă sau mai puţină plăcere, ci orbeşte, în anumite circumstanţe determinate.

A. P. Maisonneuve, *L'Apic. Int. et l'Elevage des reines*, Ed. IV, 1933, p. 68.

Scanned with OKEN Scanner

Albinele gigantice din India estică [1]

Trad. din „The A. B. C. and X. Y. Z. of Bee Culture" U. S. A.

În India de est, trăesc câteva specii de albine din care una este aşa numită albina gigantică („Apis dorsata" sau „Apis zonata"). Această albină se găseşte în insulele Filipine, Borneo şi Ceilon. Aceste albine construesc, atârnat pe crăcile pomilor înalţi un singur fagure gigantic care are mărimea de la 1½ metri până la 2 metri.

Particularitatea acestor faguri este că toate celulele sunt la fel, adică a albinelor lucrătoare, a trântorilor şi a reginelor *), care şi ele foarte greu se pot deosebi, după culoare sau mărime. Albinele au culoarea galbenă, mărimea ca a unei regine italiene.

Aceste albine gigantice sunt nomade, la fel ca păsările. Când temperatura scade, după timpul anului, ele pleacă spre locurile mai calde. Nu se ştie dacă schimbându-se anotimpul, albinele gigantice întorcându-se înapoi spre locurile părăsite se folosesc de fagurele lăsat la locul de plecare.

Benton crede că albinele gigantice se pot creşte şi în Europa ca şi în America pentru fecundarea anumitor plante, al căror nectar, din cauza adâncimei florilor nu poate fi exploatat de albinele obişnuite.

Locuitorii de pe meleagurile Indiei de est, găsesc aceste albine rele. Aceste albine se por întărâta foarte lesne şi după afirmaţiile soldaţilor din insulele Filipine, ele stau atârnate pe fagure aşteptând duşmanul. Înţepătura lor cu venin nu e mai puternică de cât a albinelor obişnuite. De regulă, după ce încep albinele să înţepe, ele părăsesc locuinţa lor, refugiindu-se în altă parte. Localnicii gonesc aceste albine în chipul următor: fac foc mare sub fagurele ocupat de ele şi fumul goneşte albinele. Nu rare ori dela un fagure a albinelor gigantice se poate scoate între 25—30 kgr. miere.

AT. NEDEW

[1]) Astăzi când luptele dintre poporul Japonez şi plutocraţia anglo-americană din Orientul depărtat sunt în toi, nu-i lipsit de interes pentru noi apicultorii, să cunoaştem ce albine trăesc acolo, în ţinuturile unde acum calcă cu putere biruitorul soldat japonez cu atât mai mult cu cât albinele de acolo se deosebesc mult de albinele noastre (At. N.).

*) N. R. — Şi aci se poate vedea că nu mărimea celulei face ca dintr'un ou să iasă regină sau albină. (Vezi articolul nostru „Secretul nu-i încă descoperit" din nr. pe Mai 1942). At.N.

MOMENTE

Roiul

In aer roiul se tot legăna
De parcă nu ştia'ncotro s'o ia..
Când iată, colo'n vişin, o negreaţă.
Abia o vezi la început, dar creşte
Şi clipă după clipă se măreşte
Şi roiu'ntreg de vişin se agaţă.

TRÂNTOREL

Comunicări stupăreşti din jud. Hotin

Cum au iernat albinele în Coşuleni-Hotin, pe valea Prutului. Am avut un număr de 8 stupi sistematici sistem „Dadant-Blatt" care au scăpat sănătoşi toţi din această iarnă grea. Toţi stupii sunt pe 12 rame. Pereţii dubli. Cantitatea de provizie pentru iarnă 10—16 kg. miere. Albinele au iernat afară pe acelaş loc, unde au stat în timpul verii sunt însă ferite de sgomot. Subsemnatul mă ocup cu apicultura din 1937. Albinele anul trecut (1941) au cules pe următoareie plante: salcie, diferite flori de primăvară, salcâm, lucernă, trifoi, fâneţe, hrişcă, floarea soarelui, etc. Recolta mare a fost la salcâm dela care am luat în anul 1941, o medie de 10½ kgr. miere de stup. Numărul stupilor în localitate este de 48 sistematici şi 5 primitivi.

Ultima operaţiune în toamnă a fost făcută la 22 Septembrie 1941, când am aranjat şi ramele pentru iernat şi am pus saltelele. Stupii au fost examinaţi cu deamănuntul şi au fost găsiţi toţi cu regine. Numărul ramelor care a fost lăsate pentru iarnă 7, 8, 9 rame având 10—16 kg. miere copăcită şi de bună calitate. Mulţi dintre apicultorii începători şi-au pierdut albinele din cauza că în multe tratate de apicul ură se arată cantitatea de miere pentru iernat, dar nu se arată timpul pentru care sunt socotite rezervele, adică strict pentru timpul de iarnă, sau şi pentru timpul când în general albinele n'au ce recolta. Astfel cele 12 kg. miere lăsate unei colonii după ridicarea mierei din stupi, nu vor mai fi 12 la data când stupul se aşează pentru iarnă ci mai puţin şi anume, minus acea cantitate de care albinele au nevoie pentru hrănirea puetului, albinelor tinere şi în general a întregei populaţiuni a stupului până la încetarea definitivă a oatului şi până la aşezarea albinelor pentru iarnă. Sunt trei epoci când albinele au nevoie de consumaţia rezervelor: a) Ultimele luni de vară şi primele luni de toamnă până la aşezarea albinelor pentru iarnă. b) Iarna şi primăvara timpurie şi c) Lunile de primăvară când consumaţia mierii din stup e mai mare ca recolta depe primele flori de primăvară cum a fost primăvara anului 1942.

Toate aceste epoci trebuesc să fie examinate aparte. Am făcut experienţă în anul 1938 — 1939 cu trei stupi sistematici sistem „Dadant-Blatt". Consumul mediu al uneia din aceste colonii în cursul perioadei de toamnă dela 1 August 1938 până la 15 Octombrie 1938 a fost găsit la 5 kgr. 800 gr. Scăzând această cantitate din 12 kg. vedem că stupul pus pentru iernat rămâne numai cu 6 kg. şi 200 gr. ceia ce nu-i este deajuns. De aceea la calcularea rezervelor pentru hrana albinelor, trebue să ţinem seamă şi de consumarea mierei până în luna Octombrie. Cheltuiala de miere din

Scanned with OKEN Scanner

timpul iernei nu poate fi determinată în cifre precise, căci ea depinde de condiţiunile variate ale iernatului. În iarna anului 1941 — 1942 albinele au consumat dela 22 Septembrie 1941 şi până la 23 Aprilie 1942, de la 10 — 16 kg. miere de stup, iar la 5 Aprilie 1942 fiecare stup a primit câte 2½ kg. sirop de zahăr, fiind şi miere în stup, siropul e servit ca hrană stimulentă. Albinele au ieşit din iarnă foarte bine. Reginele fiind tinere (de 1 — 2 ani) au pus ouă din belşug pe câte 6—7 rame, aşa că în Iunie, la perioada mare de cules am avut toate coloniile deplin populate. În 1942, perioada salcâmului care la noi a ţinut 10 zile, dela 3 Iunie până la 23 Iunie mi-a dat o medie de 15 kg. miere de stup. Anul 1942 pentru mine în ceia ce priveşte recolta de miere este un an record.

Ca şi în toate ramurile activităţii omeneşti aşa şi în apicultură ca să reuşeşti, trebue să lucrezi după un plan anumit, să ştii ce trebue de făcut, la timp şi în ce fel, ca toate lucrările să ducă la scopul urmărit. Dictonul reuşitei în apicultură este: să ai totdeauna colonii puternice cu mătci selecţionate şi tinere.

Borziac F. Ion
Coşuleni-Hotin

Cumpăr 50—100 stupi cu albine.
Ofertele adresaţi:
LUDOVIC TIROCH
Com. Gătaia, Nr. 26
Jud. Timiş-Torontal

Observaţii Apicole

De ce sunt celulele exagonale

Din strugurii viţei ce am la conac am făcut un butoiaş de vin. Am aranjat vrana cu un dop găurit din care pleacă o ţeavă subţire de cauciuc, afundată cu capul celălalt într'o oală cu puţină apă. Când mustul a început să dea în fiert şi să bolborosească în oală, am observat băşicile ce se formau deasupra lichidului svârlit afară.

În primul rând aproape toate marginile dintre băşici erau din lini drepte, luând diferite forme de poligoane neregulate. În clipa însă în care se nimerea câte odată să fie alăturea mai multe băşici cam de aceeaş mărime, forma lor, mai ales a celor dela mijloc, care sufereau cam aceeaş presiune din toate părţile, era un exagon aproape regulat, adică aşa cum sunt celulele fagurilor.

Partizanii „inteligenţii“ albinelor vor spune poate că şi mustul are judecată, cunoaşte ingineria, etc., pentru a putea da băşicilor spumei lui forma exagonală. Eu însă rămân la părerea că forma exagonală e rezultatul normal al cercurilor (sau cilindrilor) care se presează unul pe altul.

Stăncuţa, 18 Sept. 1942.

N. G. EREMIE

Păstraţi revista. La sfârşitul anului legaţi toate numerile împreună pentru a nu se pierde şi să le puteţi astfel consulta ori de câte ori aveţi nevoie.

Scanned with OKEN Scanner

Cum îmi îngrijesc eu stupii

Primesc din 1937 Buletinul cu cea mai deosebită plăcere şi am căutat ca să folosesc cu toată grija îndrumările practice data în fiecare număr al său.

Unul dintre cele mai mari necazuri ce le mai am şi acum cu stupii e prinderea momentului când să pun caturile, întrucât fiind foarte ocupat dacă las până atunci când trebue să fie aşezate, risc să întârzii. Deasemenea şi cu adăugarea celorlalte etaje la timp, pentru a nu pierde timp care în timpul noului cules depinde de multe ori şi de 2— 3 zile numai.

Am primit cu bucurie descrierea făcută la pagina 64 din 1938 cu scândurile cu găuri şi etajele permanente ale Abatelui Guyot şi am pus-o în practică în vara anului 1941, dar rezultatul a fost defavorabil.

La cei mai mulţi dintre stupi a trecut matca în caturi făcând cuibul acolo şi ne mai trecând după aceia îndărăt. Întrucât aş vroi să soluţionez această problemă, fără a pune însă gratii de metal care zdrelesc aripile albinelor, sunt în căutare de gratii de sârmă sau din lemn. Ştiu că pentru stupi Layens confecţiona mai înainte Şcoala de meserii din Turnu-Severin, dar acum nu mai lucrează, după cum nici la ferma Cornesti nu se mai lucrează stupi. Rău se face că se desfiinţează tocmai din acele ramuri de activitate practică ce trebuesc desvoltate.

Am mai experimentat în primăvara anului 1941 în luna Martie hrănirea albinelor cu rumegătură de ferăstrău. Nu a mers însă nici o albină spre a o culege. În schimb făina de porumb şi de secară atrage adevărate roiuri de albine spre hrănitoarele ce le-am pus cam una la fiecare două rânduri de stupi.

Stupii îi am în ceace priveşte cuibul de două mărimi: o parte Hermes pentru că atunci când am avut eu primii stupii 10 buduroae, în 1932, nu erau în regiune alţi stupi, pe care să mi-i iau de model, iar cunoştinţe apicole nu prea aveam, şi o parte Dadant-Blatt tip Poberejnic, procurati conform indicaţiilor din Buletin.

Deşi stupii Dadant-Blatt sunt mult superiori primului tip, eu am aplicat şi la primii (Hermes), caturi Dadant, lăsând tot corpul stupului pentru cuib. Am reuşit astfel să recoltez până la 50 kg. miere dela un Hermes, deci la fel ca dela un Dadant bine îngrijit.

Pentru a ajunge însă la acest rezultat mi-a trebuit câţiva ani de adevărat necaz. La caturile ce le pun la Hermes pun în partea dedesupt câte o scândurică în fiecare parte a catului, întrucât e mai lat decât corpul stupului. Când trebue pus al doilea cat, atunci i-au ramele din primul cat înlocuindu-le cu rame cu faguri clădiţi şi pe acei ce sunt aproape plini le pun în alt cat pe care îl pun deasupra. Nu lucrez decât cu două caturi.

Scanned with OKEN Scanner

O mare greşală se face că în şcolile normale şi seminarii nu se dau îndrumări pentru apicultură. Dacă eu aş fi avut ceva cunoştinţe nu aveam aceste necazuri.

Stupii Dadant tip Poberejnic pe cari îi avem descrişi în buletin la pagina 167 din 1937 cred că sunt ajunşi la cea mai desăvârşită perfecţiune.

Fac aceste comunicări pentru cititorii Buletinului, pentru care am o desăvârşită dragoste. La timp voiu comunica cum au iernat stupii.

Urăm spor la lucru celor ce străduesc pentru ridicarea acestei ramuri din economia naţională, prin paginele Buletinului nostru drag, şi adresez un creştinesc La mulţi ani tuturor cititorilor Buletinului.

Preot Al. Silvestru
Slobozia-Stănişeşti
Jud. Tecuci

N. R. — Georges de Layens arată în tratatul său, că fiecare şcoală normală sau seminar trebue să aibă o *stupărie model.* Dar această stupărie şcoală pentru viitorii preoţi şi învăţători, ca să fie cu adevărat de folos, trebue să fie condusă în mod practic, pentru ca elevii să-şi poată da seama de câştigul pe care îl pot aduce albinele. Să vadă stupii umplându-se de miere.

Iar d. Prof. Universitar S. Mehedinţi încheie cu aceste cuvinte o scrisoare de mulţumire pentru o colecţie a Buletinului ce i-am trimis: *„De ar fi câte o prisacă la fiecare seminar şi şcoală normală...“.*

D. St.

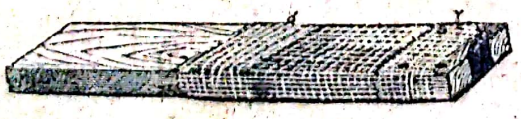

Bibliografie.

Calendarul plugarilor pe 1943

editat de:

Societatea Inginerilor Agronomi

Calendarul Plugarilor, editat de Soc. Inginerilor Agronomi, are un cuprins foarte interesant pentru plugari. Nu lipsesc nici târgurile şi oboarele de cereale din ţară. Are şi o pagină cu „Calendarul Vânătorilor“ şi două cu „Calendarul Pescarilor“, cu datele necesare pescarilor şi vânătorilor. Ar fi fost de dorit să găsim şi câteva sfaturi şi pentru apicultori, apicultura fiind şi ea o ramură a agriculturii.

Albinele şi mierea nu sunt totuş cu totul absente din paginile Calendarului. Astfel la p. 79, vorbindu-se despre lucernă, se arată folosul pe care îl pot aduce albinele bunei fecundări a florilor, sporind astfel producţia de sămânţă. Aflăm totuş pentru prima oară şi cu surprindere că albinele au nevoie „să se obişnuiască cu mirosul florilor de lucernă“, dându-li-se pentru aceasta „sirop de zahăr în care se ţin flori de lucernă“.

La p. 88 găsim o fotografie a unei stupini din Jud. Dorohoi. La p. 179 se arată că din 100 kgr. miere pot ieşi 60 — 70 litri de alcool de 50 grade, urmând apoi grâul cu 40—45 kgr. porumbul şi secara cu o medie de 39 kgr. etc. La p. 208 se dau câteva lămuriri asupra impozitelor în legătură cu stupăritul, iar la p.p. 213 214 se dă greutatea hectolitrică a cerii (97 kgr.) şi a mierii (145 kgr.).

Calendarul costă 120 lei, ceea ce faţă de materia serioasă pe care o cuprinde şi înfăţişarea lui elegantă ca hârtie şi execuţie tipografică, e un preţ destul de modest.

N. G. EREMIE

Scanned with OKEN Scanner

Abonații noștri

Au mai plătit abonamentul pe anul 1942.

D-nii: Basarab Ioan, Bârda Aurel, Aureliu Stan, Otlăcan Justin din jud. *Arad.* Stan Grigore înv. din jud. *Argeș.* Traian Pașca, Preot Gavril Metea, Preot Nic. Vintilă din jud. *Alba.*

D-nii: General D. Procopiescu, Angelescu Stelian, George Albina, Cremer Ștefan, S. Ruginosu, V. Alisavetei din *București.* Adj. Stoica Gh. Nistor Sârbu din jud. *Buzău.* Preot Iosif Antistescu din jud. *Baia.* Beno Gherman, D-tru Păstrav din jud. *Botoșani.* Cezar Boca, Const. Dănălache, Mih. Hanutz, V-le Gheorghiță Iscu din jud. *Bacău.* Maior Bourianu, Dumitru P. Drăghiciu, Parohia com. Zăvoaia din jud. *Brăila.* D-na Olga Ciolac, Nic. Crudu, Nic. Ceucă, Mițulescu Victor, Emanoil Rotaru, Ion Albu a lui Pintilie din jud. *Bălți.*

D-nii: Pavel Leorenți, Nic. Strângu, Ion Ignea din jud. *Caraș.* Ion Falinschi, Camera Agricolă din jud. *Cernăuți.* Urdă Ioan, Filip Mihail, Camera Agricolă din jud. *Cluj-Turda.* Preot Al. Dandeș, Gh. Băjenariu, Pavel Cornescu-agent sanitar din jud. *Cahul.* Nica Hăgățeși, Ilie Mezdrea, Alex. Brumă, Spiridon Mihali din jud. *Câmpulung.* I. Ștefănescu din jud. *Covurlui.* Camera Agricolă din județul *Constanța.*

D-nii: Nicu Vasilescu-Avocat, Stan Ștefan, Ion V. Ion, Ioan Bârloiu, Ștefan Georgescu-morar, d-na Eugenia Gh. Vrejoi din jud. *Dâmbovița.* Ion Gh. Niță, Costel Gh. Badea, Angelo Paulon, Preot Teclu Firulescu din jud. *Dolj.*

D-na Elena T. Mardare, d. Maior V. Mihai din jud. *Fălciu.*

D-nii: Gh. Dumitrașcu, Preot C. I. Manciu din jud. *Gorj.*

D-nii: Sârbu Nicolae, Vlaicu Nicolae din jud. *Hunedoara.* Brăduțanu Vasile din jud. *Hotin.*

D-nii: D-tru Dobrinescu, Gh. I. Bolohan din jud. *Iași.* Dragomir Bălteanu, Plut. Maj. Ion Constantin din jud. *Ilfov.* Mihăilescu G. Ioan din județul *Ialomița.*

D-nii: Ion Mocanu înv., V. Stanislavie, Preot Nic. Cupriană din județul *Lăpușna.*

D-nii: Sora Teofil, Wischeg Carol, Preot Const. N. Dumitrescu din județul *Muscel.*

Alex. I. Giuhat, Sabin Răchiteanu din jud. *Mehedinți.*

D-nii: N. Ionescu, V. S. Dinescu, Carol Povanes, C-tin Păsculescu, Nic. Eft. Preda, C-tin Somodea, C. Moldovanu-înv., Preot I. Oprea, Preot C. Georgescu, d-na Filaretta C. Buzescu din jud. *Prahova.* Gh. Pânzaru din jud. *Putna.*

D-nii: Marin Broască, Ghenadie Chivu Ieromonah din jud. *R.-Sărat.*

D-nii: Darșânța Nicolae, Dimitrie Petcu din jud. *Severin.* Ioan Branga, Bucșa Iosif, Marin Crețu-comerciant din jud. *Sibiu.* Camera Agricolă din jud. *Storojineț.* Prodan Eftimie, Oțel Gavril, S. Aramă înv., D-na Zinaida

Scanned with OKEN Scanner

Luca din jud. *Soroca*. D-nii: D-che C. Rizescu, Ioan Gh. Mihăiță, Const. Găiseanu, Gh. M. Știrbu, N. Ionescu, Stancu Răduică, Florea Vlădulescu din jud. *Teleorman*. Ioniță Hodorogea din jud. *Tecuci*. V. Vasiliu, Ioan Chiper, Ștef. Constantinescu, Boris Cernescu din jud. *Tighina*. Popovici Sava, Ioviță Lucian, Stângu Ion, Preot Caius Pascu, Preot Simeon Turcu din jud. *Timiș-Torontal*. Gh. Răcoare din jud. *Târnava-Mică*.

D-na Maria C. Voropchevici, d. Gh. A. Sultanii din jud. *Vaslui*. I. I. Bobotă din jud. *Vâlcea*.

Pe anul 1943.

D-nii: Doctor A. Păunescu, Marin I. Marinescu, Teodor Popescu, Faifăr Iosif, Badea Marin, Cuviosul Monah Nicodim Burdoază, D-na Maria N. Kagheorghis din județul *Argeș*. Ioan Bălaj, Preot Virgil Bulz, Sf. Mânăstire Hodoș-Bozdrog din jud. *Arad*. Pop Vasile, Popovici Ioan din jud. *Alba*.

D-nii: Gh. Oppe, Gh. Floareș, Mititiță Moise, V. Gheorghiu, Ioan Ursu, G. Kislingher, V. Gheorghiță-Iscu, S. Coteschi, Vasile N. Adam, Victor Davidescu, Preot N. Vascan din județul *Bacău*. Ioan V. Corduneanu, Preot Iosif Antistescu din jud. *Baia*. Doctor Cornel Popp din jud. *Bihor*. Beno Gherman din jud. *Botoșani*. Coseac Petru, Teodor Scarlat, Ilie Verbnâi, Ceancă Teodor, Petre Stephanchevici din jud. *Bălți*. D-na Emilia Colonel Șerbănescu, D-na Claire Czink, d. Gh. Goșman înv. din jud. *Brașov*. D. R. Barac subinspector școlar, Silviu Pop ing. agr. inspector, Andrei N. Procopie, Ioan I. Rădulescu, Preot Ioan S. Roșu din jud. *Brăila*. Preot Anastase Chelaru, Preot Negoițescu Ioan, Preot Marin I. Cristea, Preot Gh. R. Nestor, Gh. I. Pandele brigadier silvic-pens., Mitică Constantinescu, Ioan Tzucatos, Gilică Giurgea, Gavril Dumitrescu, Ilie Dragomirescu comerciant, D. Pietraru apicultor propagandist, Alexandru Ilie, d-na Victoria I. Popovici din jud. *Buzău*.

D-nii: General Dr. Raianu, Colonel Chiriac Gh., Colonel Th. Skeletti, Ing. D. Alexandrescu, Ion Antonescu, Ion Granas dentist, Al. Schmidt, Filip I. Babeș, Petre Iordănescu, Piticu Florea, Guță Adrian, Guță Vasile, Cremer Ștefan, Mitică Popa, Plut. Maj. Vasile Ioan, Pintilie Ioan din *București*.

D-nii: Gh. Arjoca pădurar, Nicolae Stângu, Ilie Chevu, Mosoarcă Nicolae, Gh. Belea, Ilie Ruva, Prisca Ion, Iuliu Ciuciu, Sorescu Mihail, Aurel Runcan arhitect din jud. *Caraș*. D-nii: Doctor M. Ștefănescu, Ioan Ștefănescu, Teodor R. Chiriac din jud. *Constanța*. D. Onu avocat din *Cernăuți*. Alex. Crișanu, Condrea Zaharia din județul *Cet. Albă*. V. Casian, Guglea Vasile, Preot Martin Moleavin, Preot Ion F. Iacoban din jud. *Cahul*. Urdă Ioan, Filip Mihail, Preot Gh. Stan din jud. *Cluj-Turda*. Doctor Nic. Crâșmariu, C-tin Pașote, Grigoraș Vasile, Ilie Mezdrea, Protoiereu Adrian Bocca din jud. *Câmpulung*.

D-nii: Ion Th. Poclid, N. Ștefan prof. secundar, Diacon C. Sandovici, D-na Eugenia D. Ilaș, D-na Aurelia Gh. Malancă din jud. *Dorohoi*. D-nii: Stan Ștefan, Dragne I. Stănescu, Nicu Bucișteanu, Stelian Vasilache, Ion V. Pârvulescu, C-tin Negoiță înv., Jean

Scanned with OKEN Scanner

Schmidt, C. Vintilescu mare proprietar şi industriaş, Preot V. Mircea, D-na Elena Clinceanu din jud. *Dâmboviţa.* D-nii : At. Nedew, Eracle Iovanescu, Ilie Iovanescu, Ilie D. Sârbu, Florea I. G Cioroianu, Ilie Dumitrana, Mih. D. Popescu, D-tru G. Firan, Kiss Francisc, Şt. C. Georgescu, Jean I. Ciochia, Alex. Savovici, Iconomu Sabin Popescu, Preot Nic. Ghiban, Preot D-tru I. Maria, Preot Vasile P. Niţescu, M. Stănescu, Ad-tor moşiei Ştirbey, Ad-ţia moşiei Caletzeanu din judeţul *Dolj.*

D-nii: D. N. Comănescu, Petre I. D. R. Negrea, George Dulcu profesor, Grig. I. Popescu din jud. *Gorj.* Vasile D. Manea din jud. *Fălciu.*

D-nii : G. I. Bota, judecător, Şerban Laurenţiu, Lazăr Burza, Preot Ioanichie Oprean din jud. *Hunedoara.* V-le V-le Solovei-Tartuş, Boris Plopa din jud. *Hotin.*

D-nii : Gh. Bonea, Ioan Stanciu, V. I. Vavilin, Ioan I. Gr. Zamfirescu, Preot I. Guşe din jud. *Ilfov.* Arhimandrit Parthenie Antohe, Preot N. Frăţimanu, Gh. Ţurcanu, N. Isăcescu, Andrei Poruciuc din jud. *Iaşi.* Ilie Gr. Ionescu înv., Nic. Neaţă, Const. Chiriacescu, Marin H. Miţa înv., Ion Enache învăţăt., C. Anegroaie, Preot George C. Popescu din jud. *Ialomiţa.*

D-nii : Const. Moţir, Inginer Fortuna, Anton Bunduche, Polenicencu Vasile, Ion C. Stratan, V. Stanislavie, Preot Alexie Spinei, Căminul Cultural „Buţeni" din jud. *Lăpuşna.*

D-na Elena M. Drăghici. D-nii : General I. Ţiuleanu, Al. C. Mihuţ înv., George Florescu, Bebe Pigulea din jud. *Mehedinţi.* Gh. Bugheanu, Gh. Nec. Niţă Popescu, Dumitru C. Smaranda, Bucur I. Mihăescu din jud. *Muscel.*

D nii : Ioan Iliescu, Ştefan Teodorescu, Vasile I. Popescu, D-na Vera Dr. Leagu din judeţul *Neamţ.* Ad-ţia moşiei Protopopescu din judeţul *Olt.* Nicolae Suruc din jud. *Orhei.*

D-nii : Inginer Romulus Icma, Ion Sobol, Tertulian Cristescu, Constantin Somodea, Stelian N. Limbuş, Al. Popescu, Ioan N. Bacheş, C-tin N. Căruţaşu, Mitică D. Nicolescu, Frantz Albert, Nae Şovăială, Pandele Mişcă, Costică Dragomirescu, Ioan A. Toma, Const. Moldovanu înv., Preot Petru Ţepeş, Preot Nic. Tilină, Preot C-tin Georgescu din jud. *Prahova.*

Soc. Apic. Putneni, d-na Virginia Iliescu, Preot Casian Carabă, Preot I. V. Pascu, Preot Ioan I. Anton, d-nii : I. Anghel instit., Gh. Pânzaru, Const. Popa, Savu I. Bucur, Vasile Rădulescu, Ştefan Filimon, Plut. Maj. Iancu Cogocea, Plut. Maj. V. Angheluţă, Teodor Anastasiu, D-tru Perjaru, Apostol Giurcă, Plut. Radu Tudose, Teodor Hriban, Vasile Vasilescu, Al. Dumitrache Şef de staţie, Radu F. Sterea, Gh. V. Nicolau, Ionică Senchi Chiriţă din jud. *Putna.*

D-nii : Matei Datcu, Ion B. Roşie, Nicolae Iuga, Victor Strelciuc, Mihalache Preda, Preot Gh. Cercel din jud. *R.-Sărat.* D-nii : Ion Brătăşanu, Iordache Ştefan, Toma Ghigheanu, Preot I. Smarandache, Preot Fl. I Diaconu, d-na Maria T. Dumitrescu din jud. *Romanaţi.* Ieromonah Ioachim Tracicari, Vasile Baloş, Cocolaciuc Darie, Mimor Maximilian înv. din judeţul *Rădăuţi.*

Scanned with OKEN Scanner

D-nii: Păiușan Ioan, Ioan P. Iosif, pensionar, Andrei Murariu, Simeon Trica, Gh. Cherla, Ioan Popovici, Aurel Dancea, Preot Ort. Rom. Iosif Mircea din județul *Severin*. Tatulici Teodot dir școlar din jud. *Storojinet*. Carp Teodot din jud. *Suceava*. Vozii Mihail, C. Baban, A. Ribalcu, Preot Spinei A., Preot Trofin Postuhov din jud. *Soroca*. D-nii: Dorobanțu Alex. șef de gară, Binder Andrei, Doctor, Slavu Ioan, Dumitru Munteanu, Stan A. Ionescu înv., Izrailă Veștemean din jud. *Sibiu*.

D-nii: Doctor Gh. Perieteanu, Tănase Ionescu înv., Marin R. Oprescu instit. pens., Ilie Vasilescu, Grigore Iorga, Șt. Preoțescu, Mitică N. Stan Marin Bădici din jud. *Teleorman*.

D-nii: Colonel N. Ionașcu primarul orașului Tecuci, Simion V. Ioan Inginer Ionel Motzoi, Niță Nistor ag. sanitar din jud. *Tecuci*. P. Coloșencu înv., Malai Vasile, Preot Icon. D. Harnagea din jud. *Tighina*. Stângu Ion, Ludovic Tiroch, Victor Belea notar, Preot Simeon Turcu, Preot Pavel Tismanariu, Preot Coriolan Bota, Preot Mircea T. Popovici din județul *Timiș Torontal*. Popa Vasile, Tudor Branișteș, Pompiliu Constantin din jud. *Târnava Mare*. Dancea Sabin șef de gară din jud. *Turda*. D-na Maria Mazi, d-nii Gh. Gh. Dimitriu, Const. L. Hristea din jud. *Tutova*. Octavian Sanda, Ion Blându, Nichifor Constantin din jud. *Tulcea*. D-nii: D-tru Popescu, M. Mihăilescu, Ugo Mecchia ceasornicar din jud. *Vâlcea*. Gh. P. Olteanu din jud. *Vlașca*. Eugen S. Miclescu din jud. *Vaslui*.

Exprimăm mulțumiri d-nelor abonate și d-lor abonați care au înțeles greutățile cu care luptăm în aceste timpuri grele de războiu total pentru neam și cruce, când, cu toată lipsa de hârtie, de mână de lucru, de mijloace lesnicioase de transport, etc., ne străduim să scoatem Buletinul nostru și ne-au trimes dela începutul anului abonamentul pe 1943. Numărul acestor binevoitori și înțelegători abonați până la 5 Februarie, când închidem această listă, au trecut de 300.

În fruntea județelor stă Putna cu 23 abonamente plătite din prima lună. Urmează jud. Prahova cu 19, Doljul cu 18, Capitala cu 16, Buzăul cu 13, Bacăul cu 11, Dâmbovița și Carașul cu câte 10, apoi Severinul, Teleormanul, Timiș-Torontalul, Argeșul, Lăpușna, Ialomița, Mehedințul, etc., cu câte 6, 7, 8 abonamente plătite pe anul 1943.

Așteptăm aceiaș înțelegere și bunăvoință și dela abonații celorlalte județe cu un efectiv mai redus de abonați. Iar dela județele amintite mai sus, care numără între 30, 50 până la 200 abonați la Buletinul nostru, așteptăm ca cel mai târziu până la sfârșitul lunii Martie să avem plătite toate abonamentele și dela toți abonați din toată țara.

Nu întârziați și nu lăsați zilele să treacă. Completați și depuneți la poștă fără amânare mandatul cu micul cost al abonamentului pe 1943 (300 lei). Amintim că noua adresă a Buletinului este la Ploiești, Căsuța Poștală Nr. 44.

Maria D. Stamatelache

TIPOGRAFIA „COMERȚULUI", ALEXANDRU V. NICOLESCU
Ploești, Strada Ioan I. Romanescu No. 14 — Telefon locuință 1607

Scanned with OKEN Scanner